Tot ce aţi vrut să aflaţi despre „Joker”, dar v-a fost frică să întrebaţi

La ora când citiţi aceste rânduri, filmul „Joker” rulează deja în cinematografele din România. Filmul vă ţine cu sufletul la gură, iar prestaţia actoricească a lui Joaquin Phoenix vă va face să spuneţi, cu convingere, că Oscarul a fost creat pentru astfel de artişti!

Ca să intre în pielea înfricoşătorului personaj, Phoenix a trecut însă prin transformări uluitoare, iar felul cum s-a pregătit pentru acest rol dovedeşte, o dată în plus, cât de grea, dar şi de fascinantă este meseria de actor.

● Însuşi faptul că există un film numit Joker reprezintă dovada că acest tip de personaj negativ, din benzile de desene animate, şi-a depăşit cu mult rolul iniţial, cel de antagonist excentric al unor supereroi ca Batman, devenind un simbol cultural – ambasadorul cu faţă de clovn al nebuniei. Fiecare actor care a făcut acest rol l-a luat în serios, cu atât mai mult Phoenix, care nu a avut un Batman la care să se raporteze. Prin urmare, el a trebuit să creeze un personaj convingător, fără jachete pline de jucării letale sau dueluri în clopotniţe, ca în precedentele filme unde Joker apărea. Cum de a reuşit Joaquin Phoenix să devină un Joker perfect? El a mai jucat personaje cu probleme mintale şi înainte de a-l întruchipa pe Arthur Fleck, dar acestea (Freddie Quell în „Maestrul” sau împăratul roman Commodus în „Gladiator”) erau de o cu totul altă factură.

● Un lucru care îl diferenţiază total pe Phoenix de ceilalţi interpreţi ai acestui rol dificil este acela că el nu s-a raportat deloc la performanţa predecesorilor lui. Cu alte cuvinte, nu a încercat nicio clipă să studieze cum l-au transpus pe ecran Jared Leto, Heath Ledger, Jack Nicholson şi nici Cesar Romero – primul „Joker”, în seriile Batman din anii 1960. Phoenix a recunoscut că a avut totuşi o sursă de inspiraţie – actorul Conrad Veidt, interpretul rolului principal din „Omul care râde”, un film mut din 1928, despre o „ciudăţenie” de bâlci, un nefericit care, din cauza unei malformaţii congenitale, are chipul schimonosit permanent într-un rictus.

„Omul care râde”

● Şi alte filme au influenţat jocul actoricesc al lui Joaquin Phoenix, în primul rând „Şoferul de taxi” (1976) şi „Regele comediei” (1982). Ca o bizară coincidenţă, „Regele comediei” (film care prezintă destinul unui comic de stand-up ce înnebuneşte) îl are în prim-plan pe Robert de Niro, veteranul actor reluând un rol asemănător şi în „Joker”. Evident, din filmele care l-au inspirat pe Phoenix nu putea lipsi „Zbor deasupra unui cuib de cuci”, unde Jack Nicholson (adică tocmai unul dintre foştii interpreţi ai lui Joker!) face un rol magistral.

● Pentru a deveni „Joker” şi a înţelege mai bine psihologia personajului, Phoenix nu s-a rezumat doar la filme, ci a citit şi cărţi – chiar una despre tipurile de personalitate ale asasinilor politici, precum cea despre John Hinckley, individul care în 1981 a încercat să-l asasineze pe preşedintele american Ronald Reagan.

● Fiindcă în benzile desenate unde apare Joker acesta este prezentat întotdeauna ca un individ extrem de slab, chiar scheletic, primul lucru pe care Phoenix l-a făcut pentru a intra mai bine în pielea lui a fost să slăbească. Şi nu oricum, ci, după propria sa mărturisire, atât de rapid încât să-i afecteze şi sănătatea mintală. Actorul a dorit, efectiv, să înnebunească de foame şi poate că modul deosebit în care a dat viaţă bizarului personaj s-a datorat şi faptului că a slăbit aproape 24 de kilograme în doar câteva luni!

● O altă inovaţie genială a lui Phoenix a fost ideea lui de a scrie un jurnal al personajului. „Jurnalul lui Arthur Fleck” ne ajută să înţelegem mai bine drama din sufletul acestui clovn trist. „Să scriu jurnalul mi-a fost foarte de folos”, a precizat actorul, într-un interviu acordat cu prilejul Festivalului de Film de la

Veneţia. „Iniţial, nu ştiam ce să scriu şi i-am cerut câteva sugestii regizorului Todd Phillips. Dar, după câteva zile, am început să ignor sugestiile lui şi brusc jurnalul a început parcă să se scrie singur. Pentru mine, el a devenit o parte importantă în descoperirea personajului.”

● Încă din 2018, când a acceptat rolul lui Joker şi a început să se pregătească pentru el, Phoenix a avut propria sa viziune asupra acestuia şi nu a acceptat niciun feed-back, chiar şi cu riscul că interpretarea sa i-ar putea ofensa pe unii fani ai seriei Batman. „Sincer, mărturisea Phoenix într-un interviu, nu-mi prea bat capul cu ceea ce cred oamenii. Cui îi pasă? Abordarea mea faţă de fiecare film este aceeaşi, sunt un profesionist. Ceea ce mă interesează este viziunea regizorului şi ideea care-l călăuzeşte pe personaj.”

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

George Mihăiţă

Simpaticul şi îndrăgitul actor George Mihăiţă, unul dintre „ultimii mohicani” ai generaţiilor de aur ale teatrului şi filmului românesc, s-a născut pe 23 septembrie 1948, la Moreni, în Dâmboviţa, şi a absolvit în 1971 Institutul de Artă Teatrală şi Cinematografică din Bucureşti, la clasa reputatei Sanda Manu. Debutul în film şi l-a făcut încă din facultate, cu rolul din „Reconstituirea” (1968) lui Lucian Pintilie.

Lansat astfel în lumea celei de-a şaptea arte, îi va rămâne un credincios slujitor, evoluând în peste 30 de filme, precum cele din seria „Brigada Diverse” sau „Veronica”. S-a remarcat mai ales prin hazul lui contagios, în comedii spumoase, precum „Ilustrate cu flori de câmp”, „Tufă de Veneţia”, „Comedie fantastică”, „Sosesc păsările călătoare”, dar şi-a arătat şi talentul dramatic în filme „serioase”, ca „Zidul”, „Castelul condamnaţilor”, „Capcana”, „Accident”, „Pentru Patrie”, „Capcana mercenarilor”, „Drumuri în cumpănă” sau „Ultima noapte de dragoste”.

De asemenea, are la activ peste 50 de roluri în teatru, în piese care au cunoscut un uriaş succes la public, precum „Revizorul” de Gogol, regia Horaţiu Mălăele; „Casa Zoikăi”, de Mihail Bulgakov, regia Alexandru Tocilescu; „Fuga”, de Mihail Bulgakov, regia Cătălina Buzoianu; „Livada de vişini”, de Cehov, regia Lucian Giurchescu.

Printre distincţiile cu care talentul său actoricesc a fost răsplătit, de-a lungul anilor, se numără Premiul UNITER pentru cel mai bun actor în rol principal, Premiul pentru cea mai bună interpretare masculină oferit de Asociaţia Umoriştilor Români şi Premiul pentru cea mai bună interpretare masculină în cadrul Festivalului Naţional de Comedie de la Galaţi .

Pe 13 decembrie 2002, George Mihăiţă a fost decorat cu Ordinul naţional Serviciul Credincios în grad de Cavaler, „pentru devotamentul şi harul artistic puse în slujba teatrului românesc, cu prilejul împlinirii unui veac şi jumătate de existenţă a Teatrului Naţional din Bucureşti”.

Zilele Culturii Ruse

Tango rusesc şi concerte de pian

Aflăm de pe situl publicaţiei *Sputnik* că luna octombrie este una de-a dreptul specială pentru viaţa culturală din Rusia şi din România. Şi asta, deoarece, în organizarea *Centrului Rus de Ştiinţă şi Cultură* de la Bucureşti, pe 16 octombrie au debutat *Zilele Culturii Ruse*, care vor dura până în a doua jumătate a lunii noiembrie.

Ca parte a acordului de parteneriat încheiat cu Universitatea Naţională de Muzică din Bucureşti, profesorii Academiei „Gnesin” – V. Vals, A. Koşvaneţ şi N. Brajnikova – au împărtăşit tinerelor talente bucureştene din experienţa lor şi au susţinut concerte pe 16 octombrie, împreună cu muzicienii Universităţii Naţionale de Muzică, în Sala de Concerte a Universităţii şi la Centrul Rus de ştiinţă şi Cultură, Bulevardul Lascăr Catargiu, nr. 50, după cum specifica un comunicat al reprezentanţilor Centrului Rus de Ştiinţă şi Cultură de la Bucureşti.

Conform tradiţiei, deschiderea Zilelor Culturii Ruse va avea loc la Sala Radio, azi, la orele 19.00, când vor concerta celebrii muzicieni ruşi Eduard Kunz (pian) şi Iuri Medianik (acordeon).

„Rusia, teritoriul viitorului”

Programul celor doi muzicieni ruşi cuprinde, pentru prima dată, atât interpretări solo de pian, precum şi variaţiuni muzicale interpretate în duet, la pian şi la acordeon. Vor fi prezentate compoziţii semnate de Scarlatti, Ceaikovski, precum şi tango rusesc, în interpretarea virtuozilor. În acelaşi timp, cei prezenţi vor putea viziona expoziţia deschisă în foaier şi intitulată, simplu, „Rusia – teritoriul viitorului”. „În cadrul *Zilelor Culturii Ruse*, publicul va mai primi şi un alt cadou muzical. Este vorba despre concertul-evocare a vieţii şi creaţiei Lidiei Lipkovskaia (1884-1958), „privighetoarea nistreană”, solistă a Majestăţii Sale Imperiale Ţarul Rusiei, artistă născută în Basarabia şi afirmată, apoi, strălucit, pe plan mondial, la Sankt-Petersburg şi în

alte centre majore ale lumii operei, inclusiv la Bucureşti. În capitala României a avut şi o intensă activitate pedagogică, fiind mentorul celebrei cântăreţe de mai târziu, Virginia Zeani, pe când aceasta făcea primii paşi în lumea belcanto-ului. Serata va avea loc mâine, 18 octombrie, orele 19:00, la Sala Conservatorului din strada Ştirbei Vodă nr. 33.

Concertul va fi susţinut în colaborare cu *Academia Tinerilor Interpreţi ai Teatrului Mariinsky* şi va fi moderat de către pianista Larisa Gherghieva, directorul Academiei şi de către academicianul Octavian Lazăr Cosma, muzicolog; cei doi vor relata despre cariera şi personalitatea Lidiei Lipkovskaia, viaţa şi creaţia marii cântăreţe de operă, precum şi despre perioada în care aceasta s-a aflat în România.

Vor fi interpretate arii celebre din repertoriul acesteia, de la Verdi la Ceaikovski şi de la Rimski-Korsakov la Puccini, în prim-plan aflându-se invitaţi de la Teatrul Mariinski şi absolvenţi ai programului de pregătire de excelenţă pentru artele spectacolului SUCCES, organizat de către Universitatea Naţională de Muzică Bucureşti, prin programul FDI 2019.

Solişti vor fi Antonina Vessenina, membră a Academiei *Mariinski* şi solistă a *Teatrului Academic de Operă şi Balet Mariinski* din Sankt-Petersburg, multiplă laureată a unor importante concursuri internaţionale. La pian, o va seconda Elena Fedorenko, maestru acompaniator al *Academiei Mariinski*, multiplă laureată a premiului pentru cel mai bun pianist în competiţii vocale, participantă la numeroase turnee, în Rusia şi în multe alte ţări europene.

GEORGE CUŞNARENCU

Cât de grea e şcoala?

Reuşitele copiilor aflaţi pe băncile şcolii, nu de puţine ori având puternice ecouri internaţionale, nu constituie meritul sistemului, ci al elevului, al părinţilor şi, eventual, al unor profesori sufletişti şi competenţi. Dar sănătatea viitorului adult pe cine mai interesează, la un nivel aşa-zis oficial?

Ne place să spunem, fie şi aşa, măcar să avem iluzia că rostim vorbe încărcate de înţelepciune, că „toamna se numără bobocii". Un loc comun care nu mai înseamnă cam nimic, mai ales dacă ne gândim că nici toamna, nici în alt anotimp nu se prea găsesc mulţi oameni interesaţi să numere şi kilogramele pe care „bobocii" sunt obligaţi să le care zilnic în spate. Şi asta, în condiţiile în care vorbim despre organisme aflate în plină dezvoltare şi deci foarte vulnerabile la orice tip de agresiune.

Este totuşi adevărat că majoritatea părinţilor sunt îngrijoraţi când îşi văd copiii plecând la şcoală cu ghiozdane enorme pe spate, care par să fie mai grele decât ei, mai ales când studiile ştiinţifice susţin că durerile de spate şi deformaţiile coloanei copiilor sunt atribuite greutăţii excesive a ghiozdanelor. Dar – ce să-i faci? – aşa-i Sistemul şi nimeni nu se poate pune cu Sistemul, nu-i aşa?

Un studiu realizat în condiţii apropiate de realitate şi publicat în revista ştiinţifică nord-americană *Spine* enumeră efectele imediate ale acestor ghiozdane supraîncărcate asupra zonei lombare. Analizele au fost realizate cu un aparat RMN (rezonanţă magnetică) care poate vizualiza coloană vertebrală în poziţia stând în picioare.

Trei băieţi şi cinci fete, voluntari, în vârstă de 11 +/–2 ani, cu greutatea de 44 +/–9 kg în medie, au fost supuşi la cinci examene ale părţii inferioare a spatelui: lungiţi pe spate, apoi în picioare, fără greutăţi pe spate, apoi cu un ghiozdan cu greutăţi de 4 kg, 8 kg şi 12 kg. Greutăţile erau echivalente cu puţin sub 10%, 20% şi 30% din greutatea medie a corpului. Au fost purtate timp de zece minute fiecare, repartizate pe umeri prin bretelele ghiozdanului.

Rezultatul a fost că greutăţile au comprimat discurile intervertebrale, mai ales la mijlocul şi în partea inferioară a spatelui. Au provocat şi o asimetrie semnificativă a coloanei lombare, de cinci ori spre dreapta şi de trei ori la stânga. În schimb, nu s-a înregistrat o variaţie importantă a cambrării lombare existente. De reţinut că elevii îşi adaptau poziţia la fiecare greutate. Acestea au provocat totuşi dureri ale spatelui, a căror intensitate era proporţională cu greutatea ghiozdanului.

Potrivit autorilor studiului, rezultatele testului dovedesc că ghiozdanele provoacă dureri ale spatelui, comprimarea discurilor şi o asimetrie a coloanei vertebrale la copii, chiar şi atunci când greutatea reprezintă sub 10% din greutatea corpului, limită în general tolerată. Ei recomandă, prin urmare, găsirea unor soluţii de micşorare a greutăţii purtate zilnic de copii. Şi primii care ar trebui să ia o atitudine fermă, fără compromisuri, sunt părinţii.

Şi un ou pe zi, ţine medicul departe!

Convinşi mai mult sau mai puţin de veridicitatea ei, folosim uneori zicala care vrea să ne asigure că „un măr pe zi ţine medicul la distanţă". Dar nu numai mărul sau fructele şi legumele naturale, în general (deci, nemodificate genetic, nesaturate cu pesticide, hormoni şi alte chimicale), au această calitate deosebită, favorabilă organismului nostru.

Oul – nu de puţine ori „pus în discuţie" fiindcă excesul consumării lui ne-ar ameninţa sănătatea – are şi el virtuţi aparte, care îl recomandă chiar pentru consumul zilnic. Astfel, noi studii au dezvăluit că un ou consumat zilnic poate fi o alegere serioasă şi mai ales benefică pentru micul dejun.

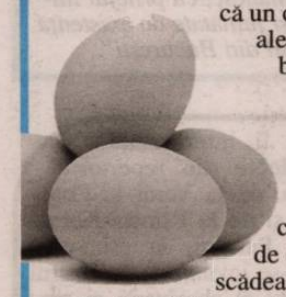

Cercetătorii de la Centrul de Ştiinţe pentru Sănătate al Universităţii din Beijing au examinat datele a 416.213 voluntari din China şi au descoperit că un consum regulat de ouă, omletă sau fierte, poate scădea riscul de accident vascular cerebral (AVC) şi de boli ale inimii. Participanţii la studiu au fost monitorizaţi pe o perioadă de nouă ani. Aproximativ 13,1% din aceştia au raportat un consum zilnic de ouă, în timp ce 9,1% au declarat că nu au mâncat niciodată sau foarte rar ouă.

Rezultatele au relevat faptul că cei care consumau un ou pe zi prezentau un risc cu 26% mai mic de AVC, un risc cu 28% mai mic de moarte cauzată de AVC şi un risc cu 18% mai mic de moarte cardiovasculară. Prin comparaţie, la participanţii care au mâncat în medie 5,32 ouă pe săptămână s-au înregistrat cu 12% mai puţine probabilităţi să prezinte boli coronariene, decât persoanele care au mâncat numai două ouă pe săptămână.

Ouăle au un nivel ridicat de colesterol, dar conţin şi nutrienţi sănătoşi despre care specialiştii spun că pot oferi un impuls sănătăţii inimii. Iar veştile bune nu se termină aici. Nivelurile ridicate de proteine din ouă determină senzaţia de saturaţie, ceea ce poate ajuta la slăbit. Studiile anterioare sugerau că micul dejun bogat în proteine (cum ar fi ouăle) stimulează ţinerea sub control a consumului de alimente din timpul zilei, făcându-i pe oameni mai puţin predispuşi la a prefera produse ieftine, dar nesănătoase.

Cum ne pot îmbolnăvi sucurile

Lumea întreagă pare a fi astăzi construită pe un fundament reprezentat de băuturi răcoritoare şi energizante.

Pe toate străzile din localităţi (în mâinile oamenilor, în saci, dar şi în şanţuri, pe spaţiile verzi etc.), la fel şi în mijlocul a ceea ce numim natură (ape curgătoare şi păduri, mări şi oceane, plaje şi aşa mai departe) găsim adevărate gropi de gunoi pline cu PET-uri şi alte asemena ambalaje non-biodegradabile. Despre pericolul reprezentat de consumul în sine al băuturilor carbogazoase şi al celor energizante, doar rareori vorbesc medicii. Prea puţin pentru ca populaţia să devină sensibilă la acest fenomen.

„Energia" care atacă inima

Consumarea băuturilor energizante, chiar şi în cantităţi foarte mici, poate cauza afecţiuni grave ale inimii, conform unui studiu realizat de cercetători australieni de la Universitatea din Adelaide. Concluziile au determinat Asociaţia Medicală Australiană să avertizeze populaţia asupra efectelor nocive pe care le pot avea băuturile energizante.

Oficialii asociaţiei au recomandat o limitare a consumului la cel mult o doză pe zi, până la finalizarea altor cercetări care să identifice efectul acestora pe termen lung. Autorii studiului au constatat că băuturile energizante disponibile în majoritatea magazinelor declanşează modificări semnificative în organism, precum creşterea presiunii arteriale, creşterea vâscozităţii sângelui şi o funcţionare defectuoasă a vaselor sangvine. Asemenea schimbări pot cauza afecţiuni grave ale inimii chiar şi la indivizii sănătoşi şi bine pregătiţi fizic.

Băuturile acidulate şi cancerul de pancreas

Un grup de cercetători de la Universitatea Minnesota din Singapore a constatat că persoanele care beau sucuri acidulate prezintă un risc de aproximativ 85 % de a se îmbolnăvi de cancer de pancreas. Specialiştii afirmă că acest risc se întâlneşte mai frecvent în cazul persoanelor care beau mai mult de două sucuri acidulate pe săptămână.

Pentru a ajunge la această concluzie, specialiştii au monitorizat 60.524 de persoane, jumătate bărbaţi şi jumătate femei, pe o perioadă de 14 ani. Cercetătorii afirmă că zahărul din băuturile acidulate măreşte nivelul de insulină din organism, ceea ce contribuie la creşterea celulelor canceroase în pancreas. Subiecţii care prezentau riscuri scăzute de a se îmbolnăvi erau cei care consumau băuturi naturale, preparate în casă, în care conţinutul de zahăr este redus.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Foarte probabil, 99,99% din populaţie s-a tratat măcar o singură dată „după ureche", eventual repetând procedura care subiectul crede că îi face bine, ori de câte ori simte aceleaşi semnale incomode din partea organismului său. Şi toate acestea, desigur, fără ca măcar să se gândească la condiţia – minimă, dar imperativă! – de a solicita părerea şi avizul unui medic.

De altfel, consumul masiv şi fără discernământ de medicamente reprezintă un adevărat flagel al lumii de azi. În ultimii ani, conform unor statistici, cele mai solicitate medicamente în farmaciile româneşti au fost cele pentru boli cardiovasculare, pentru tulburări digestive şi metabolice şi pentru sistemul nervos. Toate acestea au reprezentat nu mai puţin de două treimi din vânzări, iar noi, românii, suntem din păcate fruntaşi la înghiţirea de produse farmaceutice „pe pâine"!

Potrivit unui raport al companiei de cercetare

Medicamente „pe pâine"

Cegedim, anual se vând în farmaciile româneşti 84 de milioane de cutii cu medicamente pentru tulburări digestive şi metabolice, 83 de milioane de cutii cu medicamente pentru sistemul nervos şi 49 de milioane de cutii cu medicamente pentru sistemul respirator (eludăm aici precizarea cantităţilor de substanţă activă, numărul de capsule, pilule, tablete etc. şi asemenea detalii de ordin farmaceutic). Acelaşi raport arată că 90% din medicamentele vândute au avut preţuri de maximum 25 de lei.

În tot acest tablou mai curând aiuritor, din care orice responsabilitate reală şi asumată pare să fi fost „uitată" pe dinafară, o veste parţial bună ar putea, eventual, să ne mai atenueze îngrijorarea: calculele arată că numărul medicamentelor vândute e în scădere, iar valoarea totală a pieţei farmaceutice anuale a scăzut şi ea, situându-se în jurul a 2 miliarde euro. Să reţinem totodată că în oraşele mari consumul de medicamente creşte considerabil (peste 8% anual), dar cel din mediul rural înregistrează scăderi spectaculoase (în medie 18% anual).

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Alergiile și intoleranțele alimentare deschid o poartă de intrare a diferitelor afecțiuni, până la bolile autoimune

Punctul de vedere al medicinei energo-informaționale!

Creșterea numărului alergiilor și intoleranțelor alimentare este îngrijorătoare. Tot mai multe persoane tinere suferă de diferite alergii iar după vârsta de 55-65 ani se dezvoltă intoleranțele alimentare. Chiar copiii mici au deja deficiență în enzimele digestiei.

Fenomenul nu este chiar întâmplător și mai mult, este îngrijorător. Alimentația tot mai procesată, mediul înconjurător și stresul își spun cuvântul. Medicina energo-informațională este o medicină conform spiritului timpului nostru, care se bazează pe informația pacientului, fiind deci o terapie personalizată care tratează cauza reacțiilor alergice și a intoleranțelor alimentare fără medicamente și fără durere. Identifică alergenii prin teste energetice, evitând contactul cu alergenul provocator, ducând la neutralizarea informației provocante și întrerupând fenomenul de autodistrugere.

Echilibrarea energetică a revărsării histaminei (hormon responsabil în corpul nostru de reacțiile alergice), reglarea adrenalinei și autoreglarea corpului, activarea enzimelor digestiei sunt numai câțiva din pașii care se fac în tratamentele antialergice sau cele ale intoleranței alimentare. Alergiile și intoleranțele slăbesc sistemul de apărare al corpului, pavând drumul spre diferite boli. De exemplu: cineva care face o gripă sau o răceală puternică în perioada când pomii sunt înfloriți, poate deveni alergic la diferite specii de polen.

Numărul persoanelor cu alergii este în creștere îngrijorătoare. Neurodermita, astmul și rinita alergică până la alergiile de contact, le întâlnim aproape tot la a treia persoană. Se pare că în orașe numărul persoanelor alergice este mult mai mare. Desigur și mediul toxic joacă un rol mare în declanșarea diferitelor reacții alergice.

Reacțiile alergice pot apărea pe diferite organe ca: pielea, mucoasele bronhiilor și plămânilor.

„Buruiana" Ambrozia are efecte agresive alergice tot anul. Simptomele produse duc la scăderea calității de viață a pacientului. De exemplu: o rinită alergică necorespunzător tratată produce informativ o schimbare de „etaj energetic" și în multe cazuri se poate ajunge chiar la un astm.

Tratamentele oferite de medicina clasică în acest domeniu sunt nesatisfăcătoare, medicamentația cu cortizon are de cele mai multe ori efecte negative asupra stomacului, intestinelor și sistemului osos. Testele alergologice sunt metode de peste treizeci de ani, de asemenea cu rezultate nesatisfăcătoare pentru marea majoritate a pacienților. Ba mai mult, punerea pacientului în contact cu alergenul provocat este resimțită negativ de organism.

PUBLICITATE

dermaVITAL

Diagnosticari si tratamente cu Biorezonanta
0731.871.968 / 0371.147.702 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro
Calea Vitan nr. 28, sector 3, Bucuresti

dermaVITAL

CENTRUL GERMAN DE BIOREZONANTA
(MEDICINA ENERGO-INFORMATIONALA)
DERMATOLOGIE/ALERGOLOGIE

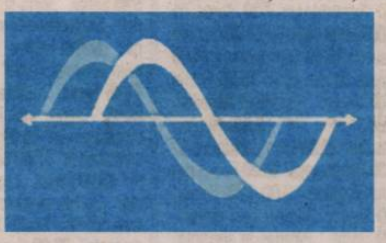

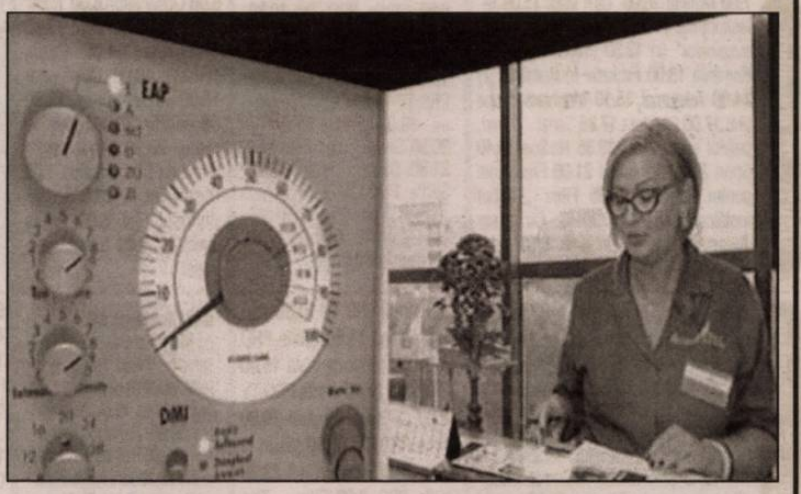

- Diagnosticare energetică
- Buletin de analize energetic
- Tratamente de:
  - autoreglare energetică,
  - eliminarea metalelor grele,
  - terapie antifumat,
  - deblocare energetică,
  - echilibrarea chakrelor,
  - echilibrarea meridianelor energetice,
  - detoxifierea organismului prin câmpul magnetic, drenarea limfei,
  - refacerea comunicării energetice în corp la nivel de celulă/organ, sistem,
  - reglarea câmpului magnetic la nivel celular și vibrații homeopatice la ședințele de tratament cu programe speciale,
  - reglarea sistemului imunitar.

Intervine pe boli cronice sau acute, autoimune, dureri (artroză, coxartroză, gonartroză, artrită reumatoidă), lipsa somnului, depresii, sistem endocrin (tiroidă cu noduli, tiroidă autoimună), ginecologie (chisturi ovariene...), urologie, sistem cardiovascular, sistemul limfatic, alergii, borelioză, sistemul gastrointestinal etc.
Pacientul cu boli cronice are întotdeauna un blocaj imunologic. Biorezonanța corectează funcțiile organismului, prin neutralizarea funcțiilor patologice și restabilirea celor fiziologice, modificările având loc la nivel de celulă.
În permanență sunt interacțiuni de informații între câmpul magnetic celular și procesele fiziologice din corp.
Funcționalitatea unui organ și a țesutului său este coordonată de un câmp magnetic care poate fi pozitiv modulat.
Tratamentul nu este o stimulare electrică, ci se preiau semnalele energo-informative produse de organism.
Se restabilește o circulație optimă energo-informațională în organism. În rest, natura are grijă ca vindecarea să se producă.

Biorezonanța este o terapie biofizicală, blândă, fără durere, fără medicamente, care repune corpul în echilibru energetic și întrerupe fenomenul de autodistrugere. Se adresează atât copiilor, adulților, cât și vârstnicilor.

Un Brand German de 11 ani în România, numai în București !

OFERTA SPECIALĂ A LUNII OCTOMBRIE:

Trei ședințe:
- **o detoxifiere energetică la nivel celular pe organe de eliminare**
- **reechilibrarea meridianelor energetice și o bioregenerare a întregului organism**
- **o refacere a comunicării energetice la nivel de celulă, organ, sistem.**

PUBLICITATE

Medicina alternativă atât prin diagnosticarea energetică cât și prin tratamentele aplicate, nu are efecte secundare și nu este invazivă, nu duce la carență, respectiv asigură evitarea alergenilor provocanți.

Tratamentele încep cu reglarea revărsării histaminei în sânge, care este hormonul răspunzător de alergii. Îndepărtarea blocajelor energetice este un pas major în terapie. Blocajele energetice ale meridianelor corpului sunt adesea provocate de: metale grele, parazitoze, candida, cicatrici (în urma intervențiilor chirurgicale), medicamentație excesivă, alimentație dereglată. Deblocarea duce la o armonizare a întregului organism.

Sistemul imunitar este învățat să recunoască cine este „prieten" sau „dușman" și reacțiile corpului sunt la întâlnirea cu „intrusul" normalizate. Cu alte cuvinte, histamina nu se mai revarsă în sânge agresiv, ci echilibrat. Desigur, și urmările sunt acceptate de corpul pacientului. Deblocarea meridianelor energetice în cazul alergiilor, este un program dezvoltat de dr. med. Juergen Hennecke, autorul cărții „Neue Hoffnung bei Allergien". Apar speranțe noi în cadrul alergiilor, un program de desensibilizare energetică, foarte eficient și fără niciun efect secundar. Avem multe definiții ale alergiilor, dar pentru pacientul alergic este important ajutorul primit prin „descătușarea corpului" de agresivitatea alergică. Pacientul caută o rezolvare a suferințelor sale, și dacă se poate fără efecte secundare, cu atât mai bine.

Sunt tratamente moderne, personalizate și bazate pe informația energetică a pacientului. Reglarea sistemului de apărare a corpului și aducerea lui într-o balanță energetică este benefică întregului organism. Tratând corpul fizic, energetic și spiritual, suntem în măsură să oferim o terapie integrală care tratează cauza.

Omul de astăzi are posibilitatea să se documenteze și să aleagă ce e mai bine pentru el: tratamente învechite de mai bine de treizeci de ani care nu mai corespund standardelor actuale oferite de medicina clasică în domeniul alergiilor și cu multe efecte secundare, sau tratamentele oferite de medicina energo-informațională care au la bază fizica cuantică, o fizică modernă, actuală și care analizează procesele fiziologice și biochimice într-un organism viu în dinamica lor, VIAȚA.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informațională,
membră a Societății Naturiștilor din Germania,
membră BIT (Biorezonanz International Therapy),
psiholog

CONTACT: Derma Vital București,
Calea Vitan nr. 28, sector 3, www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

LUNI – 21 octombrie

TVR 1

7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Dosar România (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.00 Banii tăi 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.35 Film: „Despre oameni și melci" (România, 2014). Cu: Andi Vasluianu, Monica Bârlădeanu 0.10 Telejurnal 0.40-6.30 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Vlad". Cu: Adrian Nartea, Olimpia Melinte 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Lichidați-i!" (SUA, 2007). Cu: Clive Owen 1.45 Serial: „Cititorii de oase" (r) 4.15 Lecții de viață (r) 5.00 Ce spun românii (r).

antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Chefi la cuțite 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul". Cu: Cagatay Ulusoy.

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Film: „Colierul de turcoaze" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Constantin 60' (r) 11.30 Cu lumea-n cap (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „Forțele speciale" (SUA, 2016) 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune și speranță" 5,30 Focus (r).

PRO 2

5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire". Cu: Kadir Dogulu 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Motor-Vlog (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „În noaptea blândă" (coprod., 2017) 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.30 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA

5.45 La Măruță (r) 7.45 Film: „Amintiri dureroase" (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Profesorul trăsnit" (r) 14.15 Film: „Cum s-o dai să fie bine?" (r) 16.30 Film: „Doamna judecator" (SUA, 1949) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Lunetistul 2" (SUA, 2002). Cu: Tom Berenger 22.30 Film: „Mirajul dansului 2" (coprod., 2008) 0.30 Film: „Bine că-i vineri" (SUA, 1978) 0.30-4.15 Reluări.

MARȚI – 22 octombrie

7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Exclusiv în România (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.00 Cooltura 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.35 Film: „Clubul luptătoarelor" (SUA, 2016). Cu: Amy Johnston, Dolph Lundgren 0.10 Telejurnal 0.30-6.30 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Serial: „Profu'" 0.45 Știrile PRO TV 1.15 Film: „Furios și iute 7" (r) 2.30 Serial: „Cititorii de oase" 5.00 Ce spun românii (r),

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Chefi la cuțite 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 10.00 Starea nației (r) 11.30 Secrete de stil (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „Răzbunare" 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune și speranță" 5.30 Focus (r).

5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial: „Dragoste de contrabandă (r) 7.45 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Sănătate cu de toate (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.00 D'ale lu' Mitică (r) 22.00 Destine ca-n filme 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

6.00 La Măruță (r) 8.00 Film: „Loviți de dragoste" (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film: „Amintiri dureroase" (SUA, 2003) 14.30 Film: „Crescându-l pe Waylon" (r) 16.30 Film: „Ninja în vacanță" (SUA, 1995). Cu: Victor Wong 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Saga Amurg: Lună nouă" (SUA, 2009). Cu: Kristen Stewart, Robert Pattinson 23.30 Film: „Ruslan" (coprod., 2009) 1.30 Film: „Liceul groazei" (SUA, 2012) 3.15-4.45 Reluări.

MIERCURI – 23 octombrie

7.00 Matinal 9.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Aventura urbană (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Convietuiri 17.00 Fan/Fun urban 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.00 Izolați în România 22.30 Adevăruri despre trecut 23.00 Adevăruri despre trecut 0.00 Telejurnal 0.30-5.60 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Visuri la cheie 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO 0.00 Film: „Ziua Patrioților" (r) 2.30 Serial: „Cititorii de oase" 5.00 Ce spun românii (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Serial: „Sacrificiul" 22.30 The Wall – Marele Zid 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Happy News (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Cronica Cârcotașilor 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune și speranță" 5.30 Focus (r).

5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Cap compas (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Telecinemateca: „Colecție de scurt-metraje semnate Charles Chaplin" 23.20 Serial: „Anatomia lui Grey" 0.10-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

6.00 Serial: „La Bloc" (r) 6.30 La Măruță (r) 8.30 Film: „Bruneta mea favorită" (SUA, 1947) 10.45 Serial: „La Bloc" (r) 13.00 Film: „Crescându-l pe Waylon" (r) 15.00 Film: „Mirajul dansului 2" (r) 17.00 Film: „Insula interzisă" (SUA, 1959) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Saga amurg: Zori de zi" (SUA, 2011, partea I) 22.45 Film: „Northmen: ultimii vikingi" (SUA, 2014) 0.45 Film: „Înapoi în Florida" (SUA, 2002) 3.15-4.45 Reluări.

MONICA BÂRLĂDEANU – luni, 22.35 –

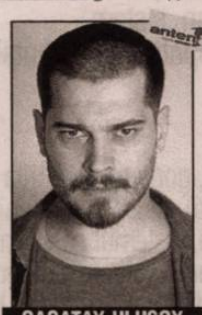

CAGATAY ULUSOY – luni-vineri, 5.00 –

OLIMPIA MELINTE – luni, 20.30 –

CHRISTIAN BALE – vineri, 22.00 –

KRISTEN STEWART – marți, 20.30 –

KADIR DOGULU – luni-duminică, 15.00 –

THANDIE NEWTON – duminică, 22.10 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 24 octombrie

7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Izolați în România (r) 13.30 Adevăruri despre trecut (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Akzente 17.00 Europa mea 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.35 Dispăruți fără urmă 23.35 Anchetele comisarului Antonescu 1.00-6.30 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Transcendence: Viață după moarte" (SUA, 2014). Cu: Johnny Depp, Rebecca Hall 2.15 Serial: „Cititorii de oase" 5.00 Ce spun românii (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Serial: „Sacrificiul" 22.30 The Wall – Marele Zid 23.45 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Casa: construcție și design (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „Aventuri în Pattaya" (Franța, 2016) 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00 Serial (r) 3.00 Film: „Explozia" (România, 1973) 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune și speranță" 5.30 Focus (r).

5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 1700 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Dragoste mincinoasă" (Canada, 2017). Cu: Emmanuelle Vaugier, Cameron Bancroft 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

5.45 Serial: „La Bloc" (r) 6.15 La Măruță (r) 8.15 Film (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film: „Mirajul dansului 2" (r) 14.30 Film: „Nu vrea și pace!" (SUA, 1945) 16.15 Film: „În vacanță la Paris" (SUA, 1982) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Saga Amurg: Zori de zi" (partea a II-a) 22.45 Film: „Odd Thomas" (SUA, 2013) 0.45 Film: „Iubiri din trecut" (Franța, 2010) 3.00-4.30 Reluări.

VINERI – 25 octombrie

7.00 Matinal 9.45 Micile vedete în bucătărie 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Dispăruți fără urmă (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Opre Roma (r) 16.00 EURO polis 17.00 Lumea azi 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.35 Film: „Capcanele minții" (SUA, 2011). Cu: Mira Sorvino, Shane West 0.10 Telejurnal 0.40-5.05 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Vocea României 23.30 Serial: „Vlad" (r) 1.30 Serial: „Las Fierbinți" (r) 3.00 Șef sub acoperire (r) 4.00 Serial: „Cititorii de oase".

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 iUmor 22.30 Film: „Comoara Națională: Cartea secretelor" (SUA, 2007). Cu: Nicolas Cage, Diane Kruger, Jon Voight 1.00 Observator (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Camera de râs 2018 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Captivi în infern" (Honk Kong, 1987) 22.00 Film: „Evadare în zori" (SUA, 2006). Cu: Christian Bale 1.00 Film (r) 2.30 Constantin 60' 3.30 Serial: „Pasiune și speranță" 5.30 Focus (r).

5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial: „Dragoste de contrabandă" (r) 7.45 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-4.45 Reluări.

7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documetar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților (r) 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documetar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Gala umorului 22.00-6.00 Reluări.

6.00 Serial: „La bloc" (r) 6.30 La Măruță (r) 8.30 Film: „Insula interzisă" (r) 9.45 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „În vacanță la Paris" (r) 14.15 Film: „Ninja în vacanță" (r) 16.00 Film: „Un peștișor numit Wanda" (coprod., 1988). Cu: John Cleese 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Viața bate filmul" (coprod., 2014) 22.15 Film: „Inamicul din umbră" (coprod., 2011) 0.00 Film: „Doamna America" (SUA, 2015) 1.45-5.15 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 26 octombrie

6.30 Cronici mediteraneene (r) 7.00 Politică și delicatețuri 8.00 Aventura urbană (r) 9.00 Constructorii de visuri 9.30 Levintza prezintă 10.00 Vreau să fiu sănătos! 10.55 Rugby: Cupa Mondială 2019 13.00 Observatori la Parlamentul European 13.30 Cronici mediteraneene 14.00 Telejurnal 14.30 Ora Regelui 15.30 Cerbul de Aur, 2019 – Recitaluri 16.30 Doc.: „Iubiri celebre" 17.00 Vedeta populară (r) 19.00 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Dosar România 22.00 Serial: „Napoleon" 23.00 Profesioniștii 0.00 #Creativ 0.35-4.40 Reluări.

6.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 6.30 Arena bucătarilor (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 I like IT 10.30 Superspeed la ProTv 11.00 Film: „Profesorul trăsnit și Clanul Klump" (SUA, 2000) 13.00 Șef sub acoperire (r) 14.00 MasterChef (r) 16.00 Vocea României (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Căpitanul America: Război civil" (coprod., 2016) 23.00 Film: „Spionii din vecini" (SUA, 2016) 1.00 Serial: „Profu'" (r) 2.00 Serial: „Cititorii de oase" 5.00 Film (r).

6.00 Observator 9.30 Film d.a.: „Crăiasa Zăpezii" (Rusia, 2012) 11.00 Film: „Pânza Charlottei" (SUA, 2006) 13.00 Observator 13.15 Serial: „Sacrificiul" (r) 15.45 Chefi la cuțite (r) 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.15 Film: „Rețeaua păianjen" (SUA, 2001). Cu: Morgan Freeman 1.30-4.00 Reluări.

6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.30 Flash Monden (r) 11.00 Secrete de Stil 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 13.30 Film: „Roșcovanul" (România, 1976). Cu: Costel Băloiu 15.30 Film: „Eu, tu și Ovidiu" (România, 1977). Cu: Florin Piersic 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Secretul lui Nemesis" (România, 1985). Cu: Gheorghe Dinică 22.30 Film: „Teroare pe drumul înghețat" (SUA, 2011). Cu: Brea Grant, Ty Olsson 0.30-5.50 Reluări.

5.30 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.30 Serial (r) 7.30 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Legea iubirii" (r) 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-4.45 Reluări.

7.00 Documetar 360º – GEO 8.00 România... în bucate (r) 8.30 Generația Fit 9.00 Serial: „Sid, micul savant" 10.00 Mic dejun cu un campion 11.00 Handbal: Gloria Bistrița – SCM Râmnicu Vâlcea 12.00 Cap compas 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 17.00 Zile cu stil 17.30 MotorVlog 18.00 Memorialul Durerii 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Mămică de ocazie" (SUA, 2004). Cu: Kate Hudson, John Corbe 22.10 Serial: „În apărarea fiului" 23.45-6.00 Reluări – **Atentie se schimbă ora – ora 4.00 devine ora 3.00.**

5.45 Serial: „La bloc" (r) 6.45 Serial: „Marvel Anime: X-Men" 8.45 Ce spun românii (r) 10.45 Serial: „La bloc" (r) 13.00 Serial: „Insula interzisă" (r) 14.15 Film (r) 16.45 Film: „Cupa Gilbert" (SUA, 2006) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Echipa de fotbal" (SUA, 2007) 22.15 Film: „Moulin Rouge" (coprod., 1999). Cu: Nicole Kidman 0.45 Film: „Țintă legitimă" (SUA, 2010) 2.45-4.45 Reluări.

DUMINICĂ – 27 octombrie

6.30 Adevăruri despre trecut (r) 7.00 Universul credinței 9.00 M.A.I. aproape de tine 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.10 Viața satului 10.55 Rugby: Cupa Mondială 2019 – Semifinala 2 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Politică și delicatețuri cu Mircea Dinescu 15.30 Handbal: CSM București – CS Măgura Cisnădie 17.15 Serial: „Pistruiatul" 18.00 Aventura urbană 19.00 Exclusiv în România 19.50 MomentArt 20.00 Telejurnal 21.00 Vedeta populară 23.00 Garantat 100% 0.00 Replay 1.00-5.20 Reluări.

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Ce se întâmplă, doctore? 10.30 Arena bucătarilor 11.00 Film: „Ți-l prezint pe Dave" (SUA, 2008) 13.00 Apropo TV 14.00 MasterChef (r) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Parker" (SUA, 2013) 22.15 Film: „Urmărit în noapte" (SUA, 2015) 0.30-1.30 Reluări 2.30 Serial: „Cititorii de oase" 5.00 Ce spun românii" (r).

6.00 Observator 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.15 Serial: „Sacrificiul" 15.45 Chefi la cuțite (r) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mangalița" 21.00 Antitalent 23.30 iUmor (r) 2.00 Antitalent (r) 4.00 Film: „Pitch Perfect" (r).

6.50 Teleshopping 7.20 Camera de râs 2018 (r) 8.10 Happy News 8.45 Casa: construcție și design 10.30 Flash Monden (r) 11.00 În bucătărie cu Horia Vîrlan 12.00 Teleshopping 13.30 Film: „Secretul lui Nemesis" (r) 16.00 Cronica Cârcotașilor (r) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Schimb de mame 22.00 Starea nației (r) 23.00 Film: „Chocolat" (SUA, 2016). Cu: Omar Sy, James Thierree 1.00-5.50 Reluări.

5.30 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.30 Serial: „Dragoste de contrabandă" (r) 7.30 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

7.00 Documetar 360º – GEO 8.00 România... în bucate (r) 8.30 Vibe By Ioana Voicu (r). 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Natură și aventură (r) 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Generația Fit (r) 12.30 Sănătate cu de toate 13.10 Film: „Cu mâinile curate" (România, 1972) 15.00 Drag de România mea! 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Rețeaua de idoli 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Ultimul cartuș" (România, 1973) 22.10 Film: „Asediul iubirii" (coprod., 1998). Cu: Thandie Newton 23.55-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

6.00 Serial: „Marvel Anime: Blade" 8.00 Ce spun românii (r) 10.00 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.30 Film: „Cupa Gilbert" (r) 16.30 Film: „Între timp, iubitul meu" (SUA, 2014). Cu: Meghan Markle 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Păcate de familie" (coprod., 2004) 22.30 Film: „Suburbanii" (SUA, 1999). Cu: Jennifer Love Hewitt 0.15 Film: „Poarta timpului" (SUA, 1991). Cu: Marc Singer 2.30-4.45 Reluări.

Integramă de **M. ALBU**

REPREZENTĂRI

ISTORIE DE DEMULT SĂGETĂTĂ DE CUPIDON	↓	SUROGAT DE CAFEA A SĂRI DE PE ȘINE	↓	A GÂNGURI CA UN PORUMBEL ANA ALBU	↓	NES! PROGRAME ȘCOLARE	↓	PASIONAT DE LECTURĂ BĂRBAȚI CU COPII	↓	A FACE GĂRGĂRĂ SUNET LA TELEFON	↓
→		↓		↓		↓		↓		↓	
COMOARĂ NAȚIONALĂ A COTI CU MAȘINA	→						INSULĂ DE CORALI OBIȘNUITĂ SĂ FURE	→			
→				SPORT NAUTIC AGER LA MINTE	↓		↓				
TRUP DE SCATIU! APELATIV POPULAR	→			↓	ZBOR DE ALBINE JOC CU 78 DE CĂRȚI	→				GIMNASTICĂ PE MUZICĂ	
→	↓		INSIGNĂ DE ȘERIF AFECȚIUNE NAZALĂ	→	↓			SEMN DE ÎNMULȚIRE OS PENTRU UN JOC	→	↓	
	ÎNALTĂ MAIESTRIE CA FIEREA LA GUST	→	↓			STATE PE GLOB CĂȘTANE ȚĂRĂNEȘTI	→	↓			GLAS DE VRĂBIUȚĂ
	↓	CAIET DE BOTANICĂ SUVERAN ARAB	→			↓			ÎN TEC! RESPECTĂ MORALA	→	↓
→		↓							↓		
DĂNSA ESENȚĂ DE IZMĂ	→						PREFIXUL JUMĂTĂȚII FRUCT IONATAN	→			
→				LOC DE VECI METRU CUB	→		↓				
PUNCTE DE FRONTIERĂ TACT FIRE	→			↓	GETICI	→					
→								CU EL GÂNDIM	→		

Baluri

Verificați-vă cunoștințele!

1. Ce se înțelege, de obicei, prin bal?
2. Ce este „regina balului”?
3. Când a avut loc primul „Bal al Operei” din Viena, eveniment monden strălucit care are loc în luna februarie?
4. Ce prozator român (1897-1954) a publicat în 1929 romanul „Bal mascat”?
5. Ce compozitor maghiar (1802-1960) a compus muzica operetei „Bal la Savoy”?
6. Ce mare pictor român (1831-1891) a pictat tabloul „Bal costumat în atelier”?
7. Cine a realizat, în 1967, filmul „Balul pompierilor”?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Zeul căsătoriei din mitologia greacă era Hymenaios. 2) Zeița căsătoriei din mitologia germanică se numea Hulda. 3) Comedia „Căsătoria” a fost scrisă de Nikolai Gogol (1809-1852). 4) Muzica operei „Căsătoria secretă” aparține compozitorului italian Domenico Cimarosa (1749-1801). 5) Romanul „Contractul de căsătorie” a fost scris de Honoré de Balzac (1799-1850). 6) Tabloul „Căsătoria Sfântului Gheorghe și a prințesei Sabra” poartă semnătura lui Dante Gabriel Rossetti. 7) Filmul „Căsătorie în stil italian” a fost realizat în regia lui Vittorio De Sica.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Peștii” am primit câte 7 răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Mioara Popa,* Iași; *Margareta Stoicovici,* Brașov; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Cristina Stoica,* Oradea; *Georgeta Ioan* și *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

✉ ***GEORGETA IOAN, București.*** Vă mulțumim pentru cuvintele frumoase adresate revistei și rubricii. Despre parcurile Capitalei am mai scris dar este posibil să revenim. *(Irina Stoica)*

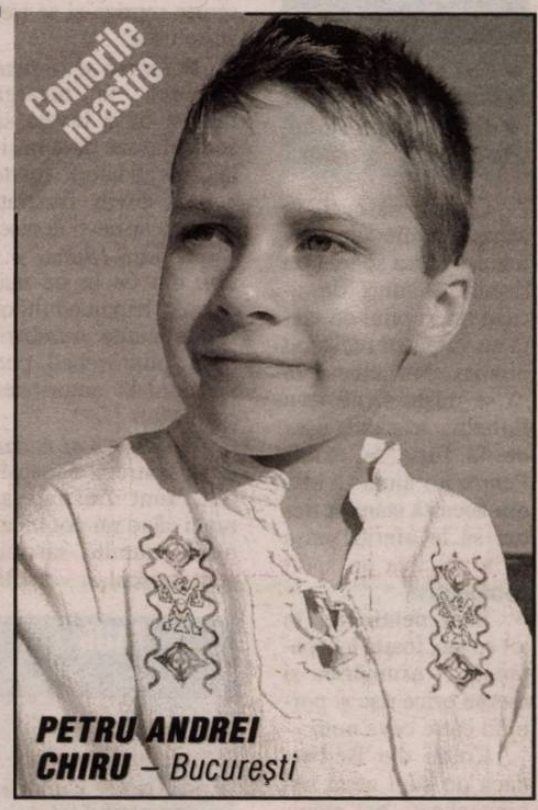

PETRU ANDREI CHIRU – București

Umor

Doi ardeleni se întâlnesc după ce unuia dintre ei îi murise nevasta.

– Ți-a luat-o Dumnezeu pe lelea, bade Grigore!

– Mi-a luat-o. Lasă-l să vadă și el cu cine-am trăit eu!

O bătrână stătea amărâtă pe un balansoar, ținându-l în brațe pe motanul ei, Gicuță. Deodată, apare o zână care-i spune:

– Fiindcă ai dus o viață cinstită și ai un suflet bun, îți voi îndeplini trei dorințe!

Stă bătrâna, se gândește și îi spune prima dorință:

– Vreau să fiu foarte bogată!

Zâna dă cu bagheta magică, transformă casa în palat și o umple pe bătrână de bani.

– Acum vreau să fiu tânără și frumoasă!

O face zâna tânără și frumoasă.

– Și ultima dorință: vreau să-l transformi pe motanul Gicuță în cel mai frumos bărbat din lume!

Zâna îi îndeplinește și ultima dorință și dispare.

Câteva minute, tânăra și Gicuță se privesc în ochi. Aceasta e tulburată de cât de frumos poate fi Gicuță. Gicuță se ridică, se apropie de ea, se înclină și îi șoptește la ureche:

– Nu îți pare rău acum că m-ai castrat, deșteapto?!

Sergentul îl întreabă pe recrut:
– Ce simți când vezi fluturând steagul țării tale?
– Curent, dom' sergent!

Un ardelean mânca cu poftă, clisă cu ceapă. Alături, Ion saliva.

Ion își ia inima în dinți și se prezintă:

– Mă cheamă Ion!

– Apoi dacă te cheamă, du-te!

SUDOKU

jocul săptămânii: 42

		7	1	5		2	4	
6	1	2		3				
				2				9
2	9					8		
	8						2	
		1					6	5
8				7				
				4		5	3	7
	6	5		9	1	4		

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 41

6	5	8	2	4	7	9	1	3
7	1	9	5	3	6	8	4	2
4	3	2	1	9	8	5	6	7
5	9	4	7	2	1	3	8	6
1	8	7	3	6	4	2	9	5
3	2	6	8	5	9	1	7	4
8	6	3	9	7	2	4	5	1
2	7	1	4	8	5	6	3	9
9	4	5	6	1	3	7	2	8

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

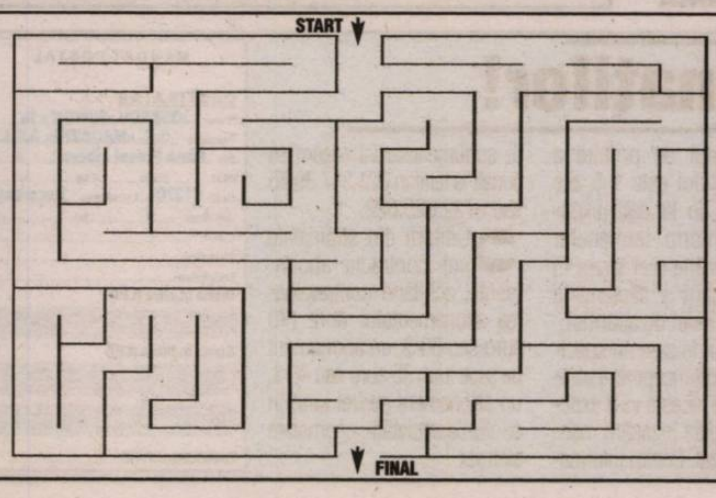

Soluția integramei „APLICAȚII”

Orizontal: C - L - P - Z - M - B - CALABALACURI - PICOLO - IROD - STRA - CIUR - II - IERI - AICI - N - EV - INALT - VIE - R - TETE - ARIDA - ASI - IRITARI - ANEMIA - IELE - DRUM - SURD - IG - ATIPIRE - OCA - ACARI - TACTIL.

Sfaturi practice

Plantarea arborilor și arbuștilor

■ În primul rând, când plantăm arbori și arbuști trebuie să ținem cont de rezistența acestora la ger. În al doilea rând, și rădăcinile sunt unul dintre factorii decisivi pentru alegerea corectă a perioadei de plantare. Se cunosc două categorii: pomi nebalotați (adică au rădăcinile goale) și pomi cu rădăcini balotate (adică învelite în turbă sau pământ).

■ Plantarea coniferelor se poate face la sfârșitul lunii septembrie, la începutul lunii octombrie sau în martie-aprilie.

■ Foioasele care își pierd frunzele toamna se pot planta între 15 noiembrie și 15 martie.

■ Speciile foioase cu frunze persistente se pot planta între 15 octombrie și 15 aprilie.

■ Pomii și trandafirii cu rădăcini goale se plantează din octombrie până cel târziu în martie.

■ Pomii cu rădăcini nebalotate se plantează din octombrie până în mai.

■ Obligatoriu se plantează cu balot de pământ speciile de foioase persistente și semipersistente, speciile sensibile la prindere (fagul purpuriu, magnolia, mesteacănul), foioasele de talie mare, toate speciile de conifere.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Astrologia pentru COPII

Începem acest articol oferind părinților informații valoroase privind copiii, ajutându-i poate astfel să le înțeleagă mai bine emoțiile, preferințele, dar și lămurindu-i unde pot interveni conflictele. Vă invităm să parcurgeți rândurile următoare pentru a vă lămuri.

BERBEC
– Entuziaștii zodiacului

● *Cea mai compatibilă mamă: Berbec, Pești*
● *Cel mai compatibil tată: Leu, Săgetător*

Copiii născuți în această zodie sunt entuziaști și nu se tem de riscuri. Alături de acești tineri plini de viață nu vă puteți nicicând plictisi. Nu încetează să se miște și nu stau liniștiți, trecând ușor de la furie la extaz. Pentru a-i ajuta să iasă din această stare ar trebui să le oferiți șansa de a practica un sport competitiv.

Sunt neînfricați în tot ce fac, foarte încăpățânați, asumându-și mereu orice risc și pornind către ceva nou.

Copiii din Berbec, dacă nu sunt atent supravegheați, pot manifesta des aspectele negative ale acestui semn, afișând violență și hiperactivitate. Prea mult egoism poate duce la neînțelegeri cu frații și colegii de joacă.

Sfat: învățați-i să aibă răbdare!

■ *Nou-născutul până în 6 luni:* este încântător, zâmbitor, activ, tinde să doarmă în scurte reprize și se trezește ușor.

■ *Între 6 și 18 luni:* încearcă să meargă înainte de a învăța să se deplaseze de-a bușilea, nerăbdători, foarte activi, devin frustrați dacă nu au ce-și doresc.

■ *Între 18 luni și 3 ani:* din ce în ce mai curioși, le pun adulților foarte multe întrebări, devin puțin rebeli, pun la îndoială autoritatea părinților.

■ *Între 3 și 6 ani:* devin extrem de sensibili, sunt frustrați atunci când nu pot îndeplini anumite sarcini, sunt preșcolari volatili.

TAUR
– Practici și consecvenți

● Cea mai compatibilă mamă: Rac, Taur ● Cel mai compatibil tată: Capricorn, Fecioară

Copiii din zodia Taur sunt foarte atenți, practici și consecvenți, își iubesc jucăriile și lucrurile materiale. Sunt mari strângători de bani de când sunt mici, așa că orice sarcină o îndeplinesc cu plăcere dacă au și o răsplată materială. Loialitatea este foarte importantă pentru ei, așteptând ca familia și prietenii să fie la fel. Acești copii adoră hainele și mâncărurile fine încă din fragedă copilărie. Adesea au voci minunate și le place să cânte și să facă sport.

În ceea ce privește trăsăturile negative, spunem că sunt campionii încăpățânării și ai posesivității. Pot fi foarte insistenți dacă la mijloc sunt prietenii, familia și proprietățile. Când un nativ Taur se înfurie, chiar dacă este mic, nu puteți trece repede peste starea lor.

Se pare că au propriul simț al timpului și, chiar dacă încercați să-i zoriți, vor termina cu viteza proprie. Lăcomia poate fi o problemă a copiilor Taur. Dacă învață de mici să economisească, la maturitate vor avea succes financiar.

Sfat: învățați-i să împartă și cu ceilalți pentru a evita atitudinea egoistă!

■ *Nou-născutul până în 6 luni:* sunt foarte sensibili la disconfort fizic, au nevoie de apropierea fizică pentru a se simți în siguranță.

■ *Între 6 și 18 luni:* este posibil să se atașeze de o anumită jucărie „specială", poate părea că sunt mai lenți decât ceilalți copii de aceeași vârstă, le place să descopere lucrurile din jur folosindu-se de simțul tactil.

■ *Între 18 luni și 3 ani:* cuvântul preferat este „NU", nu le plac surprizele și întâmplările care vin pe neașteptate, încăpățânarea începe să se arate cu adevărat, le place să descopere tot ce este posibil în grădină sau în bucătărie.

■ *Între 3 și 6 ani:* sunt mai activi dar și instigativi, devin competitivi, par mai egoiști și mai puțin fericiți.

Săptămâna viitoare continuăm călătoria prin astrologia pentru copii.

Fazele Lunii prin zodii

La rugămintea unui cititor pasionat de acest subiect, publicăm fazele Lunii până la sfârșitul anului în curs.

Octombrie: ● Lună plină – 14 octombrie (Luna este în Taur) ● ultimul pătrar – 22 octombrie (Luna este în Leu) ● Lună nouă – 28 octombrie (Luna este în Scorpion).

Noiembrie: ● primul pătrar – 4 noiembrie (Luna este în Vărsător) ● Lună plină – 13 noiembrie (Luna este în Gemeni) ● ultimul pătrar – 20 noiembrie (Luna este în Fecioară) ● Lună nouă – 27 noiembrie (Luna este în Săgetător).

Decembrie: ● primul pătrar – 4 decembrie (Luna este în Pești) ● Lună plină – 12 decembrie (Luna este în Gemeni) ● ultimul pătrar – 19 decembrie (Luna este în Balanță) ● Lună nouă – 26 decembrie (Luna este în Capricorn).

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ De la oul cosmic la găina teoretică ■ Un soldat înfruntă o armată ■ Podul Pumnilor din Veneția ■ Mitologia unui artist mistic ■ Doliul – o altă dimensiune ■ Un agresor tăcut, greu de învins ■ Tragedii din viață, prezise în filme

HOROSCOP
21-27 octombrie 2019

BERBEC 21.03-20.04

Doriți să vă revărsați toată iubirea asupra copiilor, a celor din familie și vor primi mai încântați atenția dumneavoastră. Nu mai considerați timpul petrecut alături de ei un lux. Apropiați-vă mai mult, glumiți și trăiți normal.

TAUR 21.04-21.05

Simțiți o tensiune sâcâitoare în relațiile cu familia și lucrurile s-ar putea să nu se calmeze până la sfârșitul săptămânii. Nu uitați însă că dispuneți de o disciplină interioară uimitoare și trebuie să vă folosiți de ea ca să depășiți perioada dificilă.

GEMENI 22.05-21.06

Lucrul de care ar fi bine să țineți cont este că toate interacțiunile cu ceilalți vă vor fi de folos. Nu numai că vor fi distractive și plăcute, dar oamenii vă vor ajuta, așa că fiți prietenoși.

RAC 22.06-21.07

În aceste zile vă veți retrage în spațiul propriu. Ați putea să-i împăcați pe cei care se ceartă în jurul dumneavoastră. Fiți atenți însă la ton și mai ales la critici. Nu mai judecați pe toți după propriul punct de vedere.

LEU 22.07-22.08

Vă hotărâți să adoptați un nou stil de viață. Poate veți fi mai atenți la ce mâncați și vă stăpâniți pofta de a consuma prea multe condimente. În weekend, un prieten vă ține companie și asta vă va relaxa.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Vă ocupați timpul cu preocupări creative, artistice sau cu cele care implică și mișcarea. Cei din jur se bucură să vă vadă așa, plini de viață. Puteți chiar să profitați de momentele benefice ca să întăriți relațiile de prietenie.

BALANȚĂ 23.09-22.10

Nu sunteți prea hotărâți și nici nu prea știți pentru ce să optați. Măsura și cumpătarea nu trebuie să le ocoliți. Nu treceți cu vederea toate problemele care vi se par dumneavoastră neimportante.

SCORPION 23.10-21.11

Începeți săptămâna cu un câștig ce vă va ridica moralul. Nerăbdarea vă împinge spre gesturi necugetate. Păstrați-vă calmul și nu iscați certuri la locul de muncă sau acasă. Un pic de diplomație nu strică!

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Doriți să vă puneți ordine în gândurile și în viața dumneavoastră și, dacă tot vă apucați de treabă, o faceți temeinic. Întocmiți o listă cu priorități, vă concentrați pe muncă și vă ambiționați să rezolvați problemele lăsate de prea multă vreme deoparte.

CAPRICORN 22.12-19.01

Cheltuieli neașteptate vă golesc rapid buzunarele și vă puneți problema dacă nu cumva sunteți prea risipitori. Vă preocupă chiar să adoptați un nou regim de viață care să vă dea mai multă libertate, dar aveți grijă să nu vă obosească prea tare.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Preocupările legate de casă, familie și persoana iubită vă domină gândurile. O frustrare legată de conflictele cu rudele, prietenii sau colegii de serviciu apare pentru că, pur și simplu, aceștia nu pot ține pasul cu dumneavoastră.

PEȘTI 19.02-20.03

Săptămâna debutează mulțumitor de benefic și vă veți încărca bateriile. În weekend s-ar putea să mergeți într-o excursie pentru promovarea afacerilor, însă mai multă relaxare nu strică niciodată. Profitați!

Nativul săptămânii: **KORNELIA ENDER** (25.10.1958)

Este o fostă înotătoare a Germaniei. Această nativă a zodiei Scorpion a fost prima femeie înotătoare care a câștigat patru medalii de aur la o singură ediție a Jocurilor Olimpice, rezultatele fiind recorduri mondiale.

TELEFONUL CITITORILUI
Pentru a afla direct de la cititorii noștri opiniile legate de conținutul revistei, apelați numărul de telefon: 0213178965

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	7,50 LEI
❑ 2 LUNI	15,00 LEI
❑ 3 LUNI	22,50 LEI
❑ 4 LUNI	30,00 LEI
❑ 5 LUNI	37,50 LEI
❑ 6 LUNI	45,00 LEI

În atenția abonaților!

● Modalitățile de abonare sunt următoarele:

1. Achitarea printr-un mandat poștal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.
2. Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
   – RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
   – RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Prețurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poștală de expediere sau comisionul bancar.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poștei Române (cel târziu în ziua de marți a săptămânii următoare celei de apariție).

În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (70 euro sau 80 $, un abonament pe șase luni; 35 euro sau 40 $, un abonament pe trei luni) în conturile societății, enumerate alăturat.

MANDAT POȘTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. „MAGAZIN" S.R.L.
Str. Piața Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj ... Ap. ...
Cod 013701 Localitatea București
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAȚII ABONAMENTE 0722625622

SERIE NOUĂ - 1474 • ANUL LXII • 24 OCTOMBRIE 2019 • 16 PAGINI • 2,5 LEI Nr. 43 (3224)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
• redactia.revistamagazin@gmail.com

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Caleidoscop

TURISMUL
şamanic

Femina club
Lecţii de nutriţie
Toamna şi sistemul imunitar

Dosarele frumuseţii
Remedii

Consultaţii fără plată

UN AGRESOR TĂCUT,
greu de învins

„Viaţa-i o glumă foarte serioasă.”
Victor Hugo

Vechile teorii şchioapătă

De la Oul cosmic la găina TEORETICĂ

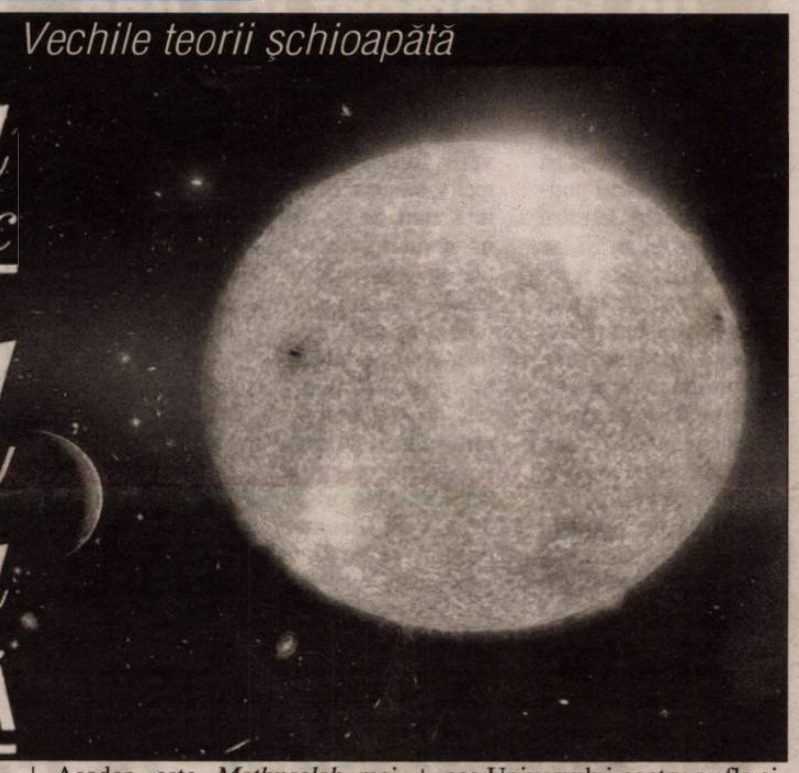

AM SCRIS ÎN MAI MULTE RÂNDURI în această pagină că vechile teorii ar avea nevoie de o revizuire pentru că, dincolo de faptul că sunt simple supoziţii, niciodată demonstrate, ele au născut practic mai multe întrebări, toate rămase fără răspunsuri valabile. Mai scriam săptămâna trecută că faimoasa teorie a Marii Explozii vorbeşte despre un „atom infinit de greu” care ar fi născut întreg Universul (?!?), dar autorilor le-a lipsit imaginaţia pentru a explica de unde a provenit acel „atom”.

Mulţi fizicieni teoreticieni (care nu se bazează decât pe calcule matematice pentru a-şi imagina fenomenele fizice) şi-au expus teoriile privind felul în care arăta Universul la câteva minute după Marea Explozie, dar le-a lipsit fantezia atunci când a trebuit să explice, de pildă, fie şi doar matematic (!), cum arătau lucrurile înainte de Marea Explozie!

Nu sunt un fan al acestei teorii fanteziste, dar mai nou ea ar putea genera o „criză ştiinţifică”.

Despre ce este vorba?

Orice enciclopedie de azi stipulează ca un adevăr de necontestat (oare?) că Universul a apărut în urmă cu fix 13,8 miliarde de ani, din amintitul atom infinitezimal dar infinit de greu, un proces care a durat o fracţiune de secundă!

Părintele acestei teorii despre naşterea Universului, am putea spune bizare, fizicianul belgian Georges Lemaître, a denumit-o în 1931 „ipoteza atomului iniţial” sau a „Oului Cosmic”, fiind botezată ulterior teoria Big-Bang-ului, a Marii Explozii.

Şi când lucrurile stagnau de aproape 100 de ani, când părea că nimic nu o poate coborî de pe soclu, teoria Big Bang-ului se clatină şi asta deoarece o echipă de cercetători a descoperit o stea care ar a fi mai „bătrână” decât Universul.

Steaua a primit numele sugestiv de *Mathuselah*, deşi ştiinţific ea a fost botezată *HD 140283*, aflându-se la o distanţă de 200 de milioane de ani-lumină. Nu distanţa de Terra ar fi surpriza, ci un lucru cu totul senzaţional, şi anume faptul că ea ar avea o vârstă de 14,5 miliarde de ani, deci cu aproximativ 0,7 miliarde de ani mai veche decât Universul!

Iniţial s-a afirmat că steaua HD 140283 ar fi avut o vârstă de 16 miliarde de ani, dar după noi cercetări, care au luat în calcul informaţii despre distanţa, luminozitatea, compoziţia şi structura ei, s-a ajuns la concluzia că „steaua ar avea o vârstă de 14,5 miliarde de ani”, după cum anunţa autorul principal al studiului, Howard Bond, de la Universitatea de Stat din Pennsylvania. Oamenii de ştiinţă ştiu despre HD 140283 de mai bine de 100 de ani, ea deplasându-se 1,3 milioane km pe oră prin Calea Lactee.

Speriaţi că vârsta stelei *Mathuselah* ar putea dinamita o teorie atât de veche precum cea a Marii Explozii, cercetătorii au căzut de acord că steaua are 14,5 miliarde de ani vechime, dar au adăugat o aproximaţie de „plus sau minus 800 milioane de ani, iar alte observaţii ar putea ajuta la reducerea vârstei stelei şi mai mult, făcând-o fără echivoc mai tânără decât Universul”!

Aşadar, este *Mathuselah* mai veche sau nu decât Universul? Discuţiile n-au încetat, manifestându-se chiar la o dezbatere între specialişti din luna iunie, unde s-a vorbit chiar despre o „revoluţie ştiinţifică”! Căci, până la urmă, cine a fost mai întâi, „oul cosmic” sau „găina” teoretică, care poartă numele de *Mathuselah?*

Fizicianul britanic Robert Matthews, de pildă, afirma într-un comunicat de presă pentru publicaţia *The National*, că descoperirea „este o veritabilă enigmă. Cum poate universul să conţină stele mai vechi decât el?”

Dr Matthews a oferit şi câteva explicaţii logice pentru această incredibilă discrepanţă: „Prima este că vârsta presupusă a Universului este incorectă. Big Bang-ul a fost remarcat atunci când oamenii de ştiinţă au măsurat rata de expansiune a Universului descoperind cât de rapid se extinde cosmosul. Cu instrumente ştiinţifice mai avansate şi mai precise, este posibil să se măsoare din nou expansiunea Universului pentru a afla cine a fost primul: Universul sau steaua proaspăt descoperită?”, a spus expertul.

„O altă posibilă explicaţie a acestui decalaj ar putea fi legată de energia întunecată – o substanţă misterioasă care acţionează ca o contrabalansare a gravitaţiei”. Totuşi, e greu de vorbit de o explicaţie logică făcând apel la o supoziţie, cum este „energia întunecată”.

Dr Matthews mai afirma: „Revista *Nature Astronomy* a publicat un studiu cu o estimare a vitezei de expansiune cosmică pe baza analizei undelor gravitaţionale detectate. Din păcate, experimentul este încă prea incomplet să fie gata să rezolve paradoxul stelei *Mathuselah”.*

Admite şi omul de ştiinţă britanic că „astronomii cred deja că această aşa-numită energie întunecată a jucat un rol critic în Big Bang – deşi încă nu au idee de unde provine, dar, de vreme ce un astronom a descris actualul impas ca pe o criză ştiinţifică, poate a venit momentul să ne gândim la ceva de neconceput”, conchide dr Matthews.

> **„ORICE ENCICLOPEDIE DE AZI STIPULEAZĂ CA UN ADEVĂR DE NECONTESTAT (OARE?) CĂ UNIVERSUL A APĂRUT ÎN URMĂ CU FIX 13,8 MILIARDE DE ANI, DIN AMINTITUL ATOM INFINITEZIMAL DAR INFINIT DE GREU, UN PROCES CARE A DURAT O FRACŢIUNE DE SECUNDĂ!**

Este sau nu este?

În urmă cu două decenii o teorie a făcut valuri în lumea ştiinţifică, aceea a „energiei întunecate” din Univers. Conform acesteia, Universul ar fi alcătuit în proporţie de 68 la sută din „materie întunecată”.

Totuşi ea pare o idee fantezistă, teoria nefiind general acceptată, şi asta pentru că, cel puţin până acum, savanţii nu au găsit o dovadă directă a existenţei acestei „energii întunecate”. Conform unui studiu publicat în *Monthly Notices of the Royal Astronomical Society*, se poate sugera că energia întunecată nici măcar nu există.

Concluzia studiului condus de oameni de ştiinţă de la Universitatea Eötvös Loránd din Ungaria, sugerează că „potrivirea observaţiilor astronomice cu modelele aproximative ale Universului a creat nevoia existenţei unei energii întunecate, dar de fapt există un hiatus în cunoaşterea umană”.

Experţii consideră că diferitele regiuni din Univers „se extind cu diferite viteze, depinzând de distribuţia materiei în timp ce cosmosul păstrează media acestor expansiuni; un lucru de care modelele standard folosite nu ţin cont”.

László Dobos, co-autorul acestui studiu mai adaugă şi că „nevoia de a ne baza pe aproximări inexacte ale acestor ecuaţii poate da posibilitatea apariţiei unor efecte secundare, precum nevoia de energie întunecată în modelele care trebuie să se potrivească cu datele obţinute din observaţii”.

Pentru a testa această ipoteză, scrie *descopera.ro*, „cercetătorii au elaborat o simulare computerizată pentru a compara un model cosmologic standard (cu materie normală, energie întunecată şi materie întunecată) cu unul care avea doar materie normală şi întunecată. S-a demonstrat că modelul, cunoscut şi sub numele de *Avera* (Average Expansion Rate Approximation), are aceeaşi densitate critică precum modelul standard”.

GEORGE CUŞNARENCU

MUREŞ
TÂRGU-MUREŞ

Turismul şamanic

Sintagma care constituie titlul acestei ştiri pare o invenţie aiuritoare, însă reflectă o realitate concretă. Într-o lume în care aşa-zişi şamani organizează festivaluri condimentate din plin cu muzică „tradiţională" realizată electronic, cu mărfuri exotice vândute în corturi artizanale, dar şi cu şedinţe de iniţiere... la botul calului.

Toate acestea nu sunt de fapt altceva decât surogate, kitsch-uri evidente şi (cel puţin teoretic) jenante, într-o societate unde autointitulaţii vraci, şamani, vrăjitori şi aşa mai departe poartă, între accesoriile non-obligatorii şi mai ales total nepotrivite, ochelari de soare, ceas de mână inteligent, adidaşi în picioare, tricouri pe care scrie „I Love You" şi altele asemenea. Ei bine, într-un asemenea context a înflorit, efectiv, ceea ce deja este considerat un curent puternic şi un domeniu precis delimitat – „turismul şamanic"!

Asemenea manifestări, care nu diferă decât prin faimă de cele de tipul carnavalului cu care alegorice şi duduci dezbrăcate, au devenit foarte populare în Occident, unde s-a înfiinţat o instituţie uşor aberantă: Universitatea de vară de şamanism. Mă rog, această practică ocultă nu se va putea deprinde niciodată de cel care plăteşte o taxă şi îşi ia notiţe într-o sală de curs. Totuşi, organizatorii

din localitatea franceză Cogolin au invitat cercetători, antropologi, scriitori şi reprezentanţi ai tradiţiilor celte, neo-zeelandeze, maori, şintoiste, congoleze şi mexicane. De pe toate continentele, au fost prezenţi vreo 180 de autointitulaţi şamani şi peste 4.000 de vizitatori.

Dar, cum omul e supus greşelii şi râvneşte permanent să cunoască experienţe noi şi insolite, se pare că şi la aceste manifestări cu evidenţă turistică preferinţa majoră merge către „ritualurile" de prizare a unor plante halucinogene străvechi. Numai că fumul străvechii ayahuasca – numită şi „liana sufletului" – nu se ridică spre spiritul pretinşilor ucenici, ci numai către creier. Iar efectele se cam ştie care pot fi şi la ce conduc!

Creiere spălate

Să vorbim corect!

Vodevilurile şi monologurile lui Vasile Alecsandri ni se par poate astăzi „prăfuite", dar dacă le privim sau le citim cu atenţie observăm că sunt extraordinar de actuale. Tipologia: parvenitul, demagogul, mincinosul este aceeaşi şi, spre marea noastră surpriză, nici felul de a vorbi nu s-a schimbat prea mult.

Singura deosebire este aceea că personajele bardului de la Mircești se sclifoseau în franţuzeşte pe când cei întâlniţi în zilele noastre o fac pe englezeşte.

Într-o emisiune tv, o doamnă, înşelată în aşteptările ei sentimentale, se văita că a suferit într-o anumită perioadă un „brain washing". Expresia le-a plăcut realizatorilor şi au preluat-o imediat. Oare chiar ni se spală cu adevărat creierele? Mare bucurie că ridicolul nu ucide! *(I.S.)*

De la Pământ la Lună

Din motive niciodată elucidate întru totul, omul a năzuit dintotdeauna să cunoască astrul nopţilor noastre terestre cât mai bine. Şi, se zice, chiar s-ar fi realizat acel „pas mare pentru omenire", adică aselenizarea unor oameni plecaţi de pe Pământ spre a începe marea odisee spaţială mult-visată.

Totodată însă e din păcate evident faptul că încă nu cunoaştem decât în mică măsură dacă şi în ce fel Luna ar influenţa existenţele noastre colective şi individuale.

În ceea ce priveşte formarea mareelor, oamenii de ştiinţă sunt de acord, în unanimitate, că ele se datorează atracţiei gravitaţionale a astrului nocturn asupra planetei-mamă. În general, noi îl considerăm un fenomen natural normal, însă trebuie să vorbim despre un fenomen cosmic, ce poate avea efecte încă imprevizibile asupra înseşi civilizaţiei umane.

Se remarcă, de asemenea, un ciclu feminin legat de acţiunea Lunii, durata sa fiind însă în medie de 29 de zile, şi nu de 30/31 de zile, cât contabilizează calendarul nostru binecunoscut.

În schimb, încă nu s-a putut confirma pe cale ştiinţifică faptul că, dacă-ţi tai părul în perioada Lunii în creştere, acesta se va dezvolta ulterior mai rapid ori că fazele Lunii ar influenţa într-un fel sau altul culturile de plante.

Mumificarea, înainte de inventarea scrisului

Cel puţin din manualele de istorie ştim că în Egiptul antic scribii erau personaje foarte importante din anturajul faraonilor şi al celor mai de vază oameni ai regatului şi, pe de altă parte, că practicarea mumificării constituia o componentă de bază a societăţii acelor vremuri îndepărtate. Nicăieri însă nu se spunea care ar fi fost succesiunea celor două, un detaliu important pentru orice tip de civilizaţie.

De curând, o nouă descoperire în acelaşi spaţiu egiptean antic a permis o asemenea evaluare. Mai exact, s-a analizat mumia unui bărbat, datând din perioada anilor 3700-3500 î.Hr., constatându-se că ea prezintă cele mai vechi dovezi cunoscute de îmbălsămare, respectiv folosirea anumitor ingrediente pentru mumificarea unei persoane.

Eşantioane de fragmente de in, găsite pe torsul şi mâna dreaptă a mumiei, precum şi un coş ţesut îngropat alături de cadavru, arată că bărbatul a fost mumificat cu ajutorul unui amestec ce presupunea o substanţă zaharoasă, răşină de conifere, agenţi antibacterieni şi extracte de plante aromatice, potrivit cercetătorilor. Aceasta, deşi s-a crezut iniţial că persoana respectivă a fost mumificată în mod natural.

Descoperirea indică faptul că egiptenii au învăţat să îmbălsămeze, respectiv să mumifice cadavrele înainte de a fi inventat scrisul, în jurul anului 3400 î.Hr. Aceasta înseamnă că „reţeta mumificării" ar fi fost transmisă pe cale orală vreme de generaţii, înainte de a fi fost scrisă vreodată. Mumia se află acum în Muzeul egiptean din Torino, în Italia, care a cumpărat-o în 1901. Se crede că aceasta provine din zona oraşului antic Gebelein, din sudul Egiptului.

Cu submarinul, în Cosmos

Cel puţin fiindcă nu ne aflăm în preajma datei de 1 aprilie, Ziua păcălelilor, vă asigurăm că ştirea de mai jos nu e o glumă. Aşadar, NASA a dezvăluit câteva detalii despre submarinul pe care intenţionează să îl trimită în spaţiul cosmic.

Vehiculul, prin definiţie subacvatic, va deveni însă operaţional abia în jurul anului 2040 şi nu se va scufunda „în ape tulburi", el fiind conceput pentru a explora mările de hidrocarburi de pe Titan.

Să ne amintim că Titan este unul dintre cei 24 de sateliţi naturali care gravitează în jurul planetei Saturn, şi că oamenii de ştiinţă îl consideră unul dintre corpurile cereşti relativ apropiate de Terra, respectiv din sistemul nostru solar, cele mai apte pentru a găzdui viaţa, aşa cum o concepe gândirea umană în prezent.

Submersibilul fără pilot va fi transportat, în termenul fixat, la bordul unei navete spaţiale (şi ea lipsită de echipaj), până în proximitatea satelitului Titan, apoi eliberat către Kraken Mare, cea mai vastă suprafaţă lichidă din zona acestuia.

În cadrul misiunii care va dura 90 de zile, submarinul va trebui să exploreze un teritoriu pe distanţa de peste 2.000 de kilometri, culegând astfel maximum posibil de date. Nu e însă nici el ferit, chiar dacă este doar un vehicul, de condiţii climatice extreme, între care şi temperaturi ce scad frecvent până spre -180º C.

Ingineri de la agenţia spaţială nord-americană au declarat că submarinul spaţial va fi propulsat cu ajutorul unui generator termic şi echipat astfel încât să poată lucra în atmosfera bogată în azot, precum şi în mările bogate în metan şi etan.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu
PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.

Robotul care prepară
300 de pizza pe oră

Picnic, o companie tehnologică din Seattle a prezentat o linie de fabricație robotizată, capabilă să gătească 300 de pizza într-o oră. Cum funcționează această linie de fabricație inedită? Blaturile goale sunt încărcate pe o bandă rulantă și, folosind un computer, echipament configurabil și inteligența artificială, robotul adaugă sos de roșii, brânză mozzarella, topping-urile dorite și apoi coace pizza la perfecție, într-un cuptor pe gaze.

Un lucrător uman are posibilitatea să introducă în computerul robotului specificații privind pizza – de la dimensiune, toppinguri preferate și până la gradul de coacere – mai rumenită sau mai puțin rumenită. Mai mult decât atât, linia de fabricație colectează pizza făcută și pune fiecare blat gătit în cutie, gata de livrare, nefiind necesară nicio altă intervenție umană.

Experții din industria alimentară sunt de părere că invenția ar putea schimba total peisajul preparării pizza, ajutând marile restaurante și lanțuri de fast-food să facă mai ușor față cererilor uriașe. Pe de altă parte, numeroși împătimiți ai deliciosului preparat, nu s-au lăsat convinși de creația companiei *Picnic*, susținând că preferă tot pizza tradițională, gătită de pizzaioli cu experiență, în cuptoare de lemn.

Copacii, mai buni decât aerul condiționat

În zilele noastre, aerul condiționat ni se pare o necesitate absolută, în perioadele caniculare de vară, însă un studiu științific de ultimă oră relevă că impactul de răcire al acestuia ar putea fi replicat mult mai eficient prin plantarea de copaci. Studiul, realizat de Comisia Pădurilor din Marea Britanie, relevă că zonele urbane puternic înverzite sunt mai răcoroase în medie cu 4 grade Celsius, comparativ cu zonele urbane unde numărul copacilor este scăzut.

Și selectarea anumitor copaci poate juca un rol important, platanii, stejarii și cireșii permițând o răcorire mult mai bună și o diminuare cu aproape 15% a numărului de dispozitive de aer condiționat.

Studiile de impact relevă că plantarea de mai mulți copaci într-un oraș ca Londra, de exemplu, ar aduce economii de 22 de milioane de lire sterline, la nivelul consumului de energie și ar avea un impact puternic asupra amprentei carbonice. Dar cum anume răcesc copacii zonele metropolitane? Printr-un fenomen numit evapotranspirație – fenomen accentuând efectul de răcire produs de evaporarea apei „respirate" de frunze.

Disiparea lichidului, în tranziția sa către starea gazoasă, răcește spațiul din jur, la fel cum transpirația ajută animalele să se răcorească. Arborii ideali, în acest sens, sunt cei cu frunze largi, coroane dense și rate de transpirație ridicate. De asemenea, se preconizează selectarea de copaci rezistenți la secetă, zonele urbane fiind, prin definiție, mai călduroase și mai aride decât spațiile rurale.

Albinele nu dorm
de grija nou-născuților din stup

Se spune că, înainte de a deveni părinte, nimeni nu-și poate imagina cât de epuizantă poate fi îngrijirea unui bebeluș. Dar o insectă care înțelege solicitările maternității, fără a fi mamă, este albina lucrătoare. Savanții au descoperit că aceasta își sacrifică somnul pentru a avea grijă de progeniturile aduse pe lume de matcă.

Un studiu efectuat la Universitatea Ebraică din Ierusalim sugerează că albinele lucrătoare se odihnesc mult mai puțin decât albinele-mascul (trântorii) și matca (regina stupului), din pricina rolului lor în îngrijirea larvelor.

Într-un articol publicat în revista Current Biology, cercetătorii israelieni demonstrează un fapt deosebit de interesant: albinele lucrătoare, care sunt femele sterile, dar reprezintă cel mai numeros grup din stup, sunt împiedicate, pur și simplu, să doarmă, de anumite substanțe chimice secretate de larve, substanțe care acționează ca un fel de „cafea", ajutându-le să se mențină treze.

Atunci când erau luate din preajma larvelor, albinele lucrătoare dormeau normal. Savanții vor acum să observe dacă privarea de somn are efecte de durată asupra calității vieții albinelor.

„Dacă nu există costuri pentru orele de somn pierdute, înseamnă că albinele lucrătoare au un mecanism care le permite să-și reducă semnificativ perioadele de odihnă, fără ca țesuturile sau creierul lor să fie afectate. Acest lucru ridică, desigur, întrebarea care sunt, mai exact, aceste mecanisme și care este funcția de bază a somnului", afirmă unul dintre autorii studiului, dr. Guy Bloch.

Hrănirea socială, bună sau rea?

Apartenența la un grup social – fie că e vorba de prieteni sau de familie – are efecte și asupra poftei de mâncare, în sensul că, atunci când luăm masa în compania cuiva suntem tentați să consumăm mai multe produse. „Vinovată" ar putea fi mentalitatea de „vânător-culegător", moștenită de la strămoșii noștri primitivi. Pentru că, în urmă cu zeci de mii de ani, grupurile de oameni se adunau să mănânce cât puteau de mult și distribuiau hrana, câtă vreme aceasta era abundentă.

Comportamentul acesta îi proteja în perioadele când nu se găsea suficientă hrană, sugerează savanții de la Universitatea Birmingham, care au analizat psihologia omului modern. „Hrănirea socială" – adică masa luată în compania altor oameni – este mai plăcută decât o masă luată de unul singur, pentru că dejunând alături de semenii săi, persoana se simte acceptată social, iar centri recompensei din creier o încurajează să consume mai mult decât ar face-o de obicei, tocmai pentru a părea mai agreabilă în ochii acestora.

„Este fără echivoc că oamenii mănâncă mai mult alături de alți oameni decât ar face-o când sunt singuri. Ei vor să transmită celorlalți o imagine pozitivă și, cu cât sunt mai puțin cunoscuți, de către ei, partenerii de masă, cu atât vor mânca și vor bea mai mult", susține psihologul dr. Helen Ruddock.

Există însă, afirmă cercetătorii britanici, și excepții, în acest caz: femeile care iau masa alături de bărbații pe care vor să-i impresioneze și persoanele supraponderale, care se abțin să mănânce prea mult, de teamă să nu fie judecate că „se îndoapă".

Poluarea aduce elevilor note mici

Deși se cunoaște de mult că puritatea – sau mai curând lipsa de puritate a aerului are un impact uriaș asupra sănătății umane, se pare că ea afectează nu doar plămânii și alte organe din corp, ci și judecata.

Astfel, o echipă de cercetători de la Școala de Economie din Londra a examinat 2.400 de elevi și studenți din diferite regiuni ale Marii Britanii, relevând că, cu cât aerul este mai poluat într-o anumită zonă, cu atât performanțele școlare ale tinerilor sunt mai slabe.

A fost analizat nivelul de concentrație a particulelor nocive, cunoscut drept PM10 – nivel a cărui limită maximă admisă, în conformitate cu normele Organizației Mondiale a Sănătății, nu trebuie să depășească 50 de micrograme pe metru cub.

În unele dintre zonele vizate, acest nivel ajungea însă chiar și până la 75 de micrograme pe metru cub. Ei bine, tocmai în acele zone performanțele școlare ale elevilor și studenților erau mai slabe, în medie, cu până la 5%, comparativ cu grupurile martor.

Un alt studiu, desfășurat în Israel, a vizat nu mai puțin de 400.000 de examene date de elevi de liceu și studenți, ajungând la concluzii similare. Pentru a-i ajuta pe elevii din zonele poluate să aibă performanțe școlare mai bune, savanții îi sfătuiesc să-și limiteze activitatea exterioară în zilele în care nivelul de poluare este mai ridicat și să aleagă rutele mai puțin poluate atunci când se duc sau vin de la școală, liceu ori facultate.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Un soldat înfruntă o armată

La auzul veştii că SUA au intrat în Primul Război Mondial, William Henry Johnson, un tânăr de culoare din New York s-a înrolat ca voluntar, dar, din cauză că era negru, i s-au încredinţat doar sarcini înjositoare, ca spălatul latrinelor, descărcarea lăzilor cu provizii sau curăţarea hainelor şi bocancilor.

Pe 1 ianuarie 1918, Regimentul 369 Infanterie, unitatea din care făcea parte, a fost trimis în Franţa. Cum toţi membrii săi erau de culoare, ei au fost ţinuţi în continuare la muncă, spre dezamăgirea comandantului, colonelul William Hayward, care şi-a implorat superiorii să-i trimită în prima linie. Francezii duceau lipsă de personal militar, aşa că Regimentul 369 a fost ataşat Diviziei 161 din Armata Franceză, primind inclusiv uniformă de luptă franceză. Johnson şi camarazii săi au învăţat rapid suficientă franceză cât să înţeleagă ordinele superiorilor şi a fost pus de sentinelă, alături de un compatriot, Needhman Roberts, la marginea vestică a pădurii Argonne.

În noaptea de 14 spre 15 mai a anului 1918, Johnson, se afla în postul său de pază, din preajma unui pod, când a auzit zgomote ciudate, ca un foşnet de frunze, şi a vrut să-l trezească pe Roberts, care era plantonul de schimb. Acesta însă, buimac de somn, nu a răspuns. Foşnetul a continuat să se audă şi, la un moment dat, Johnson a auzit ceea ce părea să fie declicul unei foarfece de tăiat sârma ghimpată.

În cele din urmă, Roberts s-a trezit şi împreună cu Johnson a aruncat câteva grenade, pentru a alunga pe oricine s-ar fi apropiat de perimetru. În lumina slabă a exploziilor, cei doi au văzut, îngroziţi, cum zeci de soldaţi germani, cu baionete la arme, alergau spre ei. Johnson i-a strigat lui Roberts să fugă după ajutoare, dar acesta n-a ajuns prea departe, fiind rănit de o schijă în braţ şi la şold.

După ce a aruncat toate grenadele, Johnson a continuat să tragă cu puşca, fiind, la rândul

său, rănit la braţ şi la cap. Când a rămas fără gloanţe, a început să-şi folosească puşca asemenea unei ghioage, lovindu-i pe toţi soldaţii germani care încercau să se apropie de el. După ce patul puştii s-a rupt, Johnson a fost şi el lovit la cap şi s-a prăbuşit. În câteva clipe a fost însă iar în picioare şi, trăgându-şi cuţitul bolo (un fel de macetă, folosită de armata americană şi pe care soldatul o păstrase, pe lângă armamentul francez) de la brâu, s-a avântat iar în luptă, deşi gloanţele continuau să îl lovească.

Lupta disperată a continuat, în beznă, minute în şir, până la sosirea întăririlor franceze, moment când germanii, care credeau că avuseseră de-a face cu cel puţin câţiva soldaţi inamici, s-au retras. Johnson şi Roberts au fost imediat duşi la primul spital de campanie şi, în ciuda rănilor serioase, au supravieţuit.

În total, Johnson a reuşit să ucidă de unul singur 6 soldaţi germani şi să rănească alţi 32, dar, cel mai important lucru, a oprit în faşă ofensiva pe care armata germană o pregătea pentru acel sector de pădure. Camarazii viteazului american au numit această ciocnire „Bătălia lui Henry Johnson", iar el a primit porecla „Moartea Neagră" şi gradul de sergent.

Din cauza rănilor suferite – fusese lovit de gloanţe sau înjunghiat cu baioneta în nu mai puţin de 21 de locuri! – militarul american nu a mai putut să lupte şi i s-a implantat în picior o placă de metal, fiind lăsat la vatră. Înainte de a pleca în America, Johnson şi Roberts au fost decoraţi cu Croix de Guerre, cea mai înaltă distincţie de război a Franţei – aşa se face că primii soldaţi americani care au primit această decoraţie au fost doi tineri de culoare... În 2015, preşedintele american Barack Obama l-a decorat, post-mortem, pe Johnson, cu Medal of Honor, suprema distincţie militară a SUA.

Fotodocument

Găselniţă după dezastru

În februarie 1942, flota japoneză a distrus aproape complet o flotă combinată, olandezo-americano-australiano-britanică, în bătălia din Marea Java. Doar patru nave Aliate au scăpat, dintre care una singură olandeză, crucişătorul „Abraham Crijnssen". Dându-şi seama că nu vor putea străbate, într-o mare întesată de nave japoneze, cei aproape 2.000 km care-i despărţeau de Australia, olandezii au venit cu o idee bizară: şi-au camuflat vasul cu crengi şi frunze de copaci, au vopsit carena în gri, pentru a părea o stâncă şi au pur-ces la drum. „Insula plutitoare" se deplasa însă doar noaptea, peste zi rămânând imobilă, pentru a nu atrage atenţia forţelor Axei, astfel încât, după ce japonezii au fost convinşi că este doar una dintre miile de insuliţe din arhipelagul indonezian, nava a reuşit să ajungă la destinaţie.

Podul Pumnilor din Veneţia

Dacă vi se pare că luptele cu bâte şi ghioage, disputate într-o localitate moldavă, la începutul fiecărui an, sunt barbare, aflaţi că o asemenea tradiţie a existat şi într-un loc mult mai elevat, din punct de vedere al civilizaţiei: Veneţia.

În Evul Mediu şi la începutul epocii moderne, Veneţia era împărţită în multe districte administrative, unde existau facţiuni rivale, gata oricând să se repeadă la beregata adversarilor. Raidurile armate în teritoriile vecine erau la ordinea zilei şi, pentru că li s-a părut că tot nu este suficient, bandele rivale au decis să se întâlnească şi într-un loc public, pentru a tranşa diferenţele dintre ele cu... pumnii.

Două dintre cele mai mari şi mai faimoase asemenea facţiuni veneţiene au fost Castellani şi Nicolotti. Primii trăiau în partea estică a Veneţiei şi majoritatea lucrau la şantierele navale şi la atelierele de pe cheiuri. Nicolotti trăiau în vestul oraşului şi erau pescari. Timp de secole, rivalitatea dintre aceste două grupări a devenit o sursă de nesfârşite bârfe şi chiar de divertisment pentru veneţieni. În timpul festivităţilor civice, membrii celor două bande se provocau la întrecere, în jocuri precum Moresca, alergarea cu tauri şi asmuţirea urşilor. Dar cele mai mari confruntări erau luptele aranjate dinainte, care aveau loc pe numeroasele poduri din lagună. Aceste întâlniri rituale au rămas cunoscute ca *battagliole sui ponti.*

Astfel, în fiecare duminică sau de sărbătorile religioase, unul dintre podurile veneţiene era transformat în câmp de luptă. Suprafaţa redusă a podului făcea aceste dueluri şi mai incitante.

Pe lângă pumni, se foloseau şi beţe ascuţite, iar rănile grave erau comune. Uneori, suporterii celor două facţiuni intrau şi ei în conflict, aruncând în tabăra rivală cu cărămizi de pe acoperişurile clădirilor învecinate. Umilinţa supremă pentru bătăuşi era de a fi aruncaţi în apă de către adversari. În fiecare an, mulţi participanţi la dueluri mureau, fie înecaţi, fie înjunghiaţi cu beţe ascuţite.

La începutul secolului al XVII-lea, luptele de pe pod au devenit mai civilizate şi mai organizate. Folosirea beţelor şi a oricăror alte obiecte ce puteau fi folosite ca arme a fost strict interzisă, fiind permise doar loviturile cu pumnii.

Ultimul duel a avut loc pe 29 septembrie 1705. El a început în maniera obişnuită, dar curând a degenerat într-o bătălie cu pumnale şi bâte. Mulţimea era atât de preocupată să se încaiere încât a observat târziu că biserica San Girolamo luase foc. Pompierii nu au putut interveni la timp, pentru că majoritatea erau pe pod, împărţind pumni în stânga şi-n dreapta. Biserica a ars din temelii, iar organismul legislativ şi executiv suprem al Veneţiei, Consiliul celor Zece, dându-şi seama că duelurile de pe poduri ajunseseră prea departe, le-au interzis. În locul lor, veneţienii au găsit însă rapid alte metode de a se întrece – cursa cu gondole, numită *Regatta* sau *Forze d'Ercole,* crearea unui turn uman.

Astăzi în istorie

24 octombrie 51

S-a născut împăratul roman Domiţian

Al doilea fiu al împăratului roman Vespasian şi al Flaviei Domitilla, Domiţian s-a aflat la Roma în „anul celor patru împăraţi" (69 d.Hr.) şi doar norocul său proverbial l-a ajutat să scape cu viaţă, după represaliile ordonate de efemerul împărat Vitellius.

Sosirea tatălui său şi instaurarea acestuia la putere aveau să-l transforme în „Caesar" – moştenitor prezumtiv al tronului, alături de fratele lui mai mare, Titus. Cum acesta nu avea copii, Domiţian a devenit automat moştenitor al tronului şi a preluat puterea după moartea neaşteptată a lui Titus – de care unii istorici susţin, fără a aduce însă dovezi concrete – că Domiţian ar fi fost responsabil.

Ca împărat, Domiţian a fost urât de aristocraţia romană, bazându-se, în

administraţia imperială, pe liberţi şi cavaleri. Cu toate acestea, o mare parte dintre deciziile sale politice şi economice – de pildă încurajarea cultivării de grâu şi desfiinţarea viilor – au fost menţinute de suveranii ulteriori. Pe plan militar însă, ca şi în domeniul politicii externe, domnia lui Domiţian a fost o catastrofă. În conflictele cu dacii, împăratul a pierdut două legiuni şi numeroase alte trupe, dar a reuşit să-şi păstreze încrederea armatei crescând soldele cu o treime, în anul 84.

Afectaţi de persecuţiile declanşate de Domiţian şi, mai ales, de pretenţia lui de a fi numit „dominus et deus" („stăpân şi zeu"), senatorii şi marii comandanţi ai armatei au început să se revolte. Rebeliunea lui Saturninus, guvernatorul Germaniei Superior, a fost înăbuşită în sânge şi au urmat o mulţime de procese pentru *les majestas* (înaltă trădare), prin care Domiţian s-a răfuit cu aristocraţia – nu mai puţin de 12 foşti consuli au fost executaţi în cursul domniei lui.

Uciderea rudei sale apropiate, Flavius Clemens, în 95, i-a convins chiar şi pe apropiaţii împăratului că nimeni nu este în siguranţă. Ca atare, un grup de complotişti, condus de cei doi prefecţi ai pretoriului, oficiali ai palatului imperial şi chiar soţia împăratului, Domitia Longina, l-a asasinat pe Domiţian, pe 18 septembrie 96, tronul fiind preluat de bătrânul patrician Nerva Traian.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

E bine de ştiut

Vremea schimbătoare, stresul, insomnia, toate pot declanşa dureri supărătoare. E bine de ştiut că unele plante au în compoziţie substanţe capabile să atenueze durerea.

Astfel, scoarţa de salcie are în compoziţie salicină, substanţă cu efect antiinflamator, care se regăseşte şi în aspirină. Consumul de ceai de salcie acţionează ca analgezic şi ca antinevralgic, atenuând durerile în caz de spondiloză.

Şi gelul cu arnică este util în astfel de dureri. Durerile de cap pot avea cauze diverse, de la stres,

Soluţiile fitoterapiei

oboseală, insomnie, febră, la exces de cafea. Una dintre plantele care reduce durerea de cap este roinița. La fel de eficient este şi un ceai preparat din salvie şi mentă.

Durerea în gât apare în urma inflamării lui, ceea ce duce la dificultatea de a înghiţi alimente. Infuzia de muşeţel este ideală pentru calmarea durerilor respective. Se poate face gargară, dar ceaiul de muşeţel poate fi şi băut pentru a reduce inflamaţia. Acest ceai este util şi pentru că are proprietăţi antibacteriene şi antioxidante şi ajută sistemul imunitar să lupte împotriva infecţiilor.

De asemenea, ghimbirul reduce inflamaţiile şi durerile articulare, beneficiile fiind mai mari decât cele oferite de substanţa activă ibuprofen.

Fitoterapia oferă multe remedii bine tolerate de organism, fără riscul efectelor secundare.

Dr. ANDY ANDREI

Look modern

Rochia „boemă" este vedeta sezonului. Acest model lung şi vaporos, cu alura sa romantică seduce toate femeile pentru confortul şi stilul său. Trecând de 50 de ani, în acest sezon ni se recomandă să ne uităm spre modelele anilor '70. Peste o rochie vaporoasă cu flori, midi, să nu purtaţi un cojoc. Optaţi mai degrabă pentru o vestă scurtă din piele, bine structurată, care vă conferă eleganţă.

Rămâneţi modernă echilibrând perfect silueta. Peste o rochie boemă purtaţi o vestă-blazer în vogă în acest sezon. Veţi fi şic şi cu un trenci clasic.

În privinţa culorilor, toate nuanţele vă sunt permise. Roşul şi portocaliul vă vor da o mină bună. Albastrul marin, bordoul, bejul sau maronul sunt, de asemenea, opţiuni bune.

Iată cum, şi după 50 de ani, puteţi fi şic!

Lecţii de nutriţie

Toamna şi sistemul imunitar

Toamna, organismul nostru are nevoie de superalimente. Iată secretele unui superaliment, dar care, din nefericire, este mai puţin cunoscut la noi. Oamenii de ştiinţă au încoronat-o drept regină a cruciferelor, ne spune dr. nutriţionist Cristian Panaite.

La japonezi, e considerată supliment alimentar, suedezii o adaugă în supe pentru vitamine şi minerale, iar în Africa de Sud nici nu se poate concepe bucătăria tradiţională fără varza Kale.

Puţini români au auzit de regina despre care vorbeam mai sus. Pentru că pe piaţa autohtonă, regina Kale este o necunoscută, o raritate ignorată, deşi are adevărate superputeri! Scade riscul bolilor coronariene, scade colesterolul şi creşte nivelul de antioxidanţi din organism, mai ales la fumători.

Într-un studiu, un grup de bărbaţi cu colesterol ridicat au consumat zilnic 3-4 pahare de suc de Kale timp de 3 luni, echivalentul a 15 kg de Kale. Cam cât ar consuma un american obişnuit într-un secol, conform statisticilor oficiale.

Ce s-a întâmplat după atâta varză Kale? Colesterolul cel rău a scăzut şi cel bun a crescut ca şi cum ar fi făcut o oră de sport în fiecare zi. Nivelul antioxidant din sânge a crescut şi el, dar mai puţin în cazul fumătorilor.

Pe lângă alte studii care laudă regina cruciferelor pentru beneficiile aduse sănătăţii, în urma unui alt studiu, cercetătorii au concluzionat: alături de capacitatea antioxidantă, aportul de varză ar putea spori imunitatea împotriva agenţilor patogeni precum virusuri, bacterii şi toxine.

Experimentul în cauză a arătat că, prin adăugarea unei miliardimi dintr-un gram (!) de proteină Kale crudă, s-a mărit de 4 ori producţia de anticorpi! Ce se întâmplă când se fierbe o jumătate de oră? Efectul imunostimulator devine şi mai puternic.

În concluzie, nu ocoliţi varza Kale, care este un veritabil tămăduitor pentru sistemul imunitar şi pentru colesterol.

Dosarele frumuseţii

Mai mult de 30 la sută dintre femei se plâng de senzaţia permanentă de picioare obosite şi „grele". Simptomele supărătoare trădează de cele mai multe ori o insuficienţă venoasă. „Vinovaţii" principali sunt hormonii.

Remedii

Alţi factori implicaţi sunt statul prelungit pe scaun, excesul ponderal, vârsta, consumul de alcool, fumatul. Picioarele sunt umflate, apar dureri, pulsaţii pe un traiect venos şi chiar contracturi pe timpul nopţii. Ce remedii vă scapă de simptomele neplăcute şi pot reda picioarelor binemeritata frumuseţe?

- Când vă odihniţi, priviţi la televizor sau citiţi, menţineţi picioarele cu aproximativ 10 cm mai ridicate faţă de restul corpului, sprijinite de o pernă.
- Evitaţi duşurile fierbinţi, sauna sau epilarea cu ceară fierbinte.
- Un masaj blând al gambelor şi câteva minute de mişcări de pedalare în aer, seara înainte de culcare diminuează edemele.
- Poziţia picior peste picior nu este recomandabilă.
- Nici încălţămintea cu tocuri înalte, purtată zi de zi, nu este recomandabilă.
- Unul dintre cele mai bune remedii împotriva picioarelor umflate este viţa-de-vie. Se recomandă să beţi un astfel de ceai, dar utile sunt şi băile de picioare cu apă în care s-a adăugat o infuzie concentrată de viţă-de-vie.

Gastronomice

Salată de peşte cu legume

6 roşii mici, 100 g fasole verde fiartă, 5 cartofi fierţi, 2 ardei graşi, o conservă de ton, o cutie fileuri de anşoa, 100 g măsline negre, 3 ouă fierte tari, o ceapă mică, 3 căţei de usturoi, 4 linguri ulei de măsline, 2 linguri oţet de vin alb, o lingură capere, busuioc proaspăt, sare, piper.

Se pune un ou deoparte, pentru sos. Frecăm bine un castron cu usturoi, iar ce rămâne se toacă mărunt. Se taie fasolea bucăţi. Cartofii, ceapa şi ardeiul gras se taie în rondele. Roşiile şi ouăle se taie în sferturi. În castron se pune un strat de cartofi, deasupra un strat de fasole verde, apoi roşiile, ceapa, ardeiul gras şi se presară restul de usturoi. Se termină cu fileurile de anşoa, tonul mărunţit, măslinele şi feliile de ou. Se potriveşte de sare şi piper. Se face un sos din ulei amestecat cu oţet şi gălbenuşul celui de-al treilea ou. Se toarnă peste salată şi se presară cu busuiocul tocat şi capere.

Budincă de carne

200 g carne porc, 400 g carne berbec, sare, 5 ouă, 100 g pâine, 200 g ciuperci, 3 linguri bulion, 3 linguri smântână, 2 linguri brânză rasă.

Carnea tăiată în bucăţi mici se amestecă bine cu sare, boia, ou, pâine înmuiată în lapte şi ciupercile tocate. Toată compoziţia se pune într-o cratiţă unsă cu grăsime şi se lasă în cuptor aproximativ 40 de minute. Ouăle fierte se taie în felii, se aranjează pe deasupra budincii atunci când aceasta este aproape gata. Din smântână, bulion şi brânza rasă pregătim un sos picant pe care-l turnăm peste budincă. Se mai lasă cratiţa 10 minute în cuptor.

Tiramisu cu mascarpone

500 g brânză mascarpone, 5 ouă, 5 linguri zahăr farin, o cutie pişcoturi de şampanie, 300 ml cafea tare, o lingură cacao pudră.

Se freacă gălbenuşurile şi zahărul până ce amestecul începe să capete culoare albă. Se adaugă mascarpone şi se amestecă bine. Se bat albuşurile spumă tare şi se încorporează în amestecul de mai sus. Se stropesc pişcoturile cu cafea şi se tapetează cu ele o formă de tort. Se acoperă cu un strat de mascarpone. Se pune un alt strat de pişcoturi stropite cu cafea, un al doilea strat de cremă etc. La final, se ţine la frigider şi se lasă la rece cel puţin 3 ore. Se serveşte pudrată cu cacao.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomene aerospaţiale neidentificate

O prezenţă multimilenară

Discutând ipoteza hipercivilizaţiilor, spuneam că aproape sigur reprezentanţii săi au explorat şi inventariat Galaxia noastră, până la cel mai mic detaliu semnificativ, încă de milioane de ani. Ne putem deci întreba – nu cumva Pământul şi vietăţile sale au fost luate, încă de atunci, sub ocrotirea lor? În articolele anterioare am examinat două dintre „magiile" care ar dovedi că sunt aici: fenomenul OZN şi răpirile.

Vechimea acestei prezenţe ar putea fi argumentată prin documente şi tradiţii. Multe scrieri vechi, care au supravieţuit până în prezent, se referă la evenimente aeriene inexplicabile. O antologie recentă a acestora, scrisă de Jacques Vallée şi Chris Aubeck, conţine 500 de cazuri OZN selectate, produse în 3500 de ani. Astfel, în 1460 î.Hr. Thutmosis III a învins duşmanii săi în Asia, ajutat de un eveniment ceresc miraculos. În 1347 î.Hr., faraonul Akhenaton a văzut „un disc strălucitor" coborând din cer şi s-a auzit un glas, enunţând nişte porunci. Conform unei cărţi a lui Julius Obsequens, scrisă în secolul al IV-lea, în anul 464 î.Hr., la Roma, a apărut un foc pe cer, cu forme şi figuri ciudate, înspăimântându-i pe martori ş.a.m.d.

Vechi incidente moderne

Tot Jacques Vallée a fost probabil primul care a sesizat, încă în anii şaizeci, faptul că întâlnirile OZN sau răpirile nu sunt decât forme moderne pentru nişte incidente care s-au petrecut în mod constant de-a lungul întregii istorii a omenirii şi care au intrat în memoria colectivă sub forma unor basme cu pitici, zâne, iele, spiriduşi, gnomi ş.a.m.d. El scria: „Ocupanţii OZN, la fel ca zânele din vechime, nu sunt extratereştri. Ei sunt locuitori ai unei alte realităţi ... Puterea pe care o atribuim azi celor din farfuriile zburătoare a fost cândva proprietatea exclusivă a lumii zânelor".

Jacques Vallée mai scrie: „Ceea ce vedem aici nu este o invazie extraterestră, el este un sistem spiritual care acţionează asupra oamenilor şi foloseşte oamenii ... Opinia mea este că există un sistem de control spiritual al conştiinţei umane şi că fenomenele paranormale, cum ar fi OZN-urile, sunt una dintre manifestările sale. Nu pot spune dacă acest control este natural şi spontan, dacă este explicabil în termeni de genetică, de psihologie socială sau alte fenomene obişnuite – sau dacă este artificial în natura sa, aflat sub puterea unei voinţe supraumane. El ar putea fi determinat în întregime de legi pe care nu le-am descoperit încă". Vallée mai adăuga că, desigur, pentru cei care ţin la pacea minţii lor, calea cea mai simplă va fi să nege realitatea tuturor acestor fapte.

Folcloristul Thomas Ed. Bullard Ph.D., care şi-a dat doctoratul la Universitatea statului Indiana cu o teză asupra OZN-urilor şi a corelaţiei lor cu teme din folclor, a subliniat şi el că în multe tradiţii, zânele răpesc oameni şi-i duc în regate subpământene, în care timpul se scurge cu o altă viteză decât pe Pământ. În foarte multe tradiţii populare, fiinţe venite de pe un alt tărâm fură sau înlocuiesc copiii şi/sau se împreunează cu pământenii. Toate aceste motive sunt şi permanenţe ale răpirilor OZN moderne. Putem întâlni astfel de mituri peste tot, inclusiv la aborigenii australieni, la pigmei ori la eschimoşi, dar şi în folclorul multor popoare din Europa. Similitudinea tuturor acestor tradiţii cu fenomenul OZN este izbitoare şi cu greu ar putea fi atribuită doar fanteziei populare sau unor simple coincidenţe.

Şi în tradiţiile folclorice româneşti pe care le cunosc, există roţi de foc, care se ivesc noaptea din cer, se rotesc cu o viteză fascinantă şi se transformă, la atingerea pământului în fiinţe cu aspect uman, există zburătorii, există şi copilaşi care apar de nicăieri ca tovarăşi de joacă şi apoi dispar fără urmă ş.a.m.d.

Pădurile din România au fost considerate dintotdeauna populate de fiinţe feminine numite *iele*, care răpesc tineri sau copii, Aceste tradiţii au fost studiate şi descrise în detaliu de învăţaţi români precum Dimitrie Cantemir, Mircea Eliade, Nicolae Densuşianu etc. Aparităţile predilect nocturne, originea aeriană, rotirea luminoasă, atracţia faţă de sursele de apă, reziduurile pe care le lasă în urma lor, afectarea copacilor din jur, zgomotul însoţitor ca de cimpoi, viteza fantastică de deplasare, răpirea unor oameni, dar şi componenta sexuală menţionate în cazul ielelor, prezintă similitu-

dini izbitoare cu fenomenul OZN, care greu s-ar putea atribui unor simple coincidenţe.

Cunosc şi mai multe asemenea istorii cu iele, în România zilelor noastre. De pildă D.B. povestea că s-a întâlnit, nu departe de oraşul Sighetul Marmaţiei, la vârsta de 6 ani, dar şi după aceea, cu faimoasa *„Fata Pădurii"*, o zână, de tipul ielelor, cunoscută în întreaga regiune Maramureş. La una dintre întâlniri, cu doi martori, ea a fost văzută coborând dintr-un OZN, în care s-a întors apoi.

Conform credinţelor populare, după dansul ielelor, în iarbă rămâne un inel ars. Acest lucru ne atrage atenţia asupra unui alt fenomen: cercurile în lanuri. În câmpurile de grâu, orz sau secară, în timpul recoltării, dar uneori şi în fânete, apar cercuri bizare, adesea multiple, în care spicele sunt culcate la pământ. Recent, ele formează pictograme geometrice tot mai complicate şi stranii, de o frumuseţe surprinzătoare. Fenomenul e foarte vechi. Se pare că primul document în care se vorbeşte de cercuri în lanurile de cereale, datează din anul 815 şi a fost redactat la Lyon. Iar într-o gravură publicată în 1678 este înfăţişat un aşa numit „diavol secerător" care culcă nişte spice la pământ, formând două cercuri concentrice, într-un câmp de ovăz.

Vechile tradiţii ale tuturor popoarelor mai spun că primii oameni au fost creaţi de zei. Dar, în multe culturi, există şi aluzii la faptul că, în continuarea acestui act primordial, s-a desfăşurat şi o permanentă activitate de îmbunătăţire a speciei umane. Eroii Greciei antice au fost consideraţi hibrizi, aflaţi deasupra standardelor, născuţi din mame pământene şi taţi coborâţi din Olimp. Începând cu zeităţile sumeriene (sau demonii) Lilu şi Lilitu, continuând cu *incubii* şi *sucubii* din mitologia romană (sau cu „zburătorul" din folclorul nostru), tradiţiile populare pomenesc de fiinţe fabuloase de pe un alt tărâm, care vin noaptea, pe furiş, în paturile femeilor, respectiv ale bărbaţilor, pentru a se împreuna. Jacques Vallée a descoperit că, într-un calendar francez din secolul XV, există imagini în care demonii sunt înfăţişaţi străpungând abdomenul unor victime, cu ace lungi, exact ca în rememorările unor martori răpiţi de OZN-uri.

Întâmplări aproape normale

John Mack a observat că, în societăţile tradiţionale, care nu fac o distincţie netă între lumea materială şi lumea spirituală, fenomenul OZN, ca şi întâlnirile cu umanoizi care coboară din cer sunt considerate fenomene aproape normale, care nu merită să fie raportate. Şi eu însumi, ca şi colegii mei, am constatat această atitudine a populaţiei, în anumite comunităţi rurale, relativ izolate, din România.

Profesorul Mack opina că „cei care sunt răpiţi de OZN-uri în zilele noastre continuă o tradiţie bine documentată a unor ascensiuni şi comunicări extraterestre". În cartea sa *Passport to the Cosmos*, el examinează în detaliu câteva exemple în acest sens. Vusamazulu Credo Mutwa (n.1921), un *sangoma*, vraci de nivel superior din Africa de Sud a povestit că a suferit o răpire în tinereţe. Zuluşii cunosc „de mii de ani" astfel de incidente numind vizitatorii *mantindane*. Un alt exemplu era Bernardo Peixoto (1933-2011) care, crescut ca viitor şaman în jungla braziliană, s-a întâlnit cu aşa numiţii *„ikuyas"*, mesageri ai „Marelui Spirit", care sunt trimişi deoarece noi „n-am fi capabili să ne confruntăm cu acea imensă energie", în mod nemijlocit.

Contactat şi de vindecători şi conducători ai populaţiilor indigene din Statele Unite, Mack a înţeles că aşa-numitele „răpiri OZN" sunt pentru ei familiare din vechime. Când Mack a întrebat cum se face că aceste credinţe nu sunt cunoscute nici mediilor academice, nici cercetătorilor fenomenului OZN, i s-a răspuns că, pentru nativii americani, subiectul este sacru şi nu poate fi discutat cu oricine. În plus, opiniile lor, despre fiinţe venind de pe un alt tărâm, nu sunt luate în serios de învăţaţii albi, fiind etichetate doar ca folclor, iar ei nu doresc aceasta. Mack citează, între alţii pe Wallace Black Elk (1921-2004), vindecător cunoscut din tribul Lakota, din SUA, care spunea: „Oamenii de ştiinţă numesc asta OZN... pentru că nu sunt instruiţi; au pierdut contactul cu înţelepciunea, cunoaşterea, puterea şi harul... trebuie să vadă totul cu ochiul liber... au pierdut contactul cu poporul din stele". *(Va urma)*

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

DOLIUL – o altă dimensiune

Pierderea unei persoane apropiate afectiv constituie, pentru orice om, o dramă cu ecouri neauzite şi de nedescris în cuvinte. Iar doliul corespunde unui proces ale cărui „chei" ar fi ideal să le cunoaştem din timp, pentru a şti cum să depăşim cât mai bine posibil suferinţa sufletească. De aceea, numeroşi psihologi pornesc de la convingerea că fiecare individ are în el resurse nebănuite pentru a se elibera de tristeţe şi a se linişti.

Viaţa se schimbă, dar nu se sfârşeşte

În prezent, moartea a devenit mai degrabă un fel de subiect tabu şi de aceea rareori se mai poartă doliu după pierderea cuiva apropiat. Se trăieşte durerea în tăcere, cu convingerea că suntem „suficient de puternici" pentru a depăşi singuri momentul, dar cel mai frecvent nu cunoaştem mai nimic despre mecanismele psihologice aflate în acţiune în noi înşine, pe parcursul nefericitei experienţe. Drama respectivă constituie un traumatism, o rană afectivă, ale cărei urmări se vor face simţite tot restul vieţii noastre.

Psihiatrul Christophe Fauré crede că doliul poate fi rezumat în patru etape sau elemente de bază. Primul consistă în recunoaşterea şi acceptarea realităţii decesului. Nu e o exagerare sau o poziţie nerealistă: există numeroase situaţii când plecarea cuiva dintre noi efectiv este refuzată, pare ceva de neconceput şi deci e negată, chiar la modul exprimării cât se poate de dureroase: „Nu, nu a murit, nu-i adevărat, el/ea trăieşte!". Odată depăşit momentul respectiv, în a doua etapă trebuie validate şi exprimate emoţiile pe care le resimţim; să dăm drumul durerii interioare „să iasă afară".

Apoi, în al treilea moment de referinţă suntem direcţionaţi către dezvoltarea unei noi legături cu persoana decedată. Aici, dificultatea o reprezintă construirea unei relaţii noi, care să integreze realitatea certă a despărţirii definitive, lăsând liberă exprimarea emoţiilor corespunzătoare. În al patrulea rând, suntem invitaţi să ne integrăm într-o nouă viaţă, cu proiecte noi, să iubim din nou, perfect conştienţi că de-acum nu mai există un loc anume pentru cel/cea care nu mai este.

„Întoarcerea" decedaţilor

Menţionăm în paranteză un aspect lingvistic interesant. În limba franceză, termenul folosit pentru „strigoi" este „revenant", al cărui sens literal în română este „cel care revine (se întoarce)". De altfel, şi în engleză, „revenant" înseamnă „cel întors din moarte". De ce am amintit acest aspect, care nu ţine neapărat de superstiţii, credinţe populare, stări psihice negative ori de sus-menţionata „neacceptare" a realităţii? Deoarece nu puţine persoane aflate în doliu fac mărturisiri de tipul: „Am impresia că-i aud vocea spunându-mi că e bine, *acolo...*"; „Parcă am simţit atingerea mâinii sale pe umăr..."; „Mă plimbam prin parc şi mi s-a părut că îi văd silueta pe o alee..." Sunt semne ale aparentei prezenţe a defunctului, care creează impresia că nu e vorba despre simple coincidenţe. Însă, de obicei, avem mari reţineri în a vorbi despre ele, din teama de a nu fi cumva înţeleşi greşit şi priviţi cu suspiciune.

Numeroase mărturii arată că, în marea majoritate a cazurilor, asemenea percepţii sunt receptate cu calm. Bazându-se pe diferite concepţii spirituale, ele pot să alimenteze o nouă formă de legătură liniştitoare cu defunctul – de pildă, dând senzaţia că fiinţa iubită şi decedată „veghează asupra noastră, de sus" şi că legătura din timpul vieţii nu va fi ruptă niciodată. Trebuie totuşi să ne protejăm împotriva unei aşteptări sau a unei căutări care poate să depăşească „aria" acestor semne, deoarece o căutare plină de speranţă, prea activă, poate provoca mai mult frustrare decât calm şi chiar să împiedice buna desfăşurare a procesului natural de doliu.

În cele din urmă devine clar că e prea puţin important de ştiut dacă aceste senzaţii subiective de contact senzorial cu defunctul reprezintă realitatea sau o halucinaţie provocată de absenţa fizică a fiinţei iubite. Cel mai important rămâne să se ia în considerare efectele pozitive ale acestora asupra doliului trăit de cel rămas în viaţă, cum ar fi „teserea" progresivă a unui nou tip de legătură cu cel înălţat la ceruri.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Înțelepciunea „sălbaticilor”

Populația Kogi trăiește în armonie deplină cu natura care le oferă acestor oameni – considerați sălbatici de cei mai mulți semeni trăitori în orașele sufocate de automobile, blocuri de beton, poluare, dar tot mai sărace în spații verzi.

Sloganul afișat la granița teritoriului locuit de acest trib sud-american, ar fi o deviză superbă pentru întreaga umanitate: „ Sălbatic nu este cel care trăiește în natură, sălbatic este cel care o distruge.” Iar dacă ar fi și respectat, cu certitudine planeta noastră ar urca spre un viitor mult mai luminat.

Echilibru și armonie

Niciun Kogi nu seamănă, nu taie un copac, nu deviază un râu pentru irigații, nu construiește o casă, nu recoltează fructe și nu vânează un animal, fără a consulta pe Mamo, care îi va indica spiritul căruia trebuie să îi ceară permisiunea și locul precis în care să efectueze ritualul de compensație pentru acordul primit. Trebuie să înapoiezi tot ce iei de la pământul-mamă, spun ei. Pentru Kogi, apa reprezintă sângele ce curge prin vene, ea e o făptură vie.

A ține captivă apa în spatele unui baraj e ceva de neconceput pentru ei. Marea însă are alt statut: ea e lichidul amniotic al pământului-mamă, deci nu e făcută să te scalzi în apele sale. Totul în jur este echilibru și armonie. Dacă stricăm acest echilibru pe planetă, ne vor lovi nenumărate catastrofe: secetă și incendii, inundații și uragane, cutremure... De aceea, atunci când forțele supreme își manifestă nemulțumirea față de stricarea echilibrului ancestral, se organizează pelerinaje în locuri sacre, unde spiritelor li se aduc ofrande: bumbac, cochilii rare, bucăți de cuarț – socotit o piatră încărcată cu multă energie și alte obiecte prețioase.

„Tu mă ajuți și eu te ajut!”

Conceptul numit *Zhigoneshi,* enunțat prin fraza din subtitlul de mai sus, reprezintă ideea de bază a unei conviețuiri ideale prin schimbul de ajutor la cele mai diverse activități, fără salariu. Se ajută reciproc, în primul rând, rudele între ele, apoi practica se extinde la vecini și prieteni. Munca se măsoară în zile lucrate, care vor fi returnate în momentul solicitării contrapartidei. În cazurile rarisime de nerespectare a regulii, intervine comisarul, unul dintre conducători, care va aduce situația în dezbaterea celorlalți bărbați, unde întotdeauna totul se rezolvă.

Poporo

Pe un plan echivalent, dacă nu chiar superior, în cultura Kogi apare la loc de cinste *Ayu*, frunza de coca, plantă considerate sacră. Ea are o funcție socială și rol de hrană alimentară, dar și spirituală, energizându-i puternic pe cei ce o mestecă – numai bărbații, care astfel pot rezista chiar și trei nopți fără somn și fără mâncare, în timpul marilor ceremonii și al drumurilor lungi prin Sierra Nevada.

Tot bărbații poartă cu ei permanent un obiect insolit – *poporo* – care devine treptat un gen de carte de identitate. Este compusă dintr-o mică tigvă scobită – simbolul feminității (în ea se pune „praful de poporo” – cochilii sfărâmate ale unor scoici rare, găsite doar în locuri speciale) și o tijă – simbolul masculinității – cu care purtătorul amestecă în materialul ținut mai întâi în gură împreună cu frunze de coca și înmuiat cu salivă.

Regulile de recoltare sunt și ele stricte. În timpul nopții, marea aduce și depune pe țărm cochiliile respective, care trebuie adunate înainte de ivirea zorilor. După o fierbere îndelungată, acestea sunt bine pisate, apoi puse în poporo. Cu timpul, insolitul amestec se pietrifică în jurul gurii recipientului, grosimea sa reprezentând identitatea și înțelepciunea purtătorului. Dreptul de a avea primul poporo e acordat tinerilor de către Mamo și simbolizează trecerea lor în rândul adulților.

Se poate vorbi extrem de mult despre valorile și calitățile native ale populației Kogi, una dintre puținele comunități andine care au rezistat atrocităților conchistadorilor, refugiindu-se în zone izolate din munți, astfel păstrându-și identitatea, tradițiile, practicile fascinante moștenite de nenumărate veacuri.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Muzeul Național Secuiesc din Sfântu Gheorghe

Una dintre cele mai vechi instituții muzeale din România (a fost înființat în 1875), Muzeul Național Secuiesc prezintă, într-un mod inedit și atractiv, istoria comunității secuiești din Covasna și memoria culturală a acestei regiuni. În prezent, instituția funcționează ca muzeu regional finanțat de Consiliul Județean Covasna și constituie un important obiectiv turistic al acestui județ, cât și al întregului ținut Secuiesc. Clădirile Muzeului, proiectate de Károly Kós, aflate pe strada cu același nume din municipiul Sfântu Gheorghe găzduiesc biblioteca, secția de științele naturii, cea de arheologie-istorie și cea de etnografie.

În afara acestor secții, mai aparțin de complexul muzeal și câteva unități externe cu sediul în Sf. Gheorghe (Galeria de Artă și Centrul de Arte Plastice) și în județ (Tg. Secuiesc, Cernat, Baraolt și Zăbala). Una dintre cele mai importante secțiuni o reprezintă biblioteca, aceasta reunind colecții de cărți rare, o valoroasă arhivă a presei de la finele secolului XIX și alte colecții speciale. Cel mai valoros exponat este Codicele Apor, care conține psalmi din prima traducere a Bibliei în limba maghiară (secolul XV) – a patra ca vechime din seria operelor literare tipărite în limba maghiară și care s-au păstrat până în zilele noastre. Nu trebuie să ratați nici secția de Științe Naturale.

Aceasta găzduiește peste 60.000 de exponate – precum colecția de fluturi (cu peste 23.000 de exemplare), o colecție paleontologică și una dintre cele mai mari colecții de ciuperci din România. De asemenea, merită văzute colecțiile de arheologie, cu un total de peste 50.000 de obiecte și artefacte, reflectând cultura materială a regiunii pe o durată de 35.000 de ani, și colecțiile de istorie, cu bogate mărturii privind rolul militar al secuimii în Evul Mediu.

În fine, secția de etnografie se poate lăuda cu peste 15.000 de obiecte, multe dintre ele unicat: broderii domnești din secolele. XVII-XVIII, o importantă colecție de cahle și de ceramică, mobilă veche sculptată sau pictată, dar și o colecție de jucării populare tradiționale. O expoziție în aer liber prezintă, alături de porți secuiești și stâlpi funerari sculptați, o casă veche (1767) din zona Ciuc, mobilată parțial cu piese originale.

GABRIEL TUDOR

Panteon creștin

Sfinții Dimitrie

Sâmbătă, ***26 octombrie,*** Biserica noastră îl prăznuiește pe ***Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir.***

Potrivit tradiției, acesta a trăit în vremea împăratului Dioclețian (284-305), când Cezar în Răsăritul Imperiului era Maximian Galeriu, un dușman convins al creștinilor, pe care îi persecuta cu o cruzime inimaginabilă.

Mama Sfântului Dimitrie era creștină iar tatăl său, conducător păgân al provinciei Iliria, nu primise botezul dar împărtășea în taină convingerile soției. Fiul este crescut în spiritul armatei romane și, după moartea tatălui, ajunge general și prefect al Iliriei. El se declară creștin, împarte averea celor săraci, eliberează sclavii și îi ajută pe toți cei aflați la nevoie. Este atât de convingător în acțiunile sale, încât și Lupu, administratorul averii sale, se botează.

Întors victorios dintr-o luptă, Galeriu poruncește ca în toate cetățile să se aducă jertfe zeilor, dar Sfântul Dimitrie refuză și este întemnițat. În timpul jocurilor omagiale din Tesalonic, un vestit gladiator păgân, Lie, preferatul lui Galeriu, este ucis de tânărul creștin Nestor. Galeriu află că tânărul a fost binecuvântat de Dimitrie și, furios, poruncește uciderea acestuia în temniță. Se spune că, văzând soldații intrând în celulă, el și-a dezvelit coasta pentru a fi străpuns cu sulița, asemenea lui Hristos, la 26 octombrie, anul 279.

Administratorul Lupu ia haina și inelul de general ale Sfântului și îngroapă trupul, drept care este decapitat de conducătorul cetății. Trupul lui Dimitrie este găsit nealterat și frumos mirositor de un bărbat bolnav, numit Leontie, care face o raclă de argint și se tămăduiește de boala sa. Ridică o biserică pe locul temniței în care fusese ucis sfântul și depune aici moaștele. Acestea au avut parte de un întreg periplu, fiind plimbate prin multe colțuri ale lumii din cauza vicisitudinilor istorice, dar, în cele din urmă, și-au recăpătat locul binemeritat în Biserica din Tesalonic.

Sfântul Dimitrie este ocrotitorul Craiovei.

În ziua următoare, ***27 octombrie,*** este prăznuit ***Sfântul Dimitrie cel Nou din Basarabi.*** Acesta s-a născut în satul Basarabi din sudul Dunării în anul 1186. Era dintr-o familie cu mulți copii și părinții îi mor când era încă foarte tânăr. Pentru a-și crește frații se angajează cioban în sat. Era prieten cu animalele, hrănea căprioarele și un urs, îngrijit de el, îi cără bagajele. Când, din greșeală calcă peste un cuib de păsărele,

distrugându-l își pedepsește piciorul ținându-l desculț trei ani.

Ajută la curățenia în biserică, face o mulțime de fapte bune, dar, din nefericire, logodnica sa moare înainte de nuntă. Se călugărește, duce o viață aspră și moare la adăpostul a două pietre. O învățătoare bolnavă de epilepsie visează locul respectiv și, după ce îl găsește strălucind, se vindecă. Moaștele sunt duse la Basarabi unde este construită o biserică și, între 1768-1774 sunt aduse la București de boierul Hagi Dimitrie.

În zilele noastre sunt depuse în Catedrala Patriarhală și este considerat ocrotitorul Capitalei.

IRINA STOICA

Mitologia unui artist mitic

Nu greşim deloc dacă afirmăm despre „răzvrătitul", dar genialul grafician român Marcel Chirnoagă că pare coborât dintr-un mit al creaţiei pentru a da un contur consistent unor mituri ancestrale.

Însuşi destinul său real a fost unul fabulos şi din păcate frecvent agresiv şi violent cu omul Marcel Chirnoagă, însă poate că tocmai din suferinţa şi nedreptăţile nemeritate pe care ani de-a rândul le-a îndurat cu stoicism, tocmai din răzvrătirea interioară scoasă deseori la lumină cu o neteamă şi o seninătate martirică, au luat naştere universurile ireale adunate cu înverşunare în fantastica sa (la propriu şi la figurat) operă grafică, în desene şi în sculpturi.

Făcând o fugitivă escală în acest din urmă domeniu artistic, se cuvine să amintim şi o afirmaţie a acestui grafician unic, mărturisire de mare valoare, după părerea mea, şi anume că artistul care l-a influenţat cel mai mult nu a fost nici un Picasso, nici un Velasquez, un Brâncuşi şi aşa mai departe, ci marele nostru sculptor modern Dimitrie Paciurea, un adevărat maestru al himerelor subconştientului uman.

Pentru cine nu cunoaşte biografia

lui Marcel Chirnoagă, fiind totuşi interesat de de colosala lui personalitate, trebuie să spunem că a fost, ca formaţie profesională, matematician, arta plastică reprezentând iniţial o pasiune îmbrăţişată în special datorită faptului că el însuşi avea mari calităţi native pentru a se exprima în limbajul cel mai profund, deşi „impregnat" cu simboluri de regulă încifrate, al graficii.

Într-un fel, putem vorbi despre o îngemănare imperativă, întrucât oricare artist autentic, aflat în căutarea formulei de exprimare prin care să se apropie cel mai mult de perfecţiune, mai devreme sau mai târziu ajunge la acea graniţă – punct de trecere obligatoriu – numită „numărul de aur" sau proporţia perfectă a părţilor componente ale imaginii. Este greu de spus în ce fel Marcel Chirnoagă a ajuns la această limită vitală pentru arta sa, cert e că, foarte posibil, „latura" sa de matematician a intuit adevărata cale, pe care păşind fără ezitare a găsit şi a structurat elementele unor lucrări ce hipnotizează privitorul prin forţa lor de sugestie.

O cheie de decodare a lucrărilor lui Marcel Chirnoagă ne relevă însă un gen de trinitate a actului artistic: opera „deschisă", creaţia în sine, este imaginea pe care inspiraţia, talentul şi toate calităţile native ale autorului o prezintă drept finalitate; matematica, pentru artistul nostru, reprezintă metoda optimă de construire a mesajului bazat pe combinaţia de simboluri; al treilea element, la fel de important, îl constituie sursa de inspiraţie, iar în cazul de faţă putem vorbi în primul rând despre literatură, mitologie şi – îndrăznesc să propun şi această dimensiune deloc neglijabilă – despre etică.

Legat de personalitatea lui Marcel Chirnoagă, rămâne de necontestat faptul că acesta se defineşte în primul rând prin seria de gravuri „Apocalipsa", Don Quijote", „Infernul" (o ilustrare genială a capodoperei literare a lui Dante), dar renumite sunt şi suitele de lucrări „Labirintul", „Corabia nebunilor" sau „Vicii şi virtuţi".

Iar pentru a mai pune o tuşă de personalizare pe acest autoportret implicit (realizat nu doar prin grafică, desen şi sculpturi), să menţionăm şi o mărturisire dezarmantă despre sine a artistului: „...asta a fost preocuparea mea: să prezint imaginea răului. Eu consider că arta este un mod de comunicare... toate artele sunt un mod de comunicare şi am vrut să spun că trebuie să ne ferim de răul din lumea asta".

Totodată, privitorul lucid, instruit şi realmente iubitor al frumosului autentic va aprecia sinceritatea dezarmantă cu care Marcel Chirnoagă comenta, chiar virulent pe alocuri, ideea de artă non-figurativă: „Când arta iese din sectorul decorativ, nu mai exprimă nimic şi artistul trebuie să aibă ceva de spus şi trebuie să aibă cui să spună. Şi,

ca să fie convingător şi seducător, trebuie să ştie cum s-o spună. Trebuie să ştie gramatică dacă scrie literatură, trebuie să ştie gramatică muzicală dacă face muzică şi trebuie să ştie meserie dacă face artă. Dacă nu ştie treaba asta, face nişte obiecte – protestez împotriva termenului de artă abstractă – pentru că o pânză cu nişte pete de culoare pe ea este un obiect. O sculptură care nu seamănă cu obiectele făcute de Dumnezeu este un obiect şi este tot ce se poate mai concret. Un desen care nu reprezintă nimic este un obiect. Este un nonsens să-i zicem artă abstractă, când nu este niciun efort de abstractizare în arta asta. Punct".

Cine poartă noroc

Urarea de „noroc" se întâlneşte aproape pretutindeni în lume, deşi unele religii consideră că el nu ar veni de la Dumnezeu, ci de la Satan.

Totuşi, credinţele şi superstiţiile se bazează pe ideea că undeva, în lumea niciodată pe deplin cunoscută, trebuie să existe anumite lucruri care să despovăreze şi să îmbogăţească existenţa omului, altfel spus, să-i aducă norocul numai prin simpla lor prezenţă.

POTCOAVA. O legendă engleză spune că în secolul al X-lea un bărbat a ajuns la un fierar pe nume Dunstan şi i-a cerut să-i potcovească armăsarul. Fierarul l-a recunoscut însă pe diavol, ascuns sub chip uman, astfel că nu a potcovit calul, ci i-a bătut potcoava lui Scaraoţchi, obligându-l să promită că niciodată nu va intra într-o casă care are fixată pe ea o potcoavă, decât dacă el i-o va scoate pe cea pe care i-o pusese.

Am evocat această legendă, deoarece, dacă despre Satan nu avem dovezi că ar exista, Dunstan a trăit în epoca respectivă, devenind mai târziu arhiepiscop al Angliei. Explicaţia legendei trimite la faptul că fierul era foarte rar şi preţios pe vremea aceea, iar să găseşti pe drum o potcoavă deja însemna că „ai dat lovitura". În acelaşi timp, unii văd în forma ei iniţiala lui Hristos sau cornul cu care Luna nouă „împunge" periodic cerul, ca simbol al fertilităţii şi al norocului.

TRIFOIUL CU PATRU FOI. În tradiţia creştină, fiecare frunză a unui fir de trifoi corespunde unui membru al Sfintei Treimi (Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt), precum şi o virtute (speranţa, credinţa şi mila supremă). Astfel, dacă alături de ele apare – foarte rar, e adevărat – o a patra frunză, aceasta se crede că nu poate simboliza altceva decât norocul. În natură se petrec însă şi mutaţii genetice, astfel existând şi trifoi cu 5, 6, până la 20 de foi!

Simplul fapt că asemenea fire sunt extrem de greu de găsit poate sta la originea legendei şi credinţei că trifoiul cu mai mult de trei foi protejează împotriva diavolului. O superstiţie încă persistentă şi în regiuni din Franţa, Anglia sau Belgia.

Şi dacă SIDA a fost fabricată la comandă?

Între dr. Robert Gallo, cel ce ar fi declarat că a inventat virusul HIV, care generează SIDA, şi o redutabilă echipă de cercetători francezi ai Institutului „Pasteur" coordonată de dr. Luc Montagnier, a avut loc o dispută foarte dură, ani de-a rândul, fiecare revendicându-şi prioritatea în studierea şi revelaţiile asupra devastatoarei maladii. Cei doi au bătut palma la un moment dat, semnând apoi împreună mai multe articole despre subiectul HIV-SIDA.

Abia în 2008 s-a încheiat cumva diferendul, după ce echipei franceze i s-a acordat Nobelul pentru medicină şi fiziologie, Gallo fiind scos din discuţie.

Ceea ce ne interesează aici este însă declaraţia atribuită acestuia, care sugerează că virusul HIV ar fi fost fabricat „la comandă" pentru a reduce drastic populaţia de culoare de origine africană, dar şi populaţia mondială. Simplificând

la maximum descrierea procedurii, ar fi fost vorba despre identificarea unei „particule de virus care ar putea avea un impact negativ asupra mecanismelor de apărare ale organismului uman". Sursele acestui subiect aproape ireal se referă la un program derulat între anii 1964 şi 1978, guvernul federal alocându-i circa 550 de milioane de dolari, dar totul a fost imediat negat, „ştirea" fiind calificată drept dezinformare şi chiar teorie a conspiraţiei.

În replică, s-a afirmat că ar exista cel puţin 15 rapoarte asupra derulării „fluxului biologic cel mai ucigător din lume", toate relevând implicarea unor înalte instituţii în această sinistră operaţiune, în spatele cărora s-ar afla „elitele naziste americane şi elveţiene din Texas".

În dezvăluirea subiectului ce ar răsturna actuala „ordine mondială" se detaliază inclusiv aspecte ştiinţifice ale procedurilor folosite în laborator, cu certitudine neînţelese de publicul larg, dar care dau o notă în plus de credibilitate afirmaţiilor şi acuzelor respective.

Să admitem însă că avem de-a face cu o „teorie a conspiraţiei", sursa incriminată fiind site-ul de limbă engleză politifact.com. Totuşi, suntem obligaţi să menţionăm şi că, fără legătură cu acesta, au fost realizate şi alte materiale mediatice, bazate pe cu totul alte surse, care susţin şi accentuează aceeaşi idee.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ ...cerneala folosită la tipărirea bancnotelor americane conţine bucăţele infime de metal?

◆ ...lăcustele femele prezintă o particularitate ciudată?

Îşi muşcă masculul după împerechere.

◆ ...în Japonia există cei mai mulţi oameni trecuţi de vârsta de 100 de ani?

◆ ...pisicile nu au receptori pentru

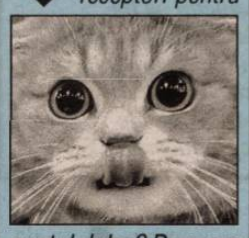

gustul dulce? De aceea nu îl pot percepe.

◆ ...prima tablă de şah în alb şi negru a apărut în Europa în anul 1090?

◆ ...sucul gastric al unui crocodil

este incredibil de acid? Poate dizolva un cui de oţel.

◆ ...Fiji este un stat format din 322 de insule? Dintre acestea 110 sunt locuite.

◆ ...o lipitoare poate „bea" o cantitate de sânge de zece

ori mai mare decât greutatea propriului corp?

◆ ...un om creşte cel mai rapid în primul an de viaţă? O altă perioadă de creştere rapidă mai apare la pubertate.

Ştiaţi că...

Kiji Pogost

Ansamblu arhitectural situat pe insula Kiji a Lacului Omega din Karelia, Kiji Pogost, alcătuit din două biserici şi o clopotniţă datând din secolele XVIII-XIX, constituie unul dintre monumentele din Rusia înregistrate pe Lista Patrimoniului Mondial UNESCO.

Lacul Omega, al doilea ca mărime din Europa, este presărat cu peste 1.500 de insule mai mari sau mai mici. Printre acestea se detaşează Kiji, o insulă de 3 kmp, aflată în nord şi prezentând capodopera amintită, realizată în întregime din lemn.

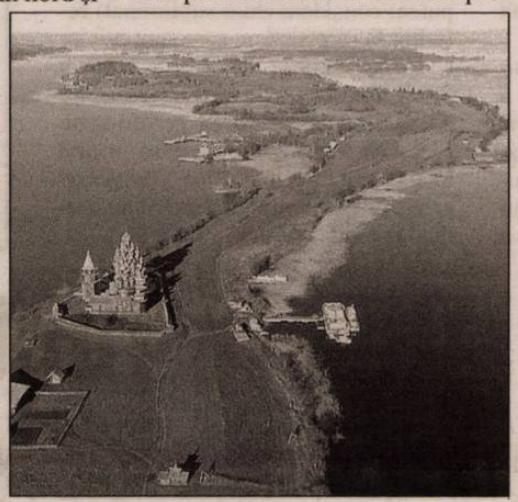

Insula a fost locuită din primul mileniu de după Hristos când o mare comunitate de laponi se stabilise aici, efectuând ritualuri păgâne pentru zeii Soarelui şi ai ploii. Se crede chiar, după unii cercetători, că numele insulei derivă din cuvântul karelian „kijat" însemnând ritual. Grupurile etnice locale au fost însă asimilate în mare parte de populaţia rusă venită pe insula care nu şi-a pierdut caracterul său religios. În acest sens s-a construit o biserică de lemn cu un cimitir „pogost". Ulterior termenul a primit sensul de „unitate administrativă" deoarece toate adunările populare se ţineau în faţa bisericii.

În secolul al XVI-lea, zona Kiji Pogost cuprindea circa 130 de sate şi era una dintre cele mai mari unităţi administrative din nordul Rusiei. La începutul secolului al XVIII-lea, în vremea reformelor lui Petru cel Mare, poporul din Karelia a ridicat o serie de clădiri pentru a celebra marile victorii ale ţării.

Cele mai multe dintre acestea au dispărut dar, în 1950, zeci de clădiri istorice din lemn din toată Karelia au fost aduse alături de biserici şi în zona din apropiere, în 1966 a fost fondat primul muzeu în aer liber prezentând cultura materială şi spirituală a celor de aici.

Nucleul colecţiei îl constituie ansamblul celor două biserici înconjurate de un gard. Dintre acestea biserica „Schimbarea la Faţă" este considerată cea mai înaltă biserică de lemn din lume. A fost construită între 1713-1714 fiind ridicată pe fundaţiile unui templu distrus de un incendiu. În construcţia înaltă de circa 37 de metri nu s-a folosit niciun cui sau alt obiect metalic. A fost realizată din buşteni montaţi şi interconectaţi cu ajutorul unor piloni tot din lemn de pin, de brad sau de plop. Are o singură navă octogonală cu câte o absidă spre fiecare punct cardinal. Altarul este spre răsărit ca la toate bisericile ortodoxe.

Structura, alcătuită din trei volume suprapuse, este acoperită de 22 de cupole în formă de ceapă. În interior există 103 icoane din secolele al XVI-lea şi al XVII-lea expuse în şiruri separate de panouri cu decoraţii fine. Au existat mai multe icoane aici dar o bună parte au fost duse la muzeele din Moscova. Din 1937 în biserică nu se mai ţin slujbe religioase urmărindu-se conservarea monumentului.

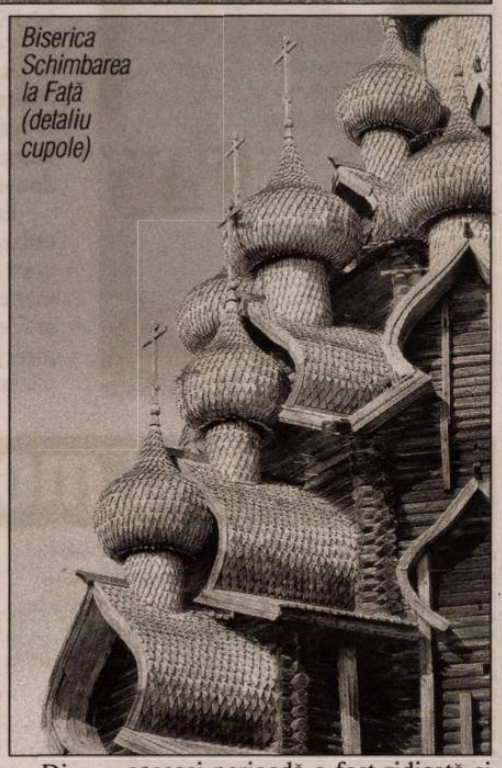

Biserica Schimbarea la Faţă (detaliu cupole)

Cealaltă biserică a fost construită în 1764 şi a suferit aceeaşi interdicţie de oficiere a serviciilor divine. În 1955 a fost însă resfinţită şi redată cultului dar nu se ţin slujbe decât cu prilejul marilor sărbători. Are 26 de metri înălţime şi este construită asemenea celeilalte biserici, respectiv tot din lemn şi lipsită de cuie. În aceeaşi perioadă a fost ridicată şi clopotniţa.

Administraţia muzeului în aer liber răspunde de prezentarea minunatelor obiective şi are în grijă o colecţie de circa 30.000 de obiecte şi o bibliotecă de tot atâtea cărţi.

Interiorul Bisericii Schimbării la Faţă

Casa memorială „Tudor Vladimirescu"

Aflată în comuna Vladimir, judeţul Gorj, Casa Memorială „Tudor Vladimirescu" este un muzeu judeţean, monument de arhitectură populară construit în secolul al XIX-lea, restaurat în întregime în 1932 şi apoi în 1971 şi 1991.

Este casa în care s-a născut marele revoluţionar, conducător al uriaşei mişcări de la 1821. Reconstrucţia a fost realizată de arhitectul Iulius Doppelreiter după o fotografie publicată la începutul secolului al XX-lea.

Casa ţărănească tradiţională, cu pridvor de lemn şi două cămăruţe amenajate specific, prezintă obiecte şi documente legate de viaţa lui Tudor Vladimirescu.

Simboluri ale umanităţii

Cocoşul

Simbol solar în toate mitologiile lumii, cocoşul este asociat bărbăţiei şi curajului în luptă. El reprezintă lumina cu toate valenţele ei spirituale.

Este vestitor al zorilor, respectiv al luminii şi duşman neînduplecat al întunericului, pe care îl risipeşte prin cântecul său. În cele mai multe credinţe, la primul cântat de cocoş dispar toate duhurile rele. În bocetele româneşti lumea umbrelor, mai ales iadul, reprezintă locul „unde cocoşul nu cântă".

Apărător împotriva duhurilor rele, protejează şi împotriva molimelor. Figurine care îl reprezintă apar pe turlele bisericilor şi clopotniţelor. Este un prevestitor al faptelor viitoare dar uneori poate anunţa moartea cuiva. Este simbol al fertilităţii şi chiar o întrupare a „spiritului grâului".

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Parada dronelor-manechin

S-a întâmplat la o paradă a modei desfăşurată în ultrabogatul stat „petrolier" Arabia Saudită, mai exact în superluxosul hotel Hilton din oraşul Jeddah, al doilea ca mărime din această ţară.

Nu prea e clar de ce au ales organizatorii această stranie formulă de prezentare a unor creaţii ce se presupune că ar fi articole vestimentare, dar un reprezentant al gazdelor a motivat că au dorit ca astfel să aducă „mai mult inedit în show". Mă rog, nu că nu ar exista aşa ceva, în mod curent, în cadrul aşa-numitelor parade ale modei cu invitaţi tot unul şi unul, dar o ciudată atracţie a snobimii ce populează asemenea „evenimente" către tot ce poate fi mai fistichiu te face să te întrebi serios dacă multe dintre lucrurile prezentate chiar pot fi considerate piese vestimentare sau fantasmagorii neîncadrabile în vreun domeniu anume.

Elementul „inedit" l-a constituit utilizarea, în anumite prezentări, a unor drone ce au luat locul femeilor-manechin. Şi, cum o dronă – oricât ar fi ea de performantă – nu poate suplini în veci o reprezentantă a sexului frumos, spectacolul a devenit de-a dreptul grotesc. Se-nţelege că persoanele care nu pricep nimic din asemenea spectacole costisitoare au căzut pe spate de încântare, însă numeroşi internauţi au sancţionat prompt şi fără menajamente făcătura, pe care au comparat-o cu o „paradă a fantomelor".

„Ar fi putut măcar să prezinte în paralel modelele pe manechine de lemn, pentru a ne putea face o idee. Era oricum mai bine decât această defilare a fantomelor", a scris un utilizator de Twitter.

Dincolo de comentariile nepotrivite sau răutăcioase, e cazul totuşi să observăm că, în „subsol", această iniţiativă – atenţie, explicată, în condiţiile în care evenimentele de o asemenea anvergură nu „se explică"! – transmite un mesaj deloc agreabil (îl putem considera chiar subliminal) referitor la respectul cu care sunt privite şi tratate femeile în această zonă a lumii. Un obiect, fie el şi zburător, fie şi înzestrat cu cele mai performante accesorii tehnice, nu are cum să ţină locul frumoasei femei ce păşeşte cu graţie pe podiumul prezentării de modă. De modă, ziceam! *(A.N.P.)*

Gălăgie nocturnă

Poliţia din Augsburg (Germania) a fost alertată în privinţa unor zgomote şi ţipete sfâşietoare care se auzeau de undeva din curtea unei şcoli.

Sosiţi la faţa locului, oamenii legii au descoperit că zgomotul venea de la „bătaia" între doi arici pentru graţiile unei doamne cu ţepi.

Poliţiştii au fost nevoiţi să explice oamenilor că, în ciuda unor păreri generale, aricii sunt animale foarte zgomotoase, iar „ţipetele" lor sunt asemănătoare celor umane.

Aricii sunt animale ocrotite de lege, aşa că poliţiştii s-au grăbit să noteze în procesul verbal că nu i-au deranjat cu nimic pe micuţii ţepoşi.

Experţii sfătuiesc oamenii să nu deranjeze animalele în acest soi de lupte, frecvente în perioadele de reproducere. (I.S.)

Ofensiva morţilor

Fenomenul marilor aglomerări ale anumitor locuri de pe planetă nu se referă numai la metropole şi zone de mare atracţie turistică, ci a ajuns să atingă şi lumea de dincolo. De fapt, e un „dincolo" ce afectează în primul rând oamenii în viaţă, fiindcă realmente suprapopulările funerare pot pune în pericol sănătatea.

Situaţia a devenit îngrijorătoare şi în Johannesburg, capitala economică a Africii de Sud, unde în fiecare săptămână se redeschid (!) circa 45 până la 60 de morminte, spre a se face loc pentru îngroparea noilor defuncţi.

Situaţia critică nu lasă loc niciunui fel de glume, ea atingând chiar şi aspecte foarte sensibile ale credinţei religioase a populaţiei. Astfel, la semnalul de alarmă tras, autorităţile locale au ridicat chiar problema eventualităţii impunerii procedurii de incinerare a morţilor, indiferent de confesiunea lor şi de practicile funerare respective.

Problema e doar aparent una morbidă, în primul rând ea iscând îngrijorări de ordin sanitar. „Cimitirele noastre se sufocă. Este rezultatul unor mari mişcări de populaţie", a afirmat în acest sens Reggie Moloi, responsabil cu acest domeniu. De altfel, sunt zeci de ani de când în oraşul Durban s-a ridicat aceeaşi problemă.

Dilema oficialităţilor referitoare la tradiţii e cât se poate de serioasă, fie şi numai pentru faptul că focul – dacă s-ar pune problema incinerării – este asimilat diavolului. Mai mult, ciudata situaţie are şi o nuanţă politică: în contextul actual al retrocedărilor masive de terenuri către majoritarii de culoare jefuiţi în timpul regimului de apartheid, presiunea funciară se raportează la fiecare suprafaţă de pământ. Şi, iată, nu doar la suprafaţă, ci chestiunea se transferă şi în adâncime! *(A.N.P.)*

Otis înfruntă uraganul

Aflăm uneori despre faptele uluitoare şi absolut remarcabile ale unor animale care au comportamente ce le surclasează pe cele ale anumitor categorii de oameni.

Ştim că în războaie au fost şi sunt folosiţi câini, mulţi dintre ei fiind ucişi în confruntările oarbe ale oamenilor; ştim că operaţiuni de mare risc împotriva crimei organizate nu ar avea succesul scontat fără contribuţia acestor animale dresate; ştim că lumea nu ar mai arăta azi aşa cum o ştim, dacă domenii precum medicina, astronautica, educaţia ş.a.m.d. nu şi-ar fi luat tribut greu de vieţi ale unor prieteni necuvântători ai omului. La un pol oarecum opus, deseori ne simţim mai echilibraţi sufleteşte doar când privim giumbuşlucurile unor asemenea creaturi încântătoare.

Un fel special de combinaţie între aceste aspecte ale vieţii cotidiene s-a înregistrat în Statele Unite, în contextul dramelor trăite de locuitorii oraşelului Sinton, Texas, după trecerea devastatorului uragan Harvey.

Pornim de la un fapt pe care mulţi l-ar considera banal: un căţel pe nume Otis s-a pierdut în timpul urgiei, dar după plasarea fotografiei sale pe internet a putut fi „recuperat", într-un context impresionant, el devenind simbolul rezistenţei texanilor în faţa urgiilor naturii.

Otis, un metis ciobănesc german, a dispărut din curtea unei case din oraş. Stăpânul său, Salvador Segovia, îngrijea căţelul, care îi aparţine nepotului său în vârstă de 5 ani, plecat cu părinţii în afara oraşului, din cauza inundaţiilor. Însă, când bărbatul a mers să vadă ce făcea câinele, a constatat dispariţia atât a animalului, cât şi a pungii cu mâncarea acestuia. Spre bucuria sa, un vecin l-a anunţat că Otis se plimba prin zonă, târând punga cu mâncare după el.

Un alt vecin i-a făcut o poză câinelui, iar fotografia a devenit virală pe internet, fiind distribuită de zeci de mii de ori. Segovia l-a găsit pe Otis şi a reuşit să-l aducă acasă, înainte de întoarcerea nepotului său. „Este o adevărată celebritate locală. Poate merge la Dairy Queen şi obţine un hamburger şi e singurul căţel care are voie să se aşeze în faţa judecătoriei din oraş! Este un căţel bun", a afirmat bărbatul. *(A.N.P.)*

Trataţie interzisă

Doi bărbaţi tineri din Florida se dădeau mari iubitori de animale. De aceea se plimbau de multe ori într-un parc plin de aligatori. Nu se temeau de reptile şi nu avuseseră niciun accident în acest sens. Într-o seară însă unul dintre ei a fost muşcat de un aligator.

Cum aveau la ei un rucsac plin cu sticle de bere s-au gândit să-l liniştească şi unul i-a turnat pe gât licoarea nu tocmai rece, în timp ce prietenul său ţinea aligatorul cu gura deschisă. Animalul a ameţit brusc şi s-a întins la pământ. Gestul bărbatului a fost observat de un paznic care a chemat imediat poliţia. Cel considerat mai vinovat a declarat că nu a vrut decât să-l trateze pe aligator ca pe un prieten dar explicaţia nu a fost convingătoare.

Duşi la poliţie urmează să fie judecaţi pentru rele tratamente aplicate animalelor, dar au fost eliberaţi pe cauţiune. *(I.S.)*

Tragedii din viaţă, prezise în filme

Mulţi dintre noi au văzut – şi ne-am amuzat – prin anul 2000, acel episod din „Familia Simpson" în care Donald Trump era imaginat ca preşedinte al Americii. Între timp, Trump chiar a devenit preşedinte şi – zic cârcotaşii – nu s-a mai amuzat nimeni.

Unii oameni îşi amintesc şi de un episod din „Family Guy", în care se vorbea despre sinuciderea lui Robin Williams, pentru ca acest fapt tragic să devină realitate peste doar puţin timp. Deşi este de înţeles că actorii joacă roluri care, inevitabil, au unele asemănări cu evenimente întâmplate ulterior, în viaţa lor, anumite scene din filme sunt parcă imagini dintr-un glob magic de cristal, anticipând cu precizie viitorul, nu în film, ci în viaţă, aşa cum vă veţi convinge singuri, din exemplele de mai jos.

Batman: Începuturi

Având premiera pe 15 iunie 2005, *Batman: Începuturi* este considerat unul dintre cele mai bune filme cu supereroi din anii 2000. Într-una din scene, eroul, Bruce Wayne, îl întâlneşte pe Henri Ducard (Liam Neeson), care devine mentorul său şi îl introduce în Liga Umbrelor.

Ducard îi povesteşte că, înainte de a merge să trăiască pe un munte, a avut o „mare iubire", care a fost ucisă cu cruzime. Patru ani mai târziu, pe 16 martie 2009, soţia lui Liam Neeson, Natasha Richardson, a suferit o gravă rană la cap, pe când lua lecţii de schi în staţiunea montană Mont Tremblant, murind două zile mai târziu.

Mai presus de bănuială

Un thriller mai puţin cunoscut, dar foarte incitant, acest film din 1995 îl are

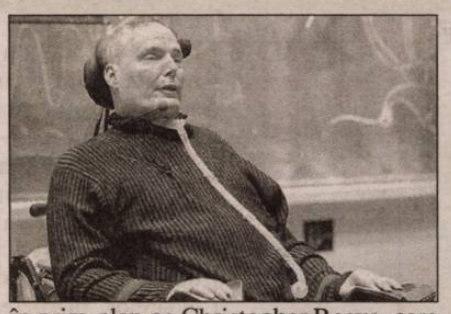

în prim-plan pe Christopher Reeve, care interpretează rolul unui ofiţer de poliţie paralizat; descoperind că soţia îl înşală, el caută să se răzbune, punând la cale un ingenios plan pentru uciderea lor.

La mai puţin de o săptămână de la premiera filmului, pe 27 mai 1995, Reeve practica hobby-ul său din tinereţe, călăria. În faţa unui obstacol, calul s-a oprit brusc, aruncându-şi călăreţul din şa. Primele două vertebre ale lui Reeve au fost fracturate, iar actorul a rămas paralizat de la gât în jos pentru tot restul vieţii (a murit în 2004, la doar 52 de ani).

Splendoare în iarbă

Tragedia romantică a lui Elia Kazan, devenită „cult movie", a marcat lansarea în lumea mare a Hollywoodului a uneia dintre cele mai frumoase actriţe din toate timpurile: Natalie Wood. Aceasta joacă rolul unei adolescente care, după despărţirea de iubitul ei, caută să-şi găsească alinarea în braţele altui băiat. Când el vrea să o violeze, fata suferă o depresie şi vrea să se sinucidă, aruncându-se într-un lac.

În 1981, la două decenii după ce turnase acest film, Wood a murit în circumstanţe încă neelucidate nici azi, înecându-se în ocean, la 35 km sud-vest de Los Angeles. Ca o coincidenţă şi mai bizară, iahtul pe care se afla Wood înainte de a se îneca se numea „Splendour"...

Faţă în faţă

Un science-fiction care a făcut furori la vremea lui (1997), acest film ne-a oferit un duel de excepţie – Travolta-Cage. În rolul unui agent FBI, Travolta supravieţuieşte asasinatului comis de sociopatul Castor Troy (Nicholas Cage), însă fiul lui este lovit de un glonţ; de altfel, fil-

mul se deschide cu scena în care acesta moare în braţele tatălui său. În 2009, fiul lui Travolta, Jett, a suferit un leşin şi a murit, lovindu-se cu capul de cadă; el nu a mai putut fi salvat, în ciuda eforturilor disperate făcute de tatăl său – într-o scenă aproape identică cu cea din „Faţă în faţă".

Goana după hoţ

Regizat de monstrul sacru al filmelor horror, Alfred Hitchcock, acest film a avut premiera în 1955. Într-una din scene, Frances (Grace Kelly), fiica unei bo-

gate văduve, conduce maşina haotic, pentru a-l speria pe escrocul şi hoţul genial de care este îndrăgostită (Cary Grant). În 1982, pe când conducea maşina, de la Roc Agel către Monaco, actriţa a suferit un atac cerebral, pierzând controlul asupra maşinii şi plonjând, cu tot cu aceasta, într-o prăpastie adâncă de aproape 40 m. Deşi dusă de urgenţă la spital, Kelly a murit a doua zi, la 30 de ani după ce se prefăcuse că şofează nebuneşte în *Goana după hoţ*.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

Tamara Buciuceanu-Botez

S-a stins din viaţă, de curând, Tamara Buciuceanu-Botez, una dintre cele mai îndrăgite actriţe române de teatru, film şi televiziune, demnă reprezentantă a generaţiei de aur a scenei autohtone. Născută la Tighina (azi în Republica Moldova), pe 10 august 1929, a urmat mai întâi cursurile Institutului de Teatru „Vasile Alecsandri" din Iaşi, apoi s-a transferat la IATC Bucureşti, absolvind în 1952.

În cei peste 65 de ani de activitate a evoluat pe scenele mai multor teatre bucureştene, de la Giuleşti (Odeon), unde a debutat în piesa „Marfă din Makkar" la Teatrul de Comedie, Teatrul Bulandra, Teatrul Naţional „I.L. Caragiale" sau Teatrul de Operetă, în piese precum „Pălăria florentină", „Gaiţele", „Contesa Maritza", „Văduva veselă", „Azilul de noapte", „Titanic vals", „Interviu", „Reţeta fericirii", „Somnoroasa aventură", „Scaunele", „Cumetrele", „Doctor fără voie" etc.

În film a debutat alături de Grigore Vasiliu-Birlic în „Titanic-Vals" (1964), urmând apoi o întreagă panoplie de creaţii actoriceşti de marcă, în pelicule ca: „Tufă de Veneţia", „Înghiţitorul de săbii", „Alo, aterizează străbunica!", „Grăbeşte-te încet", „De ce trag clopotele, Mitică?", „Cuibul de viespi" sau „Nunta mută". Dar rolul cel mai îndrăgit de public a fost cel al profesoarei Isoscel din seria Liceenilor, în regia lui Nicolae Corjos („Declaraţie de dragoste", „Liceenii", „Extemporal la dirigenţie", „Liceenii rock'n roll", „Liceenii în alertă").

Distinsă cu titlul onorific de Societar de onoare al Teatrului Naţional, a primit, „în semn de înaltă apreciere, pentru remarcabilele interpretări artistice susţinute pe cele mai importante scene din ţară, pentru dragostea, dăruirea şi talentul de care a dat dovadă în promovarea artei teatrale", şi distincţia Ordinul Naţional „Steaua României" în grad de Cavaler.

Zilele Culturii Ruse în România

Săptămâna cărţii şi filmului rus

Cum scriam şi săptămâna trecută, între 16 octombrie şi 22 noiembrie 2019 au loc Zilele Culturii Ruse, un eveniment organizat sub egida şi coordonarea Centrului Rus de Ştiinţă şi Cultură de la Bucureşti, în România.

Să amintim pentru început că în cadrul Zilelor Culturii Ruse va avea loc şi un alt eveniment cultural: în pregătirea aniversării a 75 de ani de la victoria în Marele Război pentru Apărarea Patriei, Centrul Rus de Ştiinţă şi Cultură va găzdui o expoziţie de fotografie intitulată Coloana de tancuri „Cneaz Dmitri Donskoi", care a fost vernisată pe data de 22 octombrie, ora 18:00, intrarea liberă.

Un eveniment tradiţional

Filmele ruseşti sunt de cele mai multe ori filme de artă, am văzut Insula (2006, regia Pavel Lunghin) şi Ţarul (2009, regia Pavel Lunghin), cu acelaşi actor în rolul principal, Piotr Mamonov. Într-o societate ca a noastră, a ultimelor decenii, dominată de filmul de divertisment facil, de producţie exclusiv americană, pe toate canalele de televiziune şi în toate cinematografele, vizionarea unor astfel de filme reprezintă pentru un om cultivat plăcute clipe de emoţie şi reflexivitate.

Săptămâna Filmului Rus în România din cadrul Zilelor Culturii Ruse, a devenit pentru toamna bucureşteană, un eveniment de acum tradiţional.

În anul 2019, acest festival celebrează 10 ani de la prima ediţie, deschiderea lui având loc pe 30 octombrie, orele 19:00, la Cinemateca „Eforie". În programul festivalului sunt prevăzute vizionări ale filmelor „În slujba lui Petru cel Mare", „Salt", „Echipajul", „Proiectul", „Viaţa veşnică a lui Alexandr Hristoforov", „Frontiera balcanică" şi „Supravieţuire în condiţii dificile". Nu-mi spun mare lucru aceste filme, doar primul înţeleg că este un film istoric, în rest, am reuşit să aflu câte ceva despre doar două dintre aceste producţii.

În slujba lui Petru cel Mare, un tânăr ofiţer din garda lui Petru I, Ivan Demarin, este trimis de ţar în adâncurile Siberiei pentru a stabili graniţa la Tobolsk. Aici Ivan întâlneşte iubirea pentru prima oară şi împreună cu regimentul său se trezeşte prins într-o conspiraţie a nobililor locali care vânează aurul lui Yarkand.

„Echipajul" este un film de actualitate, după o reţetă tipic americană. Un tânăr şi talentat pilot pe nume Alexei Gushchin, cam rebel, este dat afară din aviaţia militară şi doar printr-un miracol, o şansă de a zbura pe avioane comerciale. Gushchin începe o nouă viaţă în aviaţie, dar relaţia cu Leonid Zinchenko, comandantul aeronavei, nu este una uşoară. Dar când situaţia devine dramatică, Gushchin arată tot de ce este capabil şi numai împreună ei vor izbuti să salveze sute de vieţi.

„Rusia secolului XX" şi Târgul Internaţional de Carte

Pe 6 noiembrie, orele 18:00, la Centrul Rus pentru Ştiinţă şi Cultură, va avea loc deschiderea expoziţiei tematice „Rusia secolului XX", o expoziţie formată din obiecte cotidiene ale mai multor generaţii de rezidenţi ai URSS şi ai Rusiei moderne şi contemporane (intrarea liberă).

Iar ca parte a Zilelor Culturii Ruse, la Târgul Internaţional de Carte Gaudeamus, care va avea loc la Centrul Expoziţional „Romexpo", între 20-24 noiembrie, Centrul Rus pentru Ştiinţă şi Cultură va fi prezent cu un stand de carte rusă.

Aici va fi prezentată cartea binecunoscutului regizor şi producător L. Andronov, intitulată „Amuleta". L. Andronov va organiza, de asemenea, un seminar de actorie, ocazie cu care va prezenta filmul său intitulat „Kilometrul 29".

GEORGE CUŞNARENCU

Un agresor tăcut, greu de învins

Din nefericire, trebuie să vorbim mereu şi mereu despre unele maladii, cunoscute de cel puţin câteva sute de ani, combătute cu proceduri şi remedii naturale, cu produse farmaceutice şi, mai nou, studiate şi testate prin cele mai sofisticate metode ale cercetării medicale, dar care rămân totuşi pe poziţiile lor „belicoase", agresându-ne organismul cu arme evident naturale, cărora nu le putem face faţă aşa cum am dori.

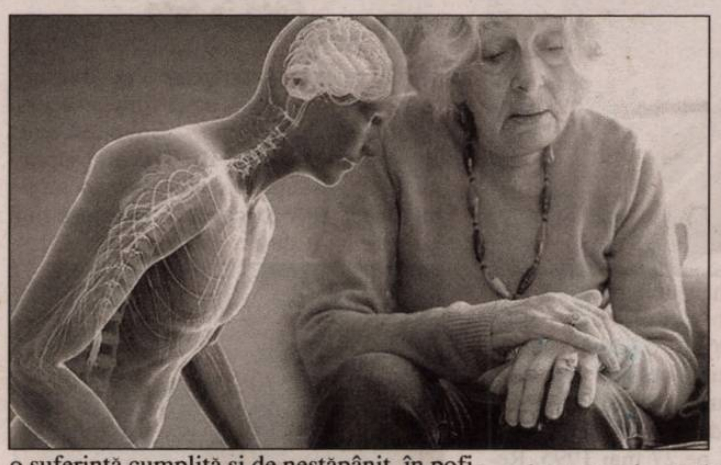

Paralizia spastică se îndreaptă şi spre tineri

Maladia Parkinson este unul dintre cei mai mari inamici ai sistemului nostru nervos. Poate mulţi cititori au întâlnit situaţii în care, în prezenţa unei persoane căreia îi tremură mâinile puternic, nefiresc, şi nu din cauza vreunei emoţii, aud comentarii nelalocul lor, potrivit cărora nefericitul respectiv ar fi consumat prea mult alcool. Ne-am obişnuit să punem astfel de etichete ale ignoranţei şi ale unei răutăţi gratuite, fără a gândi totuşi că manifestări de acest tip pot ascunde o suferinţă cumplită şi de nestăpânit, în pofida marilor cuceriri ale ştiinţei de azi.

Primul semn al maladiei Parkinson îl constituie oboseala acută. Practic, într-un răstimp de circa 20 de ani, poţi pierde controlul mâinilor şi al picioarelor. Vorbim despre o afecţiune cronică, progresivă, ale cărei simptome se agravează în timp şi care deteriorează iremediabil sistemul nervos. În general, se consideră că afectează aproape exclusiv persoanele în vârstă, dar boala poate să apară şi la tineri.

Un mic detaliu oarecum liniştitor îl reprezintă faptul că nu este o maladie contagioasă şi nici nu se transmite genetic. Ea este cunoscută de sute de ani, însă abia în secolul al XIX-lea a fost denumită Parkinson, după numele medicului londonez James Parkinson, care a semnalat pentru prima dată simptomele bolii în anul 1817, sub denumirea de paralizie spastică.

Decenii de tulburări accentuate

Maladia Parkinson începe cu mulţi ani înaintea debutului clinic cu tulburări motorii, dar se manifestă cu până la 10-20 de ani anterior apariţiei acestor simptome motorii vizibile, la început putând fi confundată cu procesul normal de îmbătrânire. Riscul apariţiei bolii Parkinson creşte odată cu vârsta. Primele simptome se manifestă, cel mai frecvent, după 60 de ani, dar 10% din pacienţi sunt diagnosticaţi înainte de 50 de ani, iar 5% din pacienţi, în jurul vârstei de 40 de ani. La debut, manifestările principale sunt senzaţia acută de oboseală şi cea de lentoare a mişcărilor şi a vorbirii, apoi apar simptome precum rigiditatea mişcărilor, tremurături necontrolate ale mâinilor sau picioarelor, pierderea echilibrului, tulburări de înghiţire, dificultăţi ale scrisului, constipaţia, depresia. De asemenea, pacientul se prezintă la medic cu dureri musculare, mers lent, greoi, cu dezechilibru, dureri musculare, cu tulburări ale scrisului. Bradikinezia este un alt simptom, care înseamnă încetinirea semnificativă a mişcărilor, paşii devin mai lenţi şi mai mici, iar pentru cele mai simple gesturi se consumă tot mai mult timp.

Cauza bolii nu este cunoscută cu exactitate, dar medicii consideră că ea determină tulburări la nivelul ariei cerebrale care controlează mişcările şi echilibrul.

Din păcate, aşa cum afirmam şi mai sus, încă nu există la ora actuală un tratament împotriva maladiei Parkinson, totuşi mai multe medicamente pot ameliora simptomele. De asemenea, medicul poate recomanda modificarea stilului de viaţă, gimnastică medicală şi kinetoterapie sau fizioterapie.

Rareori, se recomandă varianta intervenţiei chirurgicale. La această opţiune se ajunge însă numai atunci când pastilele nu mai pot controla simptomele. De reţinut că şi alimentaţia are un rol important în evoluţie, respectiv în ameliorarea simptomelor, dar aceasta se stabileşte numai în conformitate cu recomandările medicului specialist.

Prospect cu eroare foarte gravă!

Este dificil de comentat şi de calificat incredibila eroare, din fericire semnalată public, legată de modul de administrare a unui medicament, strecurată în prospectul în limba română al medicamentului Blincyto, folosit în tratarea leucemiei.

Producătorul medicamentul a revenit cu precizări, de comun acord cu Agenţia Europeană pentru Medicamente şi cu Agenţia Naţională a Medicamentului. Varianta în limba română a prospectului omite să precizeze că dexametazona, folosită în medicaţia leucemiei, trebuie folosită înainte de începerea tratamentului cu Blincyto, şi nu după.

Această inadvertenţă poate cauza efecte adverse care pot pune viaţa în pericol sau care pot fi chiar letale. Greşeala din prospectul Blincyto apare numai în legătură cu administrarea medicamentului la pacienţii copii, nu şi la adulţi.

„Sensul corect trebuie să fie: *La pacienţii copii şi adolescenţi, este recomandat să se administreze dexametazonă 10 mg/m (a nu se depăşi 20 mg) pe cale orală sau intravenoasă cu 6 până la 12 ore înainte de începerea administrării BLINCYTO (ciclul 1, ziua 1). Se recomandă ca aceasta să fie urmată de dexametazonă 5 mg/m² administrată pe cale orală sau intravenoasă în decurs de 30 de minute ÎNAINTE DE începerea administrării BLINCYTO (ciclul 1, ziua 1)*", precizează compania (sublinierea ne aparţine.

„Broşura educaţională pentru medici este, de asemenea, afectată de eroarea de redactare a textului în limba engleză şi preluată de traducerea în limba română menţionată mai sus. Celelalte materiale educaţionale (pentru farmacişti, asistenţi medicali şi pacienţi/persoanele care îngrijesc pacienţii) nu sunt afectate şi, prin urmare, nu necesită nicio actualizare", arată producătorii medicamentului.

Primul proiect antidepresie din România

Una dintre afecţiunile a căror gravitate este destul de puţin conştientizată, depresia, tinde să devină o ameninţare majoră la adresa sănătăţii omenirii. Este şi un motiv serios pentru care, spre finalul anului 2019, în ţara noastră a luat fiinţă primul proiect antidepresie – *depre HUB*.

Mai exact, vorbim despre un proiect naţional, iniţiat cu scopul de a reuni, sub cupola unui nou concept în România, totalitatea serviciilor de prevenire a depresiei şi anxietăţii, evaluare e-health, diagnostic, intervenţie şi reintegrare psiho-socială.

El se adresează atât pacientului cu depresie sau anxietate, cât şi persoanelor cu risc emoţional, prin servicii multidisciplinare şi acţiuni dedicate abordării totale a individului: ◆ evaluare, diagnostic şi tratament *online* şi *face to face;* ◆ servicii sociale de psihoterapie gratuită; ◆ workshop-uri de conştientizare şi prevenţia recidivei; ◆ grupuri de suport pentru depresie, anxietate, atacuri de panică; ◆ consiliere nutriţională, sportivă, juridică, vocaţională; ◆ tehnici şi terapii alternative; ◆ programe de reintegrare socio-profesională.

Proiectul este susţinut de psihologul Yolanda Creţescu, prin Asociaţia Happy Minds, care a declarat, într-o conferinţă de presă: „Depresia şi anxietatea sunt două boli foarte complicate, ca atare a apărut *depreHUB*, care s-a dorit de specialişti a fi o umbrelă. (...) *DepreHUB* îşi propune, atât prin TelVerde, cât şi prin platformele de înaltă performanţă, să aducă prevenţie şi screening imediat pentru orice român."

TelVerde 0800.0800.20 poate fi apelat de persoane care au atacuri de panică, anxietate ori depresie. De menţionat că peste 50% din românii cu depresie nu ştiu că au această afecţiune, iar dintre cei care ştiu mai puţin de o treime se tratează.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Sub masca oboselii

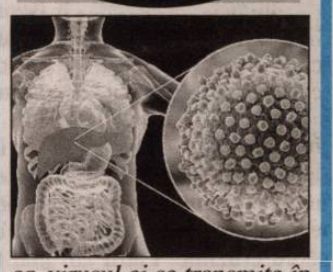

O veche şi binecunoscută maladie care nu are simptome îngenunchează tot mai mulţi oameni din zonele sărace ale ţării, dar uneori, mai rar, şi persoane care – cel puţin în teorie – nu ar avea de ce să se teamă de aceasta: hepatita C. O campanie începută în Bucureşti, în cartierele Rahova şi Ferentari, considerate „cele mai sărace", a dus la rezultate îngrijorătoare: un sfert din locuitorii cărora li s-au făcut analize sunt infectaţi cu virusul hepatitei C.

Este vorba despre o boală care se tratează, cu condiţia să fie depistată. Pentru că nu doare şi nu se manifestă nici prin alte simptome care să îngijoreze, mulţi dintre noi cred că sunt sănătoşi şi nu merg să îşi facă analize; or, virusul ei se transmite în special prin sânge.

Se estimează că în ţara noastră există circa 600.000 de bolnavi infectaţi cu virusul hepatitei tip C, însă depistaţi sunt numai 15%. Drept urmare, cei nedescoperiţi împrăştie virusul, fără să ştie. Peste 80% din totalul celor contaminaţi nu prezintă nici cel mai mic simptom. Uneori sunt puţin obosiţi, dar pentru această situaţie, de obicei, aruncă responsabilitatea pe stresul de la slujbă – cel devenit într-un fel „vinovatul de serviciu". Urmează o perioadă de latenţă, în care virusul lucrează discret, interval ce poate dura şi 30 de ani!

Problema la noi este că persoanele depistate ca fiind purtătoare ale virusului nu pot beneficia de tratament gratuit. Încă o dată, ne referim la cei defavorizaţi, care nici măcar nu au asigurare medicală. În acest context real, şi nu presupus, potrivit Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii, România are termen ca până în 2030 să elimine hepatita C...

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Degenerările neuro-vegetative, mai mult ca oricând prezente în jurul nostru

şi vindecarea oferită de medicina energo-informaţională

„De când ştim că omul toată viaţa încă poate învăţa, putem şi trebuie să ne hotărâm, ce dorim să învăţăm!" (Gerald Huether- renumit neurolog). Într-un comentariu din renumita sa carte „Die Evolution der Liebe" (Evoluţia iubirii), spune: cercetătorii naturii au uitat să studieze ce ţine împreună o pereche, un grup sau o societate şi anume, iubirea.

Medicina energo-informaţională, prin metodele ei neinvazive şi personalizate de readucere a organismului în balanţă, a-i echilibra meridianele şi chakrele energetice, pune omul înapoi în situaţia de a se putea încadra în realitatea momentului. Numai balanţa între trup, spirit şi suflet ne poate ţine mereu în realitate.

Îmbolnăvirile care au la bază degenerări în sistemul de reglare neuro-vegetativ au luat o amploare înfricoşătoare. Vorbim despre tabloul unei boli despre care se spune că fiecare încearcă s-o dea la o parte atâta timp cât nu este el implicat sau persoane apropiate. Aici nu vorbim de cancer, ci de demenţă, Alzheimer şi Parkinson. La baza acestor boli cauzele şi formele de manifestare sunt multiple.

Cum se recunoaşte Alzheimerul şi ce este demenţa? În stadiu final nu se mai deosebesc una de cealaltă. Dar începutul este total diferit şi solicită forme diverse de tratament. La Alzheimer memoria de lungă durată este ceva mai stabilă, diferite amintiri din copilărie şi până la o vârstă înaintată, încep să se deterioreze. Pe de altă parte fenomenul de uitare tot mai repetat în activitatea zilnică cât şi un anumit grad de dezorientare, duc la demenţă şi nu are încă direct de a face cu Alzheimer.

Aşa cum artroza (boală a sistemului osos) netratată, duce la artrită, poliartrită, aşa şi demenţa, după o perioadă de timp, în cele mai multe cazuri, degenerează în Alzheimer.

Corpul nostru este înzestat cu multă capacitate de readaptare şi reorganizare, până se consumă depozitul informativ de unde sunt reglate toate activităţile fiziologice. Se ştie că, corpul se debarasează de ce nu mai are nevoie în timpul nopţii. Adică, în timpul nopţii, creierul nostru elimină „gunoiul acumulat emoţional" de care nu mai are nevoie. Lipseşte această comandă către creier, desigur că se adună „gunoi toxic" care îngreunează memoria. Trainingul creierului se poate face până la vârsta cea mai înaintată. Creierul uman cu programul trăirilor lui are încă „softul" epocii de piatră (la pericol se dă comanda de fugă, fuga după turmă), fiecare schimbare de loc face să crească atenţia, pune în mişcare reţelele neuronale.

Vizitarea de locuri străine este un mare ajutor pentru creşterea atenţiei şi menţinerea ei activă. Eul nostru este cuplat cu creierul. „Noi suntem amintirile noastre". Aceasta se reflectă şi în simţurile noastre ca: vederea şi auzul. Un rol foarte mare îl are mirosul. Nu este de mirare că la Alzheimer se observă mai întâi o scădere de intensitate până la pierderea mirosului. Senzorii mirosului pot fi activaţi, şi automat se întârzie instalarea bolii.

Deblocările energetice cât şi readucerea energetică a organismului în bioritmul propriu sunt de mare ajutor în cadrul afecţiunilor neurodegenerative.

Stresul, până la o anumită limită, este sănătos! Viaţa trăieşte din amintiri, acelaşi lucru este valabil pentru fiecare celulă din corpul nostru.

PUBLICITATE

dermaVITAL

Diagnosticari si tratamente cu Biorezonanta
0731.871.968 / 0371.147.702 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro
Calea Vitan nr. 28, sector 3, Bucuresti

dermaVITAL

CENTRUL GERMAN DE BIOREZONANTA
(MEDICINA ENERGO-INFORMATIONALA)
DERMATOLOGIE/ALERGOLOGIE

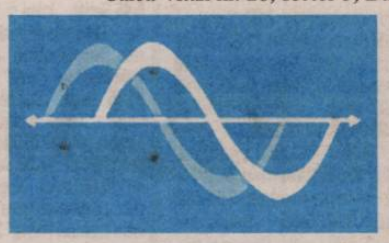

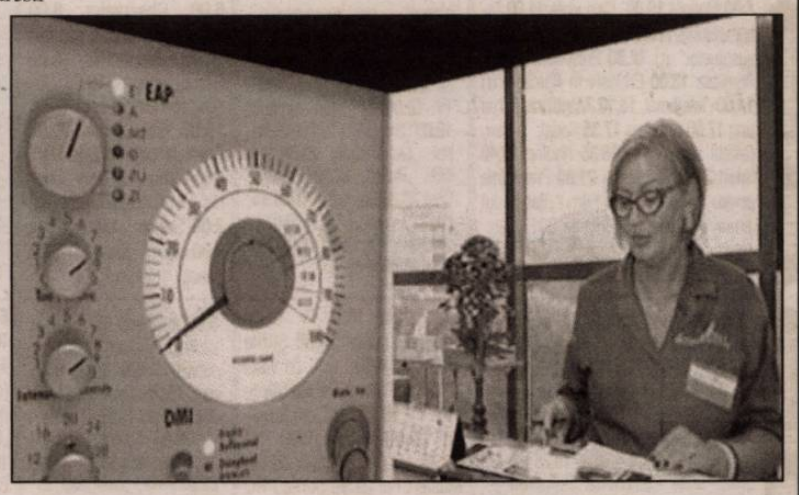

- Diagnosticare energetică
- Buletin de analize energetic
- Tratamente de:
  - autoreglare energetică,
  - eliminarea metalelor grele,
  - terapie antifumat,
  - deblocare energetică,
  - echilibrarea chakrelor,
  - echilibrarea meridianelor energetice,
  - detoxifierea organismului prin câmpul magnetic, drenarea limfei,
  - refacerea comunicării energetice în corp la nivel de celulă/organ, sistem,
  - reglarea câmpului magnetic la nivel celular şi vibraţii homeopatice la şedinţele de tratament cu programe speciale,
  - reglarea sistemului imunitar.

Intervine pe boli cronice sau acute, autoimune, dureri (artroză, coxartroză, gonartroză, artrită reumatoidă), lipsa somnului, depresii, sistem endocrin (tiroidă cu noduli, tiroidă autoimună), ginecologie (chisturi ovariene...), urologie, sistem cardiovascular, sistemul limfatic, alergii, boreliozâ, sistemul gastrointestinal etc.
Pacientul cu boli cronice are întotdeauna un blocaj imunologic. Biorezonanţa corectează funcţiile organismului, prin neutralizarea funcţiilor patologice şi restabilirea celor fiziologice, modificările având loc la nivel de celulă.
În permanenţă sunt interacţiuni de informaţii între câmpul magnetic celular şi procesele fiziologice din corp.
Funcţionalitatea unui organ şi a ţesutului său este coordonată de un câmp magnetic care poate fi pozitiv modulat.
Tratamentul nu este o stimulare electrică, ci se preiau semnalele energo-informative produse de organism.
Se restabileşte o circulaţie optimă energo-informaţională în organism. În rest, natura are grijă ca vindecarea să se producă.

Biorezonanţa este o terapie biofizicală, blândă, fără durere, fără medicamente, care repune corpul în echilibru energetic şi întrerupe fenomenul de autodistrugere. Se adresează atât copiilor, adulţilor, cât şi vârstnicilor.

Un Brand German de 11 ani în România, numai în Bucureşti !

OFERTA SPECIALĂ A LUNII OCTOMBRIE:
Trei şedinţe:
- **o detoxifiere energetică la nivel celular pe organe de eliminare**
- **reechilibrarea meridianelor energetice şi o bioregenerare a întregului organism**
- **o refacere a comunicării energetice la nivel de celulă, organ, sistem.**

PUBLICITATE

Mişcarea în soare activează hormonul testosteron, care la rândul său solicită Neurogeneza, schimbarea locului, drumul spre casă... pun în mişcare atenţia.

Emoţiile ne feresc de demenţă! Bucuria, râsul, sunt cei mai buni stimulatori. Din acest punct de vedere se poate constata că demenţa este un fenomen fiziologic.

Un factor foarte important pentru funcţionarea normală a creierului îl constituie sentimentul „că este nevoie de tine". Cine nu mai are nimic de făcut, nu mai primeşte nicio laudă, se izolează. Izolarea în perioada epocii de piatră însemna „condamnarea la moarte". Numai în grup era posibilă supravieţuirea. Evoluţia scopului vieţii este experienţa, pe care o dăm urmaşilor noştri. Aceasta ne dă sentimentul de împlinire, când suntem în echilibru cu noi înşine, suntem şi cu cei din jur, suntem fericiţi.

Este sensul vieţii mai mult orientat spre materialism, sunt conflictele ca şi programate. Aceste stări de încordare şi nemulţumire pot cauza Alzheimer în aceeaşi măsură ca şi izolarea. Alzheimerul este privit ca diabetul de tip III, hrănirea cu precădere cu carbohidraţi şi zahăr, duce la o rezistenţă a insulinei în creier, aceasta producând o scădere de energie în fiecare celulă a corpului, şi o „caramelizare"a proteinelor. Metalele grele în organism au un efect toxic, pentru Alzheimer (mercur, aluminiu) ambele sunt şi în vaccinurile care se fac copiilor la vârste foarte fragede.

Medicina clasică merge mai mult pe administrarea de medicamente. Astăzi se ştie că, una din cauzele declanşării Alzheimerului, este un stimul permanent întreţinut prin noxele toxice care au dereglat balanţa între acumulare/eliminare. Un somn dereglat contribuie în mod esenţial la instalarea Alzheimerului. În timpul somnului datele devin cunoaştere şi din cunoaştere vin acţiunile.

Formarea de celule noi nervoase poate fi foarte bine susţinută prin terapiile cu biorezonanţă. Reglarea metabolismului la nivel celular, detoxifierea la nivel celular, reglarea sistemului hormonal (cortizol, STH, Tyroxin) care în bolile neurodegenerative este debusolat, eliminarea metalelor grele din organism, terapia câmpului magnetic asociată cu programele enumerate duc la refacerea balanţei de acumulare/eliminare. Atât preventiv cât şi curativ.

Niciodată nu e prea târziu şi nici prea devreme să începem o astfel de terapie oferită de medicina viitorului, MEDICINA ENERGO-INFORMAŢIONALĂ.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informaţională, membră a Societăţii Naturiştilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy), psiholog

CONTACT: Derma Vital Bucureşti,
Calea Vitan nr. 28, sector 3, www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

LUNI – 28 octombrie

TVR 1
7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Dosar România (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.00 Banii tăi 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.35 Film: „Ursul" (România, 2011). Cu: Șerban Pavlu, Mihai Constantin 0.00 Telejurnal 0.30-6.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Vlad". Andrei Aradits, Emilian Oprea, Diana Sar 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Căpitanul America: Război civil!" (r) 2.30 Serial: „Cititorii de oase" (r) 5.00 Ce spun românii (r).

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Chefi la cuțite 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul". Cu: Cetin Tekindor.

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Film: „Roșcovanul" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Constantin 60' (r) 11.30 Cu lumea-n cap (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „În slujba legii" (SUA, 2013). Cu: Jeremy Ray Valdez, Walter Perez 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune și speranță" 5.30 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire". Cu: Mustafa Ustundag 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Motor-Vlog (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Dansează cu mine!" (SUA, 2009) 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.30 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.45 La Măruță (r) 7.45 Film: „Cupa Gilbert" (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Profesorul trăsnit" (r) 14.15 Film: „Păcate de familie" (r) 16.15 Film: „A fost odată Curly" (SUA, 1944). Cu: Cary Grant, Janet Blair 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Lovitură de grație" (SUA, 2010). Cu: Sean Patrick Flanery 22.30 Film: „Confesiunile unei mirese" (SUA, 2005). Cu: Shannon Elizabeth 0.30-4.00 Reluări.

MARȚI – 29 octombrie

TVR 1
7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Exclusiv în România (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.00 Cooltura 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.35 Film: „Balada lui Jimmy McCabe" (M. Britanie, 2017). Cu: Johnny Harris, Ray Winstone 0.00 Telejurnal 0.30-6.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Serial: „Profu'" 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 1.15 Film: „Parker" (r) 2.15 Serial: „Cititorii de oase" 5.00 Ce spun românii (r),

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Chefi la cuțite 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 10.00 Starea nației (r) 11.30 Secrete de stil (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „De-a șoarecele și pisica" 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune și speranță" 5.30 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial: „Dragoste de contrabandă (r) 7.45 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Sănătate cu de toate (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.00 D'ale lu' Mitică (r) 22.00 Destine ca-n filme 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.30 La Măruță (r) 7.30 Film: „Un peștișor numit Wanda" (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Păcate de familie" (r) 14.15 Film: „Confesiunile unei mirese" (r) 16.15 Film: „Aventuri în parcul de distracții" (SUA, 1998). Cu: Hulk Hogan 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Spioni de elită" (coprod., 2001). Cu: Robert Redford, Brad Pitt, Catherine McCormack 23.00 Film: „Un tată de familie" 1.15-3.30 Reluări.

MIERCURI – 30 octombrie

TVR 1
7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Aventura urbană (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Convietuiri 17.00 Fan/Fun urban 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.25 Handbal: SCM Politehnica Timișoara – CSM București 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.00 Izolați în România 23.00 Adevăruri despre trecut 0.00 Telejurnal 0.30-6.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Visuri la cheie 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO 0.00 Film: „Urmărit în noapte" (r) 2.15 Serial: „Cititorii de oase" 5.00 Ce spun românii (r).

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Serial: „Sacrificiul". Cu: Maia Morgenstern 22.30 Serial: „Mangalița" (r) 23.30 Xtra Night Show 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Happy News (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Cronica Cârcotașilor 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune și speranță" 5.30 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Cap compas (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Telecinemateca: „Diligența" (SUA, 1939). Cu: John Wayn 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.15 La Măruță (r) 7.00 Film: „Extravagantul Mr. Deeds" (SUA, 1936) 9.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film: „Confesiunile unei mirese" (r) 14.00 Film: „Între timp, iubitul meu" (r) 15.45 Film: „Drumul spre Cordura" (SUA, 1959) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „O moarte suspectă" (SUA, 2011). Cu: Tom Selleck 22.30 Film: „Ceața" (coprod., 2005) 0.30-4.00 Reluări.

MAIA MORGENSTERN
– miercuri-joi, 20.00 –

STEVE AUSTIN
– vineri, 22.35 –

SARAH WAYNE CALLIES
– joi, 0.00 –

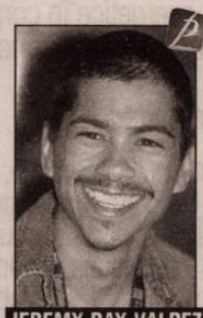

JEREMY RAY VALDEZ
– luni, 20.30 –

CATHERINE MCCORMACK
– marți, 20.30 –

MUSTAFA USTUNDAG
– luni-duminică, 15.00 –

MEGAN PARK
– joi, 21.10 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 31 octombrie

TVR 1
7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Izolați în România (r) 13.30 Adevăruri despre trecut (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Akzente 17.00 Europa mea 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.35 Dispăruți fără urmă 23.35 Anchetele comisarului Antonescu 0.30 Telejurnal 1.00-6.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Porțile întunericului" (Canada, 2015). Cu: Nicolas Cage, Sarah Wayne Callies 2.15 Serial: „Cititorii de oase" 5.00 Ce spun românii (r).

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Serial: „Sacrificiul" 22.30 The Wall – Marele Zid 23.45 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Casa: construcție și design (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „Comoara lui McCinsey" (SUA, 1998). Cu: Hulk Hogan 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00 Serial (r) 1.00 Film (r) 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune și speranță" 5.30 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 1700 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Adevărul despre mama" (SUA, 2018). Cu: Megan Park, Austin Highsmith 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.00 La Măruță (r) 8.00 Film: „Sirocco" (SUA, 1951) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film: „Între timp, iubitul meu" (r) 14.15 Film: „Aventuri în parcul de distracții" (r) 16.15 Film: „Vacanță la capătul lumii" (SUA, 1987) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Solomon Kane (coprod., 2009) 22.30 Film: „Virgina americană" (SUA, 2009) 0.15-3.30 Reluări.

VINERI – 1 noiembrie

TVR 1
7.00 Matinal 9.45 Micile vedete în bucătărie 10.00 Ca'n viață 10.55 Rugby: Cupa Mondiala 2019 – Finala mică 13.00 Președinte pentru România 13.30 Doc.: „Cronici mediteraneene" 14.00 Telejurnal 15.10 Opre Roma (r) 16.00 EURO polis 17.00 Lumea azi 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.35 Film: „Asaltul mercenarilor" (SUA, 2012). Cu: Steven Seagal, Steve Austin 0.15 Telejurnal 0.55-6.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Vocea României 23.30 Serial: „Vlad" (r) 1.30 Serial: „Las Fierbinți" (r) 3.00 Serial: „Cititorii de oase" 5.15 Serial: „Renegata" (ep.1).

ANTENA 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 iUmor 22.30 Film: „Hellboy și Armata de Aur" (SUA, 2008). Cu: Ron Perlman, Selma Blair 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Camera de râs 2018 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Seral: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Povestea unei crime" (Hong Kong, 1993) 22.00 Film: „Atac aerian" (SUA, 2018) 1.00 Film (r) 2.30 Constantin 60' 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial: „Dragoste de contrabandă" (r) 7.45 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-4.45 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documetar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților (r) 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documetar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Gala umorului 22.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
5.30 La Măruță (r) 7.30 Film: „Domnița șoim" (SUA, 1985) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film: „Aventuri în parcul de distracții" (r) 14.30 Film: „Vacanță la capătul lumii" (r) 16.30 Film: „Cowboy și idioți" (SUA, 2002). Cu: Joshua Jackson, Jaime King 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Breaking News" (România, 2017). Cu: Dorin Andone 22.15 Film: „Păsări nocturne" (SUA, 2015). Cu: Adam Pally, Rosa Salazar 0.15-3.30 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 2 noiembrie

TVR 1
7.00 Politică și delicatețuri (r) 8.00 Aventura urbană (r) 9.00 Constructorii de visuri 9.30 Levintza prezintă 10.00 Vreau să fiu sănătos! 10.55 Rugby: Finala 13.00 Observatori la Parlamentul European 13.30 Doc.: „Iubiri celebre" 14.00 Telejurnal 14.30 Ora Regelui 15.30 Handbal: CS Măgura Cisnădie – SCM Craiova 17.10 Vedeta populară (r) 19.00 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.00 Serial: „Tut: destinul unui faraon" (ep.1) 23.00 Profesioniștii 0.00 #Creativ 0.35-6.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 6.30 Arena bucătarilor (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 I like IT 10.30 Superspeed la ProTv 11.00 Film: „Un tătic grozav" (SUA, 1999) 13.00 Șef sub acoperire (r) 14.00 MasterChef (r) 16.00 Vocea României (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Omul – Furnica" (SUA, 2015) 22.15 Film: „Evadarea din realitate" (coprod. 2011) 0.30 Serial: „Profu'" (r) 1.30 Serial: „Renegata".

ANTENA 1
6.00 Observator 9.30 Film d.a.: „Crăiasa Zăpezii 2" (Rusia, 2014) 11.00 Film: „Sunt un mic ticălos" (SUA, 2010) 13.00 Observator 13.15 Serial: „Sacrificiul" (r) 15.30 Chefi la cuțite (r) 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.15 Film: „Un sărut de milioane" (SUA, 1995) 1.30 Film: „Top Gun" (SUA, 1986) 4.00 Film (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Paradisul femeilor" (r) 10.00 Flash Monden (r) 11.00 Secrete de Stil 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 13.30 Film: „Stejar, extremă urgență" (România 1973) 15.30 Film: „Mihai Viteazul" (România 1970, partea I) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Ultima frontieră a morții" (România, 1979) 22.00 Film: „Casa Charnel" (SUA, 2016). Cu: Callum Blue 0.00-6.30 Reluări.

PRO 2
5.30 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.30 Serial (r) 7.30 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Legea iubirii" (r) 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-4.45 Reluări.

TVR 2
7.00 Documetar 360º – GEO 8.00 România... în bucate (r) 8.30 Generația Fit 9.00 Serial: „Sid, micul savant" 10.00 Mic dejun cu un campion 11.00 D'ale lu' Mitică (r) 12.00 Vibe By Ioana Voicu 12.30 Cap compas 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 17.00 Zile cu stil 17.30 MotorVlog 18.00 Memorialul Durerii 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Supraviețuitori în infern" (coprod., 1981). Cu: Mel Gibson, Sam Neill 22.10 Serial: „În apărarea fiului" 23.45-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.15 Serial: „Marvel anime: Blade" 8.15 Ce spun românii (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film: „Vacanță la capătul lumii" (r) 14.30 Film (r) 16.15 Film: „Formula iubirii" (SUA, 2011) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Cum s-o dai să fie bine?" (SUA, 2011) 22.15 Film: „Falsificatorul" (SUA, 2014). Cu: John Travolta, Christopher Plummer 0.45-4.00 Reluări.

DUMINICĂ – 3 noiembrie

TVR 1
7.00 Universul credinței 9.00 M.A.I. aproape de tine 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Politică și delicatețuri cu Mircea Dinescu 15.30 Handbal: CSA Steaua – AHC Potaissa Turda 17.15 Serial: „Pistruiatul" 18.00 Aventura urbană 19.00 Exclusiv în România 19.50 MomentArt 20.00 Telejurnal 21.00 Vedeta populară 23.00 Garatat 100% 0.00 Replay 1.00-6.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Ce se întâmplă, doctore? 10.30 Arena bucătarilor 11.00 Film: „Cartea vieții" (SUA, 2014) 13.00 Apropo TV 14.00 MasterChef (r) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Cifre periculoase" (SUA, 2016) 22.15 Film: „1000 post Terra" (SUA, 2013) 0.30 Apropo Tv (r) 1.30 Serial: „Renegata" 4.30-5.00 Reluări.

ANTENA 1
6.00 Observator 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 12.57 Alegeri prezidențiale 2019 – emisiune de promovare electorală 13.00 Observator 13.15 Serial: „Sacrificiul" (r) 15.30 Chefi la cuțite (r) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mangalița" 21.00 Antitalent 23.30 iUmor (r) 2.00 Antitalent (r) 4.00 Film: „Top Gun" (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Camera de râs 2018 (r) 8.10 Happy News 8.45 Casa: construcție și design 10.30 Flash Monden (r) 11.00 În bucătărie cu Horia Vîrlan 12.00 Teleshopping 13.30 Film: „Am fost șaisprezece" (România ,1979) 16.00 Cronica Cârcotașilor (r) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Schimb de mame 22.00 Starea nației (r) 23.00 Film: „Ascunzătoarea" (SUA, 2011) 1.00-5.50 Reluări.

PRO 2
5.30 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.30 Serial: „Dragoste de contrabandă" (r) 7.30 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Documetar 360º – GEO 8.00 România... în bucate (r) 8.30 Vibe By Ioana Voicu (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Natură și aventură 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Generația Fit (r) 12.30 Sănătate cu de toate 13.10 Film: „Un comisar acuză" (România, 1974) 15.00 Drag de România mea! 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Rețeaua de idoli 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Revanșa" (România, 1978) 22.10 Film: „Jocul lacrimilor" (coprod., 1992) 0.15-5.30 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „Marvel Anime: Blade" 8.15 Ce spun românii (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film: „Cowboy și idioți" (r) 14.15 Film: „Cum s-o dai să fie bine?" (r) 16.30 Film: „Pericol de moarte" (SUA, 2007). Cu: Michelle Forbes 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Adele Blanc Sec" (SUA, 2010). Cu: Louise Bourgoin 22.30 Film: „Rătăcitorul" (coprod., 2014). Cu: Guy Pearce, Chan Kien 0.30-4.45 Reluări.

IMAGINI

Integramă de **M. ALBU**

SPUSE DIRECT VINDECĂTOARE		EROINĂ SFÂNTĂ SACRIFICAT DE PAŞTI		TÂNĂRĂ VÂRF DE DALTĂ!		SET! ANOTIMPUL FRIGUROS		ÎNDEMN LA DRUM PROGRAM DE STUDIU		FĂCUT ÎN MOD FRAUDULOS HAINI	
ŞEFĂ SEVERĂ OM SĂRMAN							BAN LA TEHERAN MISTERE				
				MĂIESTRIE PRINSOARE PE BANI					BLUZĂ CU ALTIŢE BĂGAT ÎN VITEZĂ		
COSTUM DE BAIE ÎNTREBARE DE CURIOS					FOSE NAZALE A PRIVI CU INVIDIE					SCURTĂTURĂ DE LEMN	
		A PLOUA TORENŢIAL STEPELE AMERICII						A ŢINE UN TOAST DAR DE LOGODNĂ			
	DIVIZIBIL CU DOI ARBORE CU SAMARE!					PUŢIN MĂSURI DE LUNGIME					
			E UN FANDOSIT SUROGAT DE CAFEA								PERICOL ASUMAT
DIN NOU FAIMĂ PREFIXUL VECHIMII							VĂZDUH POETIC PUIUL CAPREI				
				FOLOSITOR FINAL DE CARIERĂ!					ŞASE ROMAN NICOLAE LABIŞ		
VORBITUL ÎN DODII A ENERVA UN PIC								CAFEA SOLUBILĂ			
					SENTIMENT NAIV						

Umor

☺ *Un tânăr este acuzat de viol... Judecătorul întreabă:*

– Acuzat! Este sau nu adevărat că în data de 16 decembrie aţi violat-o pe Mărioara Victorescu?

Acuzatul:

– Dom' judecător, jur că nu i-am făcut nimic! Nu i-am atins nici măcar un fir de păr!

În sală o babă, cam surdă, stă lângă unul:

– Ce zice maică, ce zice?

– Zice că nu i-a atins nici măcar un fir de păr!

– Ce precizie măicuţă, ce precizie!

☺ *Într-o zi se plimba iepuraşul prin pădure şi se întâlneşte cu vulpea.*

– Bună, ce mai faci iepuraşule ?

– O, bine, vulpeo, mă simt excelent, sunt într-o formă grozavă, dacă mă întâlnesc cu ursul îi dau câteva labe de-l nenorocesc, praf îl fac.

– Extraordinar.

Mai merge el ceva, se întâlneşte cu lupul.

– Cum o mai duci iepuraşule?

– Nemaipomenit, mă simt excelent, sunt într-o formă grozavă, dacă mă întâlnesc cu ursul îi dau câteva labe de-l nenorocesc, praf îl fac.

– Uluitor.

Mai merge cât mai merge, iată că vine chiar ursul.

– Hai salut iepuraşule, am auzit că-ţi merge nemaipomenit, ce mai faci?

– Ce să fac nene ursule, ia, mă plimb şi eu prin pădure şi vorbesc prostii...

☺ *Comandantul îl întreabă pe soldat:*

– Soldat, dacă ajungem într-o localitate unde fântânile sunt infectate, ce facem?

– Bem bere, să trăiţi!

SUDOKU

jocul săptămânii: 43

2		9			7		6	
				6		2	8	
	5	8						7
				7	8			
7			9		3			8
			6	4				
9						7	3	
	4	6		8				
	7		2			8		4

Soluţia în numărul viitor

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 42

9	3	7	1	5	8	2	4	6
6	1	2	9	3	4	7	5	8
4	5	8	6	2	7	3	1	9
2	9	6	5	1	3	8	7	4
5	8	4	7	6	9	1	2	3
3	7	1	4	8	2	9	6	5
8	4	3	2	7	5	6	9	1
1	2	9	8	4	6	5	3	7
7	6	5	3	9	1	4	8	2

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul.

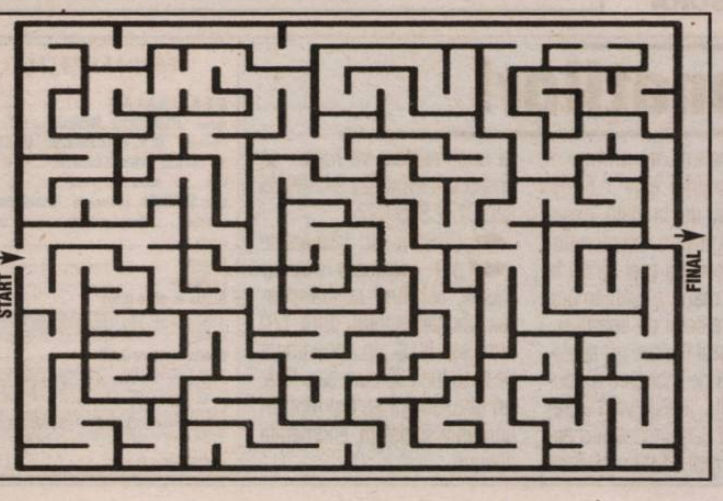

Soluţia integramei „REPREZENTĂRI”

Orizontal: A - E - U - N - C - G - INDRAGOSTITA - TEZAUR - ATOL - VIRA - IAHTING - CATI - ROIT - A - BAI - STEA - ORI - R - ARTA - TARI - EA - IERBAR - TC - MENTOL - SEMI - VAMI - CIMITIR - RITM - DACICI - CARACTER - CAP.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Balade

1. Ce se înţelege, de obicei, în literatură prin „baladă”?
2. Cine a fost cel mai de seamă reprezentant al baladei medievale franceze?
3. Ce poet român a publicat volumul de versuri „Balade vesele şi triste”?
4. Ce compozitor român este autorul lucrării „Baladă pentru vioară şi pian”?
5. Ce scriitor german este autorul romanului „Baladă spaniolă” al cărui titlu original este „Evreica din Toledo”?
6. Cine a realizat mozaicurile de pe „Fântâna Miorița” din Bucureşti?
7. Cine a realizat, în 1970, filmul american „Balada lui Cable Hogue”?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Balul este o petrecere (publică) cu dans, organizată seara sau noaptea. 2) „Regina balului” este fata care, prin voturile participanţilor este desemnată drept cea mai frumoasă. 3) Primul „Bal al Operei” din Viena a avut loc la 11 decembrie 1877, dar aşa cum este cunoscut în zilele noastre funcţionează din 1935, cu întreruperi în timpul Celui de Al Doilea Război Mondial. 4) Romanul „Bal mascat” a fost scris de Ionel Teodoreanu. 5) Muzica operetei „Bal la Savoy” aparţine compozitorului Paul Abraham. 6) Tabloul „Bal costumat în atelier” poartă semnătura lui Theodor Aman. 7) Filmul „Balul pompierilor” a fost realizat de regizorul Miloš Forman.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Calea Victoriei” am primit răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Mioara Popa,* Iaşi; *Margareta Stoicovici,* Braşov; *Monica Vlad,* Timişoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Mirela Stoica,* Arad; *Georgeta Ioan* şi *Luminiţa Popescu,* Bucureşti; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galaţi; *Ing. Mihai Călcâianu* şi *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Ing. Mihai Waspusch,* Bucureşti.

✉ ***CORINA IONESCU, Bucureşti.*** Într-un număr viitor vom publica şi numele unor cititori care ne-au trimis de mai multe ori câte şase răspunsuri corecte. *(Irina Stoica)*

ANTONIO BADEA
– Bucureşti

Sfaturi practice

Steluţa
(Aster)

● Este o plantă originară din America de Nord. Acest gen cuprinde aproximativ 250 de specii de plante anuale, bianuale, perene şi subarbuşti. Sunt plante potrivite pentru cultivarea în grădini pietroase sau borduri. Înfloreşte vara şi toamna.

● Se poate înmulţi prin divizarea plantei, în lunile octombrie sau februarie-martie. O altă metodă de înmulţire se poate face prin seminţe, care se cultivă în răsadniţe din aprilie până în iulie, plantarea definitivă făcându-se toamna sau primăvara următoare.

● Dintre toate speciile, cele mai cunoscute sunt:

– *Aster alpinus,* specie perenă sub formă de tufiş, care poate ajunge la 15-20 cm înălţime.

Florile au culoarea roşu-violeceu, roşu-purpuriu sau liliachiu;

– *Aster elricoides* poate atinge o înălţime de 60-90 cm şi are florile în nuanţe de roz, albastru, galben. Înfloreşte din vară târziu până în toamnă târziu;

– *Aster novi-belgii* este o specie din care s-au creat cele mai multe soiuri. Înfloreşte în septembrie-octombrie, iar florile sunt albastre, crem, roz sau rubinii.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Astrologia pentru COPII 2

GEMENI
– Inteligenții zodiacului

● Cea mai compatibilă mamă: Balanță, Gemeni
● Cel mai compatibil tată: Leu, Vărsător

Acești copii sunt buni animatori și nu își caută niciodată cuvintele, vorbind cu ușurință. În general, copiii Gemeni sunt iscusiți în vorbire, foarte inteligenți și adoră să învețe. Pentru a-i ține ocupați încercați să le dați cărți sau un calculator.

Pentru a le potoli setea de citit ar trebui să le puneți la dispoziție multe cărți, pe multe subiecte. Plictiseala îi va transforma în copii foarte nervoși și antisociali. Potoliți-le și nevoia de mișcare prin implicarea lor în diverse activități sportive – dans, gimnastică sau carting. Nu le dați însă prea multe lucruri de făcut simultan, căci atunci nu vor termina nimic.

Din punct de vedere al sănătății acestor copii, trebuie să fiți atenți la sensibilitatea mâinilor, la plămâni și membre. Sunt dispuși, mai mult ca orice alt semn al zodiacului, la probleme legate de vorbire.

Sfat: învățați-i să își îndeplinească angajamentele și să se concentreze pe ceea ce este esențial pentru ei.

■ *Nou-născutul până în 6 luni:* interacționează încă din primele clipe ale vieții cu sunetele vocilor umane, foarte alert, îi place să audă râzând persoanele din jur.

■ *Între 6 și 18 luni:* curios și vorbăreț, în continuă mișcare, învață prin repetare și conversație, va merge devreme.

■ *Între 18 luni și 3 ani:* începe să îndeplinească mai multe sarcini simultan, începe să se arate și devine imprevizibil, la această vârstă mișcarea perpetuă îi definește.

■ *Între 3 și 6 ani:* este schimbător, neliniștit și curios, cuvântul preferat este „de ce" urmat de „cum", își dezvoltă puternic abilitățile pentru conversație.

RAC
– Bona zodiacului

● Cea mai compatibilă mamă: Pești, Rac
● Cel mai compatibil tată: Scorpion, Taur

În fiecare copil din zodia Rac veți găsi o mamă. Sunt bonele zodiacului. Aduc acasă toți copiii și toate animalele de companie rătăcite din cartier. Sunt sensibili la propriile sentimente și emoții, intuitivi și au o imaginație bogată. Atunci când ajung să conștientizeze, își vor proteja familia cu orice preț. Adoră să îngrijească păpușile și jucăriile, iar uneltele mici de uz casnic vor fi preferatele acestor copii.

Acasă își creează propriul loc sau o cameră preferată. Când vor îmbătrâni, adesea ajung să strângă tot felul de lucruri care le trezesc nostalgia. Mulți dintre oamenii bogați de pe planetă sunt nativi Rac.

Au des schimbări de dispoziție, când sunt de-a dreptul deprimați, când devin veseli și zâmbăreți. La fel ca simbolul acestei zodii, racul, va reacționa dur atunci când cineva încearcă să le ia scoica în care și-au găsit adăpost la necaz.

Când sunt bolnavi, copiii Rac devin egoiști și își vor aduce aminte de toate rănile din trecut. Băieții Rac au o perioadă dificilă legată de partea maternă a familiei și pot deveni excesiv de agresivi sau competitivi. Încurajați-i să-și exprime sentimentele.

Sfat: Îmbrățișați-i des pentru că le place acest lucru și îi va ajuta să-și amelioreze comportamentul nărăvaș.

■ *Nou-născutul până în 6 luni:* iubitor, simpatic și mâncăcios, este foarte sensibil la mediu și la dispoziția celor din jur, nu prea acceptă alte persoane în afara mamei.

■ *Între 6 și 18 luni:* timid și extrem de drăguț, are nevoie de încurajare pentru a explora mediul, se bucură de mâncare însă devine reticent la ceva nou, se bucură excesiv de plimbările prin parc sau grădini, are nevoie de mult sprijin moral.

■ *Între 18 luni și 3 ani:* poate dezvolta anumite afinități cu Luna iar stările sufletești pot începe deja să fie influențate de fazele Lunii, timid și precaut cu străinii, poate fi în același timp dulce, încăpățânat, grijuliu și defensiv.

■ *Între 3 și 6 ani:* începe să se dezvolte creativitatea, își face prieteni imaginari, are nevoie din partea familiei de compasiune, umor și o îndrumare fermă, este foarte sensibil la emoții, defensiv și schimbător.

Săptămâna viitoare continuăm călătoria prin astrologia pentru copii.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Premiile Ig Nobel 2019 – De la știință, la râs în hohote ■ Ventilatoarele umane din India ■ De ce nu se mai construiesc nave de luptă rotunde? ■ Dosar clasat: SIDA ■ De ce a murit Blair Adams? ■ Alimentatie periculoasă ■ „Irlandezul" – ultimul bal al monștrilor sacri

HOROSCOP
28 octombrie – 3 noiembrie 2019

BERBEC 21.03-20.04

Sunteți energici și în stare de orice! Vă concentrați pe parteneriate și aveți suficiente abilități să interacționați cu prietenii. Dacă aveți de gând să vă luptați, măcar asigurați-vă că este ceva pentru care merită.

TAUR 21.04-21.05

În aceste zile veți dispune de suficientă energie pentru a munci din greu și veți duce la bun sfârșit proiectele propuse. Mercur se va deplasa prin fața semnului dumneavoastră, oferindu-vă marea șansă de a clarifica și explica problemele unui apropiat.

GEMENI 22.05-21.06

Sunteți viguroși și dispuși să lucrați mult. Încrederea în sine este puternică și nu veți duce lupte cu cei din jur. Calmul, eficiența și competența sunt atributele care vă vor înconjura. În weekend vă concentrați asupra sănătății personale.

RAC 22.06-21.07

Atenția o veți concentra spre casă și familie, discuții susținute cu părinții și redecorarea locuinței. Mare atenție la proiectele de redecorare să nu devină renovări. Familia vă rabdă ieșirile nervoase însă va trebui să fiți răbdători cu ei.

LEU 22.07-22.08

Zilele acestea vă preocupă scurte călătorii, cititul, scrisul și câteva întâlniri, poate cu parfum romantic. Nu încercați să-i constrângeți pe ceilalți să creadă doar ce vă convine. Lăsați-i să-și expună propriile păreri.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Vă concentrați asupra câștigurilor, a fluxului de numerar și a bunurilor personale. Veți obține sume consistente, dar pe care le veți cheltui repede pe lucruri frumoase. În weekend veți întâlni oameni noi și legați prietenii frumoase.

BALANȚĂ 23.09-22.10

Duceți o activitate sporită în viața dumneavoastră și veți lucra din greu pentru a vă promova propriile interese și să vă afirmați. Luptați pentru aceste realizări dar și rezultatele vor fi pe măsura eforturilor depuse. Succes!

SCORPION 23.10-21.11

Aveți încredere în propriile instincte. Este un moment excelent pentru a discuta și negocia tot felul de contracte. Mercur vă face ca mintea să funcționeze rapid și să găsească soluții până și la cele mai dificile probleme.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Marte vă ajută să lucrați cu spor, deși, dacă vreți să vă tonifiați ego-ul va trebui să vă concentrați pe cooperarea cu cineva anume. Doar așa veți fi chiar eficienți, fără a mai pierde vremea cu tot felul de discuții.

CAPRICORN 22.12-19.01

Sunteți atractivi în ochii celor din jur și mai ales în ai șefilor sau părinților. Ambiția vă este stârnită de un amic sau un coleg de serviciu și vă motivează îndeajuns ca să munciți pe brânci.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Veți avea suficientă energie ca să munciți din greu. Sunteți calmi, atenți și competenți, așa că veți termina destule proiecte legate de medicină, lege sau mass-media. Succes!

PEȘTI 19.02-20.03

Marte este în una din casele dumneavoastră de bani și asta poate crea diverse conflicte legate de o proprietate comună, împrumuturi sau credite ipotecare. Va fi o problemă rezolvată cu succes, mai ales dacă la mijloc sunt negocieri financiare.

Nativul săptămânii: **ROBERT LISTON** (28.10.1794 – 07.12.1847)

A fost un distins chirurg scoțian. Acest nativ al zodiei Scorpion efectua operații într-un timp scurt, viteza fiind esențială pentru a reduce durerea și a îmbunătăți șansele de supraviețuire ale unui pacient. Precizăm că la vremea respectivă nu existau anestezice eficiente. Se spune că a fost capabil să amputeze un membru în doar 28 de secunde.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noștri opiniile legate de conținutul revistei, apelați numărul de telefon: 0213178965

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	7,50 LEI
❑ 2 LUNI	15,00 LEI
❑ 3 LUNI	22,50 LEI
❑ 4 LUNI	30,00 LEI
❑ 5 LUNI	37,50 LEI
❑ 6 LUNI	45,00 LEI

În atenția abonaților!

● Modalitățile de abonare sunt următoarele:

1. Achitarea printr-un mandat poștal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.
2. Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
– RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
– RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Prețurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poștală de expediere sau comisionul bancar.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poștei Române (cel târziu în ziua de marți a săptămânii următoare celei de apariție).

În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (70 euro sau 80 $, un abonament pe șase luni; 35 euro sau 40 $, un abonament pe trei luni) în conturile societății, enumerate alăturat.

MANDAT POȘTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION la
Prenume C.E. „MAGAZIN" S.R.L.
Str. Piața Presei Libere Nr. 1
Bloc Scara Etaj Ap.
Cod 013701 Localitatea București
Jud./Sect. 1 Tel.
C.N.P.
Expeditor
Localitatea
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR.

TELEFON RECLAMAȚII ABONAMENTE 0722625622

SERIE NOUĂ - 1475 • ANUL LXII • 31 OCTOMBRIE 2019 • 16 PAGINI • 2,5 LEI Nr. 44 (3225)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
• redactia.revistamagazin@gmail.com

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Femina club
Lecţii de nutriţie
Strugurii şi mustul – duşmanii siluetei?
Dosarele frumuseţii
Măşti naturale

„Tăcerea este cea mai perfectă exprimare a disprețului.”
George Bernard Shaw

DE LA ŞTIINŢĂ LA RÂS ÎN HOHOTE

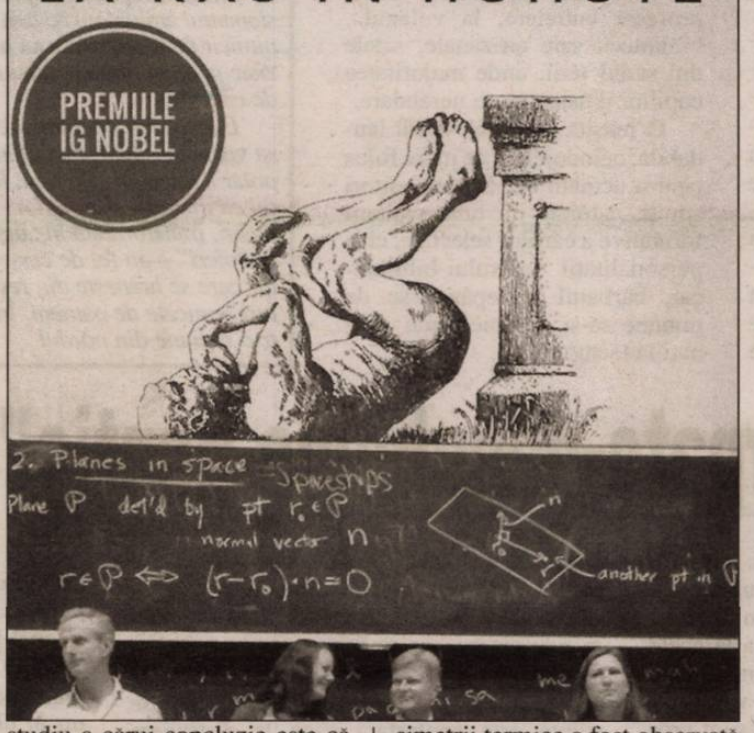

CÂND TOTUL DEVINE DIVERTISMENT (literatură, cinema, mass media), te-ai fi aşteptat ca ştiinţa să fie ocolită de astfel de „răsturnări”, având în vedere că ea este pusă în slujba „progresului umanităţii”. De aceea, Premiile Nobel răsplătesc cercetările în şase domenii de bază ale ştiinţei, mai exact cele care „au adus cele mai mari servicii umanităţii”. Parcă pentru a se alinia tendinţei care duce la divertisment, au fost înfiinţate Premiile iG Nobel, o parodie de spectacol care răsplăteşte cele mai trăsnite, ciudate sau inutile studii ştiinţifice.

Organizatorul evenimentului anual este publicaţia satirică *Analele Cercetărilor Improbabile,* iar festivitatea de gală are loc în sala Teatrului Sanders de la *Universitatea Harvard,* Cambridge, SUA. Susţinătorii acestei trăsnăi sunt convinşi că premiile nu sunt „tocmai o glumă”, ci mai degrabă o formă de „satiră”, care se desfăşoară cu exact o săptămână înaintea anunţării Premiilor Nobel, la Stockholm.

Satira la adresa premiilor Nobel este exprimată chiar în motto-ul sitului *Cercetări Improbabile,* un fel de scuză la acuza că cercetările premiate de ei nu aduc nimic umanităţii, şi care spune „să-i facem pe oameni să râdă apoi să gândească”.

Aşa că am râs şi noi, mai abitir decât la cel mai bun banc, atunci când am trecut în revistă „laureaţii” din acest an ai Premiilor iG Nobel, acordate pe 12 septembrie, în cadrul ceremoniei anuale de la Universitatea Harvard.

■ Pentru *Medicină,* premiul a fost acordat lui Silvano Gallus pentru studiile în care a demonstrat că pizza poate proteja organismul împotriva bolilor şi a morţii doar dacă pizza este făcută şi mâncată în Italia.

■ Premiul pentru *Educaţie medicală* a fost acordat unor cercetători americani, Karen Pryor şi Theresa McKeon, pentru un studiu a cărui concluzie este că o tehnică simplă folosită în antrenarea animalelor, a câinilor de exemplu, numită „dresarea cu clichetul”, pentru obţinerea unei reacţii nu cu ajutorul hranei, ci cu clichetul (sau fluierul), poate fi aplicată şi în cazul chirurgilor ortopezi.

■ Cercetătorii Ling-Jun Kong, Herbert Crepaz, Agnieszka Górecka, Aleksandra Urbanek, Rainer Dumke şi Tomasz Paterek au primit premiul pentru *Biologie* ca urmare a descoperirii dovezii că gândacii magnetizaţi morţi se comportă diferit în comparaţie cu gândacii magnetizaţi vii.

■ Premiul pentru *Anatomie* a fost acordat francezilor Roger Mieusset şi Bourras Bengoudifa pentru un studiu care a analizat „asimetria termică a scrotului uman”. Ei au studiat un grup de poştaşi francezi (persoane între 20 şi 52 de ani) pentru a lămuri dacă testiculele unui om au aceleaşi temperaturi atunci când bărbaţii sunt îmbrăcaţi sau goi. Concluzia a fost că lipsa unei simetrii termice a fost observată atât în scrotul drept, cât şi în cel stâng, indiferent dacă omul este dezbrăcat sau îmbrăcat, şi indiferent de poziţie sau activitate atunci când a fost îmbrăcat. Această diferenţă termică între scrotul drept şi cel stâng ar putea contribui la asimetria organelor genitale externe masculine.

■ Un grup de cercetători japonezi (Shigeru Watanabe, Mineko Ohnishi, Kaori Imai, Eiji Kawano şi Seiji Igarashi) a primit iG Nobel-ul la categoria *Chimie,* pentru un studiu care a estimat volumul total de salivă produs într-o zi de un copil obişnuit de 5 ani. Pentru cei care doresc să afle răspunsul acestei enigme, iată-l: o jumătate de litru.

■ Premiul Ig Nobel de *Inginerie* a fost atribuit lui Iman Farahbakhsh din Iran pentru invenţia unei maşini care schimbă scutecele, deja patentată în SUA.

■ Premiul pentru *Pace* este ilustrarea perfectă a „parodiei” de care vorbea organizatorul Premiilor iG Nobel. În acest an, el a fost atribuit unui studiu intitulat „Plăcerea scărpinării unei mâncărimi: o evaluare psihofizică şi topografică”. Studiul a cercetat plăcerea produsă de scărpinat în trei zone ale corpului, iar concluzia a fost că, într-un clasament al plăcerii, gleznele au ocupat prima poziţie, urmate de spate şi antebraţ.

Dar putem vorbi de „parodie” şi în cazul serioaselor premii Nobel, dacă ne amintim că în anul 2016, Premiul pentru literatură a fost atribuit lui Bob Dylan, un cântăreţ folk, „pentru că a creat noi expresii poetice în sânul marii tradiţii muzicale americane”. Ca să nu mai vorbim că până şi actualul preşedinte al SUA, Donald Trump, a declarat recent că ar merita şi el Premiul Nobel pentru Pace, „dacă s-ar da corect, ceea ce nu se întâmplă”.

> SPRE DEOSEBIRE DE PRESTIGIOASELE PREMII NOBEL, UN FEL DE OSCAR HOLLYWOODIAN BINE PLĂTIT, PREMIILE IG NOBEL ÎŞI PROPUN SĂ FIE UN FEL DE „STAND-UP COMEDY”, ONORÂND CELE MAI NĂSTRUŞNICE DESCOPERIRI, CU BANI PE MĂSURĂ.

Leul românesc, plin de bacterii

■ Premiul la *Economie* a revenit unor cercetători turci şi olandezi (Habip Gedik, Timothy A. Voss and Andreas Voss) pentru un studiu despre „Banii şi transmiterea bacteriilor”.

Cum bancnotele sunt cele mai circulate obiecte din lume, scopul cercetării a fost să constate nivelul de supravieţuire a bacteriilor, inclusiv *Staphylococcus aureus, Escherichia coli* şi *Enterococci Rezistent la Vancomicină (VRE)* pe bancnotele din diferite ţări, precum şi transmiterea bacteriilor către persoanele care vin în contact cu bancnotele.

Cea mai surprinzătoare observaţie a studiului a fost aceea că „rata de supravieţuire a bacteriilor a fost cea mai ridicată pentru bancnota românească („leul”), care după spălare cu ultraviolete a păstrat toate cele trei microorganisme atât după trei, cât şi după şase ore de uscare. În plus, *Leul* a fost singura bancnotă care a păstrat VRE şi după o zi de uscare.

Cât priveşte alte bancnote, s-a observat că bacterii precum Beta-Lactamazelor cu Spectru Extins (ESBL) şi VRE au supravieţuit chiar şi după spălare pe Euro (de exemplu)”. Deşi mai există şi o varietate de factori care au o influenţă evidentă asupra transmiterii microorganismelor rezistente, trebuie luat în considerare suplimentar şi tipul de suporturi din care sunt confecţionate bancnotele.

Hârtia pentru bancnote este fabricată din fibră de bumbac, ceea ce îi conferă rezistenţa, durabilitatea şi senzaţia distinctivă. Bumbacul este uneori amestecat cu in, abaca sau alte fibre textile. Mai există şi bancnotele polimerice (sau din plastic), cum sunt cele din România, care au fost realizate pentru a îmbunătăţi durabilitatea şi a preveni contrafacerea prin caracteristicile de securitate încorporate.

În fine, dacă admitem că studiile premiate cu iG Nobel nu valorează mare lucru, nici premiul pentru laureaţi nu se ridică prea sus: mai exact, o bancnotă veche de 10 miliarde de dolari din Zimbabwe („Hârtiile de 50 şi de 100 trillioane de dolari se vând azi pentru colecţionari, cu 39, respectiv 85 de dolari”, după spusele unul dealer care a trăit hiper-inflaţia din această ţară). În plus, laureaţii, conform tradiţiei, trebuie să-şi plătească din buzunarul propriu călătoria până la Teatrul Sanders de la Universitatea Harvard.

GEORGE CUŞNARENCU

5 948427 000157 44

MUREŞ
TÂRGU-MUREŞ

Bibliotecă mobilă lucrată manual

Ca să inventezi lucruri instructive, utile şi – de ce nu? – amuzante, nu ai neapărat nevoie de diplome şi atestate speciale, ci de imaginaţie, de convingerea că poţi realiza ceva de folos pentru mulţi semeni, de tenacitate şi... de ceva timp şi finanţe, pe care să le aloci concretizării ideii tale.

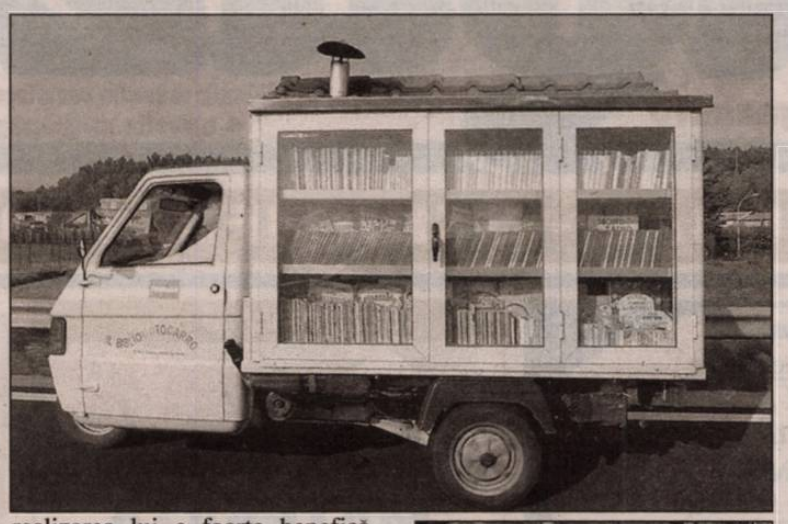

Este ceea ce a reuşit de altfel şi Antonio La Cava, un profesor pensionar din Italia, care a proiectat singur şi a construit cu mâinile sale o bibliotecă rulantă.

Sigur, nu e ceva care să „rupă gura târgului", însă cu certitudine realizarea lui e foarte benefică pentru mulţi concetăţeni ai săi. Şi aceasta, după nu mai puţin de 42 de ani petrecuţi la catedră, bărbatul nedorind să depună armele, ci să-şi continue cumva munca de transmitere a cunoştinţelor utile şi a dorinţei de a citi, către copiii din regiunea în care locuieşte, într-o manieră cât mai originală.

Pentru biblioteca sa itinerantă, a achiziţionat un vehicul vechi cu trei roţi, pe care l-a transformat într-un preţios „rezervor" de cărţi. Vehiculul a fost integral transformat manual de La Cava, care a folosit materiale recuperate din diverse locuri, precum şi obiecte necesare unei asemenea iniţiative.

În fiecare săptămână, fostul profesor cutreieră, la volanul... bibliotecii sale artizanale, satele din sudul ţării, unde majoritatea copiilor îl aşteaptă cu nerăbdare.

O reuşită mai mult decât lăudabilă, neîndoielnic de mare folos pentru actualii săi cititori, viitori adulţi, datorată nu doar calităţii formative a cărţilor selectate, ci şi personalităţii şoferului-bibliotecar, bărbatul pricepându-se de minune să-şi apropie micii abonaţi la lectură.

Fram se zbate să supravieţuiască

Foarte îndrăgitul urs polar, cel care a fermecat copilăria multora dintre noi, îmbrăcat în blana unui personaj celebru precum Fram, a devenit şi el, în ultimele decenii, unul dintre mamiferele ameninţate cu extincţia. Cauze?

Vânătoarea necontrolată şi braconajul, restrângerea continuă, de către om, a habitatului său şi deci a posibilităţii de a-şi procura hrana, iar mai nou, efectele catastrofale ale încălzirii globale, care determină dispariţia ireversibilă a gheţurilor polare şi în mod automat a ecosistemului acestora etc. Dar, ca un veritabil luptător, impresionantul animal nu se lasă nimicit fără să încerce să reziste până la ultima picătură de energie.

Este teribil de dramatic să vezi cum maiestuosul urs polar a devenit – de fapt, la fel ca mândria Carpaţilor noştri, transformată în „urşi-gunoieri" – un fel de cerşetor care se hrăneşte din resturi aruncate de oameni. Într-o regiune din nordul Rusiei, urşi albi înfometaţi ajung să caute hrană şi pe străzile oraşelor. Autorităţile arhipelagului Novaia Zemlia, din Marea Barents, au fost nevoite să decreteze starea de urgenţă, după „invazia" a zeci de urşi polari deveniţi agresivi din cauza lipsei de mâncare.

În ultimele luni, pe fondul topirii rapide a banchizei pe care vânau, aceştia se aventurează tot mai frecvent în zonele locuite, cel puţin 50 de exemplare putând fi observate în mod regulat în capitala arhipelagului, oraşul Belušia Guba. Tot în regiunea menţionată se află însă o foarte importantă arie destinată testelor cu arme nucleare, ceea ce a determinat decizia trimiterii unor aşa-numiţi specialişti care să alunge intruşii patrupezi. E „soluţia" omului pentru a simula repararea imenselor daune produse faunei sălbatice prin activităţi agresive la care nimeni nu mai vrea să renunţe, din păcate.

Despre minge, că e rotundă

Să vorbim corect!

O greşeală pe care o întâlnim frecvent atât în limba vorbită, cât şi în cea scrisă este *„mingie"* cu pluralul *„mingii"*.

Forma corectă a acestui cuvânt este *minge*. Forma *mingie* nu există în limba literară şi, de aceea nu este întâlnită în niciun dicţionar. Pluralul corect al substantivului este: *mingi*.

Există, ce-i drept şi forma *mingii* dar aceasta reprezintă genitiv-dativul singular al substantivului care, după cum ştim, se formează din nominativul plural căruia i se adaugă articolul hotărât *i*. Aşadar exprimarea corectă este *„am o minge", „mingea este roşie" „am două mingi", „mingile sunt roşii", „culoarea mingii/mingilor este roşie"*. (I.S.)

Un OZN „carpato-danubiano-pontic"

Cu mai multe decenii în urmă, savantul Henri Coandă făcea o afirmaţie publică şocantă, în cadrul unui interviu: „Am inventat farfuria zburătoare". Nu se referea la acele obiecte bizare care ba există, ba nu există, care ne aduc pe Pământ omuleţi verzi sau gri, reptilieni sau humanoizi, care sunt proiecte ultrasecrete şi ultrapăzite ori fantasmagorii emanate din teorii ale conspiraţiei.

Genialul om de ştiinţă român vorbea despre o descoperire epocală ce reprezintă unul dintre cei mai solizi piloni susţinători ai aeronauticii contemporane cu alură futuristă: „efectul Coandă". Cam în aceeaşi perioadă s-a afirmat, în acelaşi domeniu, şi fabulosul inventator prahovean Justin Capră: un om de o modestie aproape nepermisă, dar şi un fel de nonconformist al tehnologiilor care chiar şi în viziunea a numeroşi specialişti „nu pot exista", deşi le au în faţă şi constată că teoria „imposibilă" e de fapt perfect valabilă şi chiar pusă în practică! Ca orice produs sau marfă, din păcate, şi invenţiile, inovaţiile, descoperirile se plagiază, se fură, astfel că la un moment în care cineva anume îşi revendică prioritatea asupra unei tehnologii revoluţionare, de exemplu, iar în substrat munca altui om de ştiinţă este contestată până la distrugere totală. Să sperăm că nu acelaşi lucru se va întâmpla cu noua „farfurie zburătoare" românească.

O invenţie senzaţională a inginerului specialist în aerodinamică Răzvan Sabie,

care în 2018 a lăsat fără replică juriul şi publicul faimosului Salon internaţional de invenţică de la Geneva, seamănă şi se mişcă exact ca OZN-urile văzute prin filme ori în fotografii „desecretizate" după zeci şi zeci de ani de tăinuire.

All-Directional Flying Object sau ADIFO este numele invenţiei care reprezintă rodul a circa două decenii de muncă şi, nu în ultimul rând, de încredere în reuşită. Aeronava nu are pilot, poate zbura în orice direcţie şi are capacitatea unor manevre şi evoluţii aeriene excepţionale.

În pofida asemănării sale izbitoare cu „farfuriile zburătoare" – să le spunem – clasice –, ing. Sabie, care a fost ajutat de cercetătorul Iosif Ţăposu, afirmă că nu s-a inspirat deloc din filmele SF cu „alieni", ci de la una dintre cele mai inteligente făpturi terestre – delfinul! Oare ne putem aştepta ca, vreodată, pe cerul nord-dunărean să vedem OZN-uri... identificate care să poarte însemnul Made in Romania?

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.**

Mâncarea gătită în casă

bună contra cancerului și infertilității

Tot mai numeroasele emisiuni culinare, prezente în ultima vreme pe posturile de televiziune de pretutindeni, au declanșat un reviriment al gătitului casnic, fapt care nu poate decât să ne bucure, mai ales că, susțin oamenii de știință, mâncărurile gătite în casă reduc considerabil riscul îmbolnăvirii de cancer și al instalării infertilității.

Studiul în cauză, realizat la inițiativa Silent Spring Institute din Massachusetts, relevă că oamenii care consumă mâncare pregătită în casă au în organism mult mai puține substanțe chimice nocive din categoria PFA (substanțe polifluoralkilice).

Aceste substanțe se găsesc cu precădere în ambalajele anumitor produse, precum cele de fast-food sau în pungile de popcorn pentru cuptoare cu microunde, iar oamenii de știință au demonstrat că ele nu se descompun în mediu sau în organismele vii, prezența lor fiind legată de creșterea nivelului de colesterol, scăderea fertilității, afectări ale sistemului imunitar și hormonal și un risc ridicat de cancer.

Atunci când consumăm preparate fast-food sau alimente semipreparate, gătite la cuptor în ambalajul lor, particulele minuscule de PFA din componența acestor ambalaje pătrund în organism și declanșează în timp dezechilibre și boli. Pe de altă parte, nivelul de PFA din mâncărurile gătite în casă, din ingrediente cât mai naturale și fără ambalaje de material plastic este mult mai redus.

NASA a prezentat noul costum pentru Lună

Astronauții lansați spre Lună în cadrul misiunii Artemis, de recucerire a satelitului nostru natural, vor purta costume care seamănă cu cele de azi, dar vor beneficia de tehnologii noi, pentru a îndeplini cât mai multe sarcini complexe.

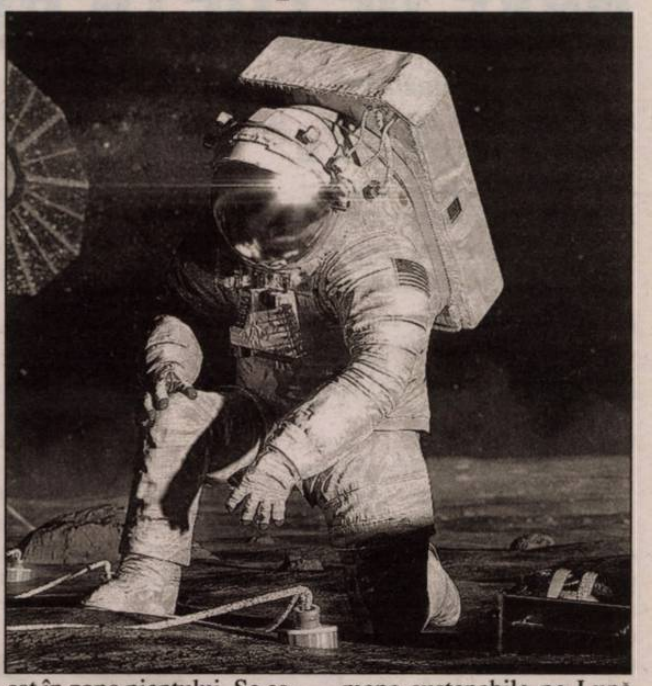

Ele vor oferi utilizatorilor o mobilitate mai bună, le vor permite să ridice brațele și obiecte deasupra capului – lucru de neconceput pentru astronauții misiunilor Apollo – și să-și flexeze șoldurile și genunchii, pentru a se deplasa mult mai ușor pe suprafața selenară.

Noile costume spațiale vor avea părți interschimbabile, care vor putea fi folosite pentru deplasări spațiale în condiții de microgravitație sau pe suprafața dură a unui corp ceresc.

Acest lucru va permite astronauților să-și „asorteze" costumul în funcție de mediu, atașând la el, de exemplu, funcții de susținere a vieții, într-o atmosferă bogată în dioxid de carbon sau un sistem de avertizare cu senzori termici pentru temperaturile prea scăzute. Totodată, căștile astronauților vor avea un vizor protector transparent, capabil să mențină etanșeitatea interiorului, indiferent de condiții și să nu fie zgâriat de firele de praf sau alte fragmente abrazive de pe corpurile cerești.

Vizorul va fi detașabil, urmând să fie instalat pe cască doar înaintea plimbărilor spațiale și dat jos în navetă. Pentru a depăși problemele cauzate de actualele microfoane, instalate în cască, microfoane care uneori devin umede de la transpirație și inconfortabile, NASA le va înlocui cu un nou sistem încorporat, cu activare vocală, plasat în zona pieptului. Se estimează că noile costume vor fi gata înainte de anul 2024, când NASA plănuiește trimiterea unei nave spațiale cu echipaj uman, la polul sud al Lunii.

Această navă și misiunile din programul Artemis care vor urma au ca scop stabilirea unei prezențe umane sustenabile pe Lună până în 2028. Reprezentanții agenției spațiale americane speră că această colonie selenară va face noi descoperiri științifice, va demonstra noi progrese tehnologice și va permite companiilor particulare să demareze construirea unei economii lunare.

Oamenii primitivi își conservau hrana peste iarnă

Strămoșii noștri din urmă cu o jumătate de milion de ani nu erau, se pare, chiar atât de dezarmați în fața stihiilor naturii pe cât se credea până recent, ci manifestau deja un spirit economic și de planificare care i-a ajutat să supraviețuiască în condiții optime.

O echipă de arheologi de la Universitatea Tel Aviv, împreună cu savanți spanioli, au descoperit, în peștera Qesem din Israel dovezi ale stocării și consumului întârziat de măduvă osoasă de animale, datând de acum circa 400.000 de ani.

„Măduva osoasă constituie o semnificativă sursă de proteine animale și probabil că era foarte prețuită în dieta primitivilor. Până acum, se credea că oamenii din paleolitic consumau ceea ce vânau, pe loc, apoi îndurau perioade extinse de foamete. De altfel, toate dovezile arheologice de până în prezent sugerau doar consumul imediat al acestei măduve, după vânarea animalelor și îndepărtarea țesuturilor moi. În peștera Qesem am găsit pentru prima oară evidențe relevând păstrarea măduvei timp de câteva luni, până la consum.

Cu alte cuvinte, peștera funcționa ca o cămară primitivă, în care oamenii se retrăgeau în lunile friguroase, când vânatul era puțin, și consumau măduva deja stocată. Cele mai multe oase sunt de cerb, în special oase metapodiale, pe care se văd urme de topoare de piatră, semn că mai întâi carnea a fost îndepărtată de pe ele și apoi oasele au fost sparte, pentru extragerea măduvei.

Probabil oasele de cerb erau ținute în peșteră învelite în piele, pentru a facilita conservarea măduvei care urma să fie consumată în perioade dificile. Practic, oasele erau utilizate ca niște conserve moderne, în interiorul cărora se găsea materia nutritivă", explică prof. Ran Barkai, de la Centrul Național de Investigații asupra Evoluției Umane (CENIEH) din Spania.

Cum va arăta pizza viitorului

Dacă vă place pizza sau sunteți chiar un fan înfocat al acestui gustos preparat, sfatul nostru este să vă bucurați de el din plin, cât mai aveți timp. Pentru că, ne asigură savanții, peste două decenii pizza va arăta cu totul altfel decât cea de azi.

Pizza viitorului va fi preparată din brânză sintetică, pe bază de nuci și arahide, roșii crescute într-un sol artificial, având ca material de bază nucile de cocos, iar aluatul va fi făcut din greieri măcinați mărunt.

Aceste ingrediente reprezintă doar o parte din eforturile pe care oamenii de știință le fac pentru a găsi noi modalități de producere a hranei, în condițiile schimbărilor climatice și a creșterii masive a populației globului.

Astfel, roșiile vor fi crescute în sol din nucă de cocos, în imense ferme hidroponice, luminate de LED-uri și polenizate de propriile colonii de albine.

Baza aluatului o va constitui făina de greieri și alte insecte, cu un înalt conținut proteic, iar ca garnitură va fi folosit un ulei extras din alge.

„În viitor, industria alimentară va fi cu totul alta decât este în prezent. Carnea și brânzeturile cultivate în laborator vor fi disponibile la supermarketuri, iar gigantice ferme pe verticală vor oferi legumele și fructele necesare unei alimentații raționale.

Pizza pe care oamenii viitorului o vor mânca va fi realizată din ingrediente care nu vor vedea niciodată lumina soarelui și nici pământul. De asemenea, ea va fi preparată de un robot-bucătar și gătită pe un grătar dotat cu laser și senzori, pentru o calitate perfectă", estimează futurologul britanic Tom Cheesewright.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

De ce nu se mai construiesc

NAVE DE LUPTĂ ROTUNDE?

În a doua jumătate a secolului XIX, constructorii de nave au început să facă tranziția de la lemn – materialul din care ambarcațiunile fuseseră făcute vreme de mii de ani, de la pirogile primitive la corăbiile epocii descoperirilor – la oțel.

Mulți ingineri, înzestrați cu imaginație, au căutat să experimenteze chiar noi forme de vase. De pildă, inventatorul și armatorul scoțian John Elder a pledat pentru construirea unei nave mult mai late decât cele obișnuite, deci capabilă să transporte tunuri mai grele și mai puternice.

Un asemenea model implica doar o creștere moderată a puterii de tracțiune a navei, comparativ cu una clasică. Conceptul l-a interesat în cea mai mare măsură pe contraamiralul Andrei Popov, din Marina Imperială Rusă, dar acesta a dus ideea la extrem, rezultând astfel cea mai curioasă navă de război construită vreodată.

Popov a propus construirea unei nave rotunde, fără laturi drepte, cu carena curbată de jurîmprejur și un fund plat, ca un lighean. Contraamiralul rus susținea că modelul circular oferea un deplasament maxim, cu un minim necesar de blindaj (datorită carenei mai scurte). Asta însemna că nava putea avea la bord tunuri mai grele, expunând doar o mică parte din carenă focului direct al inamicului. În plus, datorită formei rotunde a bordajului, orice proiectil care lovea nava ar fi „alunecat" într-o parte, fără să provoace pagube serioase.

De asemenea, fundul plat permitea chilei să nu se afunde prea mult în apă, astfel încât nava să poată străbate apele puțin adânci din strâmtoarea Kerci, unde navele obișnuite riscau să eșueze pe bancurile de nisip. Ca atare, un model al acestei nave a fost construit în 1870, la Sankt Petersburg și lansat pe Marea Baltică. Testul a fost considerat un succes. Când rezultatele sale au fost raportate țarului Alexandru al II-lea, acesta a ordonat ca navele cu formă circulară să fie numite „popovka", în cinstea proiectantului.

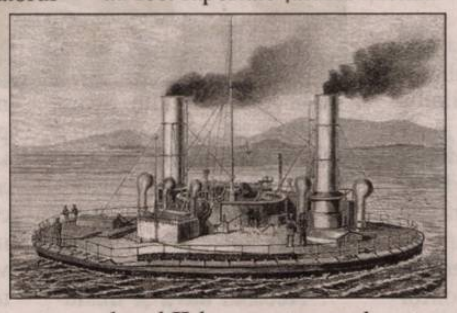

Popov și asistenții lui au început apoi să proiecteze alte și alte nave, Amiralitatea cerându-le realizarea unei nave cu diametrul de 150 m și un deplasament de 6.000 de tone. Dar, potrivit calculelor, construirea unei asemenea nave ar fi depășit bugetul alocat, așa că Popov a proiectat o ambarcațiune rotundă mai mică – având deplasament de 2.500 de tone și un diametru de 33 m. Nava a fost dotată cu două tunuri de 279 mm, plasate pe o placă turnantă, în mijlocul punții. Șase motoare cu abur asigurau propulsia, dându-i posibilitatea să atingă o viteză modestă – 6,5 noduri. Numită Novgorod, nava a fost lansată la apă în 1873.

Dar cea mai mare problemă cauzată de forma circulară a carenei era faptul că reducea enorm capacitatea timonierului de a roti nava – era necesară aproape o oră pentru o rotație completă. Din acest motiv, pe o furtună puternică nava era, practic, de nedirijat. Totodată, carena plată pe fund creștea forța de tracțiune necesară, obligând motoarele să consume cantități masive de cărbune, pentru a-i da o rază de acțiune de doar 480 mile nautice (890 km) la viteză maximă.

Mai târziu, a mai fost construită o navă similară, „Viceamiral Popov", dar lipsa de viteză și de manevrabilitate a celor două ambarcațiuni nu a permis folosirea lor în războaie. Ele au devenit, practic, forturi plutitoare, fiind incluse în paza de coastă și neparticipând vreodată la un duel maritim. După 1900, guvernul țarist a încercat să le vândă Bulgariei, dar, când aceasta a respins oferta, navele au ajuns la fier vechi, în 1911.

Fotodocument

OMUL care aduce BOMBA

Persoana din acest instantaneu este Harold Agnew, unul dintre membrii echipei de cercetători de la Los Alamos, care a realizat prima bombă atomică. Iar obiectul, aparent banal, pe care îl ține în mână, este nimic altceva decât miezul de plutoniu al bombei „Grăsanul", care va fi aruncată asupra Hiroshimei, la 6 august 1945. De altfel, Agnew a fost observator științific în bombardierul B-29 care a însoțit avionul Enola Gay în misiunea de lansare a primei bombe atomice asupra unui oraș și lui îi datorăm filmarea acestei explozii.

Ventilatoarele umane din India

Când britanicii s-au instalat pentru prima oară în India, a fost necesar ca ei să se adapteze la o mulțime de lucruri nefamiliare – climatul zăpușitor, tânțarii primejdioși, mâncarea picantă sau limbajul localnicilor.

Singurul lucru cu care nu s-au obișnuit niciodată a fost căldura. În India, vara începe în aprilie și durează până în octombrie. Cel mai rău este în regiunile costale, unde căldura estivală este exacerbată de umiditatea venită dinspre mare, creând o experiență de-a dreptul... sufocantă. Înainte de apariția electricității – și, implicit, a ventilatoarelor și aparatelor de aer condiționat – oamenii dormeau noaptea exclusiv în afara caselor, fie în verande, fie sub copaci.

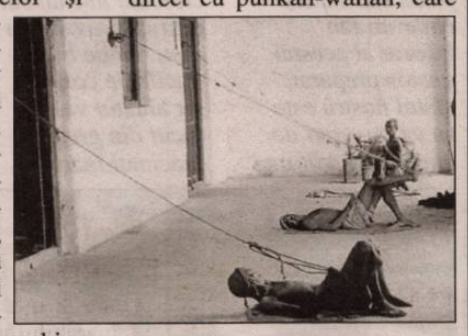

Cei care-și permiteau, dispuneau de ventilatoare acționate manual, numite punkah, care erau acționate cu ajutorul unor frânghii lungi. De obicei, punkah avea formă dreptunghiulară și era făcut din tije de trestie de zahăr sau dintr-un cadru de lemn, acoperit cu pânză. Suspendat de tavanul camerei, el era tras cu funii, într-o parte și în alta, de sclavi sau slujitori, numiți punkah-wallah, pentru a crea un curent de aer răcoros. Mișcarea ritmică a acestor „evantaie" uriașe permitea coloniștilor britanici și indienilor bogați să lucreze și să doarmă în condiții confortabile.

Necesitatea acestor obiecte era subliniată de un bogat rezident britanic, din India secolului XVIII: „Ai un punkah deasupra patului, altul deasupra căzii de baie, un altul în dressing, un altul deasupra mesei și un altul deasupra biroului de lucru. Un punkah-wallah se ține după tine mereu, oriunde mergi, dintr-o cameră în alta. Cum este atât de cald, punkahul trebuie să funcționeze neîncetat și de aceea sunt mai mulți punkah-wallah, care se schimbă unii pe alții, atunci când istoveesc. Când mergi la culcare, ei trebuie să-ți facă vânt, altfel te vei perpeli toată noaptea de căldură, încercând zadarnic să adormi". Fiindcă acești punkah-wallah se aflau mai mereu în preajma lor și deci puteau auzi tot ce vorbesc, guvernanții britanici și maharajahii indieni preferau să angajeze punkah-wallah care erau surdo-muți, spre a fi feriți de indiscreții.

Uneori, funiile erau trecute prin pereții casei, astfel încât locatarii să nu aibă contact direct cu punkah-wallah, care stăteau în afara locuinței și trudeau fără încetare, să-și răcorească stăpânii aflați înăuntru. Proveniți din cele mai sărace caste indiene, punkah-wallah primeau o sumă mizeră pentru serviciile lor indispensabile – uneori li se asigura doar mâncarea și cazarea.

La începutul secolului XIX, moda punkah-wallah a fost adoptată și în alte țări din Asia, ba chiar și în statele sudice ale SUA, unde această corvoadă a fost încredințată sclavilor negri. Apariția electricității și dezvoltarea primelor ventilatoare electrice, la sfârșitul secolului XIX, a marcat începutul sfârșitului pentru această profesie milenară...

Astăzi în istorie

31 octombrie 1918

Proclamarea Republicii Banatului

Sfârșitul Primului Război Mondial a provocat un haos generalizat în fostele provincii austro-ungare. Pe 30 octombrie 1918, Otto Roth, un lider bolșevic maghiar, și locotenent-colonelul Albert Bartha, șeful Statului Major al Comandamentului Militar Timișoara, au participat la Budapesta la întrunirea liderilor politici maghiari, care doreau să păstreze Ardealul și Banatul în componența noii Republici Maghiare a Sfaturilor, condusă de bolșevicul Bela Kuhn. A doua zi, la Timișoara, Otto Roth a proclamat Republica Bănățeană și a declarat că va rămâne atașat noului guvern maghiar.

Decizia nu a fost însă acceptată de românii care o vedeau ca pe o încercare de a împiedica unirea Banatului cu Regatul României. Fruntașii românilor au părăsit consfătuirea și, într-o

întrunire separată, au format Consiliul Militar Național Român, având ca președinte pe dr. Aurel Cosma.

În seara de 31 octombrie, mii de români din Timișoara și satele învecinate vor participa la o impresionantă adunare națională în Piața Libertății. Consiliul Militar Național Român s-a impus încă din primele zile ca o importantă forță politică, iar prin Comitetul Executiv a susținut interesele locuitorilor români și va acționa cu hotărâre pentru Unirea Banatului cu România.

La mijlocul lunii noiembrie, în baza unei Convenții Militare semnate la Belgrad, armata maghiară trebuia retrasă la nord de râul Mureș. Teritoriul evacuat trebuia ocupat de forțele aliate. Pe acest temei, unitățile militare sârbe au intrat în Banat și, la 14 noiembrie 1918, au ocupat Timișoara. Comandamentul sârb a preluat administrația militară, a dizolvat Gărzile naționale (române, germane și maghiare), iar mai târziu va prelua și administrația civilă.

În 1919, Banatul a fost împărțit între România și Regatul Sârbiei, Croaților și Slovenilor (numit ulterior Iugoslavia). Mai târziu, o ultimă încercare de independență a venit din partea germanilor din Banat, care pe 16 aprilie 1920 vor trimite o petiție la Conferința de Pace de la Paris, cerând reinstituirea republicii, care ar fi inclus nu doar Banatul dar și regiunea vecină Baèka. Noua republică urma, după planurile germanilor, să fie împărțită în cantoane administrate de grupurile etnice majoritare din fiecare canton. Conferința de Pace de la Paris a refuzat însă această propunere.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

E bine de ştiut

Specialiştii spun că grupele sangvine reprezintă hărţi clare ale profilului nostru biologic, fiind elemente de bază ale sistemului imunitar. Pentru a beneficia de creşterea imunităţii se impune adoptarea unei diete sănătoase. De asemenea, practicarea unei activităţi fizice adecvate grupei sangvine.

■ E bine de ştiut că persoanele care au grupa 0 prezintă sensibilitate la alergeni şi predispoziţie la afecţiuni cum sunt astmul, boli ale tiroidei şi boli ale sistemului digestiv. Se recomandă o dietă pe bază de peşte, carne de pui şi de vită. Lactatele, ouăle şi cerealele trebuie consumate cu moderaţie. Exerciţiile fizice indicate trebuie să fie intense, de genul aerobicului sau joggingului.

Corelaţii surprinzătoare

■ Persoanele cu grupa sangvină A sunt expuse riscului de a suferi de boli cardiovasculare, diabet şi cancer. Li se recomandă o alimentaţie vegetariană şi peşte. Activităţile fizice recomandate constau în plimbări sau exerciţii de yoga sau pilates.

■ Pentru grupa B specialiştii spun că există o predispoziţie la alergii şi la boli legate de vezica urinară. Sunt recomandate înotul, tenisul, mersul pe bicicletă şi o alimentaţie diversificată.

■ Cei cu grupa AB dezvoltă mai rar alergii, dar prezintă riscuri pentru anemii şi boli cardiace. Dieta potrivită se bazează pe lactate, legume, peşte şi fructe, iar ca activităţi fizice li se recomandă cele relaxante.

Printr-o dietă sănătoasă şi practicarea unor sporturi adecvate grupei de sânge organismul se poate întări.

Dr. ANDY ANDREI

Eleganţă hibernală

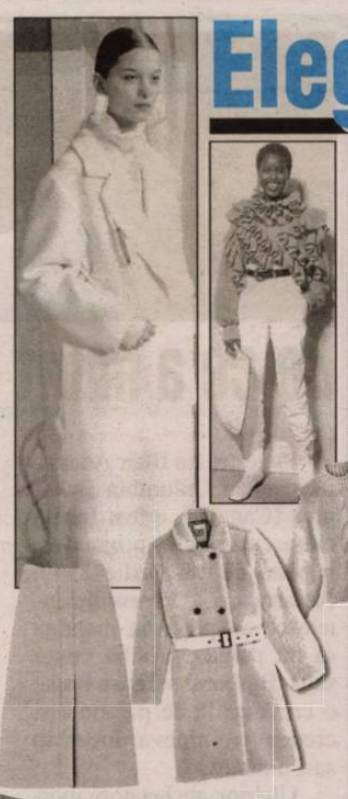

„Planeta modei" este invadată de mantouri, pantaloni, fuste-pantalon, pulovere, toate albe precum imaculata zăpadă. Chanel sugerează elegantele pelerine purtate peste pantaloni sau fuste din piele şi bluze cu volane abundente sau lavaliere.

O idee „trăsnită" pentru domnişoare curajoase: un mantou realizat dintr-o jumătate într-o culoare „rece" şi jumătate într-o nuanţă caldă.

Puteţi asocia şi materiale care aparent se resping: denim brut şi velururi voluptoase. În continuare sunt în top rochii asimetrice, cu o singură mânecă.

Lecţii de nutriţie

Strugurii şi mustul – duşmanii siluetei?

Dincolo de răcoarea plăcută a zilelor de toamnă, acest anotimp ne întâmpină cu o mare bogăţie de fructe şi de legume.

Strugurii – cu sâmburi sau fără sâmburi, albi, roşii sau roze – se numără cu siguranţă printre cele mai iubite fructe de toamnă.

Şi asta nu e rău deloc, pentru că au mari beneficii pentru sănătate. Ca orice fruct, nu au grăsimi saturate şi colesterol. În plus, sunt o sursă excelentă de vitamina C şi de antioxidanţi, dintre care resveratrolul este cel mai cunoscut, precizează dr. nutriţionist Laura Ene.

Au proprietăţi regeneratoare şi detoxifiante, iar conţinutul bogat în săruri minerale şi fitonutrienţi contribuie la scăderea riscului de cancer, ajută la prevenirea bolilor cardiovasculare şi menţin sănătatea aparatului urinar.

Strugurii sunt o sursă naturală de potasiu, calciu, magneziu, bioflavonoide şi antioxidanţi cu efect benefic asupra funcţionării sistemului nervos, imunitar, circulator, digestiv şi urinar. Strugurii au efect diuretic şi depurativ şi vă cresc tonusul şi energia, ameliorează dispoziţia şi calitatea somnului.

Singurul dezavantaj al strugurilor este că au destul de multe calorii (70 calorii/100 g), care provin în cea mai mare parte din zaharuri (adică glucide sau carbohidraţi).

La rândul său mustul păstrează beneficiile strugurilor dar, din păcate, este mult mai concentrat caloric. Astfel, în 100 de ml de must se concentrează aproximativ 100 de calorii. De aceea este de preferat să consumăm mustul ca un desert sau ca pe o gustare, fie în prima parte a zilei, fie în cea de-a doua.

Recomandarea dr. Laura Ene este de o cană de maxim 250 ml de must pe zi, având în vedere că la nivel caloric aceasta este echivalentă cu aproximativ o jumătate de ciocolată (50 de grame).

Mustul, prin efectele sale depurative, poate face parte dintr-un proces de detoxifiere, dar nu ar trebui să fie singurul aliment consumat în această perioadă. Asta deoarece mustul stimulează peristaltismul intestinal şi poate duce la diaree. Iar diareea nu înseamnă nici pe departe detoxifiere. Dimpotrivă, înseamnă risc de deshidratare, de pierdere de săruri minerale şi, nu în ultimul rând, disconfort.

Pentru a nu ajunge la o astfel de situaţie, să nu se depăşească 2 căni de must pe zi. Mai mult, aveţi grijă la cât de tulbure este. Cu cât este mai tulbure, cu atât riscul de a face diaree este mai mare. În ceea ce priveşte comparaţia cu vinul, aş vrea să precizez că sunt două produse diferite. Nu pot să spun că unul este mai bun decât altul. În plus, unul conţine alcool, celălalt nu.

Nu recomand mustul persoanelor care suferă de diabet sau colon iritabil. Cei care suferă de diabet trebuie să aibă mare grijă la cantitatea de carbohidraţi consumată zilnic. De asemenea, persoanele cu colon iritabil sunt mai predispuse la diaree.

În plus, mustul se obţine în general din struguri nespălaţi. De aceea nu aş recomanda mustul femeilor însărcinate, persoanelor cu imunitate scăzută şi copiilor.

Aşadar, dacă vă place mustul, consumaţi-l cu măsură şi pe post de gustare ori desert. Nu exageraţi, şi silueta dumneavoastră nu va avea de suferit!

Gastronomice

Sufleu de caşcaval

7 linguri caşcaval ras, 5 ouă, sare, piper după gust.

Pentru sos alb: ***2 linguri unt, 2 linguri făină, 2 ceşti lapte.***

Se topeşte untul, se adăugă făina şi se amestecă pe foc. Se toarnă lapte fierbinte. Când sosul este gata, se pun 4 linguri cu caşcaval, amestecând bine pe foc. Se potriveşte de sare şi piper. Se ia sosul de pe foc, se adaugă gălbenuşurile şi două linguri cu caşcaval. Se bat spumă 5 albuşuri şi se amestecă bine cu sosul alb, turnând câte puţin sos în albuş. Se unge cu unt un vas de sticlă rezistent la foc, se mai adăugă câteva bucăţele de unt, se pune compoziţia în vas şi se presară deasupra puţin caşcaval ras. Se coace la foc mic, 30-35 minute.

Chifteluţe de legume

750 g zarzavat: cartofi, morcov, o felioară de ţelină, o bucăţică de pătrunjel rădăcină, 125 g mazăre verde, 125 g fasole verde, 3 ouă, făină cât cuprinde, o ceapă mică, 200 g unt cu ulei, o legătură pătrunjel verde, câteva cozi de ceapă, sare, piper.

Se fierbe zarzavatul împreună, înafară de mazăre şi fasole care se fierb separat. Când zarzavatul este fiert, se scurge apa şi se dă fierbinte prin sită. După ce se răceşte, se amestecă acest piure cu un ou. Se scurge de apă mazărea şi fasolea fiartă. Se taie fasolea în romburi mici. Se amestecă fasolea şi mazărea cu piureul de zarzavat, fără să frecăm, se pune apoi făina, pătrunjelul verde tocat şi puţină ceapă prăjită, câteva codiţe de ceapă verde. Se amestecă totul împreună şi se fac chifteluţe potrivit de mari: lunguieţe sau rotunde. Se dau prin făină şi se prăjesc în unt cu ulei.

Fursecuri cu nucă

200 g făină, 100 g zahăr, 100 g unt, 4 ouă, o lingură de rom, coajă de lămâie, 60 g miez de nucă, 50 g zahăr tos.

Gălbenuşurile se freacă bine cu zahărul şi cu untul moale. Se adaugă coaja de lămâie rasă, romul, făina şi se frământă până se obţine un aluat omogen. Se întinde o foaie de 1/2 cm grosime, se unge cu albuş bătut şi se presară cu zahăr tos amestecat cu miez de nucă tăiat cu cuţitul. Se taie apoi în romburi, se pun într-o tavă unsă şi se coc la foc potrivit.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Măşti naturale

În cazul tenului sensibil se recomandă evitarea produselor cosmetice care conţin parfumuri, parabeni sau alcool. Acestea au un pH scăzut şi irită epiderma. În schimb, dacă mizaţi pe măştile preparate acasă, nu evitaţi gălbenuşul de ou, bogat în calciu, vitaminele A şi E, necesare pentru o piele sănătoasă. Grăsimile din compoziţia sa hidratează intens şi curăţă cu blândeţe tenul.

◆ O mască dintr-un **gălbenuş de ou,** o linguriţă de miere şi câteva picături de ulei de măsline este potrivită pentru toate tipurile de ten, cărora le redă strălucirea naturală. După ce se omogenizează ingredientele, se aplică masca pe faţă şi se lasă 30 de minute să acţioneze. Se clăteşte obrazul cu apă călduţă sau cu ceai de muşeţel.

◆ **Iaurtul** are proprietăţi hidratante fiind în acelaşi timp un bun exfoliant, capabil să îndepărteze celulele moarte de la suprafaţa pielii. Amestecaţi două linguri de iaurt cu o jumătate de banană bine coaptă şi aplicaţi masca pe faţă. După 15 minute spălaţi cu apă călduţă.

◆ **Muşeţelul** are un rol hidratant, emolient şi calmant în cazul tenului iritat sau acneic. Se amestecă o lingură de infuzie concentrată cu o lingură de lapte şi una de miere. Se aplică pe faţă, se lasă să acţioneze 20 de minute, apoi se spală cu ceai de muşeţel călduţ.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Teofaniile şi hipercivilizaţiile

Am prezentat, în articolele anterioare, trei categorii de „magii": fenomenul OZN, răpirile şi vechile tradiţii, pentru a susţine ipoteza că Pământul e monitorizat, de mult timp, de hipercivilizaţii. O a patra categorie de asemenea „magii" ar putea fi miracolele religioase.

Această afirmaţie se confruntă, de la bun început, cu două prejudecăţi culturale extrem de tenace şi cu o înaltă încărcătură emoţională. Ştiinţa va nega existenţa miracolelor religioase (conform şablonului „nu pot exista, deci nu există..."), iar religia, dacă nu va respinge, pur şi simplu, ca pe o blasfemie, ipoteticul amestec dintre fenomenul religios şi presupusele hipercivilizaţii, va spune că manifestările oricărei puteri nepământene, alta decât Dumnezeu, sunt uneltiri ale diavolului, de care e bine să ne păzim cât putem de mult. Totuşi, problematica nu poate fi expediată atât de simplu.

Apariţiile de personaje sfinte, numite şi *teofanii,* sunt mai frecvente şi mai bine documentate decât se crede îndeobşte. Jacques Vallée a analizat un număr de apariţii ale Sfintei Fecioare (Guadalupe, Fatima, Medugorje etc.). El a subliniat că, în cadrul tuturor acestora, martorii au observat *aceleaşi detalii* neobişnuite care sunt raportate sistematic şi în cazul unor întâlniri OZN: o lumină orbitoare, care se vede eventual prin ceaţă, un „dans al Soarelui", un glob strălucitor sau un disc rotindu-se foarte rapid, o coloană de lumină care coboară de sus şi pe care martorul se poate înălţa de la pământ, „fire" sau „petale" căzând din cer şi topindu-se, veşminte care rămân uscate în ciuda ploii, un nor din care apare o fiinţă nepământeană, scăderea temperaturii, o linişte nefirească, pierderea noţiunii timpului, o stare de transă, o stare de epuizare după terminarea contactului etc. Paralele de tipul acesta pot fi găsite şi în România (Maglavit, Parepa etc.).

Experienţele răpirilor

Jacques Vallée a mai comentat şi că experienţa răpirii extraterestre este reală, traumatică, extrem de complexă şi poate fi subsumată unui extaz mistico-religios, deghizat într-un limbaj tehnic specific secolului nostru. Într-adevăr, există numeroase cazuri de răpiri OZN în care martorul spune că s-a întâlnit cu personaje sfinte (cunosc câteva astfel de cazuri şi în România). Cei care au investigat incidentele au ezitat, la început, să publice aceste detalii, socotind că amestecul dintre experienţa OZN şi extazul mistic va fi considerat de prost gust, dacă nu chiar o blasfemie, de către majoritatea oamenilor cu o educaţie ocidentală tradiţională. Apoi s-au gândit însă că lăsând la o parte ceea ce considerăm „contaminări jenante" şi păstrând doar ceea ce noi declarăm „esenţial", riscăm să deformăm grav obiectivitatea cercetării.

Dar legătura dintre fenomenele aerospaţiale neidentificate şi apariţiile sfinte nu este doar o simplă anomalie caracteristică epocii noastre ci este atestată şi de vechile texte religioase. În toate tradiţiile care stau la temelia religiilor, divinitatea coboară pe Pământ din Cer, şi urcă apoi la loc, uneori folosind vehicule înconjurate de fantastice jocuri de lumini, de nori sau de ceaţă. Câteodată un pământean „ales" este răpit; se întâlneşte cu personaje sfinte, iar după ce se întoarce, poartă un mesaj destinat îndreptării unor lucruri de pe Pământ.

Biblia păstrează, chiar dacă deformat, amintirea unor întâmplări la care cei vechi au fost martori şi care i-au impresionat suficient de puternic. Acolo scrie, de pildă, că, la ieşirea din Egipt, „Domnul îi călăuzea, mergându-le înainte şi arătându-le calea: ziua, în stâlp de nor; noaptea, în stâlp de foc." (Ieşirea, 13; 21). În menţiunea „îngerul Domnului i s-a arătat într-o pară de foc din mijlocul unui rug; şi Moise a băgat de seamă că rugul ardea dar rugul nu se mistuia" (Ieşirea, 3; 2), „para de foc" nu pare să fi fost flacăra unui incendiu, întrucât nu mistuia, ci, mai degrabă, lumina orbitoare a unui vehicul din care apar Dumnezeu şi îngerii lui. Acelaşi lucru este valabil pentru muntele care „ardea în pară de foc" (Deuteronomul, 5; 23). Cel care a consemnat cele întâmplate nu avea, pe atunci, la îndemână un alt cuvânt pentru o lumină puternică pe sol, vizibilă noaptea, în afară de „foc". În Biblie apar şi alte vehicule zburătoare stranii, cu un comportament asemănător OZN-urilor.

Conform Bibliei, primul personaj răpit la cer a fost Enoh, cel de al şaptelea patriarh după Adam. Descrierea răpirii, în apocrife, este de un realism uimitor. Alte răpiri îl vizează pe Ilie şi poate pe Isaia. Iezechiel are o întâlnire cu o alcătuire zburătoare miraculoasă. Şi în

tradiţia islamică, profetul Mahomed a fost transportat în cer, într-o noapte, de un animal fabulos, însoţit fiind în drumul său de arhanghelul Gabriel (Jibril). Cu acest prilej, profetul a vizitat opt ceruri.

Îngerii seamănă foarte bine cu „înalţii nordici" din nenumărate relatări de tipul răpirilor OZN. Paralela dintre fenomenul OZN şi tradiţia religioasă păstrată în Biblie include şi momente care pot fi interpretate ca intervenţii pentru crearea omului şi ameliorarea structurii biologice a raselor umane. Stă scris în Biblie că „fiii lui Dumnezeu, văzând că fiicele oamenilor sunt frumoase, şi-au luat dintre ele soţii, care pe cine şi-a ales... Şi acestea le dăruiau fii: aceştia sunt uriaşii din vechime, oamenii cei vestiţi." (Facerea, 6; 2, 4). Erau oare îngerii de sex masculin şi aparţineau speciei umane? Sau au fost experimente de inginerie genetică? Cartea lui Enoh relatează cazul mult mai detaliat, prezentând şi pe Noe păstrat ca un hibrid reuşit, cu distrugerea celorlalţi oameni.

În mod inevitabil, o persoană credincioasă, care a citit cele de mai sus, se va întreba, dacă toate cele care par legate de fenomenul OZN, în particular de răpiri, dar şi de alte manifestări stranii conexe, nu sunt cumva, în ultimă instanţă, lucrări ale Satanei? De pildă, reverendul Bob Larson, expert în culte şi exorcist, se întreba: dacă există mai multe lumi, au căzut oare toate aceste lumi în păcatul originar? şi a fost oare crucificat Hristos în fiecare dintre lumile respective pentru a-i mântui pe cei de acolo?

Argumentele menţionate, pe care le susţin şi alţi autori – inclusiv în spaţiul ortodoxiei din România – pot pune pe gânduri un creştin fundamentalist, dar vor fi privite cu detaşare sau cu rezerve de, să zicem, un credincios hinduist, budist, taoist şi chiar musulman, evreu etc. Or şi aceste religii, foarte vechi, unele cu sute de milioane de aderenţi, au pretenţia că reprezintă căi onorabile şi de mult încercate spre Sacru.

Dar, reamintim, majoritatea celor răpiţi vorbesc despre vizitatori ca despre nişte fiinţe pline de iubire şi bunăvoinţă, care (dincolo de experimentele genetice) nu doresc să se amestece în liberul nostru arbitru, încercând să ne ocrotească şi să ne sugereze acţiuni pozitive. În nenumărate cazuri, celor răpiţi li s-au încredinţat mesaje chemând la prevenirea unor posibile dezastre nucleare, ecologice etc. În plus, nicio persoană răpită nu a spus că i s-ar fi propus avantaje contra unui angajament oneros.

„Copiii lui Dumnezeu"

În mod surprinzător, cele mai interesante comentarii privind posibilele legături dintre fenomenul OZN, vizitatorii nepământeni şi religie, provin de la Biserica Romano-Catolică. De pildă, Papa Ioan Paul II, în 1999, la întrebarea unui copil dacă există extratereştri, a răspuns: „ţine minte întotdeauna: Ei sunt copiii lui Dumnezeu, la fel ca şi noi". În 2014, şi Papa Francisc a spus că el ar fi dispus să boteze extratereştri: „Cine suntem noi să închidem uşile?".

Monseniorul Corrado Balducci (1923-2008) a fost exorcist oficial pentru Roma, diplomat la Nunţiatura Papală din Washington, DC, membru al Curiei Sfântului Scaun din Vatican şi prieten personal al Papei Ioan Paul al II-lea. El a apărut, de mai multe ori, la RAI2 pentru a afirma că prezenţa extraterestră este un fenomen real. Balducci a subliniat, în mai multe rânduri, că întâlnirile cu vizitatorii nepământeni: „1) NU sunt demonice, 2) NU sunt cauzate de probleme psihice, 3) NU sunt cazuri de posedare de către o entitate, 4) aceste întâlniri merită să fie studiate cu toată atenţia". Richard Boylan a comentat că „întrucât Mons. Balducci este un expert şi consultant în demonologie pentru Vatican şi, din moment ce Biserica Catolică a demonizat istoric multe noi fenomene care au fost prost înţelese, afirmaţia să, că Biserica nu cenzurează aceste întâlniri, este cu atât mai remarcabilă". Boylan a remarcat, de asemenea, că „aceste declaraţii ale unei persoane din Vatican, făcute la televiziunea naţională italiană, reprezintă, din punct de vedere tehnic, prima declaraţie a unui reprezentant tacit al guvernului unei Mari Puteri, că întâlnirile cu vizitatorii din stele sunt reale, că ele se petrec şi merită un studiu serios, chiar dacă «a vorbit în nume personal»".

Există mai multe astfel de comentarii de la persoane din interiorul Vaticanului. S-a mai speculat în presă că Vaticanul ar primi, de la preoţii confesori din diverse ţări, prin nunciaturi, atât de multe rapoarte despre întâlniri cu fiinţe nepământene, încât a fost obligat să accepte realitatea fenomenului, pregătindu-se pentru eventualitatea unei „dezvăluiri" a prezenţei extraterestre pe Pământ. *(Va urma)*

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

De ce a murit Blair Adams?

Povestea lui Blair Adams, rezident în Columbia Britanică (Canada), a fost făcută cunoscută pentru prima dată în data de 18 aprilie 1997. Aceasta, deoarece evenimentele ce au precedat moartea sa nu păreau să aibă vreun sens. Bărbatul suferise brusc o criză acută de paranoia şi credea că cineva încearcă să-l omoare.

Ulterior, anchetatorii morţii sale au ajuns la concluzia că temerile lui erau neîntemeiate. Atunci a apărut însă întrebarea: Cum şi de ce a fost asasinat la mii de kilometri depărtare de casă?

Un bărbat prea grăbit

Adams era contramaistru la o firmă de construcţii şi toţi cunoscuţii aveau numai păreri bune despre el. Spre vară însă lucrurile s-au schimbat, puţin câte puţin. Bărbatul nu mai era la fel de vesel şi avea tot mai frecvent stări contradictorii, de anxietate, care i-au afectat puternic somnul, lucru sesizat de mama sa, care l-a întrebat ce se întâmplă. „Nu cred că trebuie să-ţi vorbesc despre asta", a sunat replica lui; apoi – nimic!

Pe 15 iulie 1996, Adams a scos de la bancă 6000 $, a golit conţinutul unei cutii de valori care conţinea bijuterii de aur şi de platină, iar după două zile a mers spre graniţa canadiano-americană, încercând să intre în ţara vecină. Funcţionarii vamali nu au privit cu ochi buni banii şi obiectele de valoare din maşină, astfel că i-au refuzat accesul. A făcut cale-ntoarsă şi a doua zi a cumpărat un bilet de avion pentru Frankfurt, apoi s-a îndreptat spre locuinţa unei prietene, căreia i-a cerut să-l ajute să treacă graniţa, fiindcă cineva încerca să-l ucidă. Femeia nu a putut, în schimb, Adams a închiriat o maşină şi s-a dus iar la frontieră; de data aceasta a obţinut accesul în SUA.

Lungul drum spre moarte

După trecerea graniţei, canadianul a mers direct la aeroportul din Seattle, de unde a zburat la Washington DC. Aici, a închiriat un autoturism Toyota, cu care a parcurs peste 800 km spre sud-vest, până în Knoxville, Tennesee. Abia spre seară prezenţa lui a fost sesizată, când s-a oprit la un service auto, din cauza unor probleme cu maşina. Imediat s-a depistat „defecţiunea": cheia pe care Adams încerca să o folosească nu era cea a Toyotei închiriate. Au căutat-o fără succes, după care bărbatul a făcut autostopul până la un motel, în aşteptarea unei noi chei pentru maşină de la compania de închiriere. Numai că acolo, camerele de supraveghere au înregistrat un comportament şi mai bizar al acestuia.

După deznodământul tragic, starea lui Adams era descrisă ca fiind „în cel mai bun caz" cea a unui paranoic: nervos, agitat, temându-se permanent de apariţia cuiva. „Parcă aştepta cu mare nelinişte pe cineva! Privea tot timpul în spate şi a rezervat într-un târziu o cameră, dar a plecat fără să intre înăuntru" – a relatat recepţionerul.

Atunci a fost văzut Blair Adams ultima dată în viaţă. A doua zi de dimineaţă, cadavrul său a fost găsit într-o parcare, la 800 de metri de motel. Cineva îi sfâşiase cămaşa şi îi luase pantalonii. Şosetele erau încălţate pe dos, iar lângă el erau împrăştiaţi circa 4.000 de dolari, în bancnote canadiene, americane şi germane. De asemenea, poliţiştii au găsit şi un mic sac cu aur şi bijuterii, iar cheile Toyotei erau aşezate la câţiva metri de Adams. Acesta avea pe corp tăieturi şi echimoze, însă cauza morţii fusese o lovitură cu un corp dur în abdomen, care îi fărâmase stomacul!

Nimeni din familia lui Blair Adams nu a putut pricepe comportamentul lui straniu şi nicidecum să explice o posibilă cauză a asasinatului. Acesta nu avea niciun motiv să se afle în Knoxville, unde nu cunoştea pe nimeni. Să fi fost el membru al unei reţele de crimă organizată şi se temea că l-ar fi urmărit cineva să-l omoare? Poliţia a lansat versiunea unui episod de schizofrenie paranoic.

Dar atunci, cum s-ar explica faptul că a fost victima unei crime, că un necunoscut i-a furat pantalonii, i-a rupt cămaşa, l-a încălţat cu şosetele puse invers şi a împrăştiat în jurul cadavrului său mii de dolari şi obiecte foarte valoroase? Deocamdată, numai întrebări...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Trei luni de amurg

Metropola denumită astăzi Sankt Petersburg, al doilea oraş ca mărime din Rusia, dar considerat cel mai frumos şi unul dintre cele mai fascinante de pe mapamond, trăieşte într-un cadru natural deopotrivă feeric şi unic.

Unicitatea constă în faptul că în fiecare an, timp de trei luni – mai, iunie şi iulie – aici amurgul durează aproape toată noaptea. Este un fenomen cunoscut foarte bine şi în alte părţi ale lumii, datorat apropierii de Cercul Polar Nordic. I se spune „Nopţile albe", interval de timp când vizitatorii au prilejul de a participa la un regal al festivităţilor ce lasă pe oricine fără replică.

Oraşul cu 14 nume

Întemeiat în anul 1703 de ţarul Petru cel Mare, totuşi el nu-şi revendică numele de la cel al suveranului luminat, ci de la al Sfântului Apostol Petru. Cu toate acestea, de-a lungul veacurilor, din raţiuni politice ori de altă natură, el a purtat nu mai puţin de 14 nume, de la Sankt Piter-Bourkh sau Piter-Bourkh (derivat din olandezul Sint Pietersburg), Petropol sau Petropolis, la Petrograd ori, după moartea lui Lenin (1924), liderul revoluţiei bolşevice şi al distrugerii Imperiului Ţarist, la naţionalist-extremistul slav Leningrad. Fortăreaţa reprezentând „embrionul" oraşului a fost numită Sankt-Pieterburch, apoi rebotezată în scurt timp Sankt-Peterburga, cu o puternică consonanţă germană.

De altfel, puternic influenţat din punct de vedere arhitectural şi estetic de civilizaţia apuseană, oraşul a fost privit de comunişti ca un fel de „disident" ad-hoc în cadrul teritoriilor administrative ale Rusiei sovietice. Oricare ar fi fost numele şi re-numirile sale, localnicii i-au găsit un apelativ mai familiar – Piter, în timp ce pentru ruşi, în general, el este „Capitala de la Nord".

Contextul sinuos al istoriei i-au adus şi supranumele de „leagănul sau capitala celor trei revoluţii", dar şi „Palmyra din Nord" sau chiar „Palmyra finlandeză". Să cădem totuşi de acord că, pentru lumea de azi, cel mai potrivit rămâne Sankt Petersburg, nume la care s-a revenit în 1991, în urma unui referendum popular, după căderea fostei URSS.

O tragedie fără limite

La miezul nopţii, în magica metropolă dinspre Marea Baltică se poate citi fără a folosi vreo sursă de lumină artificială. Aici, nopţile propriu-zise durează numai vreo două ore, însă între 11 iunie şi 2 iulie, şi acestea se transformă în dimineţi însorite. O imagine familiară pentru Sankt Petersburg o constituie unul dintre cele peste 500 de poduri peste Neva. În fiecare noapte, în timpul perioadei de navigare din aprilie-noiembrie, 22 de poduri de pe Neva şi canalele principale sunt ridicate, pentru a le permite navelor să intre şi să iasă din Marea Baltică în sistemul navigabil Volga-Baltica.

Un program special calculează timpul de deschidere şi de închidere pentru fiecare pod, menţinut pentru a garanta trecerea navelor comerciale şi petroliere la o viteză controlată cu precizie. În acest interval există cel puţin un pod disponibil pentru a asigura trecerea pompierilor, poliţiei, ambulanţelor şi transportului terestru. În restul anului, podurile rămân închise din cauza vremii nefavorabile şi a îngheţului.

Asediul german reprezintă una dintre cele mai întunecate pagini din istoria oraşului-simbol al Uniunii Sovietice, Leningrad, în timpul celui de-al Doilea Razboi Mondial. A fost unul dintre cele mai sângeroase episoade de confruntări armate din istoria lumii. În Complexul memorial Piskariov sunt înmormântate, în 186 de gropi comune, o parte din victimele blocadei Leningradului: 420.000 de civili şi 50.000 de militari care au apărat oraşul.

Se estimează că pe durata blocadei (4 septembrie 1941 – 22 ianuarie 1944) au căzut aici 107.158 de bombe, au fost incendiate 148.478 de clădiri şi au murit de foame 641.803 oameni. Numărul total al pierderilor de vieţi omeneşti nu este cunoscut cu exactitate.

După război, guvernul sovietic a raportat moartea a 670.000 de oameni, din 1941 până la eliberarea din 1944, cei mai mulţi din cauza foamei sau a frigului. Estimări independente oferă cifre mult mai mari, de la 700.000 la 1.500.000 de oameni. Leningradul însă a rezistat unui asediu de aproape 3 ani, iar locuitorii săi au fost foarte mândri, amintind că „Troia a căzut, Roma a căzut, Leningradul nu a căzut".

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Parcul Dendrologic Dofteana

Aflat în judeţul Bacău, la doar câţiva kilometri de Târgu Ocna, Parcul Dendrologic Dofteana adăposteşte în prezent circa 660 de specii şi varietăţi de plante, printre care şi câteva specii de plante unice în România şi chiar în Europa. Parcul a fost înfiinţat în anul 1908 de silvicultorul Iuliu Moldovan. Originar din Ardeal, acesta lucrase mai întâi ca şef de ocol silvic în Slovacia, fiind apoi angajat în inspecţia de stat a Imperiului Austro-Ungar.

Dornic să-şi pună cunoştinţele în slujba compatrioţilor săi, inginerul Moldovan a fugit în România şi s-a stabilit la Dofteana, unde familia Brătienilor, care deţinea terenuri în zonă, i-a pus la dispoziţie o pădure şi fondurile necesare înfiinţării unui parc dendrologic. El va lucra aici până la moarte, în 1936, aducând şi plantând seminţe de copaci rari din America, Asia şi Europa şi făcând cercetări pe mii de specii de arbori şi arbuşti.

De altfel, inimosul silvicultor spunea că şi-a dorit să înfiinţeze la Dofteana „o societate a naţiunilor de arbori". A reuşit chiar să aclimatizeze arbori din regiuni exotice, care se dezvoltă şi astăzi, în arboretumul parcului. Arboretumul de la Dofteana constituie o valoroasă colecţie de specii lemnoase, în special de răşinoase, atât din ţara noastră cât şi din alte ţări. El are o deosebită importanţă forestieră, botanică, didactică şi ştiinţifică. La sfârşitul anului 1944, sătenii din zonă au distrus o parte din parc, dar după 1947 s-a început refacerea acestuia, astfel încât astăzi parcul este foarte bine îngrijit şi dispune chiar de solarii şi pepiniere în care se produc anual 300.000 de puieţi, pentru plantat în alte zone ale ţării.

Speciile de arbuşti decorativi se integrează armonios în peisajul arborescent, care, în perioada de înfrunzire şi înflorire, dau viaţă şi graţie parcului. Începând cu galbenul clopoţeilor de aur (Forsiţia), cu rozetele de diferite nuanţe ale gutuiului japonez, cu cupele violete ale Magnoliei X, Soulangeana şi roşii-violete ale Magnoliei liliflora, se crează în arboretum o atmosferă de eleganţă şi parfum ce sporeşte frumuseţea peisajului primăvăratec. De aceea, Parcul Dendrologic Dofteana constituie un minunat loc de relaxare, excursii şi instruire pentru toţi turiştii îndrăgostiţi de natură.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Doamnei, Moglăneşti

Aflată în satul Moglăneşti, judeţul Harghita, Mănăstirea Doamnei, Moglăneşti, cunoscută şi sub numele de Pârâul Doamnei, cu obşte de călugăriţe, are hramurile „Naşterea Maicii Domnului" şi „Intrarea Maicii Domnului în biserică".

A fost ctitorită în 1658 de Doamna Safta, soţia voievodului Gheorghe Ştefan al Moldovei (1653-1658). Se pare că pe locul ales pentru construcţie existau ruinele unei biserici mai vechi.

În urma intervenţiilor conduse de generalul Bukov în secolul al XVIII-lea, mănăstirea este părăsită şi lăsată în ruină, din 1762 nemaiauzindu-se de ea. În 1958 este restaurată prin intervenţia stareţului Mănăstirii Toplita. Ridicat pe o colină, aşezământul este înconjurat de un gard, accesul făcându-se printr-o poartă de lemn sculptat. În curtea mănăstirii te întâmpină un foişor de lemn, în care este amenajat un altar de vară şi în a cărui turlă se află clopotniţa.

La câţiva metri depărtare de altar se înalţă vechea biserică de lemn, declarată monument istoric. Bârnele sunt înnegrite de vreme, atestând vechimea locaşului. Construcţia este scundă, acoperită cu şindrilă şi cu o turlă nu prea înaltă deasupra pronaosului. Are un pridvor acoperit, de unde se intră în pronaos şi apoi în naos. Interiorul a fost complet repictat în 1984, păstrându-se însă o bună parte din vechiul iconostas cu o la fel de veche inscripţie: „Această sfântă biserică s-a acoperit şi catapeteasma s-au zugrăvit pe cheltuiala micului între fraţi şi smerit Nicodim, pentru iertarea păcatelor sale 1755, luna iunie 25 zile". Frescele noi reprezintă scene biblice: „Naşterea Domnului", „Botezul Domnului", „Coborârea în Iad" sau „Adormirea Maicii Domnului". În incinta aşezământului s-au realizat o serie de construcţii: o bucătărie, o trapeză, casa duhovnicului şi deasupra chiliilor s-a construit o mansardă.

În anul 2013 s-au pus bazele bisericii noi cu hramul „Naşterea Maicii Domnului". Este o biserică de cărămidă, construită în stil moldovenesc. La demisolul clădirii există un paraclis cu hramul Sfântul Ioan Maximovici, Arhiepiscop de San Francisco din ale cărui sfinte moaşte s-a dăruit o părticică noului locaş.

Mănăstirea deţine şi un bogat fond de carte, cu peste 1.000 de titluri de carte şi reviste teologice, oferind amatorilor şi abonamente anuale la bibliotecă. În iulie 2009 Mănăstirea Doamnei a găzduit tabăra „Crucea din fereastră", ediţia a III-a, cu participarea unui număr de 10 pictori din Târgu Mureş.

IRINA STOICA

Podul lui Da Vinci

Portretul Giocondei pictat de Leonardo da Vinci este, după mulți, cel mai cunoscut tablou din toate timpurile. Se știe destul de bine și că același geniu are o serie de realizări absolut uluitoare în domeniul inventicii, între aparatele funcționale imaginate de el cu câteva veacuri înainte ca acestea să fie construite cu adevărat figurând parașuta, submarinul, carul de război (tancul), „strămoșul" elicopterului și altele. Mai puțin s-a vorbit despre proiectele arhitectonice și inginerești ale geniului florentin. Până în toamna anului trecut, când a fost scos la lumină un magnific plan al său din această zonă.

Visul „futurist" al sultanului

O echipă de specialiști de la Massachusetts Institute of Technology (MIT), respectând cu fidelitate crochiurile realizate de Da Vinci cu o jumătate de mileniu în urmă, a creat recent o versiune în miniatură a unui pod cu totul special pentru vremea respectivă, deopotrivă ca soluție tehnică și ca dimensiuni reale. Tradusă în câteva cuvinte simple, concluzia inginerilor contemporani cu noi a confirmat că desenele respective relevă, odată în plus, genialitatea incredibilă a acestuia.

Povestea în sine își are originile în anul 1502, când sultanul otoman Baiazid al II-lea și-a manifestat dorința de a construi un pod nemaiîntâlnit până atunci, care să unească orașele Istanbul și Galata, peste Cornul de Aur, intrarea principală în Bosfor. Provocarea era de-a dreptul irezistibilă. Și, cum Leonardo deja avea o reputație în arte și științe inegalabilă, s-a lansat în ispititoarea aventură.

Numai că – am putea spune fără teama de a greși – de data aceasta chiar sultanul a fost cel care nu s-a putut ridica la nivelul înaltului spirit al italianului. Pentru că ideea propusă de acesta i s-a părut prea complexă și, practic, irealizabilă, în cele din urmă a refuzat-o. Totuși, din fericire, inventivul artist a păstrat desenele proiectului care ar fi trebuit să se concretizeze în cel mai mare pod din epoca respectivă, măsurând 280 de metri, de zece ori mai mult decât media de atunci!

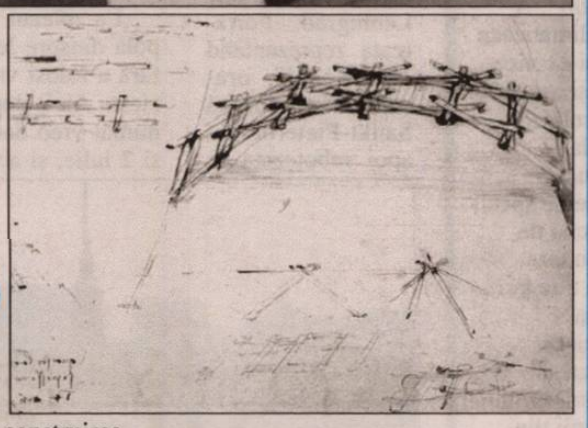

Artă și geometrie – după 500 de ani

În secolul al XVI-lea nu existau armături metalice ori de asfalt pentru construirea podurilor, resursele disponibile fiind mai degrabă rudimentare. Prin urmare, întreaga mizâ arhitecturală pentru Leonardo era să facă în așa fel încât sute de blocuri masive de piatră să se poată susține între ele numai grație soluțiilor geometrice adoptate și calculelor matematice. Iar faptul că a și reușit – lucru demonstrat fără putință de tăgadă de către experții MIT – constituie dovada că nu avem nevoie neapărat de tehnologii ultrasofisticate pentru a găsi și a folosi cele mai bune idei, după cum au declarat inginerii care au testat macheta.

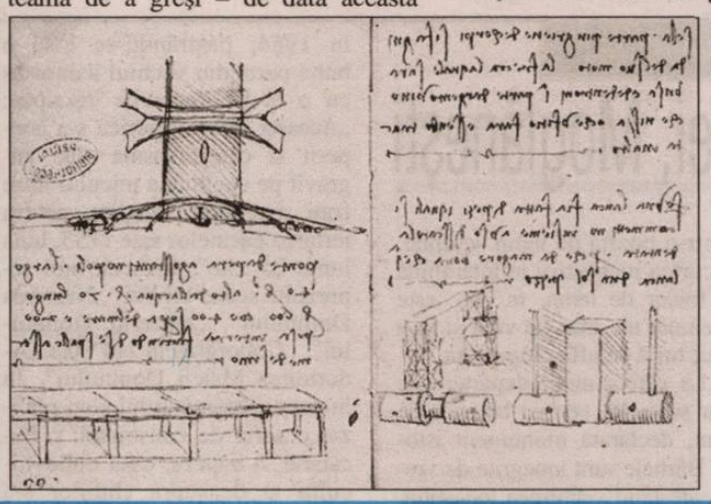

Pe timpul lui Da Vinci, astfel de poduri se construiau de regulă în arc semicircular, ceea ce presupunea instalarea mai multor stâlpi dedesubt, pentru a susține întreaga structură. Or, la lungimea imaginată de inventator, ar fi fost nevoie de prea mulți stâlpi, care ar fi făcut foarte dificilă navigația pe sub pod, iar costurile și resursele ar fi fost mult prea mari. De aceea, el a optat pentru o soluție mai „revoluționară": un arc mult aplatizat și.., fără niciun stâlp, ci cu susținere pur și simplu pe cele două capete de amplasare pe sol. Conform calculelor lui Leonardo, chiar și velierele mari ar fi putut trece astfel fără dificultate.

Leonardo da Vinci a găsit o soluție optimă și pentru culeele de la capetele podului său și a ținut cont chiar și de faptul că în zonă cutremurele nu erau tocmai rare. Astfel, punând la bază ideea că toate forțele trebuie să se distribuie în întreaga structură, el a exclus până și necesitatea utilizării mortarului sau a altor structuri suplimentare: podul avea să se susțină datorită forței gravitaționale.

Din păcate, această capodoperă arhitectonică nu a fost construită niciodată așa cum a conceput-o genialul inventator, dar a primit peste veacuri binemeritatul „brevet" neoficial, însă unic.

Ultimul sărut...

Cel care avea să devină cunoscutul desenator și pictor austriac Egon Schiele s-a născut în 1890 într-un orășel de pe Valea Dunării, tatăl său, vienez de origine, fiind șef de gară în Tulln an der Donau, iar mama, din sudul Boemiei. De mic, a dovedit un imens talent, însă avea și apucături scandaloase, în special privitoare la pasiunea sa pentru aventurile amoroase. S-a format la Școala de arte decorative din Viena și s-a întors în provincie, unde aceleași plăceri și nonconformismul său l-au trimis pentru o lună după gratii, în urma unei aventuri cu o tânără ce-i fusese model, dar care l-a și aruncat în „gura lumii".

Ceva mai târziu, a întâlnit-o pe Edith Harms, care nu a găsit niciun motiv să-i refuze cererea în căsătorie. Astfel se face că în vara lui 1915 cei doi au făcut o nuntă simplă, după care s-au instalat la Viena. Începând de atunci, Egon a realizat numeroase portrete ale soției sale, care – se spune – era în realitate mai puțin atrăgătoare decât lăsau să se înțeleagă operele artistice ale soțului. În schimb, Adèle, sora ei mai mică, era indiscutabil mai frumoasă și mai feminină. Amănunt care nu i-a scăpat artistului, mai ales că, aceasta știa să aprecieze deliciile „partajului frățesc". Numai că, dincolo de cancanuri și de micile ori marile plăceri ale vieții, însăși realitatea a năvălit peste toți, răvășindu-le existențele destul de tihnite până atunci.

În toamna lui 1918, gripa spaniolă a căpătat proporțiile unei hecatombe în Viena. La sfârșitul Primului Război Mondial, s-a estimat că boala extrem de virulentă a făcut mai multe victime decât marea conflagrație. Și nu au existat privilegiați care să fi fost ocoliți de amenințarea ei. Astfel se face că Edith, însărcinată, a căzut la pat, fără speranțe de a putea fi salvată. Contrar așteptărilor multor cunoscuți, „aventurierul" Egon a dat dovadă de un devotament total. Deloc ostentativ, el a arătat că își iubea soția enorm. A stat la căpătâiul ei zile întregi, dar nu a putut face nimic să împiedice plecarea ei în alte lumi, împreună cu copilul lor nenăscut.

Era ziua de 28 octombrie, când artistul, conștient de pericolul fatal care stătea în pragul vieții lor, a stat de vorbă cu Edith și a sărutat-o pentru ultima dată. După numai câteva ore, femeia se stingea. Însă, așa cum arată concluziile oficiale ulterioare, e foarte posibil ca tocmai acea ultimă îmbrățișare să-l fi contaminat și pe Egon Schiele. Cu un sistem imunitar slăbit, cu psihicul la pământ, acesta s-a îmbolnăvit, iar starea lui s-a deteriorat fulgerător. A urmat-o astfel pe soția sa în celălalt tărâm, pe 31 octombrie. Avea doar 28 de ani...

Dosar clasat: SIDA

În săptămânile din urmă, am scris aici despre – dacă vreți – o „teorie a conspirației", potrivit căreia virusul HIV, cel care generează terifianta maladie SIDA, nu ar fi fost „luat" de la o specie de maimuță din Africa, ci ar fi fost produs într-un laborator de cercetări american, în cadrul unui program guvernamental ultrasecret, ce urmărea reducerea numerică a populației de culoare.

Nu întâmplător, am făcut referire la o posibilă teorie a conspirației în cazul sus-menționat. Sub aceeași sintagmă a fost așezat și dosarul (clasat, desigur!) morții fostului secretar general suedez al ONU, Dag Hammarskjöld, într-un presupus – oficial – accident aviatic cauzat de „o eroare de pilotaj". Înaltul diplomat, important militant împotriva colonialismului, se deplasa pentru a negocia un acord de pace în Congo, tratative importante pentru acest domeniu de puternică rezonanță politică. Contextul era unul extrem de tensionat, întrucât belgienii deveniseră foarte iritați de poziția lui Hammarskjöld. După prăbușirea avionului pe teritoriul Zambiei, pe 18 septembrie 1961, în urma căreia diplomatul și-a pierdut viața, au apărut mărturii halucinante ale unor martori care declarau că, în realitate, aparatul fusese doborât de un altul. Ulterior, s-a vorbit și despre faptul că pilotul aeronavei agresoare ar fi fost un britanico-belgian (într-o altă versiune, un mercenar francez). Cert e că dosarul „ Hammarskjöld" a fost clasat, lăsând totuși în urmă nenumărate semne de întrebare și aspecte cel puțin suspecte.

Despre acest șocant caz au pornit să realizeze un documentar, chiar la fața locului, în Africa, investigatorii danezi Göran Björkdahl și Mads Brügger. Și au găsit neașteptate dovezi ale unui complot uriaș în legătură cu cazul cercetat, dar în același timp au nimerit – la fel ca într-un viespar „trezit" din adormire – peste o față necunoscută de public a altei afaceri fierbinți: inocularea deliberată cu virusul SIDA a sud-africanilor negri, în timpul apartheidului.

„Cold Case: Hammarskjöld" (în traducere literală, „Dosar clasat: Hammarskjöld") – așa se intitulează documentarul danez dătător de coșmaruri cumplite pentru numeroase personaje mai mult sau mai puțin importante. În el se vorbește despre faptul că un grup de mercenari rasiști au pus la punct un fals program de vaccinare împotriva HIV, tocmai pentru a le inocula negrilor din Africa de Sud virusul mortal. În angrenajul tenebrosului eșafodaj transnațional ar fi fost implicate persoane cu roluri-cheie și reprezentând interesele subterane ale unor mari puteri coloniale. Totuși, regula ce arată că „o mână o spală pe cealaltă" a funcționat (și încă funcționează?) de minune, și de această dată. Vom vedea săptămâna viitoare în ce fel.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ ...trifoiul cu patru foi este simbolul norocului? Păstrează acelaşi simbol în întreaga lume.

◆ ...cea mai frecventă alergie umană este alergia la praf? Una din patru persoane suferă de această alergie.

◆ ...ursul polar poate supravieţui la temperatură foarte joasă? Aceasta poate atinge chiar -80ºC.

◆ ...delfinii nu dorm niciodată? În momentele de relaxare, când se mişcă au capacitatea de a-şi opri alternativ câte o jumătate de creier.

◆ ...numele real al scriitoarei George Sand era Aurore Dupin, baroneasă Dudevant?

◆ ...Golful Biscaya sau Viscaya este numit şi Golful Gascogne? Este cuprins între ţărmul nordic al Peninsulei Iberice şi coastele apusene ale Franţei.

◆ ...cea mai veche republică europeană este San Marino? A fost întemeiată în 1263.

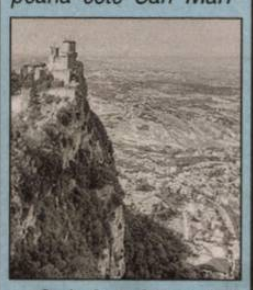

Ştiaţi că...

Santiago de Cuba

Important port maritim la Marea Caraibelor, oraşul Santiago de Cuba este capitala provinciei cu acelaşi nume. Fondat la 28 iunie 1514, de spaniolul Diego Velasquez, este distrus de un incendiu după numai doi ani.

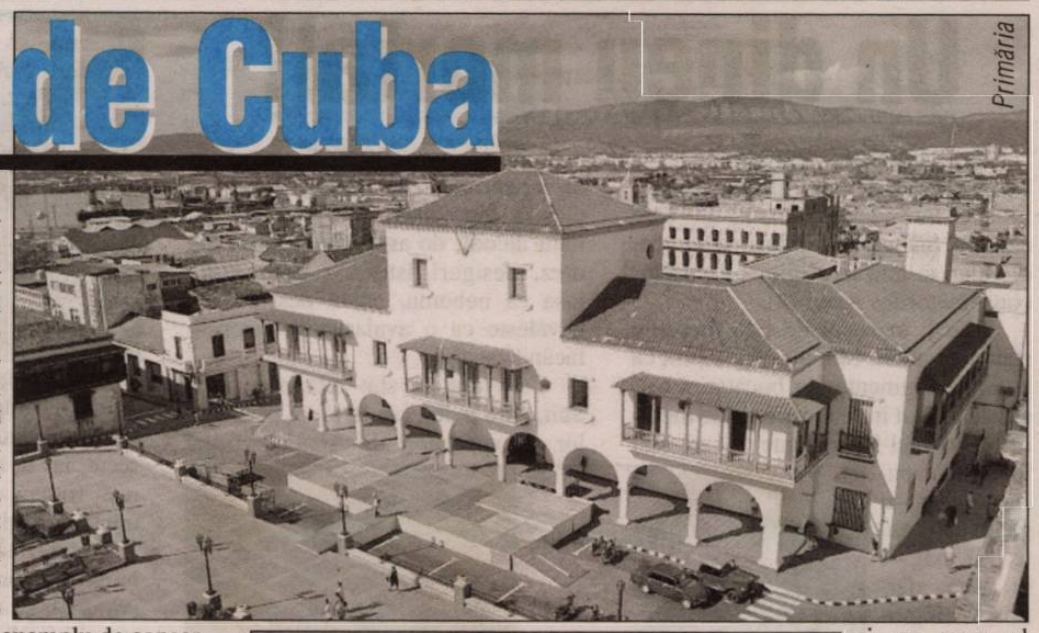

Primăria

Reconstruit, portul devine punctul de plecare al expediţiilor conduse de Juan şi Herman Cortez. În 1528 se construieşte prima catedrală şi din 1522 până în 1589 a fost capitala provinciei spaniole.

După revoluţia haitiană, în 1791, au venit aici o mulţime de emigranţi francezi care, odată cu cafeaua, au introdus în ţară şi elemente ale culturii lor. De-a lungul secolelor următoare a fost nu doar sediul unor refugiaţi, ci şi scena unor lupte care au dus la declararea independenţei ţării faţă de Spania, la 3 iulie 1898. Ocupată câţiva ani de trupe ale Statelor Unite şi-a continuat politica de eliberare.

Oraşul, pe care cubanezii îl numesc „tierra caliente", este emblematic pentru întreaga politică a ţării. Din balconul Primăriei, de aici, la 1 ianuarie 1959, Fidel Castro a anunţat victoria Revoluţiei Cubaneze. Arhitectura prezintă un amestec de stiluri istorice, de la baroc la neoclasic. Multe clădiri coloniale au ferestre largi şi balcoane, de unde te poţi bucura de priveliştea pe care ţi-o oferă strada sau dealurile împădurite din jur.

Cel mai atractiv loc al oraşului îl constituie Castelul San Pedro de la Roca, o fortăreaţă construită pe o coastă privind spre golf şi ridicată în scop de apărare. Înălţată între 1590-1610 după planurile arhitectului milanez Battista Anonelli, a suferit de-a lungul timpului o serie de restaurări şi adăugiri, fiind folosită atât ca bază militară cât şi ca închisoare politică. A fost complet restaurată în 1960, după planurile arhitectului spaniol Francisco Prat Puig şi, în 1997, a fost inclusă pe Lista Patrimoniului Mondial UNESCO, fiind considerată cel mai bun exemplu de conservare a arhitecturii militare spaniolo-americane.

Ceva mai târziu, în anul 2000, pe aceeaşi listă au fost înscrise şi ruinele plantaţiilor de cafea. Acestea două minuni moderne s-au adăugat Parcului Baconao, inclus încă din 1987 în Reţeaua Mondială a Rezervaţiilor Biosferei.

Mausoleul lui Jose Marti

Oraşul reprezintă şi locul în care s-a construit prima catedrală din Cuba, prima mină de cupru sub cer deschis de pe întregul continent, primul muzeu. Este locul naşterii marelui poet romantic Jose Maria Heredia şi cel în care îşi petrece odihna de veci, în cimitirul Santa Ifigenia, romancierul revoluţionar din secolul al XIX-lea Jose Marti, considerat Erou Naţional. Tot în Santiago se păstrează medalia de aur câştigată cu ocazia Premiului Nobel de Ernest Hemingway.

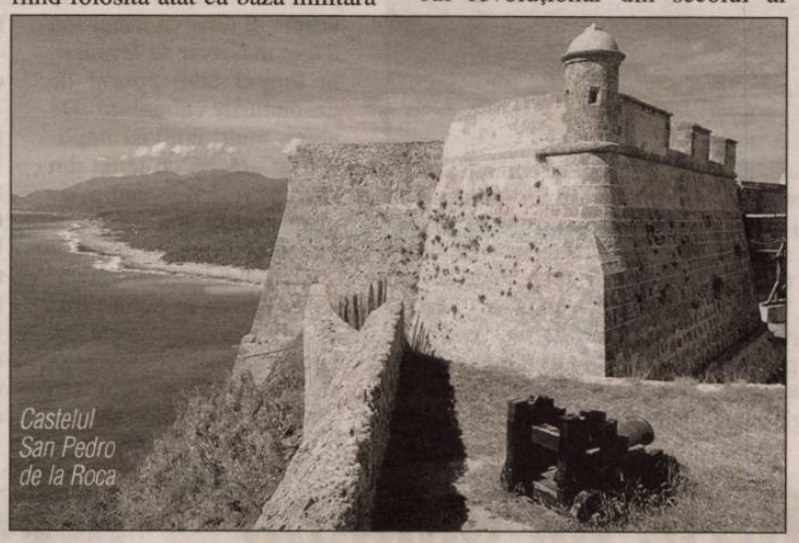

Castelul San Pedro de la Roca

Sanctuarul din Cobre

Casa memorială a lui Jose Maria Heredia

Remarcabil pentru oraş este Sanctuarul din Cobre închinat Fecioarei Carităţii – Patroana Cubei. Credincioşii depun ofrande diferite: bijuterii din aur şi argint, obiecte de lemn, îmbrăcăminte. Ei iau de aici mici pietricele, pe care le consideră adevărate talismane aducătoare de un viitor mai bun. Santiago este de asemenea şi un oraş al muzicii. Se cântă genuri muzicale tradiţionale şi este locul de naştere al unor muzicieni vestiţi ca Sindo Garay, Nico Saqnito, Eliades Ochoa.

Festivalurile sale, prin care oraşul capătă glas şi culoare, sunt vestite în toată lumea. Între 3 şi 9 iulie se desfăşoară Festivalul Focului. Este unul dintre cele mai mari festivaluri stradale din Cuba. Se explorează pe lângă artă, istoria şi religia, trupe muzicale vin şi cântă live, iar romul, băutură tradiţională, înviorează atmosfera. Carnavalul, desfăşurat tot în luna iulie, este la fel de spectaculos, uimind prin costume, muzica salsa, parade şi măşti. Nu întâmplător sărbătoarea naţională a Cubei este fixată la 2 iulie, în timpul acestui strălucit eveniment.

Cimitirul vesel

Renumit nu doar în ţara noastră, ci şi dincolo de hotarele ei, „Cimitirul vesel", devenit o importantă atracţie turistică, a adus faima localităţii Săpânţa.

Legenda spune că atitudinea veselă în faţa morţii este preluată de la daci, care vedeau în ea doar o trecere în altă lume în care se puteau întâlni cu zeul suprem, Zamolxis.

Cimitirul datează de la mijlocul anilor 1930 şi este creaţia lui Stan Ion Pătraş, artist popular, pictor, sculptor şi poet. El a lucrat aici mai bine de 50 de ani, înfrumuseţând crucile cu desene şi sculpturi evocând personalitatea celui dispărut şi mai ales cu epitafuri pline de umor.

După moartea sa, în 1977, opera a fost continuată de ucenicul lui, Dumitru Pop Tincu.

Simboluri ale umanităţii

Mjdölnir

Ciocanul miraculos Mjdölnir, aparţinând zeului Thorr din mitologia scandinavă, este de fapt o metaforă a fulgerului. Aruncat în zeu, loveşte cu o viteză uluitoare şi se întoarce în mâna sa, întotdeauna protejată de o mănuşă.

Este făcut din fier de piticul metalurg Şindri şi nu greşeşte niciodată ţinta. Este inalterabil şi la dorinţa lui Thorr se poate micşora atât de mult încât zeul îl poate ascunde în palmă.

A aprins rugul sacru al lui Baldr şi a regenerat cei doi ţapi ai zeului. După pierea lui Thorr ciocanul a fost moştenit de fiii săi, Magni şi Modi.

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Un dineu mortal!

Vă atenţionăm că nu trebuie să luaţi titlul acestei ştiri în sens figurat. Există, într-adevăr, situaţii în care anumite mâncăruri nu doar că fac rău, ci chiar se află la originea deceselor consumatorilor neavizaţi.

Totuşi, în cazul de faţă lucrurile stau uşor altfel. Mai ales dacă ştim că anumite segmente ale bucătăriei orientale includ între numeroasele meniuri exotice şi ingrediente la care nici în ruptul capului nu te-ai gândi că ar putea fi băgate în gură, darmite şi îngurgitate. Da, dar despre chinezi s-a cam aflat că nu mănâncă doar orez, ci se delectează uneori şi cu tot felul de animăluţe... indigeste. Iar dacă preparatul (sau non-preparatul, după caz, aşa cum vom vedea) e condimentat şi cu ceva internet, situaţia e mai mult decât clară.

Un oarecare Sun, bărbat de 35 de ani din Hefei (vestul Chinei) îşi distra în fiecare seară cei vreo 15.000 de fani, filmându-se în timp ce înfuleca insecte – viermi de făină, miriapode etc. – şi mici şopârle vii. Şi, nu se ştie dacă pentru a-şi face curaj ori ca să-i mai ia din greaţă, stropea totul cu mult alcool; de astă dată obţinut din orez, desigur! Istoria a demonstrat însă că nebunia, odată descătuşată, năvăleşte ca o avalanşă de neoprit, făcând ravagii.

Cam aşa au stat lucrurile şi cu Sun, care a dorit să le ofere perverşilor săi spectatori din spaţiul virtual senzaţii tot mai tari. Astfel, el a imaginat un fel de ruletă în care, acolo unde se pun în mod normal fise (bani, ce mai!), aşeza pahare cu alcool şi „gustări" deloc apetisante. Regula era ca el să înghită ceea ce indica săgeata. Dar succesul la oamenii lipsiţi de judecată nu s-a repetat cu aşa-zisul joc.

Când, într-o dimineaţă de sâmbătă, partenera lui l-a găsit fără viaţă pe

Sun în apartamentul său şi a chemat poliţia, computerul său încă funcţiona. Pe birou se aflau resturi de insecte, iar în memoria aparatului apăreau filmări cu el, în timp ce mânca micile vietăţi şi bea mult alcool.

Anchetatorii au decis închiderea blogului, eliminând ipoteza unui act criminal şi mergând pe pista unei otrăviri fatale cu miriapode veninoase sau cu reptile. Ei au avertizat publicul că tot mai mulţi tineri se filmează în momente ale traiului cotidian, nu de puţine ori punându-şi viaţa în primejdie.

În 2017, un tânăr de 26 de ani pe nume Wu Yong-ning, care îşi filma „escaladările" urbane pentru blogul său, a murit după o cădere de pe un zgârie-nori. Un an mai târziu, o bloggeriţă a fost pe punctul de a-şi pierde faţa, în timp ce îşi aşezase o caracatiţă pe obraz, prezentând-o drept... o nouă metodă eficientă de hidratare a tenului. Aşa, mai pe româneşte, putem spune: Cap ai, minte ce-ţi mai trebuie? *(A.N.P.)*

Câinele din grădina de canabis

Un bărbat destul de tânăr, având o vârstă în jur de 40 de ani, era internat într-un spital din Brest (Finistère). I se făceau mai multe controale şi analize şi nu ştia cât va rămâne departe de casa în care locuia singur. De aceea a telefonat la pompieri, rugându-i să meargă la el acasă şi să-i ia câinele pe care să-l ducă într-un adăpost.

Pompierii i-au ascultat rugămintea, au găsit uşor câinele în curtea mare din spatele casei, dar au simţit un miros deosebit şi şi-au aruncat curioşi

privirea în jur mult mai atent. Aşa au descoperit că respectiva curte era o adevărată grădină de canabis. Printre copaci şi straturile de flori erau nici mai mult nici mai puţin decât 87 de tulpini de canabis plantate în ciubere.

Vecinii, întrebaţi de poliţiştii sosiţi la faţa locului, au declarat că au simţit adesea miros de canabis venind din curtea vecinului în care însă nu aveau acces. Se pare că omul era un grădinar harnic, pentru că realiza trei recolte pe an. La ieşirea din spital însă a fost arestat iar recolta de canabis confiscată în totalitate. *(I.S.)*

Lebăda ucigaşă

Graţioasele păsări de apă care au inspirat atâţia poeţi şi artişti ori au înduioşat multe perechi de îndrăgostiţi pot arăta şi un revers al imaginii lor idilice. Se ştie că uneori asemenea vietăţi, altfel paşnice, devin extrem de violente, din cauze pe care omul nu prea le poate descâlci, el doar bănuindu-le. În cazul prezentat mai jos, totuşi, motivul incredibilei reacţii a unei lebede este limpede. Problema mai delicată (adică gravă, s-o spunem pe şleau!) ar fi că omul are şi el o contribuţie substanţială la drama petrecută în iazul din Bushy Park, în Terenure, o suburbie rezidenţială din capitala irlandeză Dublin.

În timp ce se bălăcea în apa iazului, un cocker spaniol s-a apropiat prea mult de un cârd

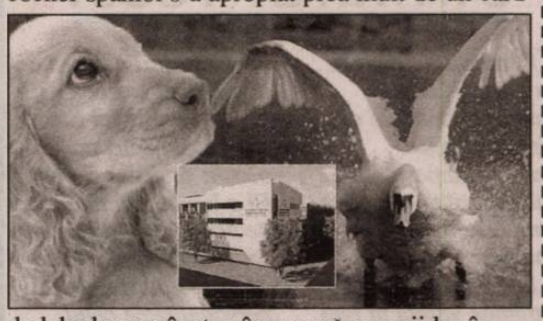

de lebede care înotau împreună cu puii lor în zonă. Pentru una dintre ele, instinctul matern a explodat la un moment dat. Crezând că puii îi sunt puşi în pericol, s-a despărţit de suratele sale şi s-a repezit asupra câinelui imprudent.

„Am început să ţipăm la lebădă, încercând să-i distragem atenţia, a explicat pentru Irish Times un bărbat care hrănea raţele din iaz. Bietul câine nu şi-a dat seama ce se întâmplă şi a înotat direct spre lebădă." Pasărea a atacat apoi cockerul, lovindu-l puternic cu ambele aripi. „După trei-patru lovituri, câinele era terminat", a adăugat martorul.

Atacul s-a încheiat în câteva secunde şi a fost extrem de şocant pentru privitori. Ulterior, responsabili ai parcului au sosit să recupereze corpul câinelui din apă şi au promis că vor amplasa panouri temporare pentru a avertiza oamenii despre pericolele la care se expun câinii care intră în iaz. Pentru unul era însă prea târziu... *(A.N.P.)*

Căsuţa din pădure

În foarte multe locuri din lume, forestierii şi toţi cei implicaţi în „subteranele" industriei lemnului au devenit un fel de killeri lipsiţi de scrupule. Pe lângă faptul că masacrează „plămânul verde" al planetei şi expun intemperiilor solul, fauna, flora, dar şi aşezările umane, în unele zone vitale pentru biosfera terestră, ei împing spre extincţie populaţii întregi de oameni care vieţuiesc în comuniune cu natura de multe sute şi mii de ani.

Imensele păduri amazoniene reprezintă exemplul cel mai elocvent în acest sens. Aici, indivizi solitari şi grupuri răzleţe au ajuns să se ascundă ca de moarte de străinii veniţi cu puşti, cu topoare şi buldozere să-i înveţe ce înseamnă civilizaţia. Şi, de fapt, chiar de moarte fug nefericiţii care au pierdut aproape totul, cu excepţia unor petice de junglă sălbatică şi a propriilor lor vieţi.

Recent, în Tanaru, un ţinut izolat din vestul Braziliei, membrii unei organizaţii de conservare şi apărare a mediului au reuşit să filmeze un bărbat şi adăpostul său, omul trăind

absolut singur în adâncul pădurii amazoniene.

Existenţa indivîdului în vârstă de circa 50 de ani era de fapt cunoscută, dar o singură dată fusese filmat. Acesta trăieşte de cel puţin 22 de ani izolat, fugind de alţi oameni, în care vede un pericol iminent. Se ştie despre el doar că tribul său a fost masacrat de fermieri, în timpul unui episod de despădurire abuzivă. De altfel, mulţi indivizi implicaţi în afaceri cu lemn din zonă plătesc persoane înarmate pentru a-i ucide pe indienii izolaţi.

Cercetătorii care l-au găsit pe bărbat au putut filma şi coliba lui, construită din lemn şi frunze şi prevăzută cu un gen de refugiu – o groapă camuflată sub ierburi şi crengi, în care solitarul individ se ascunde în cazul unei ameninţări din exterior.

Actualmente, numai în pădurea amazoniană din Brazilia supravieţuiesc 113 triburi izolate, hotărârea lor de a nu comunica deloc cu lumea din afară fiind rodul nenumăratelor experienţe tragice, a masacrelor comise de străini şi a degradării accelerate a mediului lor natural, ce le este casă primitoare de secole întregi. *(A.N.P.)*

Confuzie cu ghinion

La Nîmes, în Franţa, un consumator de droguri îi căuta cu disperare dar, credea el şi cu prudenţă, pe cei de la care urma să le cumpere.

Era seară şi mergea la un „pont" recomandat de un tovarăş de suferinţă. Intrase într-un cartier nu prea cunoscut dar foarte puţin circulat. A zărit o maşină oprită în care se aflau patru oameni. Era sigur că aceştia erau dealerii pe care îi căuta şi, după ce s-a plimbat pe stradă, în sus şi în jos, s-a apropiat de maşina care avea geamul deschis şi a întrebat conform înţelegerii: „Îl aveţi"?

Omul era urmărit de ghinion pentru că în maşină erau patru poliţişti în civil care se aflau într-o anumită acţiune. Ei l-au săltat imediat pe necunoscut şi au chemat un alt

echipaj care să-l ducă la secţie unde urmează să răspundă la câteva întrebări. *(I.S.)*

„Irlandezul” – ultimul bal al monştrilor sacri

Deşi legenda vie a cinematografului american, Martin Scorsese, a regizat numeroase filme de marcă, multe dintre ele nominalizate sau laureate cu Oscar (precum „Şoferul de taxi”, „Taurul furios”, „Cârţiţa” sau „Lupul de pe Wall Street”), marea lui pasiune o reprezintă filmele cu gangsteri.

Aşa se face că, după „Băieţi buni” sau „Casino”, acest venerabil slujitor al celei de-a şaptea arte ne încântă, de curând, cu un nou proiect cinematografic: „Irlandezul”, un film pe care el însuşi îl descrie ca fiind „proiectul meu de suflet”. Filmul, care va putea fi urmărit, din luna noiembrie, în cinematografele din Statele Unite, dar şi de către abonaţii Netflix, aduce în prim-plan o întreagă galerie de „monştri sacri”, de la Al Pacino şi Robert de Niro la Joe Pesci şi Harvey Keitel. În rândurile următoare vom încerca să vă stârnim curiozitatea în privinţa acestei pelicule de neratat, prezentându-vă câteva amănunte picante din culisele ei...

◆ Scorsese lucrează la „Irlandezul” de mai bine de zece ani, dar a fost nevoit de numeroase ori să întrerupă proiectul, din cauza problemelor financiare şi a lipsei sponsorilor.

◆ Filmul reprezintă o veritabilă frescă a crimei organizate în America postbelică, prin intermediul lui Frank Sheeran, supranumit „Irlandezul” (interpretat de Robert De Niro), un asasin

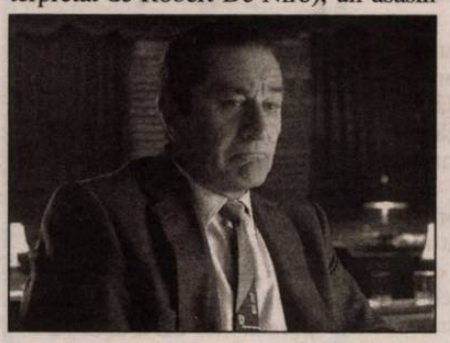

plătit al Mafiei, personaj real şi foarte controversat, implicat, se pare, chiar şi în dispariţia, încă neelucidată, a legendarului lider sindical Jimmy Hoffa (jucat de Al Pacino).

◆ Este a noua colaborare dintre De Niro şi Scorsese şi prima după Casino (1995), al patrulea film în care apar De Niro şi Pacino (După „Naşul II”, „Obsesia” şi „Crime justificate”) şi primul în care Pacino joacă într-un film regizat de Scorsese.

◆ În film mai apar şi alte staruri cu greutate, precum Anna Paquin, câştigătoare a Oscarului, Bobby Cannavale şi Ray Romano, laureaţi cu premiul Emmy.

◆ Având un buget iniţial de 100 de milioane de dolari, filmul a costat, la final, 200 de milioane, fiind cel mai „scump” realizat vreodată de Scorsese! În 2017, Netflix a plătit nu mai puţin de 105 milioane de dolari pentru drepturile de difuzare.

◆ Spre deosebire de un film obişnuit, care are circa 50 de scene, „Irlandezul” are aproape 300, întreaga primă ju-

Robert de Niro şi Joe Pesci

mătate a filmului fiind editată cu ajutorul tehnologiei de „întinerire sau CGI (computer-generated imagers). Aceasta este o tehnică folosind efecte vizuale care fac actorii să pară mult mai tineri decât în realitate. Procesul este îndelungat şi costisitor, necesitând manipularea repetată a fiecărui cadru, pentru a atenua sau şterge ridurile şi a remodela structura psihologică a figurilor umane. Practic, fiecare cadru a fost „fotoşopat”, pe măsură ce mişcările şi expresiile personajelor se schimbau. Rezultatul este că, de pildă, Robert de Niro arată, la începutul filmului, ca având vârsta de cel mult 40 de ani!

◆ Filmul este inspirat de cartea „Am auzit că zugrăveşti case”, a scriitorului Charles Brandt. Acesta a stat de vorbă de nenumărate ori, în decurs de cinci ani, cu adevăratul Sheeran, înregistrând pe casetă toate discuţiile dintre ei. Titlul cărţii reprezintă primele cuvinte pe care Jimmy Hoffa i le-ar fi spus lui Frank Sheeran. Este vorba, de fapt, despre o expresie în jargon, căci „zugrav de case” înseamnă, în limbajul Mafiei, asasin plătit – vopseaua fiind sângele victimelor, împrăştiat pe pereţi. Replica lui

Al Pacino

Sheeran ar fi fost: „Da, şi mă pricep şi la tâmplărie” – el dând de înţeles că se ocupă şi cu „ascunderea” cadavrelor. Sheeran i s-a confesat lui Charles Brandt că ar fi ucis nu mai puţin de douăzeci şi cinci de oameni la ordinele Mafiei sau ale prietenului său, Hoffa. Ca un amănunt interesant, tatăl adevăratului Sheeran, Thomas Francis, fusese într-adevăr zugrav.

◆ În viaţa reală, Hoffa a dispărut fără urmă la sfârşitul lunii iulie 1975, din parcarea unui restaurant din Detroit, unde s-ar fi întâlnit, se pare, cu capii mafioţi Anthony Giacalone şi Tony Provenzano. Trupul lui nu a fost găsit niciodată şi nimeni nu a putut fi pus sub acuzare pentru dispariţia lui. După şapte ani, conform legilor americane, Jimmy Hoffa a fost declarat mort *in absentia*.

◆ În cartea sa, Brandt pretinde că Sheeran, un vechi prieten al lui Hoffa, i-ar fi mărturisit că l-a asasinat pe liderul sindical, împuşcându-l de la mică distanţă în ceafă şi arzându-i cadavrul – scena de final din filmul regizat de Scorsese, „Băieţi buni” (1990), când personajul interpretat de Joe Pesci este ucis astfel, pare inspirată de aceste mărturisiri.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

Manuela Hărăbor

Cu un chip de o frumuseţe aproape ireală, dublat de o fire puternică, ambiţioasă, care a răzbătut într-o viaţă presărată cu greutăţi, Manuela Hărăbor este astăzi una dintre cele mai îndrăgite actriţe de la noi. Născută pe 2 aprilie 1968 la Bucureşti, este fiica lui Iordache Hărăbor, sculptor-machetist în departamentul de scenografie al studiourilor de la Buftea – fapt care i-a permis Manuelei să copilărească printre actori, maşinişti şi aparate.

La doar cinci ani a apărut în filmul „Veronica” (1973), apoi în „Veronica se întoarce” (1975), „Mama” (1979). Rolul din filmul „Secretul lui Nemesis” (1985) a propulsat-o în atenţia publicului şi a criticii de specialitate, dar adevărata lansare a venit odată cu interpretarea, de către Manuela Hărăbor, a rolului principal din „Pădureanca” (1986). Deşi era doar o elevă de liceu, tânăra s-a achitat magistral de misiunea primită. A urmat o perioadă foarte fastă, cu apariţii în pelicule precum „Rochia albă de dantelă” (1989, regia Dan Piţa), „Mircea” (1989, regia Sergiu Nicolaescu), „Coroana de foc” (1990, regia Sergiu Nicolaescu). În 1991 a absolvit Academia de Film şi Teatru, la clasa reputatului Mircea Albulescu. Au urmat roluri în coproducţii internaţionale, precum „Invisible: The Chronicles of Benjamin Knight” (1994, regia Jack Ersgard), sau „Meurtres par procuration” (1995, regia Claude-Michel Rome).

Nu a ezitat să joace şi în seriale de televiziune, precum foarte apreciatele „Cu un pas înainte” (2007-2008) şi „Fetele marinarului” (2008). În 2004, a pus bazele studioului de producţie Kentauros, şi un an mai târziu a început să colaboreze cu Circul Globus. Mamă a unui copil diagnosticat cu autism, actriţa s-a implicat în numeroase campanii de ajutorare a copiilor autişti şi a familiilor acestora, dovedind o forţă şi o tărie sufletească la fel de admirabile ca şi talentul ei artistic.

Constatări

Limba română, între „cool” şi „viral”

Din anul 2013, din 19 martie, este marcată în ţara noastră Ziua Limbii Române, o sărbătoare instituită prin lege şi sărbătorită de atunci în fiecare an, pe 13 august.

Şi chiar dacă în actul normativ se spune că „Ziua Limbii Române” „poate fi marcată de către autorităţile şi instituţiile publice, inclusiv de reprezentanţele diplomatice şi institutele culturale ale României, precum şi de către alte instituţii româneşti din străinătate, prin organizarea unor programe şi manifestări cultural-educative, cu caracter evocator sau ştiinţific”, iar printre altele se mai prevede „arborarea drapelului naţional precum şi posibilitatea ca societăţile de radio şi televiziune să preia în emisiunile lor aspecte de la manifestările dedicate acestei sărbători”, de ce să nu recunoaştem, situaţia, în fapt, a limbii române nu e prea veselă.

Nu este zi să nu observăm, atunci când vorbim despre instituţiile de presă (video, audio, ca să nu mai amintim despre cele online care funcţionează fără nici un fel de reguli), moduri năstruşnice de *stricare* a limbii române literare (corecte) şi nu de *păstrare* şi de *promovare* a ei, cum ar fi normal, şi cum este normal în toate ţările civilizate occidentale.

Cuvinte englezeşti despre care chiar şi unii lingvişti au ajuns să susţină că sunt româneşti (şi ca atare le vedem trecute în DEX!), cum ar fi *show, performance, hair-stylist, co-median* etc; expresii calchiate din limba engleză, folosite în locul celor româneşti existente *(a face sens în loc de a avea sens);* norme academice care mai mult contrariază vorbitorul de limba română, creând confuzie; norme care prevăd pluraluri „şi aşa şi aşa”, de genul *visuri-vise* etc., când ar trebui să aplice o normă unitară şi clară; introducerea în limba română, cu totul aiurea, a cuvintelor englezeşti numite de lingvişti *false friends,* cum ar fi *frustrat* sau *viral,* cu sensul din limba engleză şi nu cel consacrat din limba română; şi aşa mai departe.

Poluarea limbii române literare pare un proces care nu cunoaşte odihna şi nici cei care ar trebui să prevadă norme clare şi simplificate nu par deranjaţi. Iar vorbitorii acestei limbi stricate sunt cei care se presupune că au trecut printr-o şcoală în care limba română literară se învaţă în clasa a 8-a, în a 12-a şi apoi este verificată la Bacalaureat! Să auzi parlamentari, primari, miniştri, dar şi intelectuali, maimuţărindu-se la teve sau radio cu nonşalanţă este de-a dreptul straniu pentru o ţară care îşi sărbătoreşte Ziua Limbii Române.

Şi vorbim despre o limbă veche care s-a născut din „romanizarea populaţiilor antice din bazinul Dunării de jos care, conform lui Herodot şi celorlalţi autori antici, erau Traco-Dace, iar ulterior a fost influenţată de limbile slave, greacă, maghiară şi altele”.

Aşa cum au observat lingviştii, „o caracteristică esenţială a limbii daco-române este lipsa dialectelor, la nord de Dunăre, graiurile din Banat, Ardeal, Maramureş, Moldova, Oltenia, Muntenia şi Dobrogea fiind aproape identice, existând şi relativ puţine regionalisme”.

Cel mai vechi document păstrat, scris în română, este Scrisoarea lui Neacşu, un document din 1521, în care Neacşu de Câmpulung îi scria *judelui Braşovului Hanăş Begner* „i pak dau de ştire domniei tale za lucru turcilor, I pak să ştii domniia-ta că au venit un om de la Nicopoe de mie mi-au spus că au văzut cu ochii lui că au trecut ceale corăbii ce ştii şi domniia-ta pre Dunăre în sus”, scrisă în chirilică, la fel ca majoritatea scrierilor româneşti din acea perioadă.

Prima tipăritură autohtonă care s-a păstrat a fost *Evangheliarul slavo-român a lui Filip Moldoveanul* (1551-1553), iar prima tipăritură română cu litere latine este culegerea de *Cântece religioase calvine* din 1560 a episcopului Pavel Tordaşi.

GEORGE CUŞNARENCU

Mătreaţa – un flagel de durată

În principiu, mătreaţa nu alege, poate afecta pe oricine. Unii dermatologi cred că, odată apărută, această problemă ce priveşte deopotrivă părul şi pielea trebuie văzută ca un flagel ireversibil. Dacă va fi sau nu aşa depinde însă nu doar de tratamentele aplicate, ci şi de respectarea permanentă a unui anumit regim de îngrijire corporală.

„Victima" trebuie să ştie că mătreaţa – descuamarea anormală a pielii cu păr care se reînnoieşte la circa şapte zile, în loc de trei săptămâni, cât e normal – poate fi uscată (cea care se scutură dizgraţios pe umeri) sau grasă (mai discretă, dar generatoare de iritaţii şi mâncărimi).

Iată câteva recomandări din partea specialiştilor, dincolo de eficacitatea discutabilă a utilizării şampoanelor care „garantează" distrugerea totală şi definitivă a mătreţii!

■ Pieptănatul nu trebuie să ţină cont doar de lungimea firelor de păr, ci să se efectueze astfel şi un masaj al pielii. Această reconfortare a epidermei nu se limitează la momentul frecării cu şampon. Spălată, dar prea puţin hrănită, pielea se irită uşor şi, în urma agresiunilor creează celule noi, eliminându-le pe cele vechi.

■ Nu folosiţi ingrediente chimice abrazive, ci unele „blânde", cât mai apropiate posibil de cele naturale. Ideea de bază e ca pielea să fie curăţată, spălată şi lăsată să respire.

■ Pe pielea capului se aplică ori se instalează numeroase substanţe, cât nici nu ne închipuim (şampon, săpun, vopsea, dar şi praf, fum şi aşa mai departe). Dar şi ea are nevoie de îngrijiri speciale, fiindcă aproape întotdeauna, nu toate aceste elemente sunt îndepărtate în timp util. Frizerii atenţionează şi asupra folosirii abuzive de gel, lacuri şi şampoane pentru păr uscat.

■ Seara, înainte de culcare, părul trebuie pieptănat bine, cu blândeţe, la fel şi după

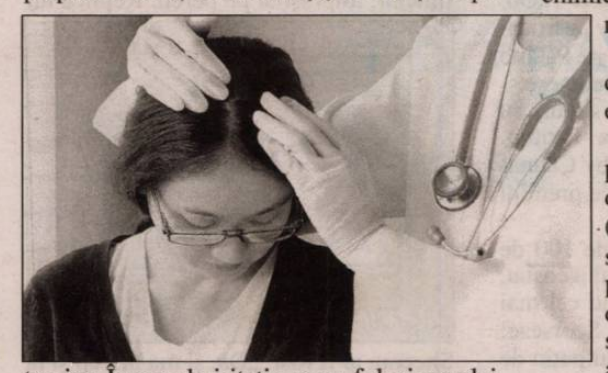

trezire. În caz de iritaţie se va folosi un ulei esenţial (de exemplu, de ceai sau eucalipt), înainte de somn.

■ Nu se recomandă deloc spălatul prea frecvent al părului, indiferent dacă acesta e gras sau uscat. La fiecare şamponare, sebumul dispare şi astfel pielea (deci părul) va fi lipsită de bariera de protecţie contra factorilor poluanţi, vântului, schimbărilor de temperatură, devenind mai vulnerabilă la agresiunile exterioare.

■ Mai puţin cunoscut este faptul că după o spălare prinde foarte bine ca părul să fie lăsat uşor umed, nu zvântat cu uscătorul electric, ci prin tamponare uşoară cu prosopul. Apoi, pieptănatul va veni abia după ce firele s-au uscat singure.

■ Nu în ultimul rând, regimul de viaţă influenţează considerabil sănătatea părului. În acest context, fumatul şi consumul de alcool stimulează dezvoltarea mătreţii. La fel, petrecerile nocturne frecvente, alimentaţia abundentă în grăsimi şi în produse cu aditivi chimici au şi ele rolul lor negativ în acest nedorit proces.

Adăugăm la sfaturile de mai sus şi câteva proceduri naturiste ce pot avea efectele dorite în combaterea mătreţii.

Astfel: ● Turnaţi suc de lămâie pe părul curat, masaţi cu mişcări uşoare, de la baza cefei către creştetul capului (10 minute, zilnic, cât timp va fi necesar). ● După spălarea capului cu şampon, clătiţi părul cu apă în care aţi pus o aspirină pisată. ● Fierbeţi o mână de spanac şi faceţi o cataplasmă pe care o aplicaţi pe cap; după 10 minute, frecaţi părul ca la şamponare, apoi clătiţi (se repetă câteva zile, după caz). ● În loc de şampon, la spălare se poate folosi o lingură cu vârf de bicarbonat de sodiu, cu care se freacă bine scalpul (dar nu agresiv) şi după un minut se clăteşte cu multă apă, iar efectul deplin se va observa după câteva săptămâni. ● Un pumn de urzici cu 30 mililitri de ulei de măsline se freacă şi se omogenizează, apoi pasta respectivă se aplică pe cap şi se masează bine; după 10 minute se curăţă părul şi se spală în mod obişnuit.

8.900 de paşi pentru sănătate

Parcurgerea zilnică a unui număr de 8.900 de paşi ar putea proteja împotriva declinului cognitiv şi a pierderii ţesutului cerebral provocate de maladia Alzheimer, potrivit unui studiu medical realizat în Statele Unite. Cercetarea arată totodată că reducerea factorilor de risc vascular precum fumatul, nivelul ridicat de colesterol şi obezitatea ar oferi protecţie suplimentară în cazul bolii Alzheimer şi ar putea încetini avansarea acestei maladii devastatoare.

Studiul sugerează că abordările intervenţionale, care vizează deopotrivă activitatea fizică şi factorii de risc vascular, ar putea încetini progresul maladiei Alzheimer. „Efectele benefice au fost constatate chiar la niveluri modeste de activitate fizică, dar cele mai semnificative au fost remarcate la aproximativ 8.900 de paşi, ceva mai puţin decât cei 10.000 pe care mulţi dintre noi se străduiesc să-i realizeze zilnic", a declarat Reisa Sperling, coautoarea studiului, directoarea Centrului pentru cercetare şi tratament a bolii Alzheimer.

În cadrul cercetării realizate la spitalul din Massachusetts, a fost monitorizată activitatea fizică a participanţilor – 182 de voluntari cu vârsta medie de 73,4 ani, între care s-au aflat şi persoane cu un grad ridicat de beta-amiloid, o proteină asociată cu boala Alzheimer – evaluaţi de specialişti ca prezentând un risc ridicat de declin cognitiv.

Oamenii de ştiinţă au constatat că un grad mai mare de activitate fizică reduce declinul cognitiv şi pierderile de materie cenuşie. În modelele de analiză care au vizat riscul vascular, activitatea fizică a rămas semnificativă, iar un risc vascular mai scăzut a fost asociat în mod independent cu un ritm mai lent de declin cognitiv şi de pierdere a materiei cerebrale.

Alimentaţie periculoasă

De mulţi ani, mass-media şi alte canale de informare a populaţiei încearcă să-i facă pe consumatorii de alimente conştienţi că produsele din magazinele de profil nu oferă câtuşi de puţin certitudinea că putem mânca sănătos, curat, fără a avea suspiciunea introducerii în alimentele cumpărate a unei cantităţi mai mici ori mai mari de chimicale, sare, zahăr şi alte... adaosuri pentru conservare, colorit, arome, potenţiatori de gust şi aşa mai departe.

Toate acestea sunt, orice s-ar spune, produse de sinteză, aşa cum uleiul mono-, dublu-, triplu-rafinat, zahărul, făina cea mai albă etc. nu mai au nici pe departe calităţile naturale ale materiei prime de origine (grâu, floareasoarelui, zaharurile neprocesate industrial). Asta, ca să nu mai amintim de sarea – atenţie! – obligatoriu vădu-vită de iodul care, sperăm că se ştie, este vital pentru buna funcţionare a tiroidei, glandă de o importanţă majoră pentru organismul nostru.

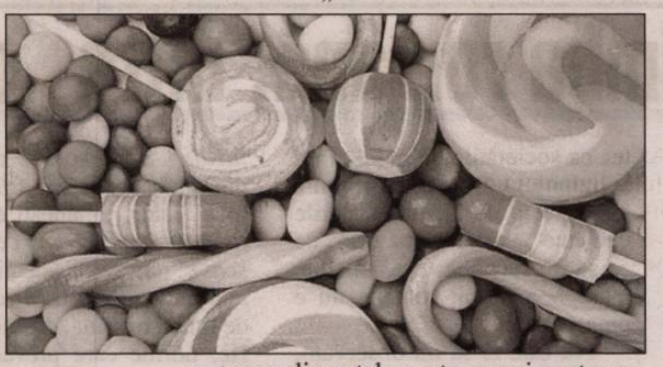

În unele ţări vestice a devenit recent subiect aprins de dezbateri legate de domeniul nutriţiei prezenţa bioxidului de titan în alimente. De pildă, în Franţa, s-a invocat „atitudinea de neînţeles a guvernului", care nu suspendă acest aditiv utilizat în mare cantitate la fabricarea bomboanelor (printre altele). Vorbim aşadar despre un produs foarte agreat în special de copii. Or, pe lângă faptul că asemenea dulciuri „mincinoase", dar care satisfac gusturile imperative ale micuţilor (de multe ori, şi ale persoanelor vârstnice), conţin mult zahăr, E-urile vin să întregească veritabilele bombe alimentare pe care în primul rând părinţii le oferă odraslelor lor. Pentru cunoscători şi consumatorii interesaţi, bioxidul de titan este indicat (pe etichetele care se pot citi!) ca E-171.

Un cod care însă nu spune absolut nimic marii majorităţi a cumpărătorilor; de altfel, chiar identificate cu numele dat de chimişti, asemenea adaosuri de sinteză, artificiale, rămân mai departe într-o zonă inaccesibilă înţelegerii omului de rând.

Potrivit reprezentanţilor ong-urilor implicate în promovarea unei hrăniri cât mai sănătoase a populaţiei (şi nu doar a celor care dispun de mijloacele necesare achiziţionării de produse cu adevărat naturale), acest aditiv „nu are nicio utilitate în conservarea alimentelor, este numai pentru estetică", iar menţinerea sa pe piaţă, deşi ingredientul e suspectat de efecte adverse, nu poate fi explicată raţional şi logic. La noi, asemenea luări de poziţie radicale sunt timide, exprimate sporadic şi mai degrabă individual.

Aceasta, pe când piaţa e suprasaturată de alimente „naturale" mustind de aditivi chimici, a căror prezenţă e motivată şi argumentată stupid şi cinic de producătorii şi comercianţii care ştiu bine în ce fel îşi îngroaşă conturile. Deocamdată, principalele potenţiale victime – generaţiile viitoare, copiii – nu-şi dau seama deloc cu ce fel de „bunătăţi" frumos ambalate, plăcut mirositoare şi savuroase la gust, sunt „îmblânziţi", practic, zi de zi.

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Ieri „îngeri", azi „demoni"

Atunci când aveţi febră sau o durere insuportabilă de cap, de spate, de obicei primul lucru la care vă gândiţi este să luaţi un Ibuprofen sau o Aspirină. Din păcate, unii parcurg destul de frecvent asemenea stări greu de suportat şi nu ştiu ce altceva să facă, decât să înghită cât mai repede un medicament. Numai că acesta poate produce mai mult rău decât bine.

Numeroase persoane devin dependente de analgezice, din dorinţa de a scăpa rapid de o durere. Cei mai mulţi iau Ibuprofen sau Aspirină, deoarece au observat că acestea chiar funcţionează, fie şi numai pentru o perioadă relativ scurtă de timp. Totuşi, există şi o parte negativă a problemei: medicamentele respective pot fi foarte nocive, efectele lor secundare fiind de lungă durată. De pildă, consumul Aspirinei a fost relaţionat în timp cu probleme ale rinichilor şi ale ficatului,

cu ulcere, cu pierderea auzului, atac de cord sau infarct.

Ibuprofenul are efecte secundare mult mai intense decât Aspirina, iar printre acestea se numără: distrugerea ADN-ului, pierderea auzului, hipertensiune, avort spontan etc. Un articol publicat de Reuters afirmă că „analgezicele ca Ibuprofenul pot afecta serios inima, iar persoanele care iau în mod regulat astfel de medicamente sunt mai predispuse la atacurile de cord".

Concluzia este că aceste produse ar trebui luate în serios, întrucât în realitate pot dăuna grav sănătăţii, iar în momentul de faţă nici măcar nu este nevoie de o reţetă pentru a le achiziţiona. Indiferent de vârstă sau de starea de sănătate, ele pot afecta buna funcţionare a organismului.

În consecinţă, ar fi mai bine să le evităm ori de câte ori apare ocazia, în special dacă am observat că am devenit dependenţi de ele. Apoi, nu este cazul să luăm un medicament pentru orice durere minoră, de îndată ce aceasta apare.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

PUBLICITATE

Vindecarea şi subconştientul în medicina energo-informaţională

Vindecarea la nivel corporal înseamnă dispariţia inflamaţiilor cronice şi restabilirea coerenţei în comunicarea energetică a corpului.

Atunci când se efectuează numai tratamentul local – simptomatic!, se poate vorbi de o ameliorare a simptomelor, dar niciodată nu se poate vorbi de o vindecare. Vindecarea impune o strategie consecventă care are mai multe etape, cu o etapă primordială de rezolvare a conflictului propriu, intern.

Aceasta se poate produce numai după o întâlnire empatică care poate să-i facă cunoscute pacientului dorinţele/aspiraţiile refulate. Dorinţele, aspiraţiile trăite ne ajută să ne dezvoltăm şi să devenim conştienţi. Când ne deschidem spre lumea spirituală şi ne trăim calitatea de om – omenia, avem intrare spre resurse nebănuite. Vindecarea vine automat prin întâlnirea cu alţi oameni.

Vindecarea – ce este aceasta de fapt? Sfârşitul suferinţei, durerilor? Revenirea la forma de dinaintea îmbolnăvirii? Nu, desigur nu ajunge, nu trebuie să confundăm vindecarea cu însănătoşirea.

Ce este sănătatea? Este talentul la acomodare rapidă, la schimbarea condiţiilor înconjurătoare de mediu. Aceasta implică o capacitate de autoreglare a metabolismului. Procesele fiziologice din corp au nevoie de structuri ordonate, de o comunicare neîntreruptă, de o coerenţă energetică.

Pentru o mai bună înţelegere să comparăm corpul cu o unitate mare economică. Dacă un compartiment din întreprindere nu funcţionează optim, întreprinderea funcţionează mai departe, dar, desigur, cu înregistrări de pagube. Corpul managerial, în cazul nostru Creierul, face mai întâi o analiză a pagubelor care duc la un anumit rezultat – Diagnosticul. Prin acesta se produce o clarificare a unei stări reale, dar cauza rămâne mai departe, există. De aceea se consultă mai departe persoane cu expertiză, în cazul nostru – Doctorul, care dispune mai departe diferite analize. Ca în final să se facă un referat care atestă că, compartimentul în cauză lucrează cu materiale învechite, care nu mai corespund spiritului vremii.

Concret, referitor la corpul uman: anumite experienţe (UP-dates) nu se mai fac în organism pentru că prelucrarea aspectelor vieţii, s-a întrerupt şi se ajunge la un ambuteiaj de conflicte care duce automat la stagnare. Baza este întotdeauna etajul mental al corpului. Fiecare stagnare, orice reţinere cu îndărătnicie (ceartă, ură, doliu prelungit...) sunt duşmanii vieţii şi produc boala. Noi avem pentru toate procesele de învăţare diferite ferestre ale timpului. Se depăşesc aceşti timpi, rămâne problema nerezolvată pentru că deja sunt noi proiecte care trebuie prelucrate.

Materia este lumina curată, care prin puteri energetice este menţinută în vibraţie, fotoni. Materia este numai a miliardimea parte din realitate. Este dovedit ştiinţific că aproape tot ce atingem, măsurăm şi prelucrăm, este format din câmpuri magnetice. Fotonii transportă informaţia care este codată. Aici se află comutatorul între spirit şi materie, motiv pentru care se poate considera cu certitudine că fiecare boală are la bază un conflict. Avem o nouă perspectivă de a privi boala, conform spiritului timpului nostru.

Prof. dr. med. Ronald Grossarth-Maticek (Univ. Heidelberg) spune: la orice boală gravă, mai ales cancer, cauza principală a producerii trebuie căutată pe etajul emoţional: dorinţe neîmplinite/aspiraţii nerealizate. Este o realitate care nu trebuie să mai fie ignorată.

Diferitele metode care duc la eliminarea durerilor, rar duc la vindecare.

Vindecarea presupune o schimbare în conştiinţă, prin patru trepte:

- întâi să începem să ne iubim pe noi înşine, să ne analizăm drumul vieţii;
- cu multă încredere să lăsăm lucrurile să se întâmple;
- nimic nu se pierde, informaţia rămâne;

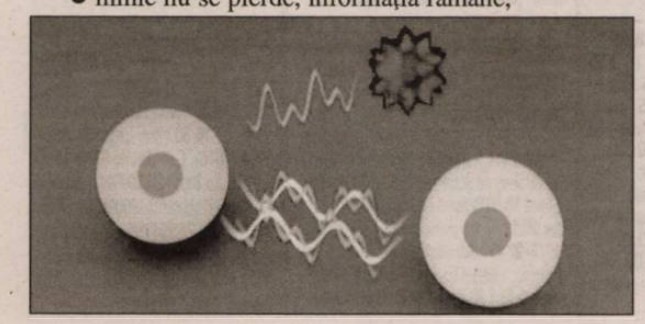

- fiecare om este altfel, şi cu toate acestea suntem o mică parte din Univers (un grăunte de nisip) dar fără noi, la vremea respectivă Universul ar fi imperfect. Vindecarea vine din interior, când barierele dintre gândire şi spirit sunt îndepărtate (etajul spiritual, etajul emoţional, etajul proceselor fiziologice, etajul mecanic – scheletul). Cine a înţeles pentru sine sensul vieţii, este un om vindecat.

Astăzi suntem expuşi mai mult ca oricând diferiţilor factori oxidativi, atât din mediu cât şi din alimentaţie, stres. Cu alte cuvine picătura care lipseşte ca „butoiul să se reverse" este aproape, puterile noastre de vindecare încearcă să regleze o permanentă detoxifiere a corpului, de cele mai multe ori fără succes. Reglarea organismului până la nivel celular, repunerea coerenţei energetice înapoi în corp şi o menţinere a acestui echilibru, este terapia cu biorezonanţă (medicina energo-informaţională), cea care tratează corpul în înregime. O medicină blândă, fără durere, fără efecte secundare. Este alternativa sau drumul ales de pacient vizavi de terapiile clasice.

Scopul cel mai important în terapia oferită de „biorezonanţă" este autoreglarea corpului, aducerea pacientului la starea de echilibru. Se discută mult în cercurile de specialitate despre „softul nostru energetic învechit". Cu alte cuvinte, ca să facem faţă spiritului timpului, este nevoie de o reglare permanentă energetică a organismului. Neuronii noi care se refac mereu trebuie să poată înlocui neuronii vechi, deja programaţi, care de cele mai multe ori nu mai fac faţă.

Fiecare organ din corpul nostru are propriile lui oscilaţii energetice şi comunică în permanenţă cu celelalte organe ale corpului. În momentul în care un organ iese din echilibrul propriu, se întrerupe comunicarea energetică, coerenţa în corp, iar pe durată duce la îmbolnăvire, până la boli grave cronice sau autoimune.

V-am prezentat o modalitate de înţelegere şi tratament oferită de medicina energo-informaţională pe care o practicăm în Centrul German DermaVital din Bucureşti. Numai în Bucureşti!

Doresc prin aceste articole să fie mai accesibilă Dumneavoastră această disciplină. Medicina energo-informaţională vă poate ajuta preventiv, înainte ca boala să avanseze pe organ cât şi în stadiul îmbolnăvirii concrete a unuia sau mai multor organe. Corpul trebuie tratat întotdeauna în întregime: spirit, corp (materie) şi suflet, iar terapia personalizată deschide drumul spre vindecare.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informaţională, membră a Societăţii Naturiştilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy), psiholog

CONTACT: DermaVital Bucureşti, Calea Vitan nr. 28, sector 3, www.dermavital-med.ro Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

PUBLICITATE

dermaVITAL

Diagnosticari si tratamente cu Biorezonanta
0731.871.968 / 0371.147.702 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro
Calea Vitan nr. 28, sector 3, Bucuresti

dermaVITAL

CENTRUL GERMAN DE BIOREZONANTA
(MEDICINA ENERGO-INFORMATIONALA)
DERMATOLOGIE/ALERGOLOGIE

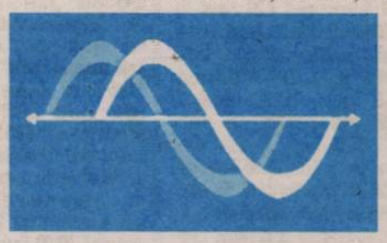

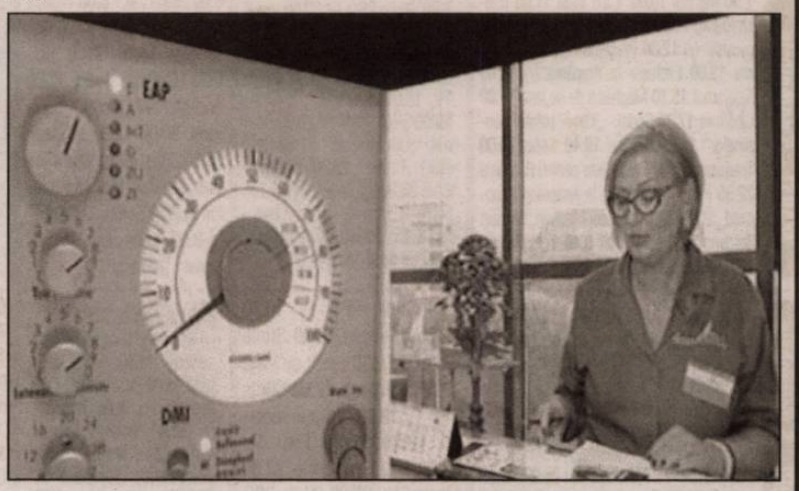

- Diagnosticare energetică
- Buletin de analize energetic
- Tratamente de:
  - autoreglare energetică,
  - eliminarea metalelor grele,
  - terapie antifumat,
  - deblocare energetică,
  - echilibrarea chakrelor,
  - echilibrarea meridianelor energetice,
  - detoxifierea organismului prin câmpul magnetic, drenarea limfei,
  - refacerea comunicării energetice în corp la nivel de celulă/organ, sistem,
  - reglarea câmpului magnetic la nivel celular şi vibraţii homeopatice la şedinţele de tratament cu programe speciale,
  - reglarea sistemului imunitar.

Intervine pe boli cronice sau acute, autoimune, dureri (artroză, coxartroză, gonartroză, artrită reumatoidă), lipsa somnului, depresii, sistem endocrin (tiroidă cu noduli, tiroidă autoimună), ginecologie (chisturi ovariene...), urologie, sistem cardiovascular, sistemul limfatic, alergii, boreliozâ, sistemul gastrointestinal etc.
Pacientul cu boli cronice are întotdeauna un blocaj imunologic. Biorezonanţa corectează funcţiile organismului, prin neutralizarea funcţiilor patologice şi restabilirea celor fiziologice, modificările având loc la nivel de celulă.
În permanenţă sunt interacţiuni de informaţii între câmpul magnetic celular şi procesele fiziologice din corp.
Funcţionalitatea unui organ şi a ţesutului său este coordonată de un câmp magnetic care poate fi pozitiv modulat.
Tratamentul nu este o stimulare electrică, ci se preiau semnalele energo-informative produse de organism.
Se restabileşte o circulaţie optimă energo-informaţională în organism. În rest, natura are grijă ca vindecarea să se producă.

Biorezonanţa este o terapie biofizicală, blândă, fără durere, fără medicamente, care repune corpul în echilibru energetic şi întrerupe fenomenul de autodistrugere. Se adresează atât copiilor, adulţilor, cât şi vârstnicilor.

Un Brand German de 11 ani în România, numai în Bucureşti !

OFERTA SPECIALĂ A LUNII NOIEMBRIE:
Trei şedinţe:
- **o detoxifiere energetică la nivel celular pe organe de eliminare**
- **reechilibrarea meridianelor energetice şi o bioregenerare a întregului organism**
- **o refacere a comunicării energetice la nivel de celulă, organ, sistem.**

PUBLICITATE

LUNI – 4 noiembrie

TVR 1
7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Dosar România (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.00 Banii tăi 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.35 Film: „Domnișoara Christina" (România, 2013). Cu: Tudor Aaron Istodor, Anastasia Dumitrescu 0.15 Telejurnal 0.55-6.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Omul-Furnică" (r) 2.15 Serial: „Renegata" 5.00 Ce spun românii (r).

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Chefi la cuțite 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Film: „Am fost șaisprezece" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Constantin 60' (r) 11.30 Cu lumea-n cap (r) 12.00 Teleshopping Live 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „Prizonieri în cartier" (SUA, 2019). Cu: Jean Claude Van Damme 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune și speranță" 5.30 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă". Cu: Engin Akyurek 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 MotorVlog (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 18.45 E vremea ta! 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Pariul vieții" (SUA, 2016). Cu: Taylor Joh Smith 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.30 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.30 La Măruță (r) 7.30 Film: „Formula iubirii" (r) 9.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film: „Cum s-o dai să fie bine?" (SUA, 2011) 14.15 Film: „Un tătic grozav" (SUA, 1999). Cu: Adam Sandler 16.15 Film: „Don Juan modern" (SUA, 1988) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Semnul morții" (SUA, 1990). Cu: Steven Seagal 22.30 Film: „Legături de sânge" (Franța, 20085). Cu: Guillaume Canet, François Cluzet 0.45-4.15 Reluări.

MARȚI – 5 noiembrie

TVR 1
7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Exclusiv în România (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Maghiara de pe unu 17.00 Cooltura 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.35 Film: „Bun venit la Acapulco!" (co-prod., 2019). Cu: Michael Madsen, William Baldwin 0.00 Telejurnal 0.40-1.35 Reluări 2.00 Revizie tehnică 5.35-6.00 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Serial: „Profu'" 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 1.15 Film: „Evadarea din realitate" (r) 2.15 Serial: „Renegata" 5.00 Ce spun românii (r).

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Chefi la cuțite 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 10.00 Starea nației (r) 11.30 Secrete de stil (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „Secretul unei crime" (SUA, 2013) 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune și speranță" 5.30 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial: „Dragoste de contrabandă (r) 7.45 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Sănătate cu de toate (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.00 D'ale lu' Mitică (r) 22.00 Destine ca-n filme 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-1.50 Reluări 2.00 Revizie tehnică 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.15 La Măruță (r) 8.15 Film: „Don Juan Modern" (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.45 Film: „Formula iubirii" (r) 14.30 Film: „Adele Blanc Sec" (r) 16.30 Film: „Întoarcerea la Laguna Albastră" (SUA, 1991). Cu: Milla Jovovich, Brian Krause 18.30 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Visători de cursă lungă" (SU, 2015). Cu: Kevin Costner, Maria Bello 23.00 Film: „Rust and Bone" 1.30 Film: „Bonnie și Clyde" (partea a II-a) 3.00 Film: „Rust and Bone" (r).

MIERCURI – 6 noiembrie

TVR 1
7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Aventura urbană (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Convițuiri 17.00 Fan/-Fun urban 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.25 Handbal: CSM Corona Brașov – CSM București 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.00 Izolați în România 23.00 Adevăruri despre trecut 23.30 #Creativ (r) 0.00 Telejurnal 0.40-6.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Visuri la cheie 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO 0.00 Film: „Cifre periculoase" (r) 2.30 Serial: „Renegata" 5.00 Ce spun românii (r).

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Serial: „Sacrificiul". Cu: Marian Râlea 22.15 Serial: „Mangalița" (r) 23.15 Xtra Night Show 1.00 Observator (r) 2.00 Revizie tehnică 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Happy News (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Cronica Cârcotașilor 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00-1.00 Reluări 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune și speranță" 5.30 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cap compas (r) 14.00 Documentar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Telecinemateca: „Lungul drum spre casă" (SUA, 1940). Cu: John Wayne, Thomas Mitchell 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.30 La Măruță (r) 7.30 Film: „Cumplitul adevăr" (SUA, 1937) 9.30 Serial: „La Bloc" (r) 11.45 Film: „Adele Blanc Sec" (r) 13.45 Film: „Visători de cursă lungă" (r) 16.15 Film: „Povestea lui Lucky" (SUA, 1999) 18.00 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Vânătoarea de mafioți" (SUA, 2005) 22.30 Film: „Fete cu greutate" (SUA, 2006) 0.30 Film: „Poarta timpului" (SUA, 1991) 2.30-4.00 Reluări.

ANASTASIA DUMITRESCU – luni, 22.35 –

MARIAN RÂLEA – miercuri-joi, 20.00 –

EMMA ROBERTS – sâmbătă, 22.30 –

JOHN HENNIGAN – joi, 20.30 –

MARIA BELLO – marți, 20.30 –

ENGIN AKYUREK – luni-duminică, 16.00 –

NIA ROBERTS – duminică, 22.45 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 7 noiembrie

TVR 1
7.00 Matinal 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Izolați în România (r) 13.30 Adevăruri despre trecut (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Akzente 17.00 Europa mea 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.35 Dispăruți fără urmă 23.35 Anchetele comisarului Antonescu 0.30 Telejurnal 1.00-6.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 22.30 MasterChef 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Film: „Ai ucide pentru mine?" (Canada, 2013). Cu: Katie Cassidy 2.00 Serial: „Renegata" 5.00 Ce spun românii (r).

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Serial: „Sacrificiul" 22.15 The Wall – Marele Zid 23.30 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Observator (r) 2.00 Serial (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Casa: construcție și design (r) 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 15.05 Focus 16.00 Serial: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.30 Film: „Vânătorul de recompense" (SUA, 2017). Cu: John Hennigan 22.30 Starea nației 23.30 Focus din inima României 0.00 Serial (r) 1.00 Film (r) 3.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 3.30 Serial: „Pasiune și speranță" 5.30 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial (r) 7.45 Serial (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documentar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților (r) 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documetar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 1700 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Câștigă România! 21.10 Film: „Amenințarea din oglindă" (SUA, 2018). Cu: Haylie Duff, Grace Van Dien 23.00 Serial: „Anatomia lui Grey" 23.55-5.00 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
5.15 La Măruță (r) 7.15 Film: „O zeiță pe Pământ" (SUA, 1947) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Don Juan modern" (r) 14.15 Film: „Întoarcerea la Laguna Albastră" (r) 16.15 Film: „Evoluție" (SUA, 2001) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Războiul lui Connor" (SUA 2006) 22.15 Film: „Domnișoare de onoare" (SUA, 2011). Cu: Kristen Wiig 0.45-5.00 Reluări.

VINERI – 8 noiembrie

TVR 1
7.00 Matinal 9.45 Micile vedete în bucătărie 10.00 Ca'n viață 11.00 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Președinte pentru România 13.00 Dispăruți fără urmă (r) 14.00 Telejurnal 15.10 Opre Roma (r) 16.00 EURO polis 17.00 Lumea azi 17.35 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.35 Nadine 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 22.35 Film: „Răzbunare oarbă" (M. Britanie, 2009). Cu: Darryl Hannah, Tom Conti 0.05 Telejurnal 0.45-6.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Vocea României 23.30 Serial: „Vlad" (r) 1.30 Serial: „Las Fierbinți" (r) 3.00 Serial: „Renegata" 4.00 Serial: „Memorie perfectă" (ep.1,2).

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Gazda perfectă 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 iUmor 22.30 Film: „Mumia: Mormântul împăratului Dragon" (SUA, 2008). Cu: Brendan Fraser, Jet Li, Maria Bello 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Intrusul" (r) 3.00 Acces direct (r) 5.00 Serial: „Intrusul".

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial (r) 10.00 Starea nației (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Camera de râs 2018 12.00 Teleshopping 14.00 Camera de râs 2018 14.30 Teleshopping 15.05 Focus 16.00 Seral: „Paradisul femeilor" 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Răzbunarea tânărului tigru" (Hong Kong, 1976) 22.00 Film: „Cum să strici o bancă" (UK, 2014) 1.00 Film (r) 2.30 Constantin 60' 3.30 Serial: „Pasiune toscană" 5.30 Focus (r).

PRO 2
5.45 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.45 Serial: „Dragoste de contrabandă" (r) 7.45 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial: „Suflete pierdute" (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-4.45 Reluări.

TVR 2
7.00 Serial (r) 8.00 Oanapp (r) 9.00 Documetar 360º – GEO (r) 10.00 Câștigă România! (r) 11.00 În direct cu viața (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților (r) 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documetar 360º – GEO 15.00 Oanapp 16.00 Serial: „Iubire dincolo de timp" 17.00 România... în bucate 17.40 În direct cu viața 19.00 Telejurnal 20.00 Gala umorului 22.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La bloc" (r) 6.30 La Măruță (r) 8.30 Film: „Iubire mare" (SUA, 1959) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film: „Întoarcerea la Laguna Albastră" (r) 14.30 Film: „Povestea lui Lucky" (r) 16.15 Film: „În căutarea noroculuiu" (SUA, 2006). Cu: Lindsay Lohan 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Ultimul corupt din România" (România, 2012). Cu: Dorin Andone 22.30 Film: „Datorie de onoare" (coprod., 2010). Cu: Helen Mirren 0.45-5.00 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 9 noiembrie

TVR 1
7.00 Cronici mediteraneene (r) 7.30 Politică și delicatețuri (r) 8.30 Aventura urbană (r) 9.30 Constructorii de visuri 10.00 Vreau să fiu sănătos! 11.00 Levintza prezintă 11.30 Observatori la Parlamentul European 12.00 Rugby 13.30 Doc.: „Iubiri celebre" 14.00 Telejurnal 14.30 Ora Regelui 15.30 Handbal: C.S. Rapid – CS Măgura Cisnădie 17.10 Vedeta populară (r) 19.00 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Dosar România 22.00 Serial: „Tut: destinul unui faraon" 23.00 Profesioniștii 0.00 #Creativ 0.35-6.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 6.30 Arena bucătarilor (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 I like IT 10.30 Superspeed la ProTv 11.00 Film: „Marmaduke" (SUA, 2010) 13.00 Șef sub acoperire (r) 14.00 MasterChef (r) 16.00 Vocea României (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „X-Men: Viitorul este trecut" (coprod., 2015) 22.30 Film: „Nerve: Adevăr sau provocare" (SUA, 2016). Cu: Emma Roberts 0.30 Serial (r) 1.30 Serial: „Memorie perfectă" 5.30 SuperSpeed la Pro TV (r).

Antena 1
6.00 Observator 9.30 Film d.a.: „Crăiasa Zăpezii: Foc și gheață" (Rusia, 2016) 11.00 Film (r) 13.00 Observator 13.15 Serial: „Sacrificiul" (r) 15.30 Chefi la cuțite (r) 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.15 Film: „Casa întoarsă pe dos" (SUA, 2003) 1.30 Film: „Evadata" (SUA, 1999) 4.00 Film (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Paradisul femeilor" (r) 10.00 Flash Monden (r) 11.00 Secrete de Stil 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 13.30 Film: „La porțile albastre ale orașului" (România 1973) 15.30 Film: „Mihai Viteazul" (partea a II-a) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Film: „Păcală" (România, 1974). Cu: Sebastian Papaiani 22.00 Film: „Aventuri în Pattaya" (Franța, 2016). Cu: Ramzy Bedia, Sabrina Ouazani 1.00-5.50 Reluări.

PRO 2
5.30 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.30 Serial (r) 7.30 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Legea iubirii" (r) 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-4.45 Reluări.

TVR 2
7.00 Documetar 360º – GEO 8.00 România... în bucate (r) 8.30 Generația Fit 9.00 Serial: „Sid, micul savant" 10.00 Mic dejun cu un campion 11.00 Handbal: CS Dinamo București – CS Minaur Baia Mare 12.30 Cap compas 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 17.00 Zile cu stil 17.30 MotorVlog 18.00 Memorialul Durerii 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Legenda cruciaților" (SUA, 2014). Cu: Nicolas Cage, Hayden Christensen 22.10 Serial: „În apărarea fiului" (Italia, 2016) 23.45-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.15 Serial: „La bloc" (r) 6.45 Serial: „Marvel anime: Blade" 8.45 Ce spun românii (r) 10.45 Serial: „La bloc" (r) 13.00 Film: „Povestea lui Lucky" (r) 14.45 Film (r) 16.45 Film: „O afacere de familie" (SUA, 2011) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Hobbitul – O călătorie neașteptată" (coprod., 2012). Cu: Ian McKellen 0.00 Film: „Revoltă după gratii" (SUA, 2015). Cu: Matthew Reese 1.45-5.15 Reluări.

DUMINICĂ – 10 noiembrie

TVR 1
7.00 Ediție specială 7.30 Universul credinței 9.00 M.A.I. aproape de tine 9.30 Pro Patria 10.00 Ediție specială 10.35 Viața satului (I) 12.00 Ediție specială 12.10 Viața satului (II) 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 15.00 Politică și delicatețuri cu Mircea Dinescu 16.00 Handbal: AHC Dobrogea Sud – SCM Politehnica Timișoara 17.45 Discover România 18.00 Ediție specială 19.00 Exclusiv în România 19.50 MomentArt 20.00 Telejurnal 21.00 Președinte pentru România 0.00 Replay 1.00-6.30 Reluări.

PRO TV
6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Ce se întâmplă, doctore? 10.30 Arena bucătarilor 11.00 Film: „Cum să îți dresezi dragonul 2" (SUA, 2014) 13.00 Apropo TV 14.00 MasterChef (r) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO TV 20.45 Știrile PRO TV – Ed. specială 21.30 Film: „Legenda lui Tarzan" (coprod., 2016) 23.45 Film: „Vânătorii de fantome" (SUA, 2016) 2.00 Apropo Tv (r) 3.00 Serial: „Memorie perfectă".

Antena 1
6.00 Observator 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.15 Serial: „Sacrificiul" (r). Cu: Maia Morgenstein, Marian Râlea, Mihai Călin, Adriana Trandafir 15.30 Chefi la cuțite (r) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mangalița" 21.00 Antitalent 23.30 iUmor (r) 2.00 Antitalent (r) 4.00 Film: „Evadata" (r).

PRIMA TV
6.50 Teleshopping 7.20 Camera de râs 2018 (r) 8.10 Happy News 8.45 Casa: construcție și design 10.30 Focus Special 11.00 În bucătărie cu Horia Vîrlan 12.00 Teleshopping 13.30 Film: „De ce are vulpea coadă?" (România ,1988) 15.30 Focus Special 16.00 Cronica Cârcotașilor (r) 18.00 Focus 18 19.30 Flash monden 20.00 Schimb de marne 22.00 Starea nației (r) 23.00 Film: „Caut logodnic pentru vacanță" (SUA, 2017) 1.00-5.50 Reluări.

PRO 2
5.30 Serial: „Inimi și lacrimi" (r) 6.30 Serial: „Dragoste de contrabandă" (r) 7.30 Serial: „Numai iubirea" (r) 9.15 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" (r) 10.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 11.45 Serial (r) 14.00 Serial: „Legea iubirii" 15.00 Serial: „O singură privire" 16.00 Serial: „Dragoste de contrabandă" 17.00 Serial: „Inimi și lacrimi" 18.00 Serial: „Legea iubirii" 19.00 Serial: „Suflete pierdute" 21.00 Serial: „Fiicele doamnei Fazilet" 22.00 Serial: „Prețul dragostei" 23.00 Serial: „Numai iubirea" 0.15-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Documetar 360º – GEO 8.00 România... în bucate (r) 8.30 Doar să gustați... 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Natură și aventură 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Generația Fit (r) 12.30 Sănătate cu de toate 13.10 Film: „Duelul" (România, 1981) 15.00 Drag de România mea! 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Rețeaua de idoli 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Felix și Otilia" (România, 1972) 22.45 Film: „Solomon și Gaenor" (M. Britanie, 1999). Cu: Ioan Gruffudd, Nia Roberts 0.45-3.30 Reluări 6.00 Poate nu știai.

PRO CINEMA
6.15 Serial: „Marvel Anime: X-Men" 8.15 Ce spun românii (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film: „Evoluție" (r) 14.30 Film: „În căutarea noroculuiu" (r) 16.30 Film: „Încă un dans" (SUA, 2016). Cu: Jennie Garth 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Mirajul dansului 2" (coprod., 2008). Cu: Kenny Wormald 22.30 Film: „S-a furat mireasa" (România, 2012) 0.30 Film: „Fără apărare" (SUA, 1996). Cu: Alec Baldwin 3.00-5.00 Reluări.

DESCRIERI

Integramă de **M. ALBU**

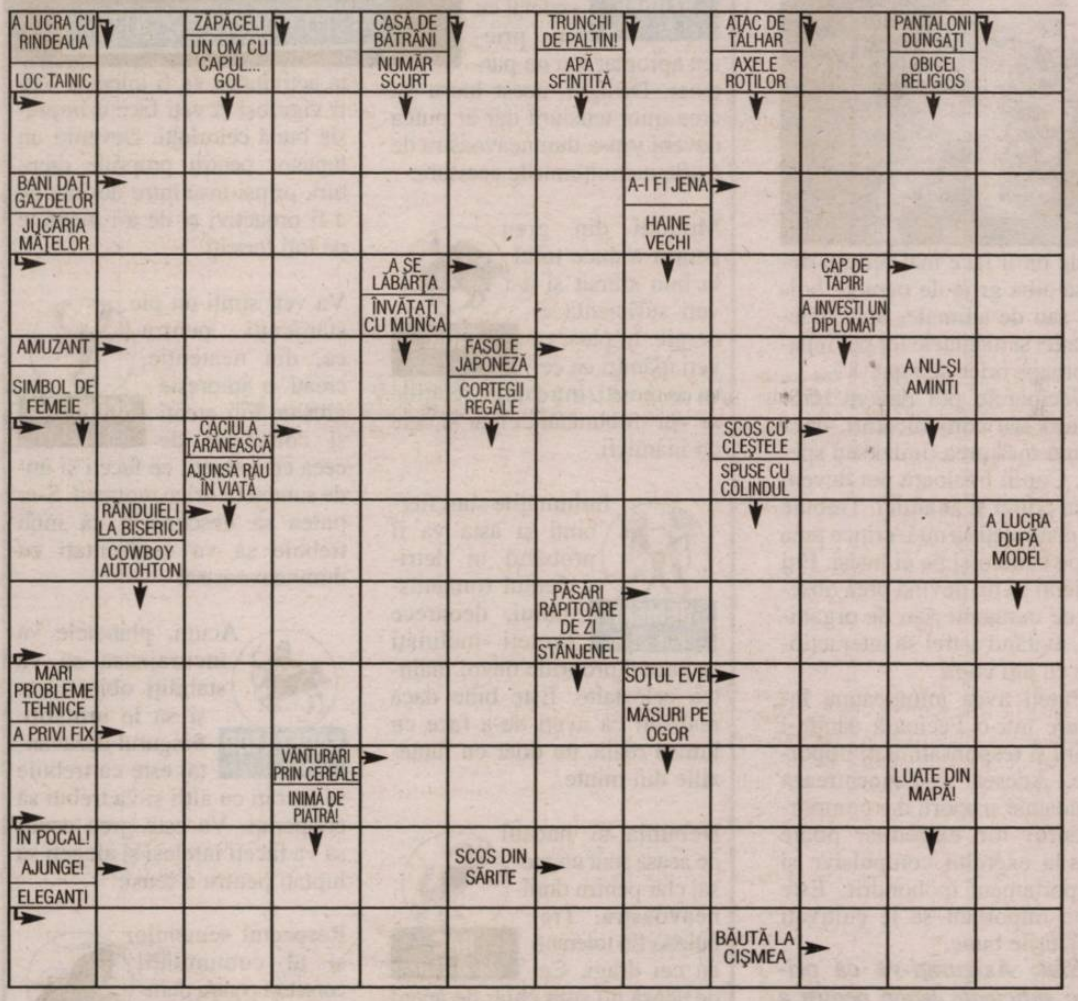

Umor

☺ *În armată, maiorul urlă:*
– De ce e așa de strâmb șirul acesta, soldați?
– Fiindcă Pământul este rotund – vine răspunsul anonim din formație.
– Cine a spus aceasta?
– Copernic.
– Copernic, un pas în față!
– Nu poate, că a murit!
– Și mie de ce nu mi-a raportat nimeni asta!!!?

☺ *Un bețiv, stând la bar este întrebat de un alt bețiv:*
– De ce bei?
– Pentru a fi frumos.
– Dar ce... băutura te face frumos?
– Desigur. Când ajung acasă de la bar soția mea îmi spune mereu: „Ai apărut... frumosule?”

☺ *– Nu pot să înțeleg de ce am fost adus la pol... poliție!, exclamă un bețiv, plin de indignare.*
– Pentru băutură, îi răspunde ofițerul de serviciu.
– Păi, de ce nu zici așa? Adu-mi un coniac!

☺ *– Nu am niciun folos după câinele ăsta! se plânge Gheorghe vecinului său.*
– Cum? Nu păzește casa?
– Nu chiar. De exemplu, noaptea trecută a lătrat atât de tare încât n-am auzit când au venit hoții.

☺ *Două blonde, la o recepție simandicoasă, după ce au defilat pe la bufet. Una către cealaltă:*
– Dragă, hai să plecăm! Vinul cică e vechi, icrele sunt negre!

SUDOKU

jocul săptămânii: 44

1	5						8	
3						9		
		6	2	8		5		
7	1		6		3		9	
				7				
	4		1		8		7	3
		9		6	5	8		
		7						9
	6						5	2

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 43

2	3	9	8	1	7	4	6	5
4	1	7	3	6	5	2	8	9
6	5	8	4	9	2	3	1	7
1	9	3	5	7	8	6	4	2
7	6	4	9	2	3	1	5	8
8	2	5	6	4	1	9	7	3
9	8	2	1	5	4	7	3	6
3	4	6	7	8	9	5	2	1
5	7	1	2	3	6	8	9	4

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirinturile.

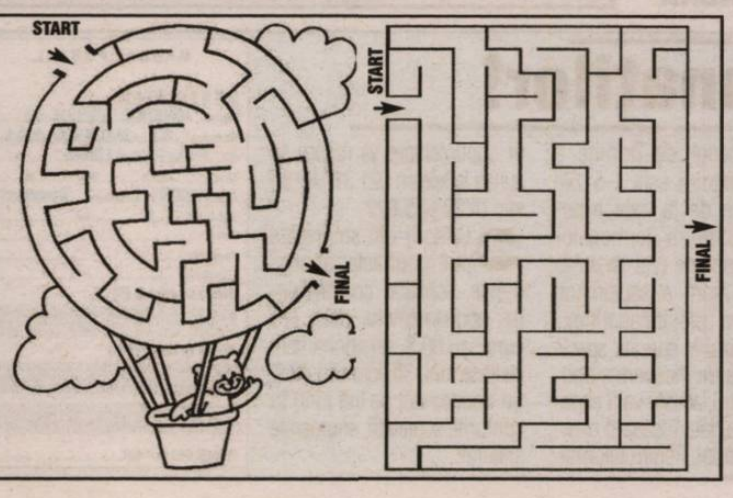

Soluția integramei „IMAGINI”

Orizontal: E - M - J - S - H - N - TAMADUITOARE - TIRANA - RIAL - BIET - ARTA - IE - SLIP - NARI - G - CE - RAPAI - URA - U - PARI - NITEL - LAR - IZMENIT - RENUME - ETER - STRA - UTIL - VI - AIURIRE - NES - IRITA - IDILIC.

Verificați-vă cunoștințele!

Zei și zeițe

1. Ce se înțelege în religiile politeiste prin zeu și zeiță?
2. Cum se numea muntele sacru din mitologia dacogetică în masivul căruia se afla sediul și sanctuarul zeului suprem, Zamolxis?
3. Cum se numea zeița din mitologia tracă, identificată de greci cu Artemis, adorată ca zeiță a Lunii, a pădurilor și a farmecelor?
4. Ce sculptor grec din antichitate (sec. al V-lea î.Hr.) a creat statuia monumentală criselefantină „Zeus Olimpianul” considerată una dintre „Cele 7 minuni ale lumii antice”?
5. Ce scriitor englez (1895-1985) a scris romanul „Claudius Zeul”?
6. Ce mare compozitor german a compus muzica operei „Amurgul zeilor”?
7. Cine a realizat, în 1966, filmul vest-german „Zeii ciumei”?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Balada este o poezie populară sau cultă cu caracter narativ, uneori și cu pronunțate trăsături lirice, cu subiect fantastic, legendar, istoric. 2) Cel mai de seamă reprezentant al baladei medievale franceze a fost François Villon (1431-1463). 3) Volumul de versuri „Balade vesele și triste” aparține lui George Topîrceanu (1886-1937). 4) Cunoscuta piesă simfonică „Baladă pentru vioară și pian” a fost compusă de Ciprian Porumbescu (1853-1883). 5) Romanul „Baladă spaniolă” a fost scris de Lion Feuchtwanger. 6) Mozaicurile de pe „Fântâna Miorița” din București au fost realizate de Milița Petrașcu (1892-1976). 7) Filmul „Balada lui Cable Hogue” a fost realizat de regizorul S. Peckinpah.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Oaia și berbecul” am primit câte șapte răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Mioara Popa,* Iași; *Margareta Stoicovici,* Brașov; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Irina Dima,* Ploiești; *Viorica Stoianov,* Curtea de Argeș; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Georgeta Ioan* și *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

✉ ***Ing. NICHOLAS KAZAKOWSKY, Bacău.*** Scrisoarea dumneavoastră răspunde perfect punctului nostru de vedere. Și noi am simțit același gol în suflet la dispariția unor oameni de mare valoare. De altfel (ca și în cazul amintit de dumneavoastră) revista noastră nu uită să-i omagieze. *(Irina Stoica)*

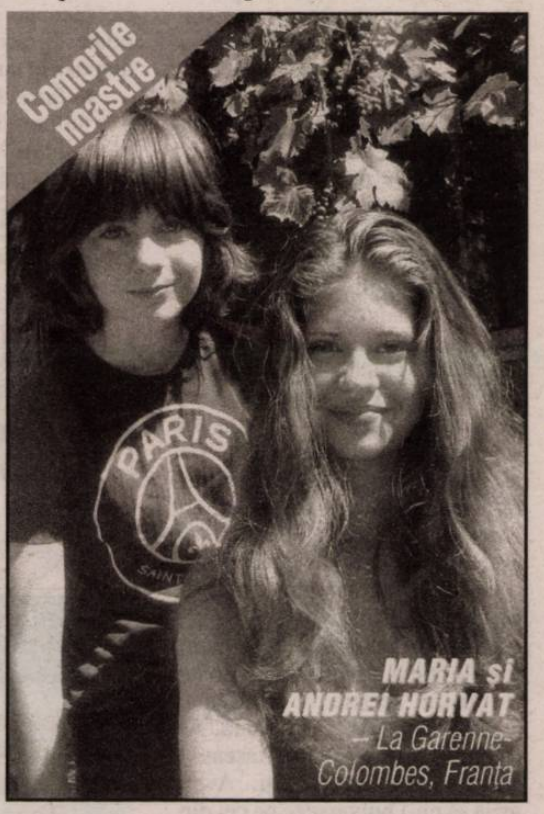

Sfaturi practice

Luna noiembrie și lucrările în grădină

● Pregătirea plantelor pentru iarnă trebuie să înceapă cu tăierea și curățarea arborilor, arbuștilor și a plantelor care mai au încă frunze verzi și uscate. Acestea pot atrage dăunători care vor distruge recolta viitorului an. Frunzele se pot folosi pentru compost și pentru a acoperi pământul înaintea primei ninsori.

● Uneltele pentru grădinărit se depozitează în locuri ferite de umezeală, se ascut, se ung cu ulei și se pregătesc pentru viitorul an.

● Solul din grădini poate fi îmbunătățit cu materie organică și se curăță de buruieni.

● Ghivecele care nu rezistă la ger se îmbracă în folie cu bule de aer.

● În zonele unde înghețul întârzie, se divizează plantele perene, se plantează trandafiri, anemone, frezii, crini și chiar unele legume.

● Dacă nu plouă, până la primul îngheț se udă în continuare arborii și arbuștii.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Astrologia pentru COPII 3

LEU
– Regele junglei

● Cea mai compatibilă mamă: Leu, Peşti ● Cel mai compatibil tată: Săgetător, Berbec

Dacă pe aceşti copii din zodia Leu îi veţi trata cu onoare şi respect, vor fi deschişi, calzi şi foarte iubăreţi. Leii au tendinţa să îi direcţioneze pe toţi, fie că este vorba despre colegi de joacă, fraţi sau părinţi. Cei din jur nu par să fie deranjaţi de lucrul acesta, pentru că de multe ori sunt distractivi şi au idei grozave.

Ca orice regi, micuţii Lei cer doar cele mai bune condiţii de confort şi lux. Nu fac nimic dacă simt că nu pot fi cei mai buni. Sunt unii dintre cei mai încrezători nativi dintre toate celelalte semne zodiacale.

Urăsc să greşească şi ori de câte ori le aduceţi o critică, trebuie să o faceţi fără să le jigniţi mândria. Dacă sunt criticaţi aspru, micuţii Lei vor ataca fără să asculte ceea ce trebuie să schimbe pentru a fi bine. Pentru a-i ajuta să îşi modifice comportamentul, trebuie să începeţi cu ceea ce este bine, apoi să le sugeraţi ce aţi dori să schimbe.

Uneori, Leii sunt atât de preocupaţi cu propria persoană, încât nu vor împărtăşi cu nimeni trăirile vieţii. Imaturitatea poate fi pentru aceştia o problemă, chiar şi la o vârstă înaintată. Ar trebui să înveţe să împărtăşească sentimentele cu ceilalţi. Aveţi grijă să nu-i bulverseze pe cei din jur cu dorinţa de a domina sau întreaga familie va avea de suferit de pe urma acestei atitudini.

Sfat: Nu le permiteţi să controleze şi să domine pe toţi din jurul lor doar pentru a-şi construi propriul ego.

■ *Nou-născutul până în 6 luni:* în general, sunt copii sănătoşi, amuzanţi şi fermecători, le place să se simtă în centrul atenţiei, sunt puternici din punct de fizic şi emoţional, sunt stimulaţi vizual mai mult decât auditiv, nu le place să fie ignoraţi.

■ *Între 6 şi 18 luni:* îi place să împărtăşească celor din jur ceea ce a descoperit; are nevoie să interacţioneze cu ceilalţi; nu îi place să primească dezaprobări sau limite în ceea ce face.

■ *Între 18 luni şi 3 ani:* tandru, luminos şi distractiv; fetele în această etapă a vieţii ar prefera să fie băieţi; devine des dramatic şi are tendinţa de a exagera; face pe şeful cu alţi copii; poate fi scos dintre-o proastă dispoziţie cu umor.

■ *Între 3 şi 6 ani:* este sociabil, iubitor şi generos; îşi testează abilităţile de lider tachinându-i pe copii; îi place să câştige; fetele vor încerca să demonstreze că sunt la fel de bune, puternice, rapide şi deştepte ca băieţii.

FECIOARĂ
– Perfecţioniştii zodiacului

● Cea mai compatibilă mamă: Fecioară, Balanţă ● Cel mai compatibil tată: Taur, Capricorn

Iată cum arată nişte perfecţionişti, excelenţi la organizare. Copiilor Fecioară nu le lipseşte niciun detaliu. Pot atinge extremele în ceea ce priveşte comportamentul, ori sunt foarte îngrijiţi şi ordonaţi, ori contrariul.

Aceşti copii sunt foarte fericiţi când pot ajuta o altă persoană şi devin foarte buni să aibă grijă de ceilalţi. Nimic nu îi face mai fericiţi decât să aibă grijă de oameni bolnavi sau de animale. Sunt îndemânatici şi mânuţele lor pot repara aproape orice se rupe.

Fecioarele pot deveni mari scriitori sau comunicatori, dacă nu sunt însă prea timizi sau speriaţi. Copiii Fecioară pot deveni foarte critici şi analitici. Trebuie să îi controlaţi să nu îi critice prea des pe ceilalţi şi pe ei înşişi. Fiţi prudenţi să nu devină prea obsedaţi de curăţenie sau de organizare, evitând astfel să interacţioneze cu alţi copii.

Puteţi avea întotdeauna încredere într-o Fecioară dându-i sarcini şi responsabilităţi importante. Adesea se concentrează pe sănătate şi sport, dar comportamentul lor extremist poate duce la exerciţii compulsive şi comportament ipohondric. Este foarte important să le cultivaţi obiceiurile bune.

Sfat: Asiguraţi-vă că primesc suficiente laude pentru a contracara autocritica.

■ *Nou-născutul până în 6 luni:* dulce şi serios; îi place să fie ţinut în braţe; strigă şi plânge isteric când suferă fizic; nu îi place disconfortul fizic.

■ *Între 6 şi 18 luni:* devine metodic; amestecă lucrurile şi apoi le pune la loc; posibil să vorbească devreme; începe să arate un sentiment profund şi respect atât pentru animale, cât şi pentru plante.

■ *Între 18 luni şi 3 ani:* timid şi curios, este întotdeauna în căutare de informaţii; pune constant întrebări; poate deveni ordonat şi meticulos sau haotic şi dezordonat; dacă nu a vorbit devreme, acum va începe să vorbească în propoziţii complexe; este posibil să devină curios despre sănătate, boli şi propriul corp.

■ *Între 3 şi 6 ani:* îi place să rezolve mici probleme; îi place să găsească soluţii noi şi le va împărtăşi cu ceilalţi; poate deveni nesigur cu privire la modul de a obţine ce are nevoie; nu îi place critica şi dezamăgirea.

Săptămâna viitoare continuăm călătoria prin astrologia pentru copii.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Inventii care au schimbat fata lumii ■ Visul lui Dürer ■ Sirena care aduce ploaia ■ Republica Cospala – tara fără stăpâni ■ Mormântul Evei: mit, legendă, realitate ■ Siracuza – oraşul lui Arhimede ■ Abordarea hemoragiilor digestive

Ce spun astrele

HOROSCOP
4-10 noiembrie 2019

BERBEC 21.03-20.04

Sunteţi gata să puneţi cărţile pe masă, în special cu un prieten apropiat sau un partener. Desigur, acest lucru va crea mici tensiuni dar ar putea deveni şansa dumneavoastră de a afla nemulţumirile acestora.

TAUR 21.04-21.05

Munciţi din greu pentru a duce totul la bun sfârşit şi aveţi suficientă energie. În plus, vă veţi mândri cu ceea ce reuşiţi. Între timp, relaţiile se vor îmbunătăţi, chiar şi cele cu inamicii.

GEMENI 22.05-21.06

Intimităţile sunt fierbinţi şi asta va fi probabil în detrimentul romantismului, deoarece sunteţi înclinaţi să puneţi propriile nevoi înaintea celorlalte. Este bine dacă realizaţi că aveţi de-a face cu lumea reală, nu doar cu fanteziile din minte.

RAC 22.06-21.07

Nebunia şi haosul de acasă sunt un mesaj clar pentru dumneavoastră. Trebuie să fiţi toleranţi cu cei dragi. Cei de acasă nu sunt chiar de acord cu tot ceea ce faceţi, aşa că vă vor încerca răbdarea şi chiar nu aveţi nevoie acum de conflicte.

LEU 22.07-22.08

Simţiţi nevoia să-i conduceţi pe cei de acasă şi sunteţi tentaţi să-i constrângeţi pe ceilalţi să creadă că trebuie să fie aşa cum vreţi. Amintiţi-vă că dacă doriţi ca oamenii să vă asculte, trebuie să vorbiţi fără să ţipaţi.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Ţineţi-vă buzunarele deschise săptămâna asta, pentru că veţi lucra pentru a câştiga bani. Veţi câştiga bani frumoşi, dar îi veţi cheltui la fel de generos. Din fericire, cei dragi se vor bucura de dărnicia dumneavoastră prin cadouri minunate.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Săptămâna aceasta activitatea va fi intensă. Veţi fi viguroşi şi veţi face o impresie bună celorlalţi. Deveniţi un luptător pentru propriile drepturi, prinşi însă între dorinţa de a fi proactivi şi de a-i menţine pe toţi fericiţi.

SCORPION 23.10-21.11

Vă veţi simţi un pic stânjeniţi pentru că, din neatenţie, creaţi o impresie greşită. Fiţi atenţi şi conştienţi de ceea ce spuneţi, ce faceţi şi unde sunteţi în orice moment. S-ar putea să descoperiţi că întâi trebuie să vă confruntaţi cu dumneavoastră!

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Acum, planetele vă încurajează să vă stabiliţi obiectivele şi să le urmăriţi. Singurul dezavantaj este că trebuie să lucraţi cu alţii şi va trebui să cooperaţi. Vă este greu acum să vă faceţi înţeleşi şi alegeţi să luptaţi pentru a reuşi.

CAPRICORN 22.12-19.01

Respectul semenilor şi al comunităţii contează pentru dumneavoastră. Veţi depune eforturi pentru a obţine ceva. Doriţi să fiţi propriul şef iar acest lucru vă poate pune în conflict cu părinţii sau şefii.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Acum pentru dumneavoatră sunt importanţi prietenii, independenţa şi dorinţa de a face lumea mai bună. Căutaţi experienţe care deschid noi dimensiuni ale realităţii şi nu mai pierdeţi timp pentru a vă apăra ideile.

PEŞTI 19.02-20.03

Valorile dumneavoastră sunt în contradicţie sau s-ar putea să nu fiţi de acord cu cineva în legătură cu gestionarea resurselor deţinute în comun. În acest moment, ceva se estompează pentru a face loc unei noi experienţe. Succes!

Nativul săptămânii: **DUMITRU MICU** (08.11.1928 – 17.06.2018)

A fost un istoric şi critic literar român. Acest nativ al zodiei Scorpion a scris opere de sinteză, monografii, precum şi o importantă şi cuprinzătoare istorie a literaturii române, a fost directorul Editurii Minerva şi, în 2009, a fost decorat cu Ordinul Meritul Cultural în grad de Cavaler.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178965

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	7,50 LEI
❑ 2 LUNI	15,00 LEI
❑ 3 LUNI	22,50 LEI
❑ 4 LUNI	30,00 LEI
❑ 5 LUNI	37,50 LEI
❑ 6 LUNI	45,00 LEI

În atenţia abonaţilor!

● Modalităţile de abonare sunt următoarele:

1. Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.
2. Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
   – RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
   – RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (70 euro sau 80 $, un abonament pe şase luni; 35 euro sau 40 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii, enumerate alăturat.

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. „MAGAZIN" S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj ... Ap. ...
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

SERIE NOUĂ - 1476 • ANUL LXII • 7 NOIEMBRIE 2019 • 16 PAGINI • 2,5 LEI Nr. 45 (3226)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
• redactia.revistamagazin@gmail.com

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Femina club
Pentru dumneavoastră, doamnă
Argumente contra dietelor-fulger
Dosarele frumuseţii
Trucuri pentru frumuseţe

„Ridurile ar trebui să arate doar unde au fost odinioară surâsurile."
Mark Twain

INVENŢII care au schimbat faţa lumii

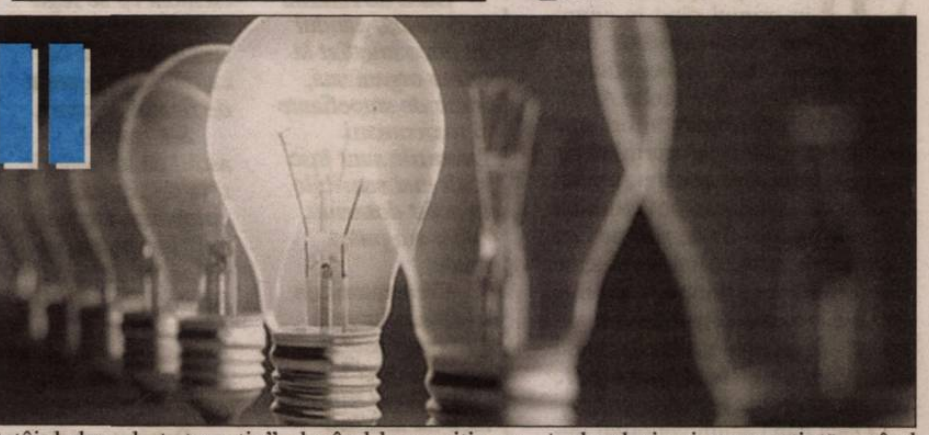

DACĂ AM PORNI DE LA ÎNCEPUTURI, probabil că prima mare invenţie care a schimbat faţa lumii şi pe care o putem contempla şi azi, sunt marile piramide de la Gizeh. Pentru că nimeni nu ştie cum au fost construite şi datorită scalei grandioase, ele au rămas unice pe Pământ. Dacă ar fi să vorbim de inventatorii literaturii, ai poeziei şi ai prozei, atunci ar trebui să amintim *Psalmii* din Vechiul Testament.

Mai aproape de noi, la doar o mie şi ceva de ani, ar trebui să-l amintim pe al-Haytham/Alhazen (965-1040), om de ştiinţă şi matematician născut la Basra în Irakul de azi, cu realizări remarcabile în domenii precum anatomia, astronomia, medicina, filosofia şi fizica. De la savantul musulman a rămas studiul său fundamental asupra opticii *(Cartea de optică* în 7 volume), cel care a pus bazele dezvoltării microscopului care ulterior şi-a găsit utilizări esenţiale în medicină, microbiologie şi chimie.

Motorul cu aburi

Secolul al XVIII-lea a adus cu el prima revoluţie industrială şi prima tehnologie revoluţionară, motorul cu aburi. După încercările inginerului englez Thomas Savery de a pompa apa din mine, primul motor cu aburi performant a fost construită de Thomas Newcomen din Cornwall în 1712, un motor îmbunătăţit ulterior de James Watt, constructor scoţian.

Nicolas Cugnot este primul care a folosit un motor cu aburi pe un autovehicul. El putea transporta 4 persoane şi atingea o viteză de 5 km/h. Nu mai mult decât o trăsură cu cai, dar viitorul începea să arate altfel. Pentru că motoarele realizate de Watt au făcut ca maşina cu aburi să poată fi folosită într-o gamă largă de aplicaţii în perioada victoriană: „Locomotive cu aburi puternice revoluţionaseră deja călătoria pe uscat. Maşinile cu aburi au făcut posibile şi tipărirea ziarelor, torsul şi ţesutul textilelor şi acţionarea maşinilor de spălat în «spălătoriile cu aburi». Maşinile cu aburi puneau în mişcare caruselele, iar unii fermieri foloseau energia aburului pentru a ara pământul. Antreprenorii de curăţătorii aveau aspiratoare cu aburi, şi la cele mai bune frizerii din oraşe existau chiar şi perii pentru masarea capului acţionate cu aburi".

Primul avion cu reacţie

În secolul al XX-lea, chiar la început, o altă tehnologie revoluţiona transportul, de data aceasta, cel aerian. E vorba despre avioanele cu motoare alimentate cu benzină. Dar invenţia care avea să schimbe faţa lumii, în acest domeniu, a fost avionul cu reacţie inventat de cercetătorul născut în România, Henri Coandă (7 iunie 1886 – 25 noiembrie 1972).

Aeronava experimentală *Coandă-1910* a fost primul avion din lume cu propulsie prin reacţie, proiectat, construit, testat şi pilotat de românul Coandă, atunci în vârstă de doar 24 de ani.

A fost prezentat la al doilea Salon Internaţional Aeronautic de la Paris, 1910. Nu trecuseră nici cinci ani de la întâiul zbor al primului avion cu elice inventat de Traian Vuia *(Vuia-1,* 18 martie 1906), şi acum lumea vedea un avion roşu, fără elice, cu un motor ciudat (numit *turbopropulsor),* cu două aripi duble, un singur loc şi cu o plăcuţă pe care scria *Coandă-1910.*

Din păcate, prima lui încercare nu a avut succes, aparatul scăpând de sub control şi lovindu-se de un zid, din fericire, fără urmări grave pentru Henri Coandă.

> **„SPIRITUL INVENTIV A SCHIMBAT DE MULTE ORI FAŢA OMENIRII. AU FOST INVENŢII BUNE ŞI INVENŢII CARE AU FOST FOLOSITE PENTRU A FACE RĂU. PLANETA MERGE ÎNAINTE CU TOATE, IAR INVENTATORII RĂMÂN ÎN ENCICLOPEDII PENTRU POSTERITATE.**

Un geniu numit Tesla

Dacă lumea ar trebui să-i mulţumească cuiva pentru confortul de azi, atunci acela ar fi Nikola Tesla (10 iulie 1856-7 ianuarie 1943). Inventator, fizician şi inginer mecanic sârbocroat, Nikola Tesla a rămas în istorie pentru contribuţiile sale la folosirea curentului alternativ (CA). În războiul cu alt mare inventator, Thomas Edison care credea că viitorul aparţine curentului continuu (CC), invenţiile lui Tesla „au pus bazele cunoştinţelor moderne despre curentul alternativ, sistemele de curent alternativ, sistemele de distribuţie a puterii şi motorul pe curent alternativ", ducând la apariţia celei de-a doua Revoluţii Industriale în lume.

Geniul lui Tesla, considerat cel mai mare inventator al tuturor timpurilor, poate fi observat azi, oriunde este folosită electricitatea. Pe lângă descoperirile sale despre electromagnetism şi inginerie, Tesla este considerat un pionier în domeniile roboticii, balisticii, ştiinţei calculatoarelor, transmiterii energiei fără cablu (wireless), fizicii nucleare.

Radioul şi Titanicul

Guglielmo Marconi (1874-1937) a fost un inginer şi fizician, considerat inventatorul telegrafiei fără fir şi al antenei de emisie legate electric la pământ, laureat al Premiului Nobel în anul 1909 împreună cu Karl Ferdinand Braun, pentru contribuţiile lor în dezvoltarea telegrafiei fără fir.

În vârstă de numai 21 de ani, Marconi a făcut la Londra o demonstraţie cu dispozitivul său ciudat care putea transmite semnale sonore la distanţă, fără fir.

Deşi presa şi publicul nu l-a băgat în seamă, catalogându-l drept un „tânăr pus pe şotii", el şi-a continuat experimentele şi ulterior a reuşit să transmită semnale de cod pe o distanţă de şase kilometri, iar în 1902 a reuşit să transmită primul semnal radio peste Atlantic. Un an mai târziu, a venit şi momentul său de glorie şi recunoştinţă, „când a pus aparatul la dispoziţia preşedintelui american Roosevelt, ca să-i transmită felicitări regelui Eduard al VII-lea al Angliei".

Şi totuşi rolul telegrafiei radio inventată de Marconi a fost scos la lumină o dată cu tragedia scufundării *Titanicului.*

Rolul jucat de *Marconi Co.* în operaţiunile de salvare a transatlanticului *Titanic* pe 15 aprilie 1912 şi implicarea navei *Carpathia* în preluarea supravieţuitorilor a demonstrat publicului importanţa fără egal a radioului. Un amănunt mai puţin cunoscut este faptul că operatorii radio de pe Titanic, Jack Phillips şi Harold Bride, nu erau angajaţi la *White Star Line,* ci la compania *Marconi International Marine Communication.* Aşa se explică de ce în momentul în care *Carpathia* a ajuns la New York, Marconi s-a dus la bord cu un reporter de la *The New York Times* pentru a discuta cu Bride, operatorul care a supravieţuit dezastrului. Directorul general al Poştei britanice declara fără echivoc, referindu-se la dezastrul vasului *Titanic:* „Cei care au fost salvaţi, au fost salvaţi datorită unui singur om, domnul Marconi... şi minunata sa invenţie". Fără telegraful fără fir, fără invenţia lui Marconi, *Titanicul* ar fi dispărut fără urmă, cu tot cu supravieţuitorii care reuşiseră să se salveze cu bărcile.

GEORGE CUŞNARENCU

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

ADN-ul, noi utilizări

Se cunoaşte deja faptul că, prin tehnologia ultramodernă identificată codificat ca „3D", se poate crea aproape orice lucru care are trei dimensiuni, de la – să spunem – materiale de construcţie, până la organe şi ţesuturi folosibile în procedurile de transplant şi grefe.

Şi mai avansată decât această metodă, o procedură aproape ireală vine în primul rând în ajutorul criminaliştilor care anchetează cazuri ce beneficiază de identificarea unor probe ADN.

Astfel, un program informatic de ultimă generaţie permite recrearea, la modul concret, a feţei unui asasin, violator, hoţ, pornind de la un simplu fir de păr, de la o picătură de sânge ori de salivă, de la o urmă de transpiraţie şi aşa mai departe, acestea constituind eşantioane de ADN, găsite la locul faptei. Este un mare pas înainte pentru medicina legală.

Dacă până acum genomul putea dezvălui culoarea ochilor sau a părului unui individ oarecare, acum el e capabil să refacă structura completă a feţei persoanei vizate. Cu ajutorul datelor culese de cercetători, s-a ajuns la elaborarea unui model statistic care permite schiţarea formei feţei, pe baza genomului. În urma studierii detaliate, după diverse criterii, a mutaţiilor genetice cunoscute, specialiştii au putut pune în evidenţă anumite variaţii ale acestora.

De exemplu, ei au observat că gena responsabilă de grosimea buzelor diferă la persoanele cu gura largă, în comparaţie cu ale celor care au gura mai îngustă. Programul se află în curs de perfecţionare şi se anticipează un succes deosebit în domeniul justiţiei, dar şi că şi-ar putea găsi alte aplicaţii, de pildă în cunoaşterea şi studierea strămoşilor noştri, a speciilor de animale dispărute şi aşa mai departe.

Odiseea europeană a cocainei

Dacă ne referim la cocaină, gândul ne duce imediat la crima organizată, trafic de stupefiante şi toxicomani. Lucrurile sunt însă mult mai sensibile în acest domeniu, decât am putea crede.

Cercetătorii de la Observatorul european asupra drogurilor şi toxicomaniei (OEDT) care au analizat sistemele de evacuare a apelor menajere subterane din mai multe oraşe europene au rămas stupefiaţi, la propriu, după evaluarea nivelului de benzoylecgonină, element ce se regăseşte în urina consumatorilor de cocaină, fiind generat de ficatul acestora.

S-a stabilit astfel că un nedorit titlu de „capitală europeană a cocainei" l-ar putea primi oraşul britanic Bristol, ale cărui ape uzate conţin cea mai mare cantitate din respectiva moleculă.

Potrivit specialiştilor OEDT, concentraţia zilnică medie a acesteia se ridică în Bristol la 969,2 mg la 1.000 de locuitori, în creştere continuă faţă de anii precedenţi. În acest nefast Top 5, Amsterdam se situează pe poziţia a doua cu 932,4 mg, capitala olandeză fiind urmată de Zürich (Elveţia) 856,0 mg, Anvers (Belgia) 771,8 mg şi Barcelona (Spania) 733,2 mg. De menţionat că fostul „lider", metropola engleză Londra, nu a mai apărut în acest clasament, un element pozitiv, desigur.

Din nefericire însă, OEDT a remarcat şi o creştere a consumului de cocaină în oraşele Europei de Est.

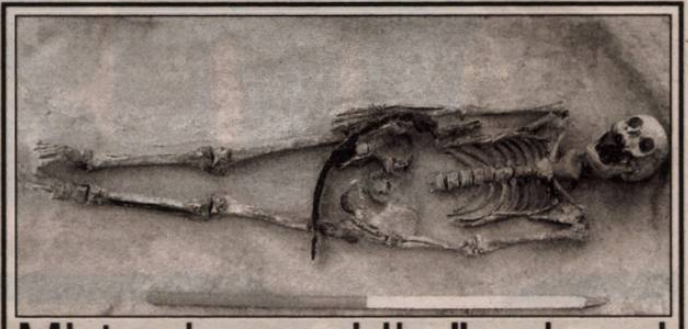

Misterul „vampirilor" polonezi

Straniile morminte ale pretinşilor vampiri, descoperite în Polonia, par să nu mai reprezinte un mister numai bun să stimuleze imaginaţia pasionaţilor de ocultism. Scheletele în cauză, îngropate în perioada secolelor al XVII-lea – al XVIII-lea în cimitirul din Drawsko, au fost găsite cu câte o piatră între maxilare şi având o secure sub gât. Cu mai mulţi ani în urmă, cercetătorii declarau că respectivii defuncţi erau temuţi de localnici, fiind bănuiţi că ar fi fost vampiri, însă nu se ştia exact de ce anume exista această convingere.

În epoca sus-menţionată, vampirismul se înscria între superstiţiile populare. Erau acuzate de vampirism persoanele nebotezate ori victimele unor morţi violente. Pentru a le împiedica să se întoarcă printre cei vii şi să-i bântuie, dar şi să se alimenteze cu sângele lor, li se astupau gurile cu pietre, iar pe gât sau pe abdomen li se aşeza o mică secure ori o seceră.

Astfel, se credea că atunci când vampirul avea să se întoarcă la mormânt pentru a se odihni, şi-ar fi tăiat capul sau şi-ar fi spintecat imediat pântecele.

Aceasta este o credinţă populară foarte răspândită la creştini. Totuşi, defuncţii descoperiţi în Polonia nu păreau nici străini, de altă religie, nici victime ale unor morţi violente, ceea ce a lăsat să planeze în continuare o aură de mister asupra mormintelor lor. Însă, după cele mai recente cercetări şi analize chimice, o echipă de specialişti a ajuns la concluzia că era vorba, foarte probabil, despre primele victime ale unei grave epidemii de holeră. Iar cum localnicii încă nu cunoşteau această maladie, au considerat că bolnavii erau vampiri şi i-au „tratat" ca atare.

Oamenii de ştiinţă mai au totuşi de lucru, urmând ca analizele ce le vor face asupra faimoaselor schelete să aducă lămuririle necesare despre povestea lor tenebroasă, dar interesantă atât pentru public, cât şi – în mod deosebit – pentru specialiştii în istorie, etnologie, antropologie.

Confuzii paronimice

Să vorbim corect!

„Era o lizieră la marginea pădurii de stejar". Aceasta este o exprimare des întâlnită care, din păcate, nu este chiar corectă. Greşeala, respectiv pleonasmul, este cauzată de necunoaşterea corectă a substantivului lizieră.

Prima definiţie pe care ne-o dă dicţionarul în acest sens este „Zonă de interferenţă la marginea pădurii cu terenul neîmpădurit".

Aşadar prin „lizieră" înţelegem „margine" sau „zonă marginală" şi toate celelalte explicaţii din dicţionar au acelaşi sens, indiferent de domeniul la care se referă.

În cazul exemplului nostru exprimarea corectă ar fi fost: „Era liziera pădurii de stejar". *(I.S.)*

Cazul patologic Charles Manson

Uneori, apar situaţii în care ne punem şi astfel de întrebări: de pildă, despre creaturi cu faţa umană, care au ucis, au violat, au schingiuit, au comis altfel de ticăloşii de neînchipuit, ori despre iluştri anonimi care nu au niciun merit personal.

Fără niciun fel de îndoială, ceea ce putem numi „cazul patologic Charles Manson" poate fi încadrat în această sinistră categorie. Diabolicul individ, deşi a demonstrat fără tăgadă că este un adevărat geniu al Răului suprem, efectiv s-a bucurat de indulgenţa nemăsurată a legilor umane, el neprimind o pedeapsă pe măsura faptelor sale abominabile. Mai exact, a murit în închisoare, într-o zi de duminică, pe 19 noiembrie 2017.

Cu 46 de ani înainte de aceasta, în 1971, s-a petrecut un lucru greu de înţeles de către oamenii normali şi cinstiţi: Manson a fost condamnat la moarte, ca responsabil pentru şapte crime ce avuseseră loc în august 1969 la Los Angeles. Atunci, în timpul procesului, el s-a declarat vinovat şi pentru că ar fi comandat alte două asasinate. Numai că, justiţia umană fiind uneori relativă şi câteodată ea însăşi eronată, s-a... întâmplat ca pedeapsa cu moartea să fie abolită în statul american California, astfel că odiosului şef de sectă i-a fost comutată pedeapsa capitală în detenţie pe viaţă.

Cu siguranţă însă, pentru el, gândul că va sta după gratii tot restul zilelor sale (eventual, şi cu speranţa ca o altă lege să-i permită chiar eliberarea) a venit ca o uşurare, după ce tribunalul decisese să fie executat. Marea dilemă apare însă tocmai aici.

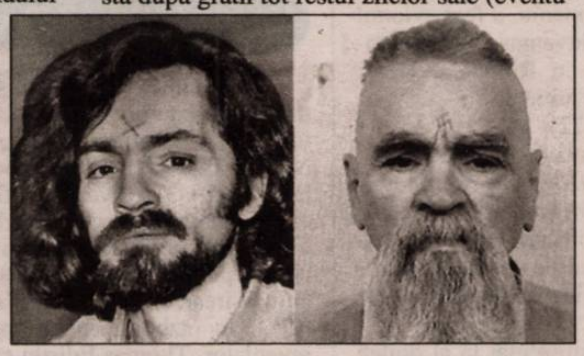

În realitate, nu Charles Manson a ucis cele şapte plus două victime, el fiind cel care a comandat crimele. Asasinii erau de fapt adepţi ai comunităţii „Manson Family" (una dintre sectele formate din indivizi cu creierele spălate, grupări din nefericire răspândite prin toată lumea), pe care acesta o fondase cu câţiva ani mai devreme.

Aşadar, dacă el personal nu a ucis pe nimeni cu mâinile sale, pentru care motive şi de către cine anume a fost transformat psihopatul Charles Manson într-o celebritate? Răspunsul, din păcate, trebuie să-l căutăm în parte şi în mentalitatea noastră, a fiecăruia!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul:
TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.

Doha, primul oraş cu aer condiţionat în pieţe

Dacă prin definiţie aparatele de aer condiţionat sunt montate în exteriorul clădirilor, dar răcoresc camerele din interiorul acestora, Doha, capitala statului Qatar, marchează o premieră absolută: este primul oraş care va fi răcorit şi în exterior de instalaţii de aer condiţionat.

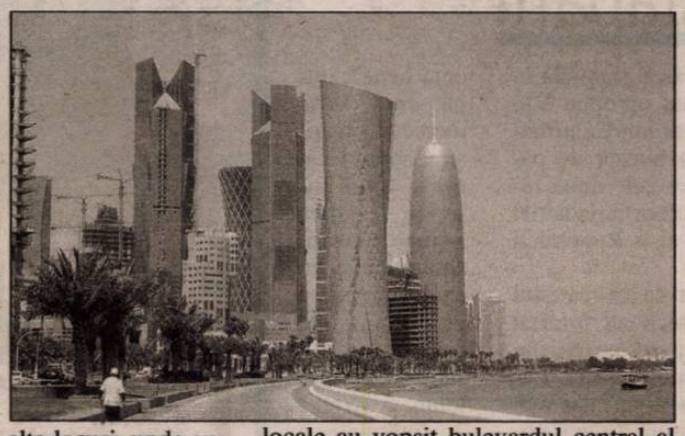

De altfel, tot din cauza căldurii, ediţia din 2022 a Cupei Mondiale la fotbal, programată în Qatar, se va desfăşura, pentru prima oară în istorie, iarna. Stadioanele din micuţul stat de pe malul Golfului Persic au început deja să fie răcorite cu aer condiţionat, meciurile din această vară disputându-se la temperaturi rezonabile pentru fotbalişti şi spectatori.

Măsura a fost extinsă, în ultimele săptămâni, şi în alte locuri, unde au fost instalate aparate gigantice de aer condiţionat. De asemenea, autorităţile locale au vopsit bulevardul central al Capitalei, Abdullah Bin Jassim, în albastru, reuşind să scadă cu aproape 20ºC temperatura asfaltului, în condiţiile în care în această vară temperaturile, în Doha, au oscilat în jurul valorii de 46ºC la umbră, iar temperatura apei Golfului Persic a atins, la ţărm, 32,4ºC!

Tot în contextul tentativelor de răcorire, mai multe străzi au fost asfaltate cu un înveliş special, conţinând microsfere goale de ceramică, proiectate să reflecte radiaţia infraroşie. Şi alte oraşe din lume au desfăşurat experimente similare – la Los Angeles, de exemplu, străzile au fost acoperite cu un strat de vopsea specială, alb-cenuşie, care au redus temperatura asfaltului cu 10ºC.

Monitorizarea respiraţiei la bebeluşi

Cercetătorii de la Universitatea Washington au creat o nouă aplicaţie pentru boxele inteligente, precum Echo, a companiei Amazon, aplicaţie care le va permite părinţilor să monitorizeze respiraţia bebeluşilor. Numită BreathJunior, aplicaţia experimentală va putea măsura ritmul respiraţiei micuţilor şi detecta simptomele apneei la aceştia. Echipa de inventatori a desfăşurat deja cu succes testarea dispozitivului, pe cinci bebeluşi din secţia de terapie intensivă a unui spital din Washington.

Aplicaţia are rolul de a analiza sunetele emise în camera unde se află bebeluşul, ea putând filtra „zgomotul alb" al încăperii pentru a înregistra doar sunetele emise de bebeluş. Acest lucru îi permite să determine locaţia micuţului şi mişcările diafragmei lui, sesizând părinţii ori de câte ori respiraţia acestuia nu se mai încadrează în parametri normali.

Invenţia vine după alte două, din aceeaşi sferă medicală: o aplicaţie creată în luna mai şi destinată detectării emisiei de fum sau monoxid de carbon, care ar putea provoca asfixie, şi una realizată în luna iunie şi care înregistrează orice zgomot neregulat al inimii utilizatorului, alertând cel mai apropiat spital în cazul apariţiei semnelor unui atac cardiac.

Mâncarea e mai gustoasă când ne e foame

Se pare că atunci când ne este foarte foame creierul se adaptează situaţiei şi ne face mai puţin mofturoşi, astfel că mâncăruri pe care le-am considera deplorabile, în mod normal, par, deodată, apetisante. Savanţii japonezi de la Institutul Naţional pentru Ştiinţe Fiziologice din Okazaki au descoperit recent că, dacă stăm mult timp nemâncaţi, când în sfârşit mâncăm, gusturile amare devin mai puţin pregnante pe palatul bucal, iar gusturile dulci mai atrăgătoare. Făcând experienţe pe şoareci de laborator, oamenii de ştiinţă au ajuns la concluzia că activitatea electrică din creier se modifică direct proporţional cu starea de foame.

Astfel, atunci când un şoarece este flămând, anumite trasee electrice din zona hipotalamusului pot altera funcţionarea papilelor gustative. După cum se ştie, hipotalamusul este regiunea din creier care controlează apetitul, impulsurile sexuale şi reacţiile emoţionale. Examinând mai îndeaproape celulele nervoase activate în urma impulsurilor electrice, cercetătorii niponi au descoperit că acestea controlau, de fapt, percepţia gustului.

Când erau activate – adică atunci când rozătoarelor le era foame, respectivele celule nervoase făceau alimentele amare mai acceptabile la gust, iar alimentele dulci mai apetisante ca de obicei. Ca atare, animalele deveneau mai dornice să mănânce alimente neplăcute la gust, de care, dacă nu ar fi fost mânate de foame, nici măcar nu s-ar fi atins. Cercetătorii japonezi speră că descoperirea ar putea deschide calea spre posibilitatea controlării senzaţiilor de gust, prin inhibarea anumitor trasee electrice din creier şi, astfel, ar putea contribui la tratarea oamenilor care suferă de afecţiuni precum obezitatea sau diabetul.

Luna şi Marte, bune pentru agricultură

Încet-încet, visul NASA de a coloniza planeta Marte devine realitate, iar savanţii depun eforturi constante pentru a rezolva una dintre cele mai mari provocări ale unei asemenea întreprinderi: siguranţa alimentară. Ei au determinat recent tipuri de legume care pot fi cultivate pe sol lunar şi marţian – ca de pildă tomate, salată, rucola, secară, ridichi, praz, mazăre şi quinoa.

Singura plantă care nu a dat rod a fost spanacul. Folosind regoliţi (pătură de roci alterate şi dezagregate, aflate deasupra rocii de bază a unei planete) aduşi de expediţiile Apollo şi regoliţi artificiali, similare celor de pe Marte şi amestecaţi cu materie organică, echipa de cercetători de la Universitatea Wageningen care a realizat acest experiment a reuşit să recolteze roade, dar şi seminţe – unele dintre acestea fiind folosite pentru a cultiva o nouă generaţie de plante alimentare.

Neavând la dispoziţie regoliţi originali, cercetătorii au creat unii artificiali, dar având aceeaşi compoziţie chimică – ei au folosit, între altele, sol prelevat dintr-un vulcan hawaiian. Cele mai bune rate de succes (peste 50%) le-au avut secara, salata şi ridichile, care au germinat foarte bine. Cercetătorii au ajuns la concluzia că solul marţian simulat seamănă mult cu cel terestru când vine vorba de producţia de biomasă, dar această caracteristică era mult mai puţin pregnantă în cazul solului lunar.

Un câine alături, inimă mai sănătoasă

Posesorii de câini de companie ar putea avea o viaţă mai îndelungată şi o inimă mai sănătoasă decât persoanele care nu au câini, iar acest lucru este valabil mai ales pentru cei care au suferit un atac de cord sau un accident vascular cerebral, se arată într-un studiu publicat în revista Asociaţiei Americane de Cardiologie de o echipă de cercetători suedezi de la Universitatea Uppsala.

Savanţii scandinavi au analizat datele recoltate între 2001 şi 2012 de la mii de pacienţi voluntari, cu vârste cuprinse între 40 şi 85 de ani, care avuseseră infarcturi sau accidente vasculare cerebrale, iar acestea denotă că izolarea socială şi lipsa de activitate fizică – adesea întâlnite la oamenii care nu au animale de companie – constituie factori agravanţi, mai ales în condiţiile existenţei unor boli cardiace.

Din cei 182.000 de oameni care suferiseră un infarct, aproape 6% aveau un câine de companie, iar din cei 155.000 de oameni care suferiseră un AVC 5% erau posesorii unui câine. La persoanele cu animale de companie, riscul repetării atacului de cord a fost cu 15% mai scăzut decât la grupul martor, iar al repetării atacului cerebral cu 12%.

Aceste riscuri scăzute asociate cu deţinerea unui câine ar putea fi explicate prin scăderea sentimentului de depresie şi de singurătate, mai ales la vârstnici, precum şi cu efortul fizic mai intens pe care proprietarii de câini sunt obligaţi să îl depună, spre a-şi scoate la plimbare animalul favorit.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Republica Cospaia
– ţara fără stăpâni

Situat în nordul Umbriei, nu departe de Toscana, Cospaia este un sătuc care s-a călăuzit, secole de-a rândul, într-o Italie fărâmiţată în ducate, republici şi oraşe-stat, după propriile sale legi.

Cu o suprafaţă de doar trei kilometri pătraţi, această inedită republică nu a avut nici guvern, nici legi şi nici taxe sau orice alt element specific unui stat. Această situaţie politică deosebită a apărut în perioada Renaşterii, când peninsula era sfâşiată de războaie interne, iar de un teritoriu fără legi şi fără stăpân nu se auzise.

Povestea începe în 1431, când papa Eugen al IV-lea, strâmtorat financiar, s-a împrumutat cu 25.000 de florini de aur de la ducatul Florenţei. Nouă ani mai târziu, incapabil să returneze banii, Papa a acceptat să cedeze florentinilor oraşul Borgo San Sepolcro şi a unei zone din nordul Statelor Papale.

Ambele părţi au căzut de acord ca noua graniţă dintre ele să urmeze cursul unui râu numit „Rio", afluent al Tibrului. Dar „Rio" este un nume comun, desemnând, în latină, orice râu. Sunt sute de mici râuri şi pârâuri în Italia numite Rio, iar în regiunea disputată existau două asemenea ape, curgând la nici un kilometru una de alta. Negociatorii trimişi de Papă şi de ducatul Florenţei nu cunoşteau însă configuraţia geografică a zonei, aşa că au trasat graniţele în dreptul celui mai apropiat Rio de centrul statelor lor. Ca urmare, o minusculă bucată de pământ, aflată între cele două râuri, a rămas în afara jurisdicţiei Statelor Papale şi a Republicii Florentine.

Pe acest teren se afla cătunul Cospaia. Localnicii au profitat imediat de prilej şi s-au proclamat republică independentă. Experţii au fost deranjaţi, dar nici Papa, nici florentinii nu mai voiau să-şi bată capul cu alte negocieri, aşa că au lăsat lucrurile cum erau, recunoscând chiar, în 1440, independenţa Republicii Cospaia.

Dar sătenii constituiseră un stat doar cu numele, pentru că ei nu au format niciun guvern, nu au scris legi, nu au ridicat o armată şi nici nu au plătit taxe cuiva. Şi-au văzut, mai departe, de muncile câmpului, vânzându-şi roadele ogoarelor către statele învecinate. După introducerea tutunului, ca plantă de cultură, în secolul XVI, satul a prosperat, chiar dacă tutunul era cultivat pentru proprietăţile sale medicale şi nu pentru fumat, existând convingerea că ar vindeca o mulţime de boli, de la artrită şi dureri de cap la epilepsie. Abia când oamenii au început să mestece tutun, fapt care le producea „o stare de uşoară şi plăcută beţie", după cum scria medicul elveţian Conrad Gesner în 1563, Biserica Catolică a luat măsuri, ameninţând cu excomunicarea pe oricine era prins fumând sau mestecând tutun.

Interdicţia a fost respectată de toate statele italiene, mai puţin de Republica Cospaia, care a devenit centrul comerţului ilicit cu tutun din Italia. Curând, satul s-a transformat, atrăgând tot felul de negustori dubioşi, care evitau plata taxelor şi practicau contrabanda. În cele din urmă, în 1826, după aproape patru secole de independenţă, Republica Cospaia a fost desfiinţată de Papă şi de Marele Duce al Toscanei, care şi-au împărţit teritoriul ei.

Locuitorii şi-au pierdut independenţa, dar, în compensaţie, au primit o licenţă pentru cultivarea în continuare a tutunului – singura plantă pe care ţăranii din zonă o mai exploatau şi de care economia lor era total dependentă. Astăzi, Cospaia este un sat paşnic, într-un colţ uitat al Umbriei şi singurul lucru care mai aminteşte de trecutul său glorios este o inscripţie de deasupra uşii bisericii: „Perpetua et Firma Libertas" – Puternică şi perpetuă libertate".

Fotodocument

TREI fanatici

Imaginea alăturată datează din anul 1906, când cele trei personaje erau prietene. În stânga ei apare controversatul Rasputin, în mijloc este episcopul Hermogenes, iar în dreapta ieromonahul Iliodor. Primul nu mai are nevoie de nicio prezentare; al doilea a fost un lider al Bisericii Ortodoxe Ruse, cu vederi extremiste, susţinător fervent al mişcării ultranaţionaliste ***Ciornia Sotnia*** *(Sutanele Negre), responsabilă de crime şi pogromuri. Al treilea era un panslavist fanatic, considerat „copilul teribil al ortodoxismului". În decembrie 1911, Hermogenes şi Iliodor au intrat în conflict cu Rasputin şi, după ce episcopul l-a bătut pe „călugărul nebun" cu un crucifix, a fost închis într-o mănăstire de către ţar, în vreme ce colegul lui, Iliodor a fost trimis în exil după un atentat eşuat împotriva lui Rasputin, atentat în care se pare că ar fi fost implicat.*

Sirena care aducea ploaia

După intrarea Statelor Unite în Al Doilea Război Mondial, zona vestică a acestei ţări a fost cuprinsă de o veritabilă isterie, întreţinută din plin de presă, la ideea unei eventuale invazii germane. Pentru a nu fi prinse pe neaşteptate, autorităţile locale şi-au luat numeroase măsuri de precauţie, printre care şi instalarea unor sirene de alarmă, produse de compania de autovehicule Chrysler în colaborare cu Bell Telephone Laboratories. Firma Bell reuşise, de curând, să creeze un nou design pentru generarea sunetelor, care folosea un flux direct de aer comprimat, pătrunzând într-un rotor. Au fost cele mai puternice sirene produse la vremea respectivă. Prima generaţie de sirene, numite Chrysler-Bell Victory Siren, a fost realizată la începutul anilor 1940 şi folosea un motor de 140 cai-putere.

O sirenă mai puternică, având un motor de 180 cai-putere, a fost introdusă în 1952, la apogeul Războiului Rece, pentru a alarma locuitorii americani în caz de atac nuclear sovietic. Din fericire, „Marile Fluierătoare Roşii", cum au fost denumite, au fost utilizate doar în timpul testărilor şi niciodată pentru a vesti o primejdie reală. Sunetul lor era însă atât de puternic încât se auzea la 40 km distanţă.

De altfel, nici nu era de mirare: sirenele produceau un zgomot de 138 de decibeli, măsurat la 30 m de dispozitivul sonor – forţa acestui sunet nu a putut fi egalată nici măcar în zilele noastre (pentru comparaţie, sunetele emise în timpul unui concert rock zgomotos nu depăşesc 120 db). Însă sirenele şi-au mai găsit o utilizare, în cursul Celui de-al Doilea Război Mondial: au fost folosite de Marina Militară a SUA pentru a dispersa ceaţa de pe aerodromuri. Aceasta reprezenta o mare problemă pentru avioanele militare şi, dacă britanicii au folosit focuri pentru a risipi ceaţa, americanii au apelat la sirene Chrysler, instalate din 30 în 30 de metri, de-a lungul pistelor.

Undele sonore produse de uriaşele sirene făceau ca particulele de ceaţă suspendate să se contopească, transformându-se, efectiv, în ploaie şi permiţând o creştere instantaee a vizibilităţii piloţilor.

Dar această metodă inedită avea o hibă majoră: zgomotul produs de sirene era atât de puternic încât militarii de pe pistă ameţeau, aveau stări de greaţă şi chiar leşinau, căzând din picioare când sirenele începeau să vuiască. Personalul de la sol a primit căşti căptuşite cu bumbac, burete şi cauciuc, dar nici acestea nu s-au dovedit suficiente pentru contracararea schimbării bruşte şi masive a presiunii aerului.

Zgomotul era deranjant şi pentru animale şi păsări, care se îndepărtau la zeci de kilometri de regiune. Sirenele aeriene Chrysler au rămas „la post" până în anii 1970, după care au fost scoase din uz. Multe au fost convertite în motoare pentru autovehicule de curse, însă câteva există încă, ruginite, la vechile locaţii, ca de pildă cea din clădirea departamentului de pompieri din Rochester, New York.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

7 noiembrie 1800

Purtarea pantalonilor de către femei, interzisă prin lege în Franţa

În această zi, acum mai bine de două veacuri, vajnica Prefectură a Poliţiei din Paris emitea un ordin prin care femeilor li se interzicea cu desăvârşire să poarte în public pantaloni – obiect vestimentar considerat strict bărbătesc. Singura abatere acceptată era în cazul femeilor care purtau pantaloni „din motive medicale" (deşi nu se preciza care ar fi fost aceste motive). Cert este că, dacă o femeie era văzută pe străzile Capitalei în pantaloni şi nu avea un certificat medical doveditor, era pe loc arestată.

Ideea că şi femeile trebuiau să poarte pantaloni provenea de la Revoluţia petrecută cu doar un deceniu în urmă, dar noile autorităţi, mai conservatoare, au văzut în această modă un precedent periculos, care le-ar fi încurajat pe femei să ceară şi mai

multe drepturi şi care, ca atare, trebuia suprimat în faşă. Evident, au existat şi persoane care au sfidat noua regulă, cea mai celebră fiind scriitoarea George Sand, care obişnuia să-şi primească oaspeţii, în salonul literar organizat de ea, purtând pantaloni – dar avea grijă să nu iasă la fel şi pe stradă.

Pe la 1909 s-a mai făcut o nouă derogare de la lege; doamnelor care mergeau cu bicicleta li s-a acordat dreptul să meargă „en culotte" (adică purtând pantaloni), dar numai după ce îşi luau de la poliţie un permis special. Au existat cazuri în care femeile au cerut – şi au obţinut – permisiunea de a purta pantaloni şi pentru că în rochie ar fi fost prea atrăgătoare şi ar fi atras prea mult privirile indiscrete ale bărbaţilor nu tocmai gentilomi.

Un caz deosebit este cel al unei anume domnişoare Foucaud, care s-a angajat la o tipografie şi a pretins că nu poate lucra în rochie; adevărul este că purtarea pantalonilor le permitea femeilor să se mişte mult mai uşor şi să muncească mai lesne, fără dificultăţile impuse de rigidul corset purtat pe sub rochii.

Şi pictoriţa Rosa Bonheur a obţinut un asemenea permis, după ce a demonstrat poliţiştilor că, în calitatea ei de artist, era nevoită să străbată drumuri lungi călare, pe la fermele din jurul Parisului, pentru a picta peisajele, iar în rochie asemenea deplasări ar fi fost o corvoadă! Interesant e faptul că legea privind interzicerea purtării de pantaloni de către femei a fost abrogată oficial în Franţa, abia în 2012!

E bine de ştiut

Chiar dacă primele luni ale toamnei tradiţionale ne-au răsfăţat cu zile însorite şi temperaturi de vară, multe persoane se confruntă deja cu primele răceli ale sezonului. Şi dacă multe persoane în aproximativ 7 zile scapă de virozele respiratorii, în cazul altora răceala trenează mai mult decât ar trebui. Poate pentru că se comit unele greşeli.

Astfel, e bine de ştiut că hainele foarte groase nu vă sunt de ajutor după ce aţi răcit deja. Odată ce o viroză respiratorie s-a instalat nici o cameră supraîncălzită nu face altceva decât să vă streseze inutil corpul, care ar trebui să-şi concentreze toate resursele pe vindecare.

Faptul că evitaţi să ieşiţi din casă de teama frigului şi nici nu deschi-

Sezonul răcelilor

deţi ferestrele pentru a aerisi încăperea şi a îndepărta particulele virale este o greşeală care poate prelungi timpul necesar vindecării. Când sunteţi răciţi organismul are nevoie de odihnă pentru a putea lupta eficient cu infecţiile. Un program prelungit de somn ar putea face minuni. În timpul somnului, corpul îşi reîncarcă bateriile, celulele se regenerează, iar sistemele interne de funcţionare ale organismului se restaurează. Se recomandă 7-8 ore de somn pe noapte. Mai trebuie spus că obiceiul fumatului afectează sistemul imunitar şi distruge celulele din plămâni, iar în cazul unei răceli irită mai mult mucoasa nazală. În consecinţă, renunţaţi la fumat.

Încă un sfat: pe parcursul bolii trebuie să vă odihniţi mai mult, pentru a vă recăpăta mai repede starea de sănătate bună.

Dr. ANDY ANDREI

Feminitate şi culoare

Creatorii de modă s-au gândit ca mantourile acestui sezon să protejeze de frig, dar să nu umbrească frumuseţea, feminitatea, stilul fiecăreia. Aşa că albul zăpezii va fi pigmentat de mantouri într-o paletă bogată de culori. De la rozul fanat, la roşu carmin, kaki, cobalt, galben-citron, dar şi albastru-ciel sau electric. Nu ezitaţi să alegeţi croiala şi culoarea care vă pun cel mai bine în valoare feminitatea şi stilul elegant.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Argumente contra dietelor-fulger

Nu s-a descoperit încă o modalitate sănătoasă şi sigură de a rezolva cât ai zice „dietă" problema kilogramelor în plus. Pentru că ştiu că deja v-aţi familiarizat cu pledoaria mea pentru un stil de viaţă echilibrat, în rândurile de faţă dr. nutriţionist Laura Ene prezintă o serie de argumente contra dietelor-fulger.

Ideal ar fi ca atunci când slăbim să ne descotorosim de depozitele adipoase, căci ele sunt responsabile atât pentru aspectul pufos, cât şi pentru o serie întreagă de afecţiuni medicale. Dar pierderea în greutate nu este sinonimă cu pierderea de grăsime. Dimpotrivă! Dacă urmaţi o dietă hipo-hipocalorică, cântarul va indica ceea ce aşteptaţi de la el, însă organismul va avea de suferit.

Un grup de cercetători au urmărit în paralel două grupuri de oameni. Unii au urmat 5 săptămâni o dietă de numai 500 de calorii pe zi (nu încercaţi aşa ceva acasă!), iar alţii au respectat un regim de 1250 de calorii timp de 12 săptămâni. La finalul celor două perioade, s-a constatat că ambele grupuri au pierdut un număr similar de kilograme. Însă... cei care au ingerat doar 500 de calorii în fiecare zi au pierdut şi de 6 ori mai multă masă musculară faţă de ceilalţi.

Metabolismul determină cât de multe calorii ardem în fiecare zi pentru activităţile curente şi pentru susţinerea proceselor fiziologice. Pe scurt, persoanele cu un metabolism mai lent vor consuma mai puţine calorii pentru toate acestea, deci vor slăbi mai greu.

Scăderea rapidă în greutate este unul dintre factorii care determină încetinirea metabolismului cu până la 23%. Prima cauză ar fi reducerea masei musculare, iar a doua reducerea nivelurilor de hormoni tiroidieni, responsabili cu reglarea metabolismului. Din păcate, această stare poate persista chiar şi după ce v-aţi atins obiectivele în urma unei diete dure.

Dacă nu consumaţi cu regularitate suficiente calorii de calitate, vă supuneţi riscului unor deficienţe nutriţionale. Când mâncaţi foarte puţin, este dificil să înglobaţi în alimente toate elementele nutritive de care aveţi nevoie. Fierul, acidul folic, calciul, fosforul, vitamina D sau vitamina B12 se numără printre cele mai întâlnite carenţe în cazul celor care vor să slăbească în ciuda tuturor recomandărilor de moderaţie, neglijându-şi sănătatea.

Deficienţele nutriţionale pot părea un pericol numai pe hârtie, atunci când primiţi rezultatele analizelor. De fapt, consecinţele lor sunt cât se poate de vizibile şi serioase. Printre ele se numără: căderea părului, oboseală extremă, scăderea imunităţii şi creşterea riscului de infecţii sau fragilizarea oaselor.

Lista neplăcerilor şi pericolelor pentru sănătate nu se opreşte aici, ci continuă.

Curele de slăbire cu rezultate uimitoare pe cântar, într-o perioadă scurtă de timp, nu pot fi susţinute pe termen lung. Deci, aveţi şanse foarte mari ca acele kilograme pe care reuşiţi să le eliminaţi din pripă să se întoarcă la dumneavoastră. Nu oricum, ci cu „întăriri". Acesta este efectul yoyo.

Alte pericole: senzaţia permanentă de foame, iritabilitatea, senzaţia de frig, crampele musculare, ameţelile, constipaţia sau diareea şi deshidratarea.

Gastronomice

Budincă de creier

500 g creier, 125 g unt, 200 g pâine, 200 ml lapte, 5 ouă, 100 g caşcaval, 4 roşii, 400 g ciuperci, 25 g pesmet, sare.

Creierul se curăţă de pieliţă şi se fierbe 20 minute în apă cu sare. Se scurge, se lasă să se răcească şi se taie cuburi. Gălbenuşurile se freacă bine cu 100 g unt, se adaugă caşcavalul ras, pâinea înmuiată în lapte şi stoarsă bine. Se amestecă totul, se adaugă sare, creierul, roşiile curăţate şi tăiate cuburi, ciupercile tăiate julien, opărite şi călite în unt, iar la sfârşit se încorporează albuşurile bătute spumă. Se unge cu unt un vas, se tapetează cu pesmet, se toarnă compoziţia şi se dă la cuptor pentru coacere.

Antricot de vacă în sos de tarhon

750 g antricot de vacă, 100 ml ulei, 3 cepe, o legătură tarhon, 75 g unt, 50 ml oţet, o linguriţă zahăr, piper, sare.

Antricotul se taie felii, care se bat bine, se sărează şi se frig pe grătar. Ceapa se taie mărunt şi se fierbe cu 100 ml apă, oţet, sare, piper, zahăr şi tarhonul tocat fin. După ce apa a scăzut la jumătate, se ia vasul de pe foc, se lasă să se răcească puţin şi se adaugă untul, amestecându-se bine. Acest sos se toarnă peste antricoate şi se serveşte când încă mai este cald.

Chec

400 g făină, 200 g zahăr tos, 3 ouă, 150 g unt, 400 g iaurt, 100 g nuci, 50 g stafide, 100 g rahat, coajă rasă de lămâie, 1 plic praf de copt, 30 g zahăr pudră, sare,

Untul, gălbenuşurile, zahărul şi puţină sare se bat bine până se obţine o cremă spumoasă. Se încorporează iaurtul şi făina, puţin câte puţin, şi se amestecă bine. Se adaugă în compoziţie praful de copt, nucile tăiate, stafidele, rahatul tăiat cuburi şi pudrat cu făină şi coaja de lămâie rasă. La sfârşit se adaugă albuşurile bătute spumă, amestecând uşor. Se tapetează cu hârtie specială formele de chec, se toarnă compoziţia, se dă la cuptor şi se lasă la foc potrivit până este gata. Se presară zahăr pudră.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Trucuri pentru frumuseţe

Cele mai multe femei, acceptând adevărul, încearcă să corecteze micile imperfecţiuni folosindu-se de mici trucuri de machiaj. Să enumerăm câteva dintre ele.

● ***Dacă aveţi ochi frumoşi,*** mari, expresivi şi doriţi să captaţi atenţia spre această zonă a chipului dumneavoastră, folosiţi puţin fard deschis la culoare, cu nuanţe de roz-pal sau alb-sidefat, în colţurile interioare ale ochiului. Acest truc vă luminează privirea, care devine şi mai seducătoare. Folosiţi un creion dermatograf negru sau maro închis pentru conturul ochilor, iar efectul creat va fi de alungire.

● ***Dacă aveţi buze prea subţiri*** şi doriţi să capete ceva volum, accentuaţi forma folosind un creion de contur într-o nuanţă cât mai apropiată de cea a pielii. Insistaţi în special în partea centrală. Aplicaţi rujul şi aveţi grijă pe de-o parte să păstraţi conturul, iar pe de altă parte să nu existe diferenţe între marginile buzelor şi centrul acestora. Pentru ca buzele să pară mai voluminoase, folosiţi culori deschise şi evitaţi produsele de machiaj mate.

● ***Faţa rotundă, cu obraji înguşti*** se poate corecta tot prin machiaj. Folosiţi un fond de ten mai închis decât nuanţa pielii în zonele laterale ale obrazului, pornind din punctul unde se termină pometii spre colţul exterior al ochiului. Aplicaţi apoi o pudră mai deschisă, sidefată, pe bărbie şi pe frunte, pentru alungirea feţei.

● ***Dacă vă nemulţumeşte dimensiunea prea mare a nasului,*** trebuie să apelaţi la un joc al umbrelor. Astfel, trebuie să umbriţi zonele care doriţi să nu fie scoase în evidenţă de lumină. Pentru a reduce – optic – din lungimea nasului aplicaţi un fard corector cremos, maroniu, chiar pe vârful nasului.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Supermemoria „Akasha”

Am expus, de-a lungul mai multor articole, ipoteza conform căreia civilizaţii cosmice extrem de vechi, numite hipercivilizaţii, ar trebui să se afle, încă de multă vreme, în preajma noastră. Am prezentat şi patru categorii de posibile dovezi: fenomenul OZN, răpirile extraterestre, tradiţiile şi fenomenele religioase. Am argumentat că ele sunt înrudite între ele mult mai mult decât s-ar crede la prima vedere.

Dar există şi un al cincilea grup de dovezi ale posibilelor „magii” produse de hipercivilizaţii, situate în vasta zonă a fenomenelor paranormale. Un exemplu este fenomenul de *channeling,* prin care anumite persoane primesc şi împărtăşesc informaţii pe care n-au de unde să le cunoască în mod normal. De pildă, americanul Edgar Cayce (1877-1945) avea însuşirea ca – atunci când era în transă – să răspundă la întrebările unor persoane care necesitau asistenţă, pe subiecte de medicină, psihologie, istorie, ştiinţe naturale şi umane etc., într-un mod care depăşea cu mult pregătirea sa de opt clase. În arhivele Fundaţiei din Virginia Beach (SUA) care-i poartă numele, se găsesc procesele verbale a 12.250 de „lecturi”; dintre acestea, circa 9400 sunt diagnostice medicale, de o mare exactitate, însoţite de tratamente, în general eficace. Cayce spunea că, în stare de transă, el ajungea, cu gândul, într-o imensă arhivă (pentru care a folosit numele de *Akasha,* „memoria Universului”). Aici o mână îi întindea o carte, o deschidea la pagina potrivită, iar lui nu-i rămânea decât să citească.

Un depozit de cunoştinţe

În sanskrită „akasha” înseamnă „eter” sau „cer” (azi i-am spune „vid cuantic”). Pentru hinduşi, akasha ar fi baza şi esenţa tuturor lucrurilor din lumea materială, al cincilea şi cel mai fin element fundamental al Universului, pe lângă aer, foc, apă şi pământ, fiind şi primul în ordinea creaţiei. El este veşnic, omniprezent şi imperceptibil.

La fel precum Cayce, numeroşi vindecători, religioşi, autori de lucrări de artă ş.a.m.d. au declarat că au avut acces, pe căi asemănătoare, la un imens depozit de cunoştinţe, despre care spuneau uneori că este plasat la „nivel astral”. Ideea este prezentă din toate timpurile în majoritatea culturilor pământului. De aici îşi obţineau informaţiile şamanii preistorici, profeţii biblici, sibilele oracolelor de tipul celui din Delphi ş.a.m.d. Aezii antici îşi începeau poemele cu invocarea muzelor, de la care spuneau că primesc, dintr-o sursă cerească, textele recitate. O serie de religii sau secte posedă cărţi sfinte despre care se spune că au fost revelate sau dictate, de o inteligenţă nepământeană, în anticitate sau mai recent, extrase dintr-un fond de înţelepciune de acelaşi tip.

Un exemplu de channeling este *dicteul automat,* când mâna scrie, aparent de la sine, aşterne o frază după alta, scrie note muzicale, desenează etc. Persoana în cauză are convingerea că nu-şi redă propriile idei ci transcrie nişte mesaje dictate de altcineva, ori că mâna proprie este condusă de o voinţă străină. S-au scris astfel zeci de cărţi; de pildă, un medium şi filantropist brazilian, Chico Xavier (1910-2002), este creditat cu 496 cărţi realizate (în marea lor majoritate) pe această cale.

Un alt fenomen înrudit este *xenoglosia,* starea în care cineva începe să vorbească într-o limbă pe care n-o cunoaşte. Într-o zi, în 1931, o tânără învăţătoare din Blackpool, poreclită Rosemary a început să pronunţe cuvinte bizare şi de neînţeles. Un egiptolog amator, Alfred J. Howard Hulme, a fost convins că i-a vorbit într-un dialect egiptean antic. Limba egipteană antică vorbită n-o cunoaştea nimeni pe deplin. Textele care ne-au rămas din epocile mai vechi ale Egiptului nu conţin decât prescurtări. Hulme a reconstituit cuvintele în maniera de a vorbi al lui Rosemary şi pe 5 decembrie 1931, în prezenţa altor specialişti în egiptologie, i-a pus câteva întrebări. Rosemary a rostit, ca răspuns, douăzeci şi opt de fraze în egipteana veche. Hulme a înţeles din acestea că mesajele ar proveni de la o prinţesă babiloniană care a trăit cu 1400 de ani înainte de Hristos, se numea Telika, venise în Egipt la curtea faraonului Amenophis III şi ar fi fost victima unui complot de harem. În 1936, spusele „mediului” Rosemary au fost înregistrate şi pe un disc. Dar xenoglosia cunoaşte multe exemple similare; chiar dacă ele nu sunt la fel de spectaculoase, rămân la fel de inexplicabile.

Am amintit, de mai multe ori, pe această pagină, experienţele de percepţie extrasenzorială *(remote viewing)* în-

cepute în 1972, la *SRI International,* cu o finanţare modică de la CIA, şi transferate în 1976 către agenţia de informaţii a armatei *(Defense Intelligence Agency – DIA),* la Fort Meade, în Maryland, care a înfiinţat, în acest scop, o unitate secretă. În acest cadru, Ingo Swann (1933-2013) a elaborat o „tehnologie a vederii la distanţă”, numită *Controlled Remote Viewing (CRV),* prin care, după un antrenament corespunzător, de circa doi ani, în şase stagii, şi cu ajutorul unor instalaţii tehnice anume concepute, o persoană *oarecare* putea căpăta capacitatea de a se transpune în orice punct ales de pe glob (şi nu numai...), văzând şi descriind în detaliu clădiri, instalaţii, încăperi, persoane etc., din locul respectiv. În următorii 20 de ani, au fost pregătiţi astfel sute de „spioni PSI”, folosiţi în peste 200 de sarcini operative concrete.

Reuşitele ajungeau la 65-95%, deci metoda funcţiona, chiar dacă nu perfect, deşi nimeni cu ştia cum. Russell Targ, unul dintre conducătorii SRI, a subliniat că deocamdată se ştie doar că precizia percepţiei extrasenzoriale nu scade cu creşterea distanţei dintre medium şi obiect. Şi se mai ştie că este foarte puţin probabil să fie implicat un câmp electromagnetic. Explicaţia avansată a fost că mintea fiecărui om conţine trei părţi importante: mintea conştientă, mintea inconştientă şi inconştientul colectiv. Primele două s-ar afla în creier, iar a treia ar avea o localizare extracorporală şi ar fi comună întregii umanităţi. Prin intermediul inconştientului colectiv, fiecare om este în permanenţă conectat cu toate minţile individuale, dar şi cu alte mecanisme. În consecinţă, inconştientul colectiv „ştie” tot ce există, la un moment dat, pe Pământ şi, posedând o memorie, înmagazinează şi evenimentele trecute.

În mod obişnuit, omul are acces doar la mintea sa conştientă. Activitatea mult mai intensă a conştientului, acoperă şi distorsionează semnalele mult mai firave, venite din inconştient. Deci un prim pas al metodei SRV consta în relaxarea, la minimul posibil, a conştientului, eliminând cuvintele, problemele, emoţiile etc. Această „stare non-conceptuală a minţii”, necesară clarvăzătorilor, poate fi atinsă prin tehnici ale CRV, dar şi pe căi folosite de şamani, profeţii biblici, sau sibilele oracolelor antice, folosind substanţe psihotrope cum ar fi ayahuasca, emanaţii subpământene la Delphi, asceză dusă la extrem, dansuri rituale ş.a.m.d. O altă problemă a fost că mintea noastră conştientă şi cea inconştientă „nu vorbesc aceeaşi limbă”. Metoda CRV a elaborat în acest scop un limbaj gestual, pe care fiecare medium trebuia să-l înveţe.

Realitate virtuală în miniatură

Pe măsură ce au aprofundat cercetarea mecanismelor implicate, cercetătorii şi-au dat seama că, de fapt, atunci când un medium vizează un obiectiv ţintă, copia acestui obiectiv există deja în inconştientul colectiv, deci, implicit, şi în propria sa minte, ca într-un soi de „realitate virtuală în miniatură”. Cel în cauză nu accesează astfel, prin intermediul inconştientului, realitatea fizică însăşi, ci doar o imagine a ei, aflată deja în mintea sa extinsă. O consecinţă importantă, pe care e bine să nu o pierdem din vedere, este aceea că între realitatea fizică şi copia sa virtuală pot exista diferenţe, provocate de diverse mecanisme, între care: filtre, modele, tabuuri etc. Atât din mintea clarvăzătorului, cât şi din inconştientul colectiv.

Ideea existenţei unui inconştient colectiv care, într-un fel, conectează întreaga omenire, fiind plin de *„arhetipuri”* determinate cultural, a fost emisă, încă din 1916, de psihiatrul şi psihanalistul elveţian Carl Gustav Jung (1875-1961). Ea a fost reluată, sub o altă formă, de biochimistul Alfred Rupert Sheldrake (n. 1942), de la Universitatea din Cambridge, sub forma *„câmpurilor morfogenetice”,* cu care mintea noastră intră „în rezonanţă”. Sheldrake spunea că atunci când îşi reaminteşte ceva, creierul uman lucrează ca un „receptor TV” care se conectează la un post îndepărtat. Şi Malcolm Gladwell observa, în 2008, că multe descoperiri ştiinţifice au fost făcute practic simultan, de persoane diferite, din locuri diferite. El punea fenomenul pe seama faptului că, „atunci când ne gândim la ceva anume, accesăm o bancă de informaţii comună.”.

Există şi argumente că acest inconştient colectiv ar putea fi legat de prezenţa unor hipercivilizaţii. Dar, despre aceasta, în episoadele viitoare. *(Va urma)*

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Fantome şi „fantome”

Cam toată lumea ştie că o fantomă e o apariţie a unei persoane decedate, imaterială, de obicei translucidă, manifestându-se eventual prin zgomote non-verbale. Cuvântul-cheie ce îi sperie pe cei mai mulţi oameni vii este „mort”, căci pentru omul normal e de neconceput ca imaginea unui decedat să se arate ca şi cum ar fi, de fapt, încă animată, dar într-un fel straniu.

O întâlnire imposibilă

În marea majoritate a cazurilor de asemenea apariţii, la o cercetare mai aprofundată ori mai superficială se relevă că, într-adevăr, cineva cu semnalmente ce ar corespunde spectrului a existat cândva, dar a murit fie asasinat, fie într-un accident, fie şi-a luat singur viaţa şi aşa mai departe. Cazul relatat mai jos schimbă însă radical datele problemei.

Este vorba despre un navigator scoţian pe nume Robert Bruce, care în 1828, pe când avea 30 de ani, era secund pe un vas comercial ce făcea curse între Liverpool şi Saint John (New Brunswick, Canada). Se aflau în apele teritoriale ale Terra Novei, când, după calcularea repetată a poziţiei navei, a avut senzaţia că se află pe o rută greşită. A intrat în cabina căpitanului pentru a se sfătui cu el, dar la biroul acestuia se afla un bărbat necunoscut, care îl privea fix.

Bruce l-a găsit pe căpitan pe punte şi i-a relatat imposibila întâlnire, apoi au coborât împreună în cabina acestuia. Nu se afla nimeni acolo. Doar pe masa de ardezie stăteau schiţate câteva cuvinte: „Navigaţi spre nord-vest”. Ulterior, au comparat scrisul cu cel al tuturor membrilor echipajului, s-au făcut percheziţii, dar fără niciun rezultat. În această situaţie, căpitanul s-a gândit că o mică modificare a traselui i-ar fi costat doar câteva ore în plus, astfel că a ordonat schimbarea direcţiei către nord-vest.

Visul profetic

După câteva ore de navigat, au ajuns într-o zonă unde, spre surprinderea tuturor, se afla o altă navă, avariată grav după ce fusese prinsă între ghеţuri, având la bord echipajul şi câţiva pasageri foarte speriaţi. Au aflat apoi că vasul plecase din Quebec cu destinaţia Liverpool, însă rămăsese blocat de ghеţuri de câteva săptămâni. Călătorii erau disperaţi, iar starea sănătăţii le era puternic deteriorată.

În agitaţia produsă de apariţia nesperată a salvatorilor, Bruce a trăit câteva clipe de uimire extremă, dar nu din cauza situaţiei neobişnuite întâmpinate: între cei preluaţi de pe vasul avariat se afla şi un bărbat în care l-a recunoscut – deşi i se părea totodată absolut imposibil şi ilogic – pe necunoscutul din cabina căpitanului. Câteva minute mai târziu,

l-a rugat pe acesta să scrie aceleaşi cuvinte găsite pe biroul de ardezie: „Navigaţi spre nord-vest”. Scrisurile erau identice!

În parte, misterul a fost dezlegat după ce au discutat despre cele întâmplate în ultimele ore. Bruce a înţeles că spre orele prânzului, bărbatul respectiv căzuse într-un somn profund şi, trezindu-se după o jumătate de oră, rostise câteva vorbe care parcă nu erau ale lui: „Astăzi vom fi salvaţi!”

El îşi amintea cum „văzuse” în somn (în vis?) că se afla pe o altă navă, care tocmai se apropia pentru a le veni în ajutor. Chiar le-a descris în detaliu, celorlalţi pasageri şi membri ai echipajului, vasul salvator, pe care toţi aceştia l-au recunoscut cu uşurinţă.

Cât despre bărbatul care avusese visul profetic, el părea să (re)cunoască tot ce vedea – în mod logic, pentru prima dată – pe nava salvatoare. Totuşi, ce mecanism sau ce fenomen putuse da naştere acelei insolite întâmplări, nimeni nu a putut explica vreodată.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Mormântul Evei

între mit, legendă şi realitate

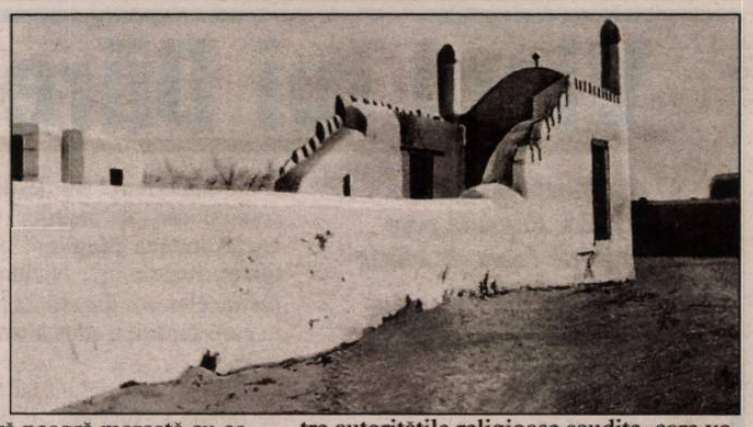

Probabil greu de crezut de către unele persoane, între creştinism şi islamism există numeroase similitudini, mergând până la identitatea unor personaje de prim-rang din cele două religii.

Dacă îndeobşte este cunoscută comparaţia dintre Mântuitorul nostru Iisus, numit şi Învăţătorul, şi Profetul Mahomed, mai puţin se ştie că fondatorii Islamului susţin că Adam ar fi pus temeliile faimosul sanctuar Kaaba, de la Mecca – o structură de forma unui cub aproape perfect, în care se află încastrat un fragment din Piatra Neagră, despre care musulmanii cred că a fost trimisă din Rai.

Două religii, un singur Dumnezeu

Există şi părerea potrivit căreia primul om, Adam, menţionat în Biblie, nu doar că a locuit în ţara Profetului, ci chiar în casa naşterii acestuia. Astfel, nu mai este surprinzător să aflăm că, nu departe de locul respectiv, s-ar afla mormântul „Marii Mame" a omenirii, cea creată de Dumnezeu din carnea şi sângele lui Adam şi numită Eva. La o distanţă nu prea mare de locul sfânt al credincioşilor musulmani, găsim mica cetate maritimă Djeddah (mai exact, *Medine-el-Djeddah,* adică „Oraşul Marii Mame"). În portul său debarcă anual numeroşi pelerini şi achită o mică sumă destinată întreţinerii mormântului „Marii Mame" care a dat numele oraşului. Din păcate, un element mai degrabă ciudat şi anormal face ca locul respectiv (situat pe teritoriul Arabiei Saudite) să nu constituie un obiectiv de mare interes oficial, el părând mai degrabă o structură modestă.

Pe un platou deşertic, în apropierea zidurilor cetăţii, se vede o împrejmuire lungă de circa 200 de paşi şi largă de şase. Un covor de plante plăcut mirositoare acoperă solul care, potrivit tradiţiei musulmane, acoperă relicvele perechii lui Adam. Un palmier marchează locul unde s-ar afla capul. În mijloc, se ridică o construcţie mică, surmontată de o cupolă. În aceasta, la fel ca la Kaaba, se află o piatră neagră marcată cu caractere enigmatice. Dincolo de legendele referitoare la vestigiile respective, pelerinii veniţi la Mecca pentru a venera locul naşterii Profetului, în special iranieni, nu ocolesc mormântul Evei, unde se roagă şi aduc ofrande, conform unor însemnări datând din prima parte a secolului trecut.

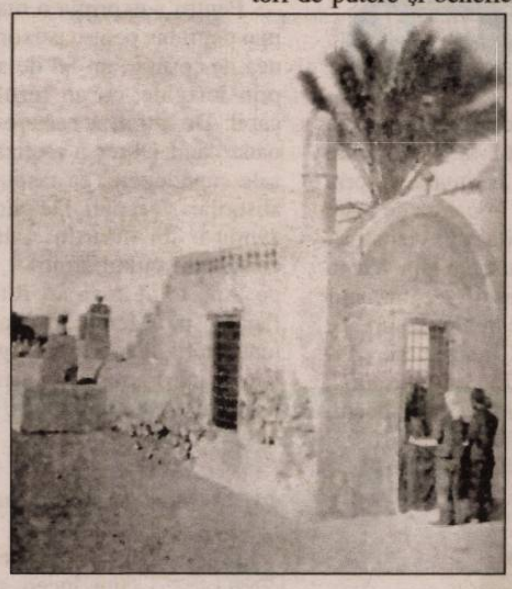

Loc pe Pământ

Dacă religia în sine are calitatea firească de a aduce împreună credincioşii, indiferent cum se numeşte confesiunea lor, anumiţi oameni, vremelnici deţinători de putere şi beneficiari ai unor mari averi, încă tulbură adânc buna convieţuire şi înţelegerea dintre rugătorii la Hristos şi la Mahomed.

În februarie 1928, autorităţile saudite au ordonat distrugerea mormântului, sub pretextul că ar fi încurajat superstiţiile! Situl, astăzi ocupat de un cimitir, a fost acoperit cu o placă de beton în 1975, de către autorităţile religioase saudite, care voiau să determine astfel încetarea rugăciunilor ce se făceau acolo, considerate în islam ca relevând idolatria şi politeismul.

Totuşi, rămâne în atenţia generală un element esenţial ce nu poate fi ocolit. Coranul se referă la alungarea din Paradis a lui Adam şi a Evei, după ce au mâncat din fructul pomului interzis, dar nu se precizează în care loc de pe Pământ au ajuns. Tradiţia arabă îl plasează în Mecca, oraşul sfânt unde Creatorul i-a poruncit lui Adam să urce pe o colină, spre a-şi deplânge păcatele. Apoi a făcut-o pe Eva, iar colina respectivă a primit numele de Muntele Arafat *(ştiinţă,* în arabă).

Această poveste o situează şi pe Eva (în arabă *Hawa,* iar în ebraică *Hawwah)* în împrejurimile cetăţii Djeddah, punctul de acces către Mecca pentru pelerini. Aşa s-ar putea explica şi originea legendei ţesute în jurul înmormântării „mamei spiţei umane".

De altfel, în veacul al IX-lea, istoricul Al-Fakihi, originar chiar din Mecca, povestea că doi prieteni ai Profetului (mort în anul 632) făcuseră referire la mormântul Evei.

Un alt indiciu tulburător se referă la călătorul şi poetul Ibn Jubayr, din sec. al XII-lea, care scria despre Djeddah în însemnările sale: „În interior se află un loc cu o cupolă, care ar fi fost casa Evei, mama omenirii, aşezată prin voia Domnului în drumul către Mecca."

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

---

100 *de locuri de văzut în România*

Peştera Tunel

din Rezervaţia Cheile Şugăului

Una dintre cele mai spectaculoase rezervaţii naturale din ţara noastră este Cheile Şugăului, în judeţul Neamţ. Această rezervaţie este situată în apropierea comunei Bicaz-Chei, la capătul sudic al masivului Munticelu. Este o zonă rar străbătută de om, dominată de stânci, care ia forma unui canion de aproape jumătate de kilometru lungime, presărat cu cascade.

Peisajul este mirific, formaţiunile calcaroase cu totul deosebite de aici fiind unice în Europa. Puteţi întâlni specii endemice de plante, calcare fosilifere, izvoare petrifiante cu formare de tuf calcaros şi, dacă sunteţi norocoşi, puteţi vedea şi animale sălbatice rare, cum ar fi capra neagră, râsul sau pisica sălbatică. Iarna, peisajele sunt cu atât mai spectaculoase, graţie căderilor masive de zăpadă, dar veţi avea nevoie de echipament montan pentru a putea pătrunde în condiţii de siguranţă în defileu.

Aici se află Peştera Tunel, o formaţiune inedită, de forma unui tunel săpat în piatră de intemperii şi care străbate creasta Piatra Glodului – de altfel localnicii o numesc peştera Şura Glodului. Se pare că peştera ar fi apărut în urma prăbuşirii, cândva, a unor stânci uriaşe, care au format această impresionantă trecătoare prin munte. Intrarea în peşteră se face escaladând bolovanii masivi, aşezaţi asemenea unor trepte de scară, pe care se poate urca până la tunelul din stâncă. Intrarea este îngustă şi înaltă, iar aerul venit din interior deosebit de rece.

După câţiva metri de mers prin tunel, se zăreşte ieşirea din cealaltă parte a crestei Piatra Glodului, care are înălţimea de doar 2-3 metri. Fiind destul de încăpătoare, peştera poate fi folosită şi ca loc de popas, dacă sunteţi surprinşi de intemperii în această zonă sălbatică. Urmând, dincolo de ieşirea din peşteră, poteca marcată, veţi ajunge pe Piatra Glodului, unde se află un spectaculos punct de belvedere către Cheile Bicazului.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Schitul Sfinţii Arhangheli Găneasa

Mâine, 8 noiembrie, Biserica noastră îi prăznuieşte pe Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil. De aceea ne-am gândit să oferim cititorilor noştri câteva date despre o biserică având acest hram. Numele întreg al sărbătorii este „Soborul mai-Marilor Voievozi şi cetelor începători Mihail şi Gavriil şi al tuturor cereştilor puteri".

Îngerii sunt fiinţe spirituale, inferioare lui Dumnezeu dar superioare omului. Există mulţi îngeri buni reprezentând nouă cete îngereşti pe care Dionisie Pseudo Areopagitul le împarte în trei: Serafimi, Heruvimi şi Tronuri; Domnii, Puteri şi Stăpânii; Începători; Arhangheli şi Îngeri. Toţi sunt folosiţi ca mesageri ai lui Dumnezeu şi vestitori ai puterii şi voinţei Sale. Astfel, Sfântul Arhanghel Mihail a anunţat distrugerea Sodomei şi Gomorei, Sfântul Arhanghel Gavriil a vestit naşterea Sfântului Ioan Botezătorul şi a Mântuitorului iar îngerul Rafael i s-a arătat lui Tobie ajutându-l să o ia de soţie pe Sara, care suferise din cauza unui duh rău, misiunea sa fiind aceea de a vindeca bolile şi neputinţele omeneşti.

Schitul Sfinţii Arhangheli Găneasa, cu obşte de călugăriţe, este aşezat într-un minunat cadru natural, pe malurile lacului Pasărea. Este ctitorie a soţilor Sorin şi Mihaela, Marin, construcţia începând în 1995 şi bucurându-se de binecuvântarea P.F. Teoctist. Biserica a fost construită în stil brâncovenesc, proiectul aparţinând arhitectului Vladimir Popov.

Sfinţită la 13 noiembrie 1999 de PS Teodosie, primeşte statut

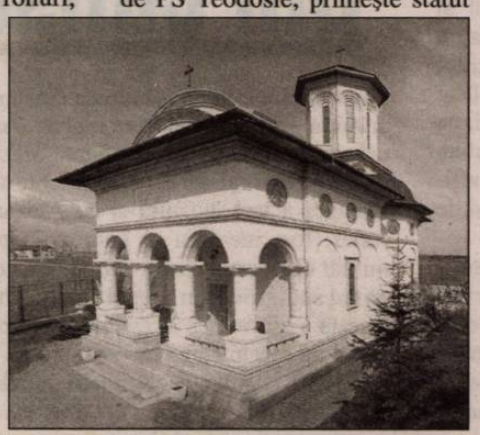

de schit în anul 2000. În anul următor se supraetajează corpul de chilii şi se construieşte trapeza. Catapeteasma şi mozaicurile exterioare sunt opera profesorului Ion Achiţenie, vitraliile fiind realizate de Iosif Cadar în 2002-2003, iar, pictura terminată în 2008, este semnată de Alexandru Nicolau. Biserica prezintă un pridvor susţinut de patru coloane şi o singură turlă octogonală, cu ferestre ornamentale. Edificiul este înalt, din cărămidă arsă, pe fundaţie de 36 piloni implantaţi la 15 metri adâncime. Are 22 de metri lungime şi 10 lăţime, fiind realizat în formă de cruce.

Schitul este un adevărat sanctuar al sfinţilor români sau al celor care au moaşte în ţara noastră. Sunt zugrăviţi aici Sfânta Filofteia, Sfânta Teodora de la Sihla, Sfântul Dimitrie Basarabov şi alţii.

IRINA STOICA

Visul lui Dürer

O dimineaţă de iunie a anului 1525. Pensula pare că aleargă pe foaia de hârtie albă. Bărbatul care o mânuieşte cu siguranţă aşterne vopselurile amestecate cu apă, apoi adaugă puţină gumă arabică pentru o bună aderenţă la suport. În numai câteva minute, acuarela e gata. Autorul face un pas înapoi şi o priveşte. „E bine aşa" – rosteşte el ca pentru sine.

O acuarelă stranie

Deşi vorbim despre ilustrul pictor german Albrecht Dürer, partea stranie a poveştii este că mica schiţă nu seamănă cu nimic din operele care l-au consacrat şi îi definesc personalitatea artistică. Şi, ca să fim sinceri până la capăt, nici nu i-a sporit gloria. Ea nu are fineţea întâlnită în celebra acuarelă „Iepurele" ori în „Columbie" (denumirea unei superbe flori sălbatice, cunoscută la noi drept *Căldăruşă),* în care grija pentru cele mai mărunte detalii e împinsă dincolo de orice extreme.

Nu exprimă nici lirismul peisajelor, precizia imaginilor din Nüremberg sau vigoarea gravurilor încărcate de simboluri. Nimic din culorile somptuoase ale marilor compoziţii ca „Adorarea Magilor" ori „Sărbătoarea rozariului". Niciun personaj, niciun element din ştiinţa portretului, în care autorul a adus inovaţii magistrale.

Totuşi, pictorul e foarte mulţumit de rapida sa lucrare. „E bine aşa" – repetă el, contemplând mica acuarelă, ca pe o capodoperă îndelung lucrată. Compoziţia ne prezintă o linie a orizontului ce separă imaginea în două părţi egale. Jos, un peisaj schiţat sumar: o câmpie, un eleşteu, câteva tufe de arbuşti. Sus, ca şi cum s-ar prelinge din marginea foii, pete alungite, fărâme de culori care cad spre sol în scurgeri sumbre. Doar în centru apare o formă mai importantă, ca o pâlnie întoarsă, şi atinge pământul, unde explodează şi se răspândeşte într-o pată uriaşă.

Chipul unui „veac al diluviului"

Fără a aştepta ca lucrarea să se usuce bine, pictorul ia o pană de scris, o înmoaie în călimară şi scrie repede câteva fraze în partea de jos a acuarelei, pe care şi astăzi vizitatorii Kunsthitorische Museum din Viena o pot vedea şi descifra: „În anul 1525, în noaptea de miercuri spre joi de după duminica Cincizecimii *(Pogorârea Sfântului Duh* sau *Rusaliile,* n.n.), am visat, în timp ce dormeam, această imagine cu un mare număr de coloane de apă căzând din cer, unele mai îndepărtate, altele mai apropiate, dar toate venind de atât de sus, încât părea că şuvoaiele curg ca o pânză neîntreruptă. Prima coloană atingea pământul la vreo 6 kilometri de mine, cu o forţă terifiantă, un zgomot şi o înverşunare formidabile, înecând întreaga ţară. M-am trezit atât de îngrozit, încât tot corpul îmi tremura şi, timp de multe minute, nu am putut să mă liniştesc. Apoi, când m-am ridicat, am schiţat aici ceea ce văzusem. Dumnezeu face bine ceea ce face!"

Visul lui Dürer – susţin bunii cunoscători ai operei acestuia, dar în special ai existenţei şi epocii sale încărcate cu nenumărate conflicte, dispute, tulburări sociale uneori violente – a venit „în luna diluviului dintr-un an al tuturor ameninţărilor". Psihanaliştii consideră că emoţia lui a fost extrem de puternică, iar dacă la trezire ar fi povestit totul cuiva, cuvintele ar fi fost cutremurătoare. Dar, el fiind pictor, reacţia sa a fost să utilizeze liniile şi culorile.

Pentru a exprima o mărturie sau, mai degrabă, pentru a exorciza viziunea de coşmar, un fel de autoanaliză prin imagine, cu un rezultat remarcabil. De altfel, aceasta este şi perioada când Dürer a realizat ultimele sale capodopere, ca răspuns la furia absurdă a veacului. De pildă, răspunzându-i lui Martin Luther, care condamna cultul sfinţilor, el îl arată pe Apostolul Ioan în rotunjimi infantile, pe Marcu în toată energia maturităţii, Pavel apare grav şi solemn, iar Petru împovărat de ani, însă liniştit în credinţa sa.

* * *

„Când eram tânăr – scria Dürer – gravam opere variate şi noi. Acum încep să analizez natura în deplina sa puritate originală şi să înţeleg că expresia supremă a artei se află în simplitate." Este şi un mod de citire a acuarelei născute din straniul său vis. Şi aceasta, de altfel, se alătură ultimelor sale capodopere, care întregesc nu doar o creaţie unică şi tulburătoare, de primă valoare artistică, ci şi marile frământări lăuntrice, angoasele mistuite în tăcere de autor. Nu după mult timp, Dürer a murit la aproape 57 de ani, pe 6 aprilie 1528.

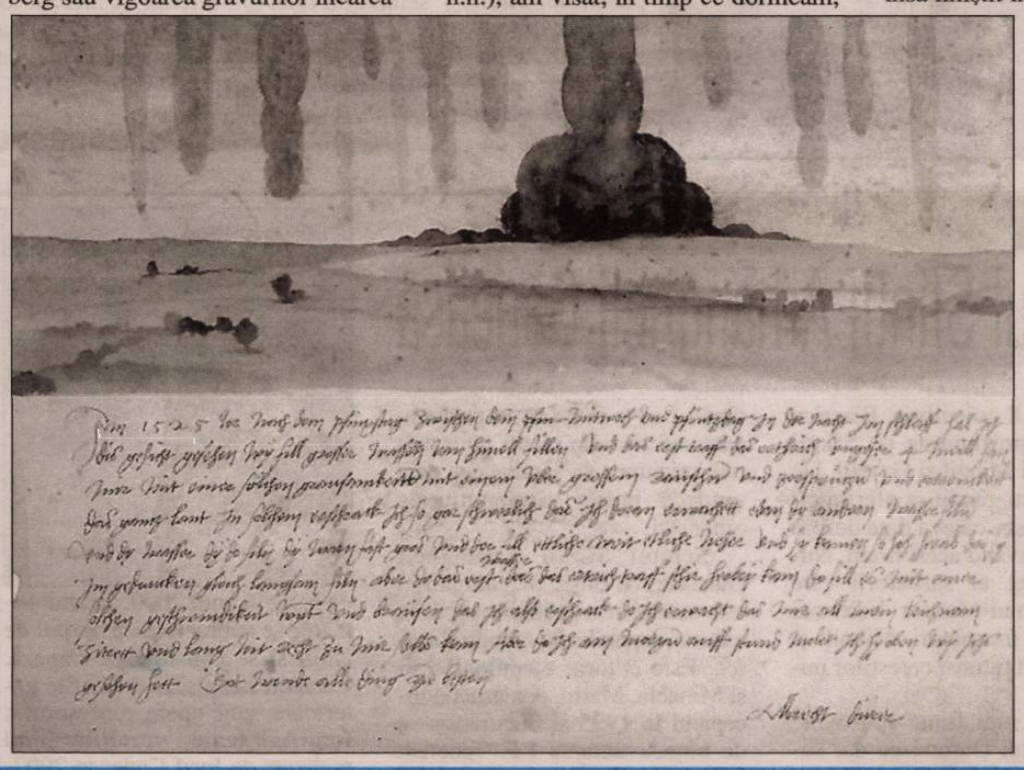

Ce fumau granzii lumii

Marile personalităţi ale civilizaţiei noastre – şi aici ne referim în primul rând la oamenii politici –, ca oameni muritori, au fost bântuite de păcate lumeşti. Mă rog, dacă admitem că, potrivit dictonului latin, „ce-i permis lui Jovis nu-i permis boului", şi în cazul acestora apucăturile lor reprobabile au fost privite întotdeauna cu o oarecare indulgenţă vecină cu slugărnicia: – Da, cutare monarh, prim-ministru, preşedinte etc. „le cam avea cu băuturica" (sau cu mahorca, unii chiar au prizat ceva prafuri albe!), dar... oameni sunt şi ei, nu?

■ ***Eduard al VII-lea, suveran al Regatului Unit,*** fuma cele mai lungi şi mai groase ţigări din lume: 22 cm (lungimea)/5,5 cm (diametrul). E destul de clar de ce acestea nu se găseau în comerţ; se fabricau la Havana şi valorau 5 franci fiecare. Din aceştia, lucrătorului care le realiza îi revenea câte 1 franc.

■ ***Regele german Wilhelm al II-lea*** avea acelaşi furnizor de „fumuri" ca Eduard al VII-lea, numai că ţigările sale aveau „modesta" lungime de 17 cm şi costau 150 de franci suta de bucăţi.

■ ***Împăratul austriac Franz Joseph,*** rege al Ungariei, Boemiei şi Croaţiei, era „consumator" al unui fel de ţigări de forma unei... cozi de şobolan. Fuma foarte multe, dar le şi dăruia de multe ori. În fine, nu a fost vina ilustrului personaj că acestea nu erau prea agreate, mai ales că ardeau limba la fel ca „suratele" lor vândute pe doi bani.

■ ***Ţarii imperiului rus*** preferau, în general, ţigaretele fabricate cu un tabac din Orient prelucrat manual în condiţii speciale. Se afirmă că aroma acestui tutun imperial este una dintre cele mai delicate şi mai fine din câte există. Asta, lăsând deoparte ideea că efectele sunt aceleaşi...

■ ***Regele Alfons al XIII-lea*** al Spaniei nu numai că iubea ţigările enorm, ci era chiar dependent de nicotina lor. Se spune că fuma îngrozitor de mult, fără încetare. Mai mult, el suferea cu-adevărat pe parcursul evenimentelor în cadrul cărora eticheta îl priva de nemărginita lui plăcere.

■ ***Faimosul premier englez Winston Churchill*** nu putea lipsi de pe această... panoplie, chiar dacă în unele fotografii publice oficiale trabucul pe care-l ţinea în colţul gurii era suprimat prin metode tehnice (cunoscute şi utilizate şi în fostele ţări comuniste). „Sir" ar fi fumat vreo 150.000 de ţigări în viaţa sa care a durat – totuşi! – 91 de ani.

Ca un corolar, din care excludem relaţia directă şi nemijlocită dintre fumat şi sănătate, amintim o remarcă magistrală, cu multe tâlcuri, a poetului american Robert Frost: „Diferenţa dintre stăpân şi valetul său este că cei doi fumează aceleaşi ţigări, dar numai unul le şi plăteşte."

Din culisele unui film

Documentarul „Cold Case Hammarskjöld", realizat de danezii Göran Björkdahl şi Mads Brügger, despre bizara moarte (asasinat?) a fostului secretar general al ONU, suedezul Dag Hammarskjöld, într-un accident aviatic petrecut în septembrie 1961 în Zambia, se referea la o amplă conspiraţie multinaţională legată de această tragedie şi de ideea de apartheid.

Dar, spre marea surpriză a realizatorilor-investigatori, pe lângă acest subiect au aflat şi alte amănunte despre un alt complot absolut diabolic: planul exterminării unei părţi din populaţia negrilor africani prin inocularea virusului HIV, sub camuflajul unei vaccinări – culmea cinismului criminal – chiar împotriva maladiei mortale produse de acesta, terifianta SIDA.

Pentru realizarea documentarului, Brügger a luat legătura şi cu Alexander Jones, fost membru al unui grup paramilitar clandestin care a avut relaţii cu regimul sud-african în timpul apartheidului. Acesta a afirmat că în cadrul organizaţiei sale s-au efectuat cercetări asupra HIV în anii 1980, cu intenţia eliminării populaţiei de culoare din ţară prin contaminare.

„Ne aflam în război. Negrii din Africa de Sud erau inamicii" – spune Jones în film. Din fericire, nimic nu demonstrează că această conspiraţie „albă" a şi fost pusă în practică, iar oamenii de ştiinţă afirmă că mijloacele tehnice din acea perioadă nici nu ar fi permis-o. Totuşi, realizatorii documentarului au identificat în Africa de Sud urme ale clinicii conduse de defunctul lider al grupului paramilitar, Keith Maxwell. Deşi acesta pretindea că e în căutarea unui remediu împotriva SIDA, nu avea nicio pregătire medicală şi, pe de altă parte, îşi manifesta public fascinaţia pentru armele biologice.

Echipa filmului a contactat şi martori care au afirmat că injectaseră personal presupusele vaccinuri unor pacienţi negri. Jones declară în film, cu cinism: „Ce poate fi mai uşor, pentru a obţine un cobai uman, decât să trăieşti într-un sistem de apartheid? Negrii nu au acolo niciun drept şi au nevoie de tratamente medicale. Un «filantrop» vine şi spune: «Voi deschide clinici şi vă voi îngriji!» Şi-atunci, lupul se află în stână..."

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ ...înainte de a se consacra literaturii, Corneille studiase

dreptul? Racine studiase filozofia.

◆ ...poemul simfonic a apărut pe la mijlocul secolului al XIX-lea, în plină perioadă romantică.

◆ ...Arhipelagul Antilelor Mari este format din insulele:

Cuba, Haiti, Jamaica şi Porto Rico?

◆ ...în Evul Mediu statele arabe erau numite califate? Cele mai importante califate erau la Bagdad, Cairo şi Cordoba.

◆ ...roţile pneumatice au fost inventate în 1890 de

James B. Dunlop? Era de profesie veterinar.

◆ ...mama lui Mircea cel Bătrân se numea Calinichia? Soţia sa era doamna Mara.

◆ ...cartea „Suferinţele tânărului Werther" a fost scrisă de Johann Wolfgang

Goethe (1749-1832)? A stârnit o epidemie de pesimism marcată chiar de sinucideri.

◆ ...părintele impresionismului în pictură este socotit francezul Edouard Manet? A trăit între 1832-1883.

Ştiaţi că...

Siracuza
oraşul lui Arhimede

Ruinele Templului lui Apollo

Aflat pe coasta sud-estică a Siciliei, la 60 de kilometri de Catania, oraşul Siracuza se întinde atât pe insula mare, cât şi pe insula Ortiga din apropiere. Centrul său istoric, de pe insula Ortiga, este vestit ca locul în care s-a născut marele savant antic Arhimede.

Istoria oraşului începe în anul 734 î.Hr. când corintienii au debarcat pe Ortiga, au colonizat-o şi s-au extins foarte repede până pe continent. Colonia a cunoscut o deosebită înflorire în timpul tiranului Siracuzei, Gelon (540-478 î.Hr.), ajungând într-o reală rivalitate cu Atena. În anul 415 î.Hr. atenienii au încercat să ocupe Siracuza dar flota a fost spulberată şi prizonierii închişi în cariera de piatră unde este acum parcul arheologic.

Palatul Gargallo

Oraşul a avut un rol important în dezvoltarea istoriei şi civilizaţiei greceşti în general. Au fost construite amfiteatre şi, vreme de 500 de ani a fost cel mai important centru al culturii greceşti. În anul 213 î.Hr. s-a predat romanilor şi oraşul a început să decadă.

La căderea Imperiului Roman (476 d.Hr.) s-a aflat la mila altor populaţii, în anul 493 Siracuza a fost invadată de goţi şi în 593 a fost anexată Imperiului Bizantin.

În 878 o mare parte din Sicilia răsăriteană în care se afla şi vechiul oraş grecesc a fost cucerită de arabi rămânând sub stăpânirea lor două secole. A fost preluat de binzatini pentru o vreme foarte scurtă şi apoi, din 1081, vreme de un secol, puterea a fost deţinută de normanzi.

În 1209 oraşul este cucerit de şvabii conduşi de Frederick. În secolul al XIV-lea au venit spaniolii care au construit fortăreţe şi zidurile de apărare ale oraşului. În 1693 are loc un cutremur devastator dar oraşul este reconstruit în secolul al XVIII-lea. Cunoaşte o perioadă de înflorire economică şi culturală şi, în 1870, este anexat Italiei.

Fântâna Nimfei Arettusa

Patronul său spiritual este Sfânta Lucia născută în Siracuza şi sărbătorită la 13 decembrie. Pe insula Ortiga, din Marea Ionică separată de restul oraşului printr-un canal îngust se găsesc ruinele Templului lui Apollo construit în secolul al VI-lea î.Hr., la fel de vechi cum sunt cele ale Templului Zeiţei Atena, încorporate în catedrala ridicată pe cel mai înalt deal al insulei. Restaurate în câteva rânduri au căpătat forma actuală în secolul al XVIII-lea.

Altarul lui Heron al II-lea

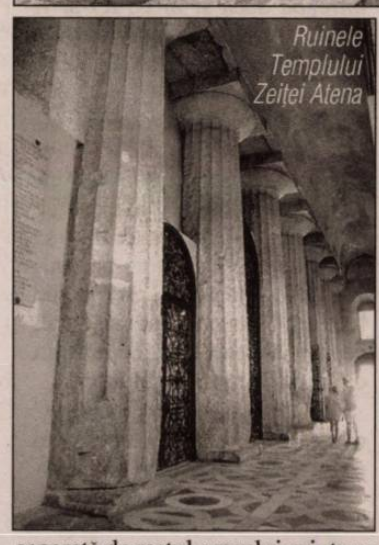

Ruinele Templului Zeiţei Atena

Trecând pe lângă catedrală poţi ajunge la una dintre cele mai importante atracţii turistice din oraş. Este vorba de Fântâna Nimfei Arettusa a cărei legendă circulă încă aici. Se spune astfel că Alpheus – fiul lui Oceanus – s-a îndrăgostit cumplit de nimfa Arettusa. Pentru a o salva de insistenţele zeului, Artemis o transformă într-o fântână, dar Zeus, înduioşat de suferinţa îndrăgostitului, îl transformă în râu permiţându-i astfel să-şi întâlnească iubita.

Există şi o serie de construcţii mai noi cum este Palatul Băncii Sicilia aflat în Piaţa Arhimede, ridicat în 1928, cu un minunat portal încadrat de coloane.

Remarcabile sunt şi Palatele Pizzuti şi Gargallo dar mai ales Muzeul Arkemedion, închinat lui Arhimede şi prezentând chiar 24 de exponate interactive, concepute special pentru a atrage atenţia publicului. În oraş există şi unul dintre cele mai interesante muzee de arheologie din sudul Italiei.

În cartierul Neopolis se găsesc cele mai importante atracţii turistice şi istorice din oraş. Pot fi admirate Teatrul Grecesc săpat în stâncă din secolul al V-lea î.Hr., Altarul lui Heron al II-lea şi „Urechea lui Dionysos", o peşteră artificială în care se spune că zeul îşi închidea duşmanii sau, la 8 kilometri depărtare de oraş, numeroase catacombe şi două faimoase fortăreţe.

Turnul Pielarilor

Turnul Pielarilor din Sibiu se înscrie în cea de a patra centură de apărare a Oraşului de Jos. Este ridicat pe o bază octogonală şi are dimensiuni mai mari decât celelalte.

Construit în 1638 are în partea superioară numeroase deschizături. Acestea erau folosite pentru introducerea armelor de foc în momentele de apărare.

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Simboluri ale umanităţii

Atnatu

Venerat în Australia Centrală, Atnatu este zeul suprem al tribului Kaiti. Este imaginat ca un duh ceresc, fondator şi inspirator al ritualurilor iniţiatice, atribute care îi aduc veneraţia credincioşilor. În plus este ocrotitorul iniţiaţilor, rivalul permanent al duhului ucigaş Tuman. Acesta îi omoară şi îi învie pe adolescenţi în timpul iniţierii dacă ei nu

se pot bucura de protecţia lui Atnatu.

Tuman, imaginat ca mergând tot timpul într-un singur picior, pe celălalt purtându-l pe umăr, poate fi învins prin ofrande şi rugăciunile adresate zeului protector al tuturor tinerilor.

Cum să furi un pod

Nu încape niciun fel de îndoială: în ziua de azi, în haosul botezat seducător „existenţă cotidiană modernă", se fură absolut orice poate fi valorificat. Deseori, totul se face chiar „cu acte", oficial carevasăzică, dar când e vorba despre obiecte, de la şuţii din autobuz şi smulgerea lănţişoarelor de aur de la gâtul femeilor imprudente, până la rachete militare şi material nuclear, nimic nu stă în calea infractorilor.

O dovedeşte o dată în plus furtul unui pod de 53 de tone (!), în Rusia. S-a întâmplat în regiunea arctică Murmansk, în apropierea frontierei cu Finlanda, iar obiectul subtilizat era un pod feroviar, mai exact partea sa centrală aflată deasupra apei.

Într-o primă etapă a cercetărilor, anchetatorii au scos din discuţie ipoteza furtului. Aspect, de altfel, oarecum justificat din punctul de vedere al logicii de bun simţ. În final însă au fost nevoiţi să acorde prioritate acestei versiuni. Hoţii au comis ticăloşia, care putea duce la pierderi de vieţi omeneşti, cu scopul de a vinde ulterior metalul la „fiare vechi", pentru care ar fi obţinut o sumă frumuşică.

Cât despre modul de operare, aici ingeniozitatea nu le-a lipsit acestora. Ei au demontat uriaşa structură metalică astfel încât aceasta a căzut în râu, astfel transportul prăzii fiind considerabil facilitat. Interesant e că nu a fost singurul caz de furt al unui pod din Rusia. În anul 2008, poliţia a efectuat o razie nocturnă, în urma sesizării unui act similar. Atunci, infractorii au pus mâna pe nu mai puţin de 200 de tone de fier! Dar, cum spuneam, asta-i lumea noastră: suprasaturată de tupeul incredibil al banditilor de tot soiul şi de somnolenţa iresponsabilă a autorităţilor... *(A.N.P.)*

Apel către spărgător

Într-un magazin din Pirineii de Sus (Franţa) camerele de luat vederi înregistraseră de patru ori prezenţa unui intrus în timpul nopţii. Era un magazin cu multe piese şi componente pentru calculatoare, cu leptopuri şi telefoane inteligente şi alte lucruri teribil de tentante pentru hoţul respectiv. Proprietarii magazinului erau din ce în ce mai alarmaţi, cu atât mai mult cu cât se adresaseră poliţiei, care cercetase imaginile fără să ajungă la vreun rezultat.

În cele din urmă s-au gândit să apeleze la latura sentimentală a „nepoftitului". Au atârnat pe perete un afiş imens în care individul era rugat să înapoieze unul dintre telefoane pentru că fusese comandat special pentru un copil cu deficienţe motorii.

Spre marea surpriză a tututor, individul a fost impresionat şi a lăsat în magazin obiectul cerut şi chiar o sumă de bani, dar nu a putut fi prins de oamenii legii. (I.S.)

24 de ore pe bicicletă

Există un fel de competiţie mai degrabă bizară legată de abilitatea folosirii bicicletei, dar nu este vorba despre anduranţă, viteză sau despre câştigarea a nu ştiu câte etape ale unui tur de durată. Pur şi simplu, competitorii trebuie să-şi păstreze echilibrul pe bicicleta ţinută pe loc, cât mai mult timp, condiţia de bază fiind ca biciclistul (dacă mai poate fi numit astfel şi nu cumva ar fi mai potrivit să i se spună acrobat!) să nu atingă deloc pământul cu vreun picior. În caz contrar, el este descalificat. Toată această nebunie poartă şi un nume distinct: *trackstanding* şi e considerat „disciplină sportivă".

Noul recordmen în acest domeniu este francezul Clément Leroy. Bărbatul de 31 de ani a depăşit vechiul record la Albi, exact în timp ce în oraş se desfăşura o etapă din Turul Franţei. El a stat aproape perfect nemişcat, abia schiţând câteva gesturi, timp de 24 de ore şi 26 de secunde.

Legitimat la Soreze Vélo Club, tânărul ciclist adept al trackstandingului a ales departamentul Tarn pentru această premieră mondială. De fapt, el nu s-a aflat la prima performanţă inedită pe bicicletă. În 2012 a bătut recordul de mers înapoi pe bicicletă, după ce a parcurs astfel 50 de kilometri în 2 ore şi 48 de minute. Precedentul său record de trackstanding era de „numai" 15 ore şi 27 de minute, stabilit în anul 2017. *(A.N.P.)*

Invitaţie la... jaf

Desigur, întotdeauna când se produce o infracţiune se caută făptuitorul: hoţul, criminalul, violatorul, tâlharul ş.a.m.d. Odată prins, acesta devine suspect, învinuit, poate chiar şi condamnat (sic!), însă mai nimeni nu se întreabă dacă şi în ce fel ar fi putut contribui la ticăloşia respectivă însăşi victima; evident, fără să vrea.

Un exemplu care vă va surprinde, dar în care mulţi se vor recunoaşte, vine taman din faimoasa capitală a Franţei, unde poliţia mult-blamată a reuşit să captureze un infractor – ingenios, nimic de zis – care jefuia locuinţe într-un mod original, cu un anume gen de sprijin chiar din partea păgubiţilor.

Metoda „cutiei poştale" consta în procurarea unei chei universale, la fel cum au lucrătorii poştali sau cei care livrează fluturaşi, pliante şi alte asemenea „hârtiuţe". Cu aceasta, se apuca să deschidă absolut la întâmplare cutiile de corespondenţă ale celor plecaţi la serviciu sau în vacanţă. Şi o lua la rând. Dacă avea „norocul" ca în locul plicurilor să găsească cheile casei de la adresa respectivă, supraveghea zona şi, convingându-se că nu e în pericol să fie prins, pătrundea înăuntru nestingherit, unde... făcea inventarul lucrurilor de valoare, apoi însuşindu-şi ceea ce îl ispitea mai tare.

Astfel, individul a vizitat peste 70 de locuinţe, în absenţa proprietarilor, care au rămas fluierând după un total de cel puţin 100.000 de euro. Problema infractorului a fost că lucra fără mănuşi (la propriu!), astfel că a lăsat mai multe amprente digitale pe unde a trecut „în interes de serviciu". După prinderea lui şi completarea anchetei, a fost rândul oamenilor legii să rămână o clipă uluiţi, constatând că majoritatea victimelor îşi lăsau cheile locuinţei pentru prieteni sau vecini care, în absenţa lor, să le ude florile ori să se ocupe de animalul de companie rămas acasă. Dacă se recunoaşte cineva în asemenea situaţii... „à la parisienne", e cazul să schimbe yala! *(A.N.P.)*

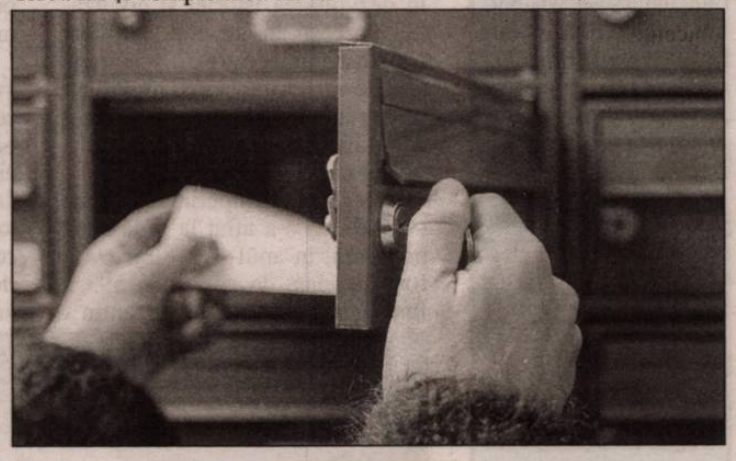

Concediere de tot râsul

Am menţionat râsul în titlu, dar nu la modul peiorativ, având în vedere faptul că în context intră un eveniment nefericit: pierderea locului de muncă. Este vorba însă despre modalitatea absolut originală în care un angajat din Noua Zeelandă a ales să se prezinte la conducerea firmei angajatoare, în urma convocării oficiale pentru a fi anunţat că a fost concediat.

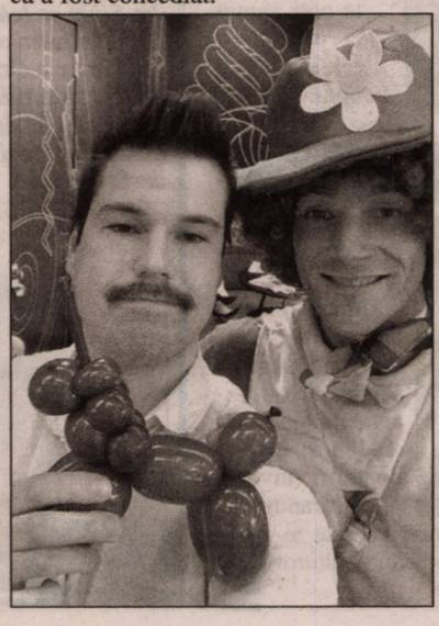

Protagonistul întâmplării, un anume Joshua Thompson, agent de publicitate în Auckland, a decis să răstoarne puţin logica situaţiei, prezentându-se la nefericita întrevedere, dar nu singur, ci însoţit de un clovn!

La primirea plicului, bărbatul a presupus că e vorba fie despre o avansare, fie, la polul opus, despre vreo lucrare prost făcută de el. „Mi-am spus că într-un astfel de caz cel mai nimerit e să mă însoţească un profesionist. Drept urmare, am plătit 200 de dolari pentru a-mi angaja un clovn" – a declarat fostul agent, după consumarea momentului neplăcut.

Prezenţa „circarului" a fost, se-nţelege, foarte surprinzătoare pentru responsabilii firmei, dar cu toţii, în frunte cu directorul, au apreciat simţul umorului dovedit de Thompson. „Secretul" acestui comportament, precum şi afirmaţia bărbatului că a trecut printr-o experienţă pozitivă trebuie să fi fost faptul că între timp el deja îşi găsise o nouă slujbă.

Cât despre clovn, pe parcursul întrevederii, acesta şi-a dovedit priceperea în a confecţiona animale din baloane (un căţel caniche şi un licorn), iar la semnarea actului de despărţire a izbucnit în plâns. Cu lacrimi „de crocodil", desigur! *(A.N.P.)*

Îndrăgostit curajos

În Vechta, un mic orăşel din Germania, un tânăr de 18 ani a fost văzut escaladând zidul închisorii din localitate şi oprindu-se la una dintre ferestele cu gratii.

Aici a încercat să vorbească imediat cu fosta sa iubită aflată înăuntru. Tânăra, de aceeaşi vârstă cu băiatul, era convinsă că ajunsese în închisoare din cauza lui şi de aceea rupsese definitiv legătura cu el.

Tânărul nu era convins deloc de faptul că hotărârea ei este definitivă. De aceea escaladase zidul, încercând s-o convingă să revină la el. Fata nici nu voia să audă de împăcare şi a început să strige, alertând paznicii.

Băiatul s-a ţinut însă foarte strâns de gratii şi nu a putut fi dat jos decât cu ajutorul pompierilor. Nu l-a speriat însă nimic şi chiar a promis că va repeta gestul. *(I.S.)*

Personaje de film, inspirate de figuri reale

Mark Twain spunea, cândva „Adevărul e mai ciudat decât ficţiunea". Acest lucru pare să fie valabil şi pentru filme: deşi mulţi scenarişti îşi datorează creaţiile propriei lor imaginaţii, unii se inspiră şi din poveşti reale de viaţă şi inventează personaje care îşi au corespondentul în realitate, doar că, din diferite motive, nu pot fi incluse în scenariu.

Chiar dacă pare greu de crezut, o mulţime de personaje de film, pozitive sau negative, sunt inspirate de oameni care au trăit cu adevărat, aşa cum vă veţi convinge citind rândurile următoare.

Ahmad ibd Fadlan – Al treisprezecelea războinic

În 1999, Antonio Banderas apărea în filmul „Al treisprezecelea războinic", jucând rolul unui sol arab. Oprindu-se într-un sat viking, pentru a face rost de provizii, el este atras într-o aventură palpitantă, alături de 12 războinici vikingi. Aceştia se confruntă cu o forţă copleşitoare, care le ameninţă regele. De-a lungul călătoriei, Fadlan le învaţă limba, obiceiurile şi luptă alături de vikingi împotriva ameninţării.

Aventurile temerarului arab par doar o fantezie, dar istoricii ştiu că într-adevăr a existat un călător cu acest nume, în secolul X. Ca membru al unei solii a Califatului Abbasid, Fadlan a rămas cunoscut pentru că a descris în detaliu misiunile sale în teritoriile vikingilor, pecenegilor, khazarilor şi altor populaţii turcice din estul Europei şi Eurasia Centrală. Spre deosebire de relatările creştine, părtinitoare, scrierile lui Fadlan sunt considerate astăzi printre cele mai pertinente şi mai credibile mărturii despre viaţa şi credinţele vikingilor.

Johnny Fontane – Naşul

Un personaj fictiv din romanul lui Mario Puzo, „Naşul" şi din adaptările cinematografice ulterioare, acest fiu al lui Don Vito Corleone este un faimos cântăreţ şi actor de filme, care are nevoie de ajutorul „famigliei" pentru a-şi relansa cariera. Faimoasa replică „Am o ofertă pe care nu o poţi refuza" face trimitere la un contract oferit de Vito lui Fontane. Într-o altă scenă celebră, un producător de film se trezeşte având sub plapumă capul retezat al unui cal. Acesta este modul lui don Corleone de a se asigura că Fontane va fi distribuit în filmul producătorului, menit să-i revitalizeze cariera.

Ei bine, personajul Johnny Fontane a fost inspirat de celebrul cântăreţ Frank Sinatra, despre care s-a scris în nenumărate rânduri că ar fi avut strânse legături cu Mafia. La începutul anilor 1950, cariera lui era în declin, dar prietenia cu unii şefi mafioţi l-a ajutat să primească un rol important în filmul „De aici în eternitate", rol care i-a adus un Oscar şi i-a salvat cariera.

Zorro – Masca lui Zorro

Unul dintre cele mai populare personaje de film, Zorro („vulpe", în limba spaniolă) a fost creat în 1919 de scriitorul Johnston McCulley, ca un fel de haiduc modern, îmbrăcat întotdeauna în negru, purtând o mască şi lăsând în urmă cartea de vizită cu litera „Z".

Dar legendarul personaj a fost inspirat de un om în carne şi oase, mai precis de un miner sărac, Joaquin Murrieta, care, atras de goana după aur din California, în 1848, s-a transformat într-un bandit de temut. Unii îl consideră un tâlhar, alţii un erou naţional. Singurele lucruri adevărate care se ştiu despre el sunt că proprietarul bogat al unei mine le-ar fi cerut ciracilor săi, pentru a-l intimida pe Murrieta, să-i violeze soţia şi să-i linşeze fratele, moment care a declanşat revolta lui.

Frank Costello – Cârtiţa

În producţia de mare succes „Cârtiţa", din 2006, Jack Nicholson joacă rolul unui nemilos şef de bandă irlandez, Frank Costello, care controlează lumea interlopă din Boston. Personajul este inspirat de James „Whitet" Bulger, un gangster notoriu, devenit în 1999 al doilea „cel mai căutat om din lume" (după teroristul Osama bin Laden). Acţiunea filmului, centrată pe relaţia dintre Costello şi „cârtiţa" infiltrată de el în poliţie este inspirată de relaţia dintre Bulger şi John Connolly, un agent FBI corupt, cu care gangsterul copilărise.

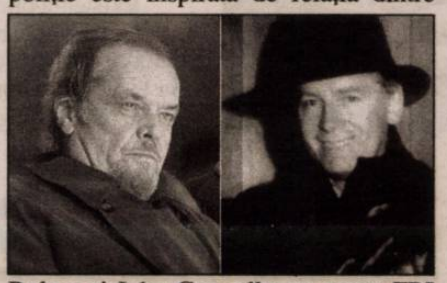

În 2011, când avea 81 de ani Bulger a fost, în sfârşit, capturat, primind două condamnări de închisoare pe viaţă pentru nu mai puţin de 11 asasinate comise. În 2015, povestea adevăratului Bulger a fost subiectul filmului „Black Mass", în care rolul gangsterului este interpretat magistral (şi cu o deghizare de excepţie) de Johnny Depp.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

In memoriam

Mihai Constantinescu

Ne-a părăsit de curând unul dintre cei mai îndrăgiţi „veterani" ai muzicii uşoare româneşti, Mihai Constantinescu. Născut pe 4 ianuarie 1946, Mihai Constantinescu a dovedit încă de mic înclinaţii artistice, făcând parte din corul de copii al Radiodifuziunii Române. În anul 1964, a devenit membru al grupului Mondial, lansând primul său hit, „Păpuşa". După ce a terminat Şcoala Populară de Arte, în 1972, a absolvit, un an mai târziu, Institutul de Educaţie Fizică şi Sport din Bucureşti, dar a rămas dedicat muzicii uşoare.

A evoluat în „supergrupul", cum l-am numi azi, Modern Group, trupa lui Petre Magdin, în care Magdin cânta la trompetă, Marcel Dragomir la saxofon, Marius Ţeicu la pian. În 1971, a debutat la televiziune, într-un spectacol de varietăţi. Primele sale compoziţii, „Păpuşa" şi „Anotimpuri", s-au bucurat de mare succes. În 1975, melodia sa „Am visat" (interpretă Corina Chiriac), a obţinut Premiul III la Festivalul şlagărelor de la Dresda, iar cântecul „I.E.F.S ura!", locul I la festivalul „Şlagăre în devenire" (1981). Una dintre cele mai rodnice perioade ale sale a reprezentat-o colaborarea cu Olimpia Panciu şi Marius Ţeicu, acest „trio formidabil" fiind ideea cunoscutului realizator TV Titus Munteanu.

În anul 1999 a lansat single-ul „Iubiţi şi câinii vagabonzi", care s-a bucurat de o mare popularitate. A fost şi compozitor, unele dintre piesele sale aparând pe dublul CD al cântăreţei Anastasia Lazariuc lansat în 2003. De altfel, Mihai Constantinescu a avut o colaborare lungă cu Anastasia Lazariuc, una dintre cele mai cunoscute melodii fiind „Maria". De-a lungul unei cariere de excepţie, artistul a avut numeroase turnee în Europa, dar şi în SUA, încântându-şi fanii cu şlagăre nemuritoare, precum „Sus în deal" sau „O lume minunată".

Comemorare

Mănăstirea Putna, centru de spiritualitate, cultură şi istorie românească

Pe 3 septembrie 2019 s-au împlinit 550 de ani de la sfinţirea Mănăstirii Putna, cea mai importantă ctitorie a voievodului Ştefan cel Mare, un adevărat centru de spiritualitate, cultură şi istorie românească, „necropolă domnească pentru marele voievod şi familia sa, ce străjuieşte, de sute de ani, meleagurile minunate ale Bucovinei", după cum scrie, într-un amplu şi bine informat documentar, *rador.ro*.

Iată, în continuare, câteva repere istorice, selectate din acest documentar.

Ca urmare a izbânzii în Bătălia de la Chilia (23-26 ianuarie 1465), Ştefan cel Mare hotărăşte să ridice o mănăstire, iar despre locul ales pentru aceasta, ne istoriseşte cronicarul Ioan Neculce: „Ştefan-Vodă cel Bun, când s-au apucat să facă Mănăstirea Putna, au tras cu arcul dintr-un vârfu de munte ce este lângă mănăstire. şi unde au agiunsu săgeată, acolo au făcut prestolul în oltariul".

Pe acest loc „s-a aflat o vatră sihăstrească bine organizată, a unor monahi care locuiseră aici anterior construcţiei lui Ştefan cel Mare, iar la 2 km de locul ales de voievod, exista o chilie săpată în stâncă. O legendă spune că „hotărârea lui Ştefan cel Mare de a ridica Mănăstirea Putna, a apărut după un război pierdut, când voievodul, rătăcind rănit prin ţară, ar fi ajuns la acea chilie de pe valea Viţeului, unde un pustnic bătrân, cu barba albă şi lungă până la brâu, neidentificat iniţial, dar care nu putea fi altul decât Daniil Sihastrul, i-ar fi acordat găzduire şi l-ar fi ospătat cu mălai fiert şi rădăcini culese din pădure. Legenda spune că pustnicul l-ar fi luat de mână pe Ştefan, ar fi ieşit eu el din chilie şi i-ar fi arătat către un anumit loc, întrebându-l de trei ori dacă vede ceva într-acolo, iar a treia oară, Ştefan i-ar fi răspuns că vede nişte lumini, sihastrul precizând că ceea ce vede sunt îngeri şi că locul respectiv este sfânt. Astfel ar fi apărut făgăduinţa lui Ştefan de a ridica mănăstirea, apoi, a doua zi, el a pornit la luptă, alături de oastea sa, învingându-i pe duşmani". După luptă, a poruncit începerea lucrărilor la mănăstire, nu înainte de a se pune la temelie „o căldare mare cu galbeni" şi alte odoare de aur şi argint, pe care el însuşi le va scoate de acolo când va învia din morţi".

Mai există şi o altă legendă, care spune că „într-o noapte foarte întunecoasă, pe când Daniil Sihastrul se ruga în chilia sa de pe valea Viţeului, iar afară se amestecau urletele lupilor cu mormăiturile urşilor, ar fi sosit la el, să-i ceară găzduire Ştefan-Vodă care, întorcându-se de la o vânătoare din munţi, s-ar fi rătăcit prin partea locului. Cu acel prilej, bătrânul sihastru, având sfat de taină cu voievodul, l-ar fi îndemnat să ridice în apropiere, pe frumoasa vale a Putnei, o mănăstire".

Din folclorul neamului, mai ştim că, după fiecare bătălie, domnitorul Ştefan cel Mare (între anii 1457 şi 1504) ar fi ridicat câte o biserică, şi tot aşa scrie şi cronicarul Ioan Neculce: „câte războaie au bătut, atâtea mănăstiri cu biserici au făcut".

Faptul că în realitate lucrurile n-au stat deloc aşa, ţine de istorie. Şi, conform istoricilor, „în primii nouă ani de domnie, Ştefan cel Mare a dus mai multe războaie, însă în această perioadă a ridicat o singură biserică, la Probota, sau că de la realizarea Mănăstirii Putna şi până la înălţarea următorului edificiu bisericesc, respectiv între anii 1466-1487, s-au mai scurs încă două decenii, răstimp în care, de asemenea, nu a construit decât o singură biserică, la Râmnicu Sărat, deşi în acest interval s-au desfăşurat cele mai importante dintre războaiele din perioada domniei sale".

GEORGE CUŞNARENCU

Abordarea hemoragiilor digestive

Hemoragiile digestive superioare grupează mai multe boli, care au în comun manifestarea prin eliminare de sânge proaspăt pe gură sau de sânge digerat, prin scaun. Astfel de boli îi produc o panică deosebită bolnavului, mai ales că varsă sânge; iar sursa de sângerare nefiind vizibilă, situaţia necunoscută îi accentuează această senzaţie.

Peste 95% din aceste hemoragii provin din patru boli mai frecvente: boala ulceroasă, cancerul gastric, gastrita produsă prin acţiunea iritantă a unor medicamente sau alte substanţe chimice înghiţite şi ciroza hepatică avansată. Prin urmare, hemoragia digestivă nu reprezintă o boală în sine, ci este o complicaţie a unei boli care exista de mai mult timp şi care, evoluând, a erodat peretele tubului digestiv, cuprinzând în această eroziune un vas de sânge, mai mare sau mai mic, fapt ce a produs hemoragia.

Primul lucru de făcut într-o hemoragie digestivă este identificarea cauzei; aşadar, e necesară prezentarea de urgenţă la medic. Acasă, în timpul transportului şi la spital, bolnavul va sta fără pernă. Orice hemoragie digestivă superioară trebuie spitalizată!

Metoda cea mai rapidă şi mai sigură de diagnostic este examenul endoscopic al tubului digestiv: prin vizualizarea directă a duodenului, a stomacului şi a esofagului, permite identificarea locului sângerării (ulcer, tumoră, eroziune, varice esofagiene etc.). Din acest moment, metodele de tratament vor fi diferite.

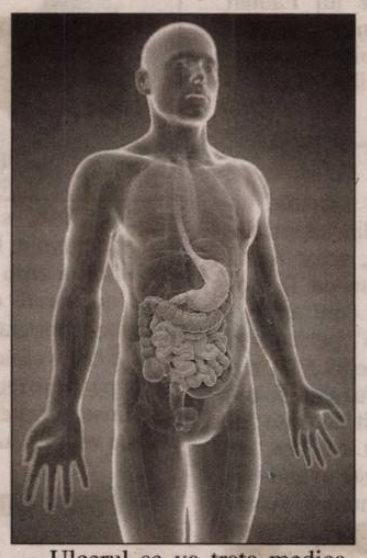

Ulcerul se va trata medicamentos şi cu regim, urmărind astfel reducerea acidităţii gastrice (aciditatea crescută favorizează procesul de eroziune a peretelui gastric), şi un eventual tratament cu antibiotice, dacă se demonstrează existenţa şi a unei componente bacteriene *(Helicobacter pylori)* în producerea acestuia.

Existenţa unei tumori gastrice impune intervenţia chirurgicală de urgenţă, care va îndepărta tumora împreună cu zona de sângerare. De regulă, dacă sângerarea nu se opreşte sub tratament medicamentos, ea trebuie oprită prin tratament chirurgical.

Sângerarea din varice esofagiene rupte, apărute ca o consecinţă a evoluţiei unei ciroze, are prognosticul cel mai nefast şi constituie un semn de gravitate a acesteia: deşi hemoragia se poate opri temporar, ea va reapărea în scurt timp, când va fi şi mai gravă, pentru că boala în sine – ciroza hepatică – nu este vindecabilă.

În schimb, hemoragia apărută după administrarea de medicamente are prognosticul cel mai bun. Într-o asemenea situaţie, după oprirea administrării medicamentului (respectiv post, ingestia de lichide reci, tratament de reducere a secreţiei gastrice), hemoragia se opreşte de cele mai multe ori spontan.

Hemoragiile grave, apărute brusc, care pun în pericol viaţa prin cantitatea mare de sânge pierdută în scurt timp, necesită şi administrarea de sânge şi alte soluţii perfuzabile. După oprirea hemoragiei se trece la realimentarea progresivă, începând cu lichide reci şi apoi, treptat, cu paste făinoase. Anemia cronică se poate corecta administrând preparate pe bază de fier.

Medicina la distanţă – alegerea optimă

Potrivit medicului Raed Arafat, şeful Departamentului pentru Situaţii de Urgenţă, telemedicina „este viitorul", avându-se în vedere ca noul sistem 112 să permită, în viitor, *video-call*-uri.

„Momentan, există în ţară trei centre pe telemedicină: Bucureşti, Târgu Mureş şi Iaşi", a menţionat acesta, accentuând şi ideea că telemedicina va juca un rol major în cazul accidentelor vascular-cerebrale. Respectiva tehnologie modernă se referă în special la „partea video, pentru că poţi asista un diagnostic la distanţă, poţi asista un pompier într-o zonă rurală sau un asistent văzând de la distanţă şi punând bolnavul să facă anumite mişcări, astfel încât să poţi să-ţi dai seama dacă este sau nu vorba despre o problemă sau alta. Deci, acesta este viitorul", a spus şeful DSU.

Arafat a menţionat că noul sistem 112 va permite în viitor *video-call*-urile, fapt ce va eficientiza luarea deciziilor în timpi optimi de către personalul dispeceratului. „Folosirea telemedicinei în prespital devine extrem de importantă, noul sistem 112 va permite *video-call*-ul în viitor. Suntem în discuţii cu STS-ul şi în momentul în care va permite video-call-ul, înseamnă că şi apelantul – dacă la dispecerat personalul e instruit – poate să transmită imagini pe baza cărora să se poată lua decizii. (...) Sistemul este acum în upgradare. Telemedicina se poate realiza şi între spitale", a conchis Raed Arafat.

Agresorii ficatului

Pentru „uzina" vitală a organismului nostru – ficatul – grăsimile şi zahărul consumate în exces constituie adevărate tiruri de artilerie grea recepţionate în plin.

Ei bine, da: potrivit medicilor, nu alcoolul este principalul inamic al acestui organ, ci produsele de tip fast-food, care mustesc de grăsimi şi mai ales de zaharuri, chiar dacă cel mai frecvent noi nu ne dăm seama. Este greşit să credem că, dacă bem ceaiul dimineaţa îndulcit cu numai o linguriţă de zahăr, acesta e tot „dulcele" consumat.

Deliciosul aliment se află camuflat în numeroase alte produse, cu atât mai mult dacă sunt semipreparate sau meniuri deja gata de consum. Obiceiul, preluat „pe nemestecate" de prin filme, de a consuma la micul-dejun un corn cu dulceaţă şi unt, o ceaşcă mare cu lapte (eventual, şi acesta îndulcit), poate un pahar cu suc ori o cola, constituie un exemplu negativ... magistral!

Pentru că – să nu ne ascundem după deget! – astfel atacăm frontal, cel mai frecvent în mod conştient, ficatul (pe lângă alte organe sensibile la asemenea produse).

Ceea ce nu prea ştim e amănuntul că – prin însăşi funcţia lui – ficatul transformă în grăsimi surplusul de zahăr ingerat. Astfel ne putem alege după un timp, fără să ne dăm seama, cu aşa-numitul ficat gras, la fel ca atunci când la o masă festivă înghiţim necontrolat cele mai „grele" mâncăruri.

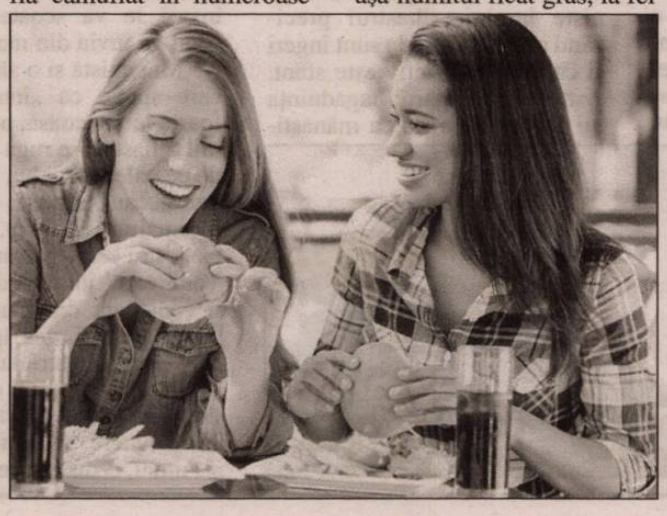

Soluţia unică este să-l lăsăm câteva săptămâni liber să se regenereze, acesta fiind şi singurul nostru organ capabil să se vindece singur. În caz contrar, o criză hepatică va fi garantată sau, şi mai probabil, o criză de vezică biliară, aceasta aflându-se în imediata apropiere. Mai mult, dacă apare şi durere în zona ficatului, situaţia devine foarte serioasă, putând fi suspectată o ciroză ori o hepatită avansată, şi nu neapărat cauzată de alcool, ci de zahărul consumat.

Ca recomandări practice ale specialiştilor, menţionăm: adăugarea pe tartina de dimineaţă a unei mici bucăţi de unt, care va încetini absorbţia zahărului; evitarea dulciurilor cu conţinut bogat de fructoză – prima asimilată de către ficat; evident, renunţarea la consumul excesiv de alcool şi la ţigări. Iar când vorbim despre propria noastră sănătate, aşa ceva nu e greu de pus în practică!

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Precizăm din capul locului că nu e o glumă: depresia *post-partum*, care afectează între 5% şi 15% din femeile devenite de curând mame, îi afectează şi pe proaspeţii tătici. Dar ce înseamnă aceasta? Iritabilitate, comportament excesiv, deseori chiar agresivitate – iată doar două aspecte foarte dezagreabile resimţite de femei după naştere. Aceste manifestări, la rândul lor, generează depresiile. Ceea ce nu înseamnă că proaspăta mămică nu îşi iubeşte copilul.

Cauza acestei stări a fost identificată în plan psihologic: un puternic disconfort provocat de schimbările radicale declanşate în viaţa de zi cu zi odată cu apariţia bebeluşului. Se adaugă cheltuielile considerabile pentru a asigura condiţii optime nou-venitului pe lume, dar şi „cocteilul" de hormoni generat de corpul femeii pentru a naşte copilul.

Dacă depresia postnatală e recunoscută ca maladie importantă la femei, ea e

Depresia postnatală la bărbaţi

departe de a se manifesta la fel şi în cazul tinerilor taţi. Totuşi – spun specialiştii (chiar dacă tocmai bărbaţii în cauză încă nu au observat – sic!), şi aceştia sunt afectaţi. În acest sens, un studiu american avansează o rată de peste 4% a taţilor depresivi... după ce partenerele lor au născut. Subiectul însă nu prea a fost abordat până acum, din cauza numărului mic de aşa-zişi suferinzi. Dar – ca să fim şi puţin răutăcioşi – e de aşteptat ca acum, că tot s-a constatat la nivel ştiinţific, procentajul să crească rapid şi semnificativ.

Or, studiul respectiv precizează: „Ştim că taţii deprimaţi sunt mai puţin angajaţi cu copiii lor, ceea ce poate antrena probleme cognitive şi comportamentale". Problema ar fi că sărmanii tătici „nu se exteriorizează, nu-şi exprimă nici tristeţea, nici agitaţia, nici furia. Păstrează totul în ei, pe când a vorbi despre aceasta le permite obţinerea unei susţineri medicale necesare în contextul unei depresii *post-partum*". În traducere liberă şi realistă – vânt din pupa pentru industria farmaceutică şi specialiştii în bolile cele mai noi şi mai alambicate!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU